This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

28.
23.
600005033H

Purch? 1828

BREVIARIUM ROMANUM.

PARS VERNA.

A dominica prima Quadragesimæ usque ad dominicam Trinitatis.

PARISIIS, EX TYPOGRAPHEO ECCLESIASTICO POUSSIELGUE-RUSAN[D],
via vulgo dicta de Sèvres, n° 2.

BREVIARIUM ROMANUM,

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V, PONTIFICIS MAXIMI, JUSSU

editum

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII AUCTORITATE

recognitum;

CUM OFFICIIS SANCTORUM

HUC USQUE CONCESSIS.

PARS VERNA.

PARISIIS,

APUD RUSAND, BIBLIOPOLAM ECCLESIASTICUM,

via vulgo dicta du Pot-de-Fer, n. 8;

Lugduni,

APUD EUMDEM, REGIS ET CLERI TYPOGRAPHUM.

1828.

23.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

P..s v, bulla quæ incipit *Quod a nobis*, data Romæ septimo idus ... anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad ...dam orandi varietatem.

Enarrat ea quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine quarti ... quam ipse adhiberi operam curavit, ex decreto concilii tridentini.

Tollit et abolet omnino Breviarium a cardinale S. Crucis com-...tum, quod erat brevissimum; item alia breviaria romana, et alia ...r ex institutione vel consuetudine legitima non superant ducentos ...os.

Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc ...arium, iis omissis, si episcopus et universum capitulum con-...ant.

...vocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, ...tias et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum ...iariorum suppressorum.

Præ...pit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 ...rum, de qua supra.

S...tuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum.

Obligat quosque qui tenentur horas canonicas recitare ut hoc ...tur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo.

...bet omnibus prælatis ut hoc introducant tam in choro quam ... chorum.

Tollit peccati obligationem quæ erat recitandi in choro Officium ...um B. Mariæ Virginis et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et ...ales juxta rubricas Breviarii.

Hortatur ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum cen- recitantibus Officium parvum B. Mariæ Virginis et Defunctorum; ...quaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando ...icæ ea præscribant.

...on tamen tollit laudabilem consuetudinem ubi est recitandi Of-...m parvum B. Mariæ Virginis in choro, imo eamdem confirmat, et ...m tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem ...cationem.

...EMENS VIII, bulla quæ incipit *Cum in Ecclesia*, data Romæ die ...ii anno 1602, declarat se per viros pios et eruditos Breviarium

romanum a Pio V editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse, illudque sic restitutum in typographia vaticana imprimi et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali romano: cujus etiam licentiæ copia initio vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis ordinariis prohibet ne aliquid addi, vel detrahi permittant, et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

Urbanus VIII, bulla quæ incipit *Divinam psalmodiam*, data Romæ die 25 januarii anno 1631, declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V editum, et a Clemente VIII recognitum, a pluribus mendis expurgasse; hymnos ad metri et Latinitatis regulas revocasse; in Psalmis et canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse; sermones, homilias, et sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem jubet ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit, adjungens easdem conditiones servandas in impressione eorum quæ a Breviario romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. Mariæ Virginis, Officia majoris hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO S. RITUUM CONGREGATIONIS HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra rituum congregatio declaravit et decrevit non potuisse post bullam Pii V de Breviario romano, neque posse locorum ordinarios tam sæculares quam regulares, addere kalendariis etiam propriis sanctorum officia, nisi ea duntaxat quæ Breviarii romani rubricis vel sacræ rituum congregationis, seu sedis apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in kalendario romano seu rubricis Breviarii in altiorem ritum, neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel diœcesim, etiam de cujuscumque ordinarii auctoritate, festum cum officio, eo quod in loco adsit ecclesia parochialis, vel regularis, vel abbatialis, aut aliqua reliquia; sed tantum in ipsius sancti ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis reliquia, et non alibi.

Insignes autem reliquias declaravit esse caput, brachium, crus,

... illam partem corporis in qua passus est martyr, modo sit integra, ... non parva, et legitime ab ordinariis approbata.

De sanctis episcopis locorum, martyribus, civibus, et aliis festis, ... quibus in kalendario romano seu rubricis Breviarii nihil habe... ... etiam de beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate ...; sed omnino consulatur sacra rituum congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione sanctorum in pa... ... et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas ...tutionis Pii V respective.

Facta demum relatione horum decretorum sanctissimo domino ... Urbano, Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab om... ...que sub prædictis pœnis servari præcepit, nec non in novis ...nis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ sigilli. T. TEGRIMIUS
Episc. Assisiens. Secret.

EADEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

E... ... sacra rituum congregatio, habita die 2 decembris 1675, sta... ... mandato Clementis X, festa sanctorum ad libitum in poste... ... non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem domi... ... vel aliquem diem festorum mobilium; sed tunc illo anno eo... ... officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius, papa XI, ...ngregatione habita 24 januarii 1682, generali decreto confirma... ... et extendit insuper etiam ad octavas et natalitia sanctorum, de ... ...pto in aliqua religione vel diœcesi, ex indulto apostolico, reci... ... Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc ... ...tia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen ut festum translatum, quod alias eo die celebran... ...ret, in alium diem non impeditum transferatur, item ut eo... ... die omitti possit officium semel per hebdomadam aut mensem ...dum ex indulto apostolico, ut ita locus sit celebrando officio ad ...

EADEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO DESCRIPTIS.

... ...cia sanctorum ratione corporis seu insignis reliquiæ recitanda ... decreto sacræ rituum congregationis 11 augusti 1691, intelligi ... de sanctis duntaxat in Martyrologio romano descriptis, et ...modo constet de identitate corporis seu reliquiæ insignis illius ... sancti qui reperitur in Martyrologio romano descriptus: de ... autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut qui... ... S. Sede non fuerit specialiter concessum, officia recitari et mis... ...lebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum corpora vel insig... ... reliquiæ in ecclesiis asserventur, quibus tamen ab ordinariis ...um approbatis debitam fidelium venerationem (prout hacte...

servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque officio missa, sub poenis de non satisfaciendo præcepto recitandi officium aliisque in constitutione S. Pii V contentis die 11 augusti 1691, sanctissimus approbavit die 19 octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ sigilli.

F. VALLEMANUS,
S. R. C. Secretarius.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum sacrorum rituum congregationi demisse supplicatum fuer sequentia dubia declarare :

Primum, an, cum multis congregationibus, religionibus, sive ecclesiis vel nationibus concessum sit a sancta sede apostolica ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrent varia officia per annum, verbi gratia de sancto Sacramento vel de sanctis, in diebus non impeditis aliquo festo duplici vel semiduplici, facere liceat ejusmodi officia etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus null sit facta specialis mentio in aliquibus officiorum concessionibus.

Secundum, an dies impeditus festo duplici vel semiduplici prdictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est officium de festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a sacra congregatione, quo scilicet festum duplex, vel semiduplex etiam translatum, nec no dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium, an regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum religionum possint addere nomen sancti fundatoris in litaniis, et Confiteor, itemque recitare officia e missas concessas aliis religionibus.

Sacrorum rituum eadem congregatio ad relationem eminentissim et reverendissimi domini Cardinalis Colloredo respondit.

Ad primum, negative, et hujusmodi indulta non habere locum i feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in feria secunda Rogationum nec in illa feria in qua secundum rubricas sit reponendum officium dominicæ.

Ad secundum, affirmative.

Ad tertium, negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut declarationes sei decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavi die 20 martii 1706.

Loco ✝ sigilli. G. CARD. CARPINENUS. B. INGHIRAMI,
Sac. Rit. Congreg. Secret

DE ANNO

ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas; tanto enim temporis intervallo sol zodiacum perlustrat. Quater istæ sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, bissextus vel bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE,

EJUSDEM NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas, et factum est ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, et causam dederunt ut æquinoctium vernum sedem suam mutaret.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a concilio nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a concilio ad xij kalendas aprilis fuerat constitutum, et xiv lunam paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit et rationem qua cavetur ut in posterum et æquinoctium vernum, et xiv luna paschalis a propriis sedibus nunquam removeantur.

Ut enim æquinoctium vernum ad xij kalendas aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense octobris ipsius anni 1582, eximerentur, et post quartam diem octobris, sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta octobris; et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij kalen

a *

aprilis æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregori bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, pra terquam in centesimis annis; qui quamvis bissextiles antea semp fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correction proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesim non omnes bissextiles essent, sed in quadringintis quibusque ann primi quique tres centesimi sine bissexto transigerentur; quartus ve quisque centesimus esset bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 190 bissextiles non sint; anno vero 2000, more consueto, dies bissext intercaletur, februario dies 29 continente, idemque ordo intermi tendi intercalandique bissextum diem in quadringentis quibusque an nis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac sabbat post tertiam dominicam Adventus, post primam dominicam Qua dragesimæ, post dominicam Pentecostes, post festum Exaltation sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO CELEBRARI NON POSSUNT JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a feri quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, sancta syno dus solemnitates nuptiarum prohibet; in aliis vero temporibus nupti solemniter celebrari permittit.

DE CYCLO DECENNOVENNALI AUREI NUMERI.

Cyclus decennovennalis aurei numeri est revolutio numeri 1 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad un tatem reditur. Verbi gratia: anno 1577 numerus cycli decenno vennalis, qui dicitur aureus, est, 1 anno sequenti 1578 est 2 et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque a 19, qui aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iteru ad unitatem redeundum est; ita ut anno 1596 aureus numerus s rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, con posita est sequens tabella aureorum numerorum, cujus usus inci ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex e enim aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietu hoc modo.

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.
1, 2, 3, 4, 5.

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum cujus aureum numerum quæris perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam numerus in quem annus propositus cadit dabit aureum numerum quæsitum.

DE EPACTIS ET NOVILUNIIS.

Epacta nihil aliud est quam numerus dierum quibus annus solaris communis dierum 365 annum communem lunarem dierum 354 superat, ita ut epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus solaris communis lunarem annum communem excedat: atque adeo sequenti anno novilunia contingant 11 diebus prius quam anno primo; ex quo fit, epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus solaris lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni efficiunt 22, ac proinde, finito hoc anno, novilunia contingere 22 diebus prius quam primo anno; epactam autem tertii anni esse 33, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam epactam aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima lunatio embolismica, currente aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex lunationes embolismicæ, non redirent novilunia post 19 annos solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi kalendarii romani. Sunt autem novemdecim epactæ, quot et aurei numeri, respondebantque ipsis aureis numeris ante kalendarii correctionem eo modo quo in hæc tabella dispositæ sunt.

TABELLA EPACTARUM

respondentium aureis numeris ante kalendarii correctionem.

Aur. num.	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9,	10,
Epactæ.	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij,	ix,	xx,
	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19.	
	,	xij,	xxiij,	iv,	xv,	xxvj,	vij,	xviij,	xxix.	

Quia vero cyclus decennovennalis aurei numeri imperfectus est cum novilunia post 19 annos solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco aurei numer et dictarum 19 epactarum utamur 30 numeris epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *. propterea quod nulla epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 epactis respondent decem et novem aureis numeris variæ decem et novem epactæ, prout solaris anni ac lunaris æquatio exposcit: quæ quidem decem et novem epactæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11, adduntur que semper 12 illi epactæ quæ respondet aureo numero 19, ut habeatur sequens epacta respondens aureo numero 1, ob rationem paulo ante dictam; id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet aureos numeros et epactas inter se respondentes ab anno 1700 inclusive usque ad annum 1900 exclusive. Quamvis autem vulgares epactæ mutentur in martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt una cum aureo numero, in cujus locum hæc nostræ epactæ succedunt.

ALIA TABELLA EPACTARUM

respondentium aureis numeris ab anno 1700 *inclusive ad annum* 1900 *exclusive.*

Aur. num.	10,	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19;
Epactæ.	ix,	xx,	j,	xij,	xxiij,	iv,	xv,	xxvj,	vij,	xviij,
	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9.	
	*,	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij.	

Itaque si epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori in quo propositus annus continetur congruit. Mox enim sub aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur epacta anni propositi, vel certe hoc signum * : ubi ergo illa epacta vel signum * in kalendario inventum fuerit, eo die novilunium fiet. Invenietur autem aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum aureum numerum illius tabellæ illi anno a quo usus tabellæ incipit, et secundum aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur epacta sine aureo numero, si prima epacta tabellæ tribuatur illo anno a quo ejus usus incipit, et secunda epacta sequenti anno, etc.

Exemplum : anno 1700 aureus numerus est 10; nempe primus ... tabellæ. Erit ergo tunc epacta ix, quæ sub aureo numero 10 ... locatur, fietque novilunium die 22 januarii, 20 februarii, 22 mar- ... Item anno 1701 aureus numerus est 11, cui in eadem tabella sup- ... est epacta xx; quæ toto eo anno in kalendario novilunium indi- ... in januario die 11, in februario die 9, in martio die 11, etc.

TABELLA LITTERARUM DOMINICALIUM

ab anno 1700 *inclusive usque ad annum* 1800 *exclusive.*

d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b
A g f	e d	c b A	f g	e d c	b A	g f e

Usus hujus tabellæ hic est : anno 1700 tribuatur unica littera in- ... c primæ cellulæ, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700 ... est bissextilis, sed communis, et littera d fuit dominicalis præce- ... anno 1699; anno sequenti 1701 tribuatur littera b secundæ ... etc.; item anno 1704 tribuantur geminæ litteræ f, e, quintæ ..., et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tri- ... donec ad annum propositum pervenias, redeundo ad ... tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam cellula in ... annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1800, ... litteram dominicalem propositi anni; quæ si unica occurrerit, ... erit communis; si vero duplex, bissextilis, et tunc superior lit- ... dominicam diem ostendet in kalendario a principio anni usque ... festum S. Mathiæ apostoli inferior autem ab hoc festo usque ad ... anni.

DE INDICTIONE.

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolu- ... peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet ... hujus cycli a januario in bullis pontificiis; et quoniam indictio- ... frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile ... indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex ... tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab ... correctionis 1582.

TABELLA INDICTIONIS

ab anno correctionis 1582.

10, 11, 12, 13, 14, 15, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. 8, 9.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et seque anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque a annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumq eam percurreris, cadet annus propositus in indictionem quæ quæritu

DE FESTIS MOBILIBUS.

Quoniam ex decreto sacri concilii nicæni Pascha ex quo reliqu festa mobilia pendent, celebrari debet die dominico qui proxim succedit xiv lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vocatur pr mus mensis, cujus xiv luna vel cadit in diem verni æquinoctii quod die 21 mensis martii contingit, vel propius ipsum sequitu efficitur ut si epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in kalendar notata inter dies octavum martii inclusive et quintum aprilis inclu sive (hujus enim epactæ xiv luna cadit vel in diem æquinoct verni, id est in diem 21 martii, vel eum propius sequitur) num rentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim, proximus di dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamu si forte dies xiv lunæ caderet in diem dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum: anno 1605 epacta est x et littera dominicalis b; quoniam invenimus epactam x inter diem 8 martii et 5 aprilis in clusive positam esse e regione diei 21 martii, a quo inclusive si deo sum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv lunam die 3 apr lis, quæ est dominica, cum e regione illius sit littera dominica lis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant d xiv lunæ, sumenda est littera dominicalis b, quæ sequitur xiv lu nam, nempe ea quæ e regione diei 10 aprilis collocatur; atqu eo anno Pascha celebrandum erit die 10 aprilis. Item anno 160 epacta est xxix, et duplex littera dominicalis d c cum annus il sit bissextilis. Si igitur ab epacta xxix, quæ e regione diei 1 april ponitur inter diem 8 martii et 5 aprilis inclusive, numerentu dies 14, cadet xiv luna in diem 14 aprilis. Et quia tunc curr posterior littera dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 apr lis, id est post xiv lunam collocata est e regione diei 18 aprilis celebrabitur eo anno Pascha die 18 aprilis.

Ceterum ut facilius omnia festa mobilia inveniantur, composit sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova alter Ex antiqua ita festa mobilia reperientur: in latere sinistro tabulæ ac cipiatur epacta currens, et in linea litterarum dominicalium sumatu littera dominicalis currens, infra tamen epactam currentem: ita ut littera dominicalis currens reperiatur e regione epactæ currentis, assu

... est eadem littera dominicalis proxime inferior; nam e regione ... litteræ dominicalis omnia festa mobilia continentur.

Exemplum : anno 1822 epacta est vij et littera dominicalis f. ... in tabula antiqua sumatur littera dominicalis quæ primo ... epactam vij occurrit, reperietur e regione hujus litteræ dominica ... Septuagesimæ die 3 februarii, dies Cinerum 20 februarii, Pascha 7 ... Ascensio Domini 16 maii, Pentecostes 26 maii, et festum ... Christi 6 junii. Dominicæ autem inter Pentecosten et Ad... eo anno erunt 26 et Adventus celebrabitur die 6 decembris; ... de ceteris. Item anno 1859 epacta est xxvj, et littera dominica... in tabula reperietur e regione epactæ xxvj. Quare sumenda ... littera b, quæ proxime infra epactam invenitur, e regione cu... Septuagesimam die 20 februarii, diem Cinerum 9 martii, ... 24 aprilis, etc.

...ndum autem est quod quemadmodum in anno communi, ... littera dominicali e regione epactæ in tabula antiqua, sumi... littera proxima infra epactam, ut diximus; ita quoque in ... bissextili, si alterutra duarum litterarum dominicalium tunc ... e regione epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ si... litteræ proxime inferiores, ut festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem festa mobilia reperientur. ... litteræ dominicalis currentis quæratur epacta currens; nam ... omnia festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1823, in ... litteræ dominicalis e, tunc currentis, e regione epactæ xviij, ... eodem anno currit, habetur Septuagesima die 26 januarii, ... Cinerum 12 februarii, Pascha 30 martii, etc.

Sed sive antiqua sive nova tabula paschali utamur, invenienda sunt ... festa mobilia in annis bissextilibus per litteram dominicalem ...riorem, quæ nimirum currit post festum S. Mathiæ apostoli, ne ... ambigamus utra duarum litterarum pro hoc aut illo festo in... accipienda sit, ita tamen ut Septuagesimæ et diei Cinerum ... in januario aut februario addatur unus dies. Quod ideo fit quia ... diem S. Mathiæ currit prior littera dominicalis quæ in kalendario ...riorem semper sequitur; post festum autem S. Mathiæ in fe... ...no, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies inter... ...laris, ita ut dies 24 februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis nu... ...ris respondent, cum dies intercalaris februario sit additus. Imo ... per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno bissextili, currente epacta xxiv vel xxv, et ... litteris Dominicalibus d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum ... pro annis 4088 et 3784. Exempli gratia : anno 2096 bissextili ... epacta erit v, et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posterio...

litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septu gesima die 11 februarii, et dies Cinerum 28 februarii. Si autem a datur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 februarii, quæ dominica, et dies Cinerum in diem 29 februarii, quæ est fe quarta. Pascha autem et reliqua festa in eos dies cadent qui tabula expressi sunt. Item anno 4088 bissextili epacta erit xxiv, litteræ dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior e inquirantur festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 februar et si addatur unus dies, cadet in diem 22 februarii, quæ est dom nica; dies autem Cinerum cadet in diem 10 martii, quare nihil a ditur, etc. Rursus anno 3784 bissextili epacta erit xxv, et litteræ d minicales d c. Ergo iterum per posteriorem, c reperietur Septuagesim die 21 februarii, hoc est, addita 1 die 22. Quod si per priore litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esse nihil efficeretur, cum infra epactas xxiv et xxv littera d indic Septuagesimam die 15 februari, quod falsum esset, cum eo an posterior littera c Pascha offerat die 25 aprilis, ac proinde Septu gesima die 22 februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a d Paschæ, Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, epactis ad i nistram præposuimus aureos numeros eodem ordine quo an emendationem kalendarii collocari solebant, ut ex iis festa mobil invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est ut Pascha cet raque festa mobilia a concilio nicæno usque ad annum 1582 qu libet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex aureis numer ita distributis festa mobilia eruuntur quo ex epactis. Sit enim expl randum, exempli causa, quando festa hæc celebrata fuerint anno 1 45 Quoniam eo anno aureus numerus fuit 7, et littera dominicalis d, aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d in fra eum occurens, reperietur e regione hujus litteræ d Septu gesima die 1 februarii, dies Cinerum 18 februarii, Pascha die aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die dominico qui propinqui est festo S. Andreæ apostoli, nempe a die 27 novembris inclusi usque ad diem 3 decembris inclusive: ita ut littera Dominicalis cu rens, quæ reperitur in kalendario a die 27 novembris usque a diem 3 decembris indicet dominicam Adventus. Ut verbi gratia, littera dominicalis est g, dominica Adventus cadet in diem 2 de cembris, quia ibi est littera g in kalendario.

Ad finem tandem tabularum paschalium apposita est tabula tem poraria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobil inveniuntur; quæ quidem tabula ex tabulis paschalibus excerpt est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS
antiqua reformata

Aur. Num.	Cyclus Epactar.	Litt. Dom.	Septuages.	Dies Ciner.	Pascha.	Ascensio.	Pentecost.	Corp. Chr.
16	xxiij	c	jan	febr.	mart.	ap.	maii.	maii.
	xxij	d	18	4	22	30	10	21
	xxj	e	19	5	23	1 maii	11	22
13	xx	f	20	6	24	2	12	23
2	xix	g	21	7	25	3	13	24
	xviij	A	22	8	26	4	14	25
	xvij	b	23	9	27	5	15	26
	xvj	c	24	10	28	6	16	27
	xv	d	25	11	29	7	17	28
	xiv	e	26	12	30	8	18	29
	xiij	f	27	13	31	9	19	30
	xij	g	28	14	1 Ap.	10	20	31
	xj	A	29	15	2	11	21	1 jun
	x	b	30	16	3	12	22	2
	ix	c	31	17	4	13	23	3
	viij	d	1 f.	18	5	14	24	4
	vij	e	2	19	6	15	25	5
	vj	f	3	20	7	16	26	6
	v	g	4	21	8	17	27	7
	iv	A	5	22	9	18	28	8
	iij	b	6	23	10	19	29	9
	ij	c	7	24	11	20	30	10
	j	d	8	25	12	21	31	11
	*	e	9	26	13	22	1 jun.	12
	xxix	f	10	27	14	23	2	13
	xxviij	g	11	28	15	24	3	14
	xxvij	A	12	1 mar.	16	25	4	15
25	xxvj	b	13	2	17	26	5	16
xv.	xxiv	c	14	3	18	27	6	17
		d	15	4	19	28	7	18
		e	16	5	20	29	8	19
		f	17	6	21	30	9	20
		g	18	7	22	31	10	21
		A	19	8	23	1 jun.	11	22
		b	20	9	24	2	12	23
		c	21	10	25	3	13	24

Fern.

TABULA PASCHALIS

Litt. Domi.	Cyclus Epactarum.	Septua-gesima.	Dies Cinerum
	23,	18 jan.	4 feb.
	22, 21, 20, 19, 18, 17, 16,	25 jan.	11 feb.
D.	15, 14, 13, 12, 11, 10, 9,	1 feb.	18 feb.
	8, 7, 6, 5, 4, 3, 2,	8 feb.	25 feb.
	1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	15 feb.	4 ma
	23, 22,	19 jan.	5 feb.
	21, 20, 19, 18, 17, 16, 15,	26 jan.	12 feb.
E.	14, 13, 12, 11, 10, 9, 8,	2 feb.	19 feb.
	7, 6, 5, 4, 3, 2, 1,	9 feb.	26 feb.
	*, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	16 feb.	5 mai
	23, 22, 21,	20 jan.	6 feb.
	20, 19, 18, 17, 16, 15, 14,	27 jan.	13 feb.
F.	13, 12, 11, 10, 9, 8, 7,	3 feb.	20 feb.
	6, 5, 4, 3, 2, 1, *,	10 feb.	27 feb.
	29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	17 feb.	6 mar
	23, 22, 21, 20,	21 jan.	7 feb.
	19, 18, 17, 16, 15, 14, 13,	28 jan.	14 feb.
G.	12, 11, 10, 9, 8, 7, 6,	4 feb.	21 feb.
	5, 4, 3, 2, 1, *, 29,	11 feb.	28 feb.
	28, 27, 26, 25, 25, 24.	18 feb.	7 mar.
	23, 22, 21, 20, 19,	22 jan.	8 feb.
	18, 17, 16, 15, 14, 13, 12,	29 jan.	15 feb.
A.	11, 10, 9, 8, 7, 6, 5,	5 feb.	22 feb.
	4, 3, 2, 1, *, 29, 28,	12 feb.	1 mar.
	27, 26, 25, 25, 24.	19 feb.	8 mar.
	23, 22, 21, 20, 19, 18,	23 jan.	9 feb.
	17, 16, 15, 14, 13, 12, 11,	30 jan.	16 feb.
B.	10, 9, 8, 7, 6, 5, 4,	6 feb.	23 feb.
	3, 2, 1, *, 29, 28, 27,	13 feb.	2 mar.
	26, 25, 25, 24.	20 feb.	9 mar.
	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17,	24 jan.	10 feb.
	16, 15, 14, 13, 12, 11, 10,	31 jan.	17 feb.
C.	9, 8, 7, 6, 5, 4, 3,	7 feb.	24 feb.
	2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25,	14 feb.	3 mar.
	25, 24.	21 feb.	10 mar.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominic. post Pentec.	Dom. I. Advent.
22 mar.	30 apr.	10 maii	21 maii	28	29 nov.
[illegible] mar.	7 maii	17 maii	28 maii	27	29
[illegible] apr.	14 maii	24 maii	4 jun.	26	29
[illegible] apr.	21 maii	31 maii	11 jun.	25	29
[illegible] apr.	28 maii	7 jun.	18 jun.	24	29
[illegible] mar.	1 maii	11 maii	22 maii	28	30 nov.
[illegible] mar.	8 maii	18 maii	29 maii	27	30
[illegible] apr.	15 maii	25 maii	5 jun.	26	30
[illegible] apr.	22 maii	1 jun.	12 jun.	25	30
[illegible] apr.	29 maii	8 jun.	19 jun.	24	30
[illegible] mar.	2 maii	12 maii	23 maii	28	1 dec.
[illegible] mar.	9 maii	19 maii.	30 maii	27	1
[illegible] apr.	16 maii	26 maii.	6 jun.	26	1
[illegible] apr.	23 maii	2 jun.	13 jun.	25	1
[illegible] apr.	30 maii	9 jun.	20 jun.	24	1
[illegible] mar.	3 maii	13 maii	24 maii	28	2 dec.
[illegible] apr.	10 maii	20 maii	31 maii	27	2
[illegible] apr.	17 maii	27 maii	7 jun.	26	2
[illegible] apr.	24 maii	3 jun.	14 jun.	25	2
[illegible] apr.	31 maii	10 jun.	21 jun.	24	2
[illegible] mar.	4 maii	14 maii	25 maii	28	3 dec.
[illegible] apr.	11 maii	21 maii	1 jun.	27	3
[illegible] apr.	18 maii	28 maii	8 jun.	26	3
[illegible] apr.	25 maii	4 jun.	15 jun.	25	3
[illegible] apr.	1 jun.	11 jun.	22 jun.	24	3
[illegible] mar.	5 maii	15 maii	26 maii	27	27 nov.
[illegible] apr.	12 maii	22 maii	2 jun.	26	27
[illegible] apr.	19 maii	29 maii	9 jun.	25	27
[illegible] apr.	26 maii	5 jun.	16 jun.	24	27
[illegible] apr.	2 jun.	12 jun.	23 jun.	23	27
[illegible] mar.	6 maii	16 maii	27 maii	27	28 nov.
[illegible] apr.	13 maii	23 maii	3 jun.	26	28
[illegible] apr.	20 maii	30 maii	10 jun.	25	28
[illegible] apr.	27 maii	6 jun.	17 jun.	24	28
[illegible] apr.	3 jun.	13 jun.	24 jun.	23	28

TABELLA TEMPORARIA

Anni Dom.	Littera Domin.	Aur. numer.	Epacta.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
1828	fe	5	xiv.	3 febr.	20 febr.	6 apr
1829	d	6	xxv.	15 febr.	4 mar.	19 apr
1830	c	7	vi	7 febr.	24 febr.	11 apr
1831	b	8	xvij	30 jan.	16 febr.	3 apr
1832	A	9	xxviij	19 febr.	7 mar.	22 apr.
1833	f	10	ix	3 febr.	20 febr.	7 apr.
1834	e	11	xx	26 jan.	12 febr.	30 mar
1835	d	12	i	15 febr.	4 mar.	19 apr
1836	cb	13	xij	31 jan.	17 febr.	3 apr.
1837	A	14	xxiij	22 jan.	8 febr.	26 mar
1838	g	15	iv	11 febr.	28 febr.	15 apr.
1839	f	16	xv	27 jan.	13 febr.	31 mar
1840	e d	17	xxvj	16 febr.	4 mar.	19 apr.
1841	c	18	vij	7 febr.	24 febr.	11 apr.
1842	b	19	xviij	23 jan.	9 febr.	27 mar
1843	A	1	*	12 febr.	1 mar.	16 apr.
1844	g f	2	xj	4 febr.	21 febr.	7 apr.
1845	e	3	xxij	19 jan.	5 febr.	23 mar
1846	d	4	iij	8 febr.	25 febr.	12 apr.
1847	c	5	xiv	31 jan.	17 febr.	4 apr.
1848	b A	6	xxv	20 febr.	8 mar.	23 apr.
1849	g	7	vj	4 febr.	21 febr.	8 apr.
1850	f	8	xvij	27 jan.	13 febr.	31 mar
1851	e	9	xxviij	16 febr.	5 mar.	20 apr.
1852	d c	10	ix	8 febr.	25 febr.	11 apr.
1853	b	11	xx	23 jan.	9 febr.	27 mar
1854	A	12	i	12 febr.	1 mar.	16 apr.
1855	g	13	xij	4 febr.	21 febr.	8 apr.
1856	f e	14	xxiij	20 jan.	6 febr.	23 mar.
1857	d	15	iv	8 febr.	25 febr.	12 apr.
1858	c	16	xv	31 jan.	17 febr.	4 apr.
1859	b	17	xxvj	20 febr.	9 mar.	24 apr.
1860	A g	18	vij	5 febr.	22 febr.	8 apr.
1861	f	19	xviij	27 jun.	13 febr.	31 mar.
1862	e	1	*	16 feb.	5 mar.	20 apr.

FESTORUM MOBILIUM.

Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictio.	Domin. Pentec.	Dominica I. Adv.
15 maii	25 maii	5 junii	1	26	30 nov.
28 maii	7 junii	18 junii	2	24	29 nov.
20 maii	30 maii	10 junii	3	25	28 nov.
12 maii	22 maii	2 junii	4	26	27 nov.
31 maii	10 junii	21 junii	5	24	2 dec.
16 maii	26 maii	6 junii	6	26	1 dec.
8 maii	18 maii	29 maii	7	27	30 nov.
28 maii	7 junii	18 junii	8	24	29 nov.
12 maii	22 maii	2 junii	9	26	27 nov.
4 maii	14 maii	25 maii	10	28	3 dec.
24 maii	3 junii	14 junii	11	25	2 dec.
9 maii	19 maii	30 maii	12	27	1 dec.
28 maii	7 junii	18 junii	13	24	29 nov.
20 maii	30 maii	10 junii	14	25	28 nov.
5 maii	15 maii	26 maii	15	27	27 nov.
25 maii	4 junii	15 junii	1	25	3 dec.
16 maii	26 maii	6 junii	2	26	1 dec.
1 maii	11 maii	22 maii	3	28	30 nov.
21 maii	31 maii	11 junii	4	25	29 nov.
13 maii	23 maii	3 junii	5	26	28 nov.
1 junii	11 junii	22 junii	6	24	3 dec.
17 maii	27 maii	7 junii	7	26	2 dec.
9 maii	19 maii	30 maii	8	27	1 dec.
29 maii	8 junii	19 junii	9	24	30 nov.
20 maii	30 maii	10 junii	10	25	28 nov.
5 maii	15 maii	26 maii	11	27	27 nov.
25 maii	4 junii	15 junii	12	25	3 dec.
17 maii	27 maii	7 junii	13	26	2 dec.
1 maii	11 maii	22 maii	14	28	30 nov.
21 maii	31 maii	11 junii	15	25	29 nov.
13 maii	23 maii	3 junii	1	26	28 nov.
2 junii	12 junii	23 junii	2	23	27 nov.
17 maii	27 maii	7 junii	3	26	2 dec.
9 maii	19 maii	30 maii	4	27	1 dec.
29 maii	8 junii	19 junii	5	24	30 nov

KALENDARIUM

HUJUS PARTIS VERNÆ.

FEBRUARIUS.

lus ct.	L. D.		D. M.	
ij	d	vj	8	Joannis de Matha, conf., *duplex*.
x	e	v	9	Apolloniæ, virg. et martyr.
ix	f	iv	10	Scholasticæ, virginis, *duplex*.
iij	g	iij	11	
ij	A	*Prid.*	12	
j	b	*Idib.*	13	
r	c	xvj	14	Valentini, presbyteri et mart.
v	d	xv	15	Faustini et Jovitæ, martyrum.
ij	e	xiv	16	
j	f	xiij	17	
j	g	xij	18	Simeonis, episcopi et martyris.
	A	xj	19	
:	b	x	20	
ij	c	ix	21	
j	d	viij	22	*Cathedra sancti Petri Antiochiæ*, duplex m
	e	vij	23	Margaritæ de Cortona, *duplex (pro tota It* *et insulis adjacentibus)*.
	f	vj	24	MATHIÆ APOSTOLI, dup. ii classis.
r	g	v	25	
j	A	iv	26	
	b	iij	27	
	c	*Prid.*	28	

In anno bissextili februarius est dierum 29;
festum S. Mathiæ celebratur die 25 februa
et bis dicitur *sexto kalendas*, id est die 24
die 25, et littera dominicalis quæ assumpta f
in mense januario mutatur in præcedente
ut si in januario littera dominicalis fuit
mutatur in præcedentem quæ est g, etc.
littera f bis servit, 24 et 25.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
*	d	*Kal.*	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	Casimiri, conf., *semid. cum commem.* S. Lucii, papæ et mart.
xxvj	A	iij	5	
25 xxv	b	*Prid.*	6	
xxiv	c	*Non.*	7	Thomæ Aquinatis, confes. et eccl. doctoris, *duplex cum commem.* SS. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo, conf., *duplex.*
xxij	e	vij	9	Franciscæ Romanæ, viduæ, *duplex.*
xxj	f	vj	10	Quadraginta martyrum, *semid.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii, papæ, confes. et ecclesiæ doctoris, *duplex.*
xviij	b	iij	13	
xvij	c	*Prid.*	14	
xvj	d	*Idib.*	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, episc. et conf., *semid.*
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	Joseph, sponsi *B. V. M.*, duplex ii classis.
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	Benedicti, abbatis, *duplex.*
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	Annuntiatio *B. M. V.*, duplex ii classis.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	*Prid.*	31	

Feria sexta post dominicam Passionis *celebratur ſestum septem dolorum B. V. M.*, duplex majus.

APRILIS.

Cyclus Epact.	*L. D.*	*M. D.*		
xxix	g	*Kal.*	1	
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, conf., *duplex.*
xxvij	b	iij	3	
25 xxvj	c	*Prid.*	4	Isidori, episc., conf. et doct., *duplex.*
xxv xxiv	d	*Non.*	5	Vincentii Ferrerii, conf., *duplex.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	Leonis I, papæ, conf. et doct., *duplex.*
xvij	d	*Prid.*	12	
xvj	e	*Idib.*	13	Hermenegildi, regis et mart., *semid.*
xv	f	xviij	14	Tiburtii, Valeriani et Maximi, martyrum.
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	Aniceti, papæ et martyris.
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	Anselmi, episc., conf. et doct. *duplex.*
vij	g	x	22	Soteris et Caji, pontificum et martyrum, *semid.*
vj	A	ix	23	Georgii, martyris, *semid.*
v	b	viij	24	Fidelis a Sigmaringa, Protomartyris, *duplex minus.*
iv	c	vij	25	MARCI EVANGELISTÆ, dupl. ii classis.
iij	d	vj	26	Cleti et Marcellini, pontificum et martyrum *semid.*
ij	e	v	27	
j	f	iv	28	Vitalis, martyris.
*	g	iij	29	Petri, martyris, *duplex.*
xxix	A	*Prid.*	30	Catharinæ Senensis, virg., *duplex.*

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxviij	b	*Kal.*	1	*Philippi et Jacobi Apostolorum*, dup. sec. clas.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, episc. et conf., *duplex.*
xxvj	d	v	3	*Inventio S. Crucis*, dup. ii classis, *et com.* SS. Alexandri, Eventii, et Theoduli, mart., ac Juvenalis, ep. et conf., *in Laudibus tantum.*
25 xxv	e	iv	4	Monicæ, viduæ, *duplex.*
xxiv	f	iij	5	Pii V, papæ et conf., *duplex.*
xxiij	g	*Prid.*	6	*Joannis ante Portam Latinam*, duplex maj.
xxij	A	*Non.*	7	Stanislai, episc. et mart., *duplex.*
xxj	b	viij	8	*Apparitio S. Michaelis Arch.*, duplex maj.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, episc., conf. et eccl. doctoris, *duplex.*
xix	d	vj	10	Antonini, episc. et conf., *semid.*, *cum comm.* SS. Gordiani et Epimachi, mart.
xviij	e	v	11	Nerei, Achillei, et Domitillæ, virg., atque Pancratii, mart., *semid.*
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	
xv	A	*Prid.*	14	Bonifacii, martyris.
xiv	b	*Idib.*	15	Ubaldi, episc. conf., *semid.*
xiij	c	xvij	16	Paschalis Baylon, *duplex.*
xij	d	xvj	17	Venantii, martyris, *duplex.*
xj	e	xv	18	Petri Coelestini, papæ et confes., *duplex cum commem.* S. Pudentianæ, virg.
x	f	xiv	19	Bernardini Senensis, conf., *semid.*
ix	g	xiij	20	Felicis a Cantalicio, confes., *semid. pro tota Italia et insulis adjacentibus.*
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	Gregorii VII, papæ et conf., *dupl. cum commem.* S. Urbani, papæ et mart.
iij	f	vij	26	Philippi Nerii, conf., *dup. cum comm.* S. Eleutherii, papæ et mart.
ij	g	vj	27	Mariæ Magdalenæ de Pazzis, virg., *semiduplex (sed in tota Italia et insulis adjacentibus tantum duplex)*, *cum commemor.* S. Joannis, papæ et mart.

MAJUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxxi	c	iij	30	Felicis, papæ et mart.
xxviij	d	*Prid.*	31	Petronillæ, virg.

JUNIUS.

Cyclus. Epact.	L. D.		D. M.	
xxvij	e	*Kal.*	1	
25 xxvj	f	iv	2	Marcellini, Petri atque Erasmi, mart.
xxv xxiv	g	iij	3	
xxiij	A	*Prid.*	4	Francisci Caracciolo, confes., *duplex.*
xxij	b	*Non.*	5	
xxj	c	viij	6	Norberti, episc. et confes., *duplex.*
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	Primi et Feliciani, martyrum.
xvij	g	iv	10	Margaritæ, reginæ Scotiæ, viduæ, *semid.*
xvj	A	iij	11	*Barnabæ Apostoli,* duplex maj.
xv	b	*Prid.*	12	Joannis a S. Facundo, *duplex cum comme* SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazari martyrum.
xiv	c	*Idib.*	13	
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	Viti, Modesti atque Crescentiæ, mart., *con*
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci et Marcelliani, mart.
viij	b	xiij	19	Gervasii et Protasii, mart., *commem.*

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die festa occurrant.

In secunda vero quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo in quo festa de quibus est controversia sibi invicem occurrunt : deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulus in quo sibi invicem occurrunt duplex primæ classis, et Dominica primæ classis erit qui est in angulo superiori primæ tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet, 1 *Translatio de primo, Officium de secundo*, id est duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis : quia cum in his regulis dicitur, de primo, seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte tabellæ apposito, ut duplex prædictum : cum de secundo vel sequenti, intelligitur de festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ et feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS *in quibus nulla fit commemoratio quorumcumque festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.*

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Nativitas sancti Joannis Baptistæ.

Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.

Assumptio beatæ Mariæ virginis.

Festum omnium Sanctorum.

atio propriæ Ecclesiæ.
nus *vel* Titulus Ecclesiæ.

CIA SECUNDÆ CLASSIS
is de simplicibus fit com-
oratio in Laudibus tan-

mcisio Domini.
im sancti Nominis Jesu.
im sanctissimæ Trinitatis.
icatio
intiatio } Beatæ Mariæ.
itas
eptio
litia duodecim Apostolo-

Evangelistarum.
im S. Stephani Protom.
im SS. Innocentium.
im S. Joseph.
itio Sanctæ Crucis.
im sancti Laurentii.
catio S. Michaelis Archan-

MINICÆ MAJORES.
luntur in duas classes.

INICÆ PRIMÆ CLASSIS,
nunquam omittuntur
a Adventus. Prima Qua-
næ. Passionis. Palmarum.
In Albis. Pentecostes. Tri-

ICÆ SECUNDÆ CLASSIS,
n omittuntur, nisi occur-
Patrono vel Titulari Ec-
æ, et ejusdem Dedicatione,
unc de iis fit semper com-
oratio in utrisque Vesperis
audibus.

ada
a } Adventus.
ta

Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesim

Secunda
Tertia } Quadragesimæ.
Quarta

DUPLICIA MAJORA PER ANN

quæ aliis duplicibus mino
præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Festum Septem Dolorum
Visitatio
Festum de Monte Carmelo
Festum ad Nives
Festum SS. Nominis
Festum de Mercede
Festum SS. Rosarii
Præsentatio
Conversio S. Pauli Aposto
Cathedra S. Petri, utraqu
Festum sancti Joannis ante
tam latinam.
Apparitio S. Michaelis Arcl
S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Annæ, matris l
virginis Mariæ.
Festum S. Petri ad Vincul
Festum S. Joachim confess
Festum Decollationis S. Jo.
Baptistæ.
Patronorum minus prin
lium.

FERIÆ MAJORES
de quibus semper fit commemor

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE

	Vigilia.	Feria Major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octava.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex primæ classis et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ classis.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	2
Duplex per annum.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	2	1
Dies infra octavam.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies octava.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex.	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex.	5	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato.	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, officium de secundo.
2. Officium de primo, Translat. de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo. Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

Notandum quod duplex quodcumque, etiam Patroni, et T... ...clesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in vigiliis Nativ... ...omini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava Epi... ...æ, in feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et ...tavis Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in festo ...ris Christi, in festo Assumptionis beatæ Mariæ virginis, et omi... ...ctorum, transfertur.

Infra octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari ...iæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione octavæ: ...ra transferuntur post octavam.

Infra octavam Corporis Christi, semiduplex transfertur, nequ... ...e duplici translato; et de ea, quocumque adveniente duplic... commemoratio.

Infra illas octavas in quibus fit de festis occurrentibus, semid occurrens in dominica, transfertur in proxime sequentem diem : si fuerit impedita alio simili festo, transfertur post octavam.

De octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Ch semper fit commemoratio quocumque festum in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in kalendario, nihil fit a feria q Cinerum usque ad dominicam in albis, et a vigilia Pentecostes u ad festum Trinitatis inclusive; et a die 17 decembris usque ad phaniam.

Dies octavæ nunquam transfertur : ideo quanquam Nat sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transfe in diem sequentem, non tamen transfertur octava, sed de ea fit tum commemoratio in officio de octava Corporis Christi.

Si occurrat ut Patronus vel Titulus ecclesiæ descriptus sit e die in kalendario cum aliis sanctis, in ea ecclesia fit tantum de trono vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto lendario descripti sint sub officio duplici, vel semiduplici, tra runtur in primam diem simili officio non impeditam, et de ei officium semiduplex : nisi tamen sint de majoribus festis, quia tun translato quoque fiet officium duplex, ac si proprio die celebra Si vero in kalendario omnes sint tanquam festum simplex, de nihil fit.

De feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit cium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscu festi : de Quatuor Temporibus, et feria secunda Rogationum, ac liis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua vigilia occurrat in Adve Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus festorum plicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis clesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octava.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quacumque.
Dominica major seu primæ et sec. classis cum,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ Classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ Classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Ecclesiæ.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per Annum majus.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et Sancta Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.

Notandum quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis, et Corporis Christi, totum officium fit de octava, cum commemoratione præcedentis festis duplicis, nisi fuerit festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis : quia tunc de festo fieret Officium et commemoratio de octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis et Corporis Christi, de sequenti duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis, seu Patronus vel Titulus, seu Dedicatio ecclesiæ, quia tunc de festo fieret Officium, et de Octava commemoratio. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de octava Corporis Christi, cum commemoratione octavæ sancti Joannis.

In secundis Vesperis duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra octavam, nisi quando de ea fieri debeat officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De duplici, de dominica, de semiduplici, de die infra octavam ; de feria majori, seu vigilia, de sancta Maria in sabbato, de simplici.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum no sanctum tuum : munda quoque cor meum ab omni vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum lúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac de hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante cc péctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dómi nostrum.

℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ips terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitant Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex mana fragilitate contractas indulsit.

Sacrosanctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifixi Dómini n Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, s pérque vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium S tórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et gl ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatór per infiníta sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt æ Patris Fílium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dómi

Pater noster.

Ave, María.

ABSOLUTIONES

ET

BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

IN PRIMO NOCTURNO,

ET PRO SECUNDA ET QUINTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, miserére nobis : qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

℣. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.
℟. Amen.

℣. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

IN SECUNDO NOCTURNO,

ET PRO TERTIA ET SEXTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Ipsíus pietas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.
℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.
6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostri:

IN TERTIO NOCTURNO,

ET PRO FERIA QUARTA ET SABBATO.

ABSOLUTIO.

A vinculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnipote et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.
8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
9. Ad societátem cívium supérnorum perdúcat nos R Angelórum.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava B nedictio erit

Cujus festum cólimus, ipse, *vel* ipsa intercédat pro n bis ad Dóminum.

Quando sunt plures dicitur, Quorum *vel* Quarum festu cólimus, ipsi, *vel* ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminu

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercéd pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cu Homilia, nona Benedictio erit

Per Evangélica dicta deleántur nostra délicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et B nedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis genera bus, et in prima Dominica de Adventu descripto: et in e quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedicti nes sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedict erit

1. Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat.
2. Divínum auxílium.
3. Ad societátem.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit

1. Evangélica léctio.
2. Divínum auxilium.
3. Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit

1. Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat.
2. Cujus *vel* Quorum.
3. Ad societátem.

In Officio de sancta Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS VERNA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur Versus :

Domine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Sic dicitur Laus tibi, Dómine, etc., *ad omnes horas per totam Quadragesimam usque ad feriam quintam in Cœna Domini, et a Sabbato sancto dicitur* Allelúia.

Invitatorium sequens dicitur in Dominicis tantum, a prima Dominica Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis.

Invitatorium. — Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem, * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. *Repetitur* Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem, quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

PSALMUS 94.

Venite, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem, q promísit Dóminus corón vigilántibus.

Quóniam Deus mag Dóminus, et Rex magnus per omnes deos : quóni non repéllet Dóminus pleb suam, quia in manu ejus s omnes fines terræ, et alti dínes móntium ipse cónspi

Non sit vobis vanum m súrgere ante lucem, q promísit Dóminus corón vigilántibus.

Quóniam ipsíus est ma et ipse fecit illud, et árid fundavérunt manus ejus : v níte, adorémus, et procid mus ante Deum : plorém coram Dómino, qui fecit n quia ipse est Dóminus De noster : nos autem pópul ejus, et oves páscuæ ej

Non sit vobis vanum ma súrgere ante lucem, qu promísit Dóminus coróna vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audi ritis, nolíte obduráre cor vestra, sicut in exacerbatió secúndum diem tentatión in desérto : ubi tentavéru me patres vestri, probav runt, et vidérunt ópera me

Non sit vobis vanum man súrgere ante lucem, qui promísit Dóminus corónar vigilántibus.

Quadragínta annis próx mus fui generatióni huic, e dixi : Semper hi errant corde ipsi vero non cognovérun

ira mea, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem, quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem, quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus sequens dicitur in Dominicis et Feriis, usque ad Dominicam Passionis exclusive.

HYMNUS.

Ex more docti mystico
Servémus hoc jejúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque Factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis, et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ subruunt mentes vagas,
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,
Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui:

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam;
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus,
Auge bonum quod póscimus,
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paschali.

Ad Matutinum, Invitatorium. — Surréxit Dóminus vere. *Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Rex sempitérne Cœlitum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper parénti Fílius;

Nascénte qui mundo Faber,
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum,

Cum livor et fraus dæmonis
Fœdásset humánum genus
Tu carne amíctus, pérditam
Formam refórmas, Artifex.

Qui, natus olim e Vírgine,
Nunc e sepúlcro násceris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui Pastor ætérnus gregem
Aqua lavas Baptísmatis:
Hæc est lavácrum méntium:
Hæc est sepúlcrum críminum

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus Cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN I° NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona Servíte Dómino.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

Asteriscus (*) *notat pausam cantus in Choro.*

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justóru

Quóniam novit Dómin viam justórum: * et iter i piórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, nunc, et semper, * et in s cula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri *se per dicitur in fine omniu Psalmorum, nisi aliter n tetur.*

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gent * et pópuli meditáti sunt in nia?

Astitérunt reges terr et príncipes convenérunt unum, * advérsus Dóminur et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula e rum: * et projiciámus a no bis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis ir débit eos: * et Dóminus sul sannábit eos.

Tunc loquétur ad eos i ira sua, * et in furóre su conturbábit eos.

Ego autem constitútu sum rex ab eo super Sio montem sanctum ejus, * præ dicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódi génui te.

Póstula a me, et dabo tib gentes hæreditátem tuam, et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,

et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

PSALMUS 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Antiphona Deus judex justus.

PSALMUS 7.

Domine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac

ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam; * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, dium suum vibrábit: * ar suum teténdit, et parávi lum.

Et in eo parávit vasa m tis, * sagíttas suas ardénti effécit.

Ecce partúriit injustítia * concépit dolórem, et pe rit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effó eum, * et íncidit in fóve quam fecit.

Convertétur dolor ejus caput ejus: * et in vértic ipsíus iníquitas ejus descé det.

Confitébor Dómino s cúndum justítiam ejus: * psallam nómini Dómini A tíssimi.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noste * quam admirábile est nom tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma nificéntia tua * super cœlo

Ex ore infántium et lac téntium perfecísti laude propter inimícos tuos, * u déstruas inimícum et ultó rem.

Quóniam vidébo cœlo tuos ópera digitórum tuó rum: * lunam et stellas, qua tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et consti-

isti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et peribunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sǽculum sǽculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo, * infixæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut

sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe,* déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde su(Oblítus est Deus: * avértit f ciem suam, ne vídeat in fine

Exúrge, Dómine Deu: exaltétur manus tua: * obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit in pius Deum? * dixit enim corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu lab rem et dolórem consideras * ut tradas eos in manus tua

Tibi derelíctus est paupe * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium pecca tóris et malígni: * quærétu peccátum illíus, et non inve niétur.

Dóminus regnábit in æté num, et in sæculum sæculi * períbitis, gentes, de terr illíus.

Desidérium páuperum ex audívit Dóminus: * præpa ratiónem cordis eórum au dívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili * ut non appónat ultra magni ficáre se homo super terram.

PSALMUS 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Antiphona.

Deus judex justus, fortis et longánimis, numquid irascétur per síngulos dies?

Antiphona Tu, Dómine.

PSALMUS 11.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

PSALMUS 12.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis

suís : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Antiphona.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

In Quadragesima, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia. Lapis revolútus est, allelúia, ab óstio monuménti. Allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro. Allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

Deinde leguntur lectiones cum responsoriis, ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda lectione, Benedictio. — Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro tertia lectione, Benedictio. — Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

℟. Amen.

IN IIº NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona Bonórum meórum.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, Antiphona.

Bonórum meórum non índiges; in te sperávi; consérva me, Dómine.

Antiphona Propter verba.

PSALMUS 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam, * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam rum locútum est supérbi[...]

Projiciéntes me nunc c[...] cumdedérunt me : * ócu[...] suos statuérunt declináre terram.

Suscepérunt me sicut l[...] parátus ad prædam : * et si[...] cátulus leónis hábitans in [...]ditis.

Exúrge, Dómine, præve[...] eum, et supplánta eum : * é[...]pe ánimam meam ab impi[...] frámeam tuam ab inimícis m[...]nus tuæ.

Dómine, a paucis de ter[...] dívide eos in vita eórum : * [...] abscónditis tuis adimplét[...] est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et d[...]misérunt relíquias suas párvu[...]lis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Antiphona.

Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Antiphona Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo, quod semper fit quando Antiphona incipit a primo versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoata, si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo.

túdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus: * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus, et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grandò et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum

eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris ,* et cum viro innocénte ínnocens eris.

Et cum elécto eléctus eris :* et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum : * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplin tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos sub tus me : * et non sunt infi máta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos : * e non convértar donec defi ciant.

Confríngam illos, nec pó terunt stare; * cadent subtu pedes meos.

Et præcinxísti me virtút ad bellum : * et supplantást insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedíst mihi dorsum, * et odiénte me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qu salvos fáceret, ad Dóminum :* nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi ; * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me

exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Antiphona.

Díligam te, Dómine, virtus mea.

In Quadragesima, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiphona

Allelúia. Quem quæris, múlier? Allelúia. Vivéntem cum mórtuis. Allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Pro quinta lectione, Benedictio. — Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

℟. Amen.

Pro sexta lectione, Benedictio. — Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

IN III° NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona Non sunt loquélæ.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui

se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Antiphona.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphona Exáudiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium d
sancto : * et de Sion tueátur t

Memor sit omnis sacrifi
tui : * et holocáustum tuu
pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum c
tuum : * et omne consíliu
tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tu
* et in nómine Dei nost
magnificábimur.

Impleat Dóminus omn
petitiónes tuas : * nunc co
nóvi quóniam salvum fec
Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœl
sancto suo : * in potentátib
salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi i
equis : * nos autem in nó
mine Dómini Dei nostri in
vocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceci
dérunt : * nos autem surréxi
mus et eré cti sumus.

Dómine, salvum fac re
gem, * et exáudi nos in di
qua invocavérimus te.

Per Annum, Antiphona.

Exáudiat te Dóminus in
die tribulatiónis.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 20.

DOMINE, in virtúte tua læta
bitur rex : * et super salutár
tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tri
buísti ei : * et voluntáte labió
rum ejus non fraudásti eum

Quóniam prævenísti eum
in benedictiónibus dulcédi
nis : * posuísti in cápite eju

corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum , Antiphona.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

In Quadragesima, ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia. Noli flere, María. Allelúia. Resurréxit Dóminus. Allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Pro octava lectione, Benedictio. — Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Pro nona lectione, Benedictio. — Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos rex angelórum.

℟. Amen.

Sequens Hymnus a Septuagesima usque ad Pascha

non dicitur nisi in festis; a Paschate vero usque ad Pentecosten dicitur etiam in feriali officio, excepta feria secunda Rogationum. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur nonum aut tertium Responsorium.

HYMNUS SS. AMBROSII ET AUGUSTINI.

Te Deum laudámus; * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes ángeli, * tibi cœli et univérsæ potestátes,

Tibi chérubim et séraphim * incessábili voce proclámant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * apostolórum chorus,

Te prophetárum * laudábilis númerus,

Te mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu rex * glóriæ, Christe,

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex * créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto, * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine; * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confúndar in ætérnum.

DOMINICA AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in

[illegible]incipio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Laus tibi, Dómine, rex ætérnæ glóriæ *vel* Allelúia *pro temporis varietate.*

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos: * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra: * servite Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus; in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo: adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, et Fílio.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona Surréxit Christus.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

[Danielis c. 3.]

Benedicite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dó-

ni, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Misael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, *neque* Amen. *In aliis Canticis dicuntur.*

Tempore Paschali, Antiphona.

Surréxit Christus de sepulcro, qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis. Allelúia.

Antiphona Allelúia.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles; * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ et univérsa pécora; * serpéntes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes et omnes júdices terræ;

Júvenes, et vírgines; senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dó-

mino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio.

Tempore Paschali, Antiphona.

Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum proprium i Quadragesima.

HYMNUS.

O Sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas :
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphona ad Benedictus et Oratio propria.

Tempore Passionis, Hymnus Lustra sex.

℣. Eripe me de inimicis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Tempore Paschali sequens Capitulum dicitur in feriali Officio tantum, Hymnus autem etiam in Dominicis.

CAPITULUM.

[Rom., c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

HYMNUS.

Auróra coelum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortissimus
De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis:
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe. Allelúia.

℟. Cœli et terra lætántur. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona propria.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ c. 1.]

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David puéri sui:

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria; et post eam, si occurrat eo die aliquod festum simplex, fit de eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt commemorationes de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemorationum, secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Antiphonis Beatæ Mariæ, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, María. Credo.

℣. Deus, in adjutórium, *ut supra*, 18.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas;

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculu[m].
Amen.

In Dominicis Quadrag[e]simæ Antiphona propria.

Tempore Paschali, An[ti]phona Allelúia.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo s[al]vum me fac: * et in virt[ute] tua júdica me.

Deus, exáudi oratión[em] meam: * áuribus pérc[ipe] verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre[xe]runt advérsum me, et fo[rtes] quæsiérunt ánimam mea[m]: * et non proposuérunt De[um] ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádju[vat] me: * et Dóminus suscép[tor] est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis m[eis]: * et in veritáte tua dispé[rde] illos.

Voluntárie sacrificábo [ti]bi: * et confitébor nó[mini] tuo, Dómine, quóniam [bo]num est:

Quóniam ex omni tr[ibu]latióne eripuísti me: * et [su]per inimícos meos desp[exit] óculus meus.

Sequens Psalmus Co[nfite]mini Dómino *dicitur ta[ntum] in Dominicis quando fit [of]ficium de Dominica, [in] Psalterio, præterquam [in] Dominicis a Pascha u[...]*

...Pentecosten. *A Septua-*
...*ma vero usque ad Pas-*
...*cha loco dicitur Psalmus*
...minus regnávit, *ut supra*
... *Laudibus*, 19.

PSALMUS 117.

...onfitemini Dómino, quó-
... bonus: * quóniam in
...lum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam
...us, * quóniam in sæcu-
... misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron:
...quóniam in sæculum mise-
...rdia ejus.

Dicant nunc qui timent
...num: * quóniam in sæ-
... misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi
...num: * et exaudívit me
...titúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: *
... timébo quid fáciat mihi
...mo.

Dóminus mihi adjútor: *
... ego despíciam inimícos
...os.

Bonum est confídere in
...mino, * quam confídere
... hómine:

Bonum est speráre in Dó-
...no, * quam speráre in prin-
...bus.

Omnes gentes circuiérunt
me: * et in nómine Dómini
...a ultus sum in eos.

Circumdántes circumde-
...unt me: * et in nómine
...mini quia ultus sum in
...s.

Circumdedérunt me sicut
...es, et exarsérunt sicut ignis
in spinis: * et in nómine Dó-
mini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut
cáderem: * et Dóminus suscé-
pit me.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus: * et factus est mihi
in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis:
* in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtú-
tem: déxtera Dómini exaltá-
vit me, * déxtera Dómini fecit
virtútem.

Non móriar, sed vivam: *
et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dó-
minus: * et morti non trádidit
me.

Aperíte mihi portas justí-
tiæ, ingréssus in eas confité-
bor Dómino: * hæc porta Dó-
mini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam ex-
audísti me, * et factus es mihi
in salútem.

Lápidem, quem reproba-
vérunt ædificántes, * hic fac-
tus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud:
* et est mirábile in óculis nos-
tris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus: * exultémus, et læ-
témur in ea.

O Dómine, salvum me fac,
o Dómine, bene prosperáre: *
benedíctus qui venit in nómi-
ne Dómini.

Benedíximus vobis de do-
mo Dómini: * Deus Dóminus,
et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Beati immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem ti

Benedíctus es, Dómine doce me justificatiónes tuas

In lábiis meis, * pronunt vi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tu rum delectátus sum, * sic in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébo * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis m ditábor: * non oblivíscar se mónes tuos.

Retribue servo tuo, vivi ca me: * et custódiam serm nes tuos.

Revéla óculos meos: * considerábo mirabília de le tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandá tua.

Concupívit ánima mea de sideráre justificatiónes tuas in omni témpore.

Increpásti supérbos, * ma ledícti qui declínant a manda tis tuis.

Aufer a me oppróbrium e contémptum: * quia testimó nia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes et advérsum me loquebántur * servus autem tuus exercebá tur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua me ditátio mea est: * et consiliu meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio..

SYMBOLUM S. ATHANASII.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus,

* nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem; * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit,
mo, * non duo tam
unus est Christus.

Unus autem, non
sióne divinitátis in ca
sed assumptióne hum
in Deum.

Unus omníno non
sióne substántiæ, *
táte persónæ.

Nam sicut ánima r
et caro unus est ho
Deus et homo unus e
tus.

Qui passus est p
nostra: descéndit a
* tértia die resurré
tuis.

Ascéndit ad cœl
ad déxteram Dei P
poténtis: * inde v
judicáre vivos et m

Ad cujus advén
hómines resúrge
cum corpóribus s
ditúri sunt de fa
rationem.

Et qui bona eg
in vitam ætérnam
mala, in ignem

Hæc est fides
quam nisi quisqu
mitérque credi
esse non póteri

Glória Patri,

In Dominic
simæ, Antiphc
Tempore Pa
pho

Allelúia, all
allelúia.

CAPITULUM.
[1 Tim. c. 1.]

sæculórum immortáli
invisíbili, soli Deo honor
in sǽcula sæculórum.

Deo grátias.

Christe, Fili Dei
miserére nobis.
repetitur Christe, Fili
miserére nobis.
sedes ad déxteram

miserére nobis.
Glória Patri, et Filio,
Sancto.
Fili Dei vivi, mi-

Christe; ádjuva

líbera nos propter

Responsorium
per totam Qua-
, et per Annum.
Paschali vero, id
in Albis, us-
post Pen-
in Dominicis
, ac etiam in
occurrenti-
Responso-
sequenti, vide-

Dei vivi, mi-
* Allelúia, al-
Christe, Fili
miserére nobis. *

surrexísti a mór-

allelúia.

Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. * Allelúia, allelúia.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos. Allelúia.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. Allelúia.

Sed in Festo Ascensionis, et per totam Octavam, ac etiam Feria sexta, et Sabbato post Octavam, ubi dicitur ℣. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúia, allelúia, *dicatur* ℣. Qui scandis super sídera. Allelúia, allelúia.

Similiter in Festo Pentecostes usque ad Sabbatum sequens dicitur ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Allelúia, allelúia.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas; sed tunc, dicto responsorio brevi, dicitur Dóminus vobíscum, *et Oratio* Dómine Deus omnípotens, *ut infra*, 31.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto*.

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sancto Apóstolos Petrum et Paulum omnes Sanctos, et vos fratres oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine, die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium; et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus.

ORATIO

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus.

ORATIO.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis a Dominica prima Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis exclusive.

LECTIO BREVIS.

[Isaiæ c. 55.]

Quærite Dóminum dum inveníri potest : invocáte eum dum prope est. Tu autem Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cæna Domini exclusive.

[Isaiæ c. 50.]

Faciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me : Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

[Coloss., c. 3.]

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dépteraDei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—Dóminus n benedícat, et ab omni ma defendat, et ad vitam perdu cat ætérnam : et fidélium án mæ per misericórdiam D requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FERIALI OFFICI

extra tempus Paschale

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, Mari Credo.

℣. Deus, in adjutórium *ut supra*, 18.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas :

Ut, cum dies abcésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Tempore Quadragesimæ, Antiphona Vivo ego.

Tempore Passionis, Antiphona Libera me, Dómine.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alièni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, *loco Psalmi* Confitémini, *dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum duo Psalmi, sicut in Festis.*

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam:

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, de-

mónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiŏnum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéll[e] de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserér[e] mei: * quia únicus et paup[er] sum ego.

Tribulatiónes cordis m[ei] multiplicátæ sunt: * de nece[s]sitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam et labórem meum: * et dimi[t]te univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meo[s] quóniam multiplicáti sunt, et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, [et] érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæ[-]sérunt mihi: * quia sustinu[i] te.

Líbera, Deus, Israel * e[x] ómnibus tribulatiónibus sui[s].

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

Judica me, Dómine, quó[-]niam ego in innocéntia me[a] ingréssus sum: * et in Dó[-]mino sperans non infirmá[-]bor.

Proba me, Dómine, et ten[-]ta me: * ure renes meos [et] cor meum.

Quóniam misericórdia tu[a] ante óculos meos est: * e[t] complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio va[-]nitátis: * et cum iníqua ge[-]réntibus non introibo.

Odívi ecclésiam malignán[-]tium: * et cum ímpiis no[n] sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium h militátem meam.

Narrábo nomen tuum fr tribus meis : * in médio e clésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, la dáte eum : * univérsum s men Jacob, glorificáte eum

Tímeat eum omne sem Israel : * quóniam non sprev neque despéxit deprecati nem páuperis :

Nec avértit fáciem suam me : * et cum clamárem a eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccl sia magna : * vota mea red dam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et satur búntur : et laudábunt Dóm num qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæcu lum sæculi.

Reminiscéntur et conver téntur ad Dóminum * uni vérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéct ejus * univérsæ famíliæ gén tium.

Quóniam Dómini est reg num : * et ipse dominábitu géntium.

Manducavérunt et adora vérunt omnes pingues terræ * in conspéctu ejus cader omnes qui descéndunt in ter ram.

Et ánima mea illi vivet : et semen meum sérviet ips

Annuntiábitur Dómino ge nerátio ventúra : * et annun

...abunt cœli justítiam ejus populo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, 33.

Deinde dicitur Psalmus 118.

Beati immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ: * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod didici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum, * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuá-

rum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Tempore Quadragesimæ, Antiphona.

Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat.

Tempore Passionis, Antiphona.

Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

CAPITULUM.

[Zachariæ c. 8.]

Pacem et veritátem dílígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium

...strum, *et* Confiteor Deo, ... *ut infra.*

Quando autem ad Laudes ...e sunt Preces feriales in... positæ post Laudes Fe... secundæ, tunc ad Primam ...dictæ Preces et sequentes ...ntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab ...ine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis ...eis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in ...e líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.

℟. Et de viris sánguinum ...va me.

℣. Sic psalmum dicam nó...ini tuo in sæculum sæculi.

℟. Ut reddam vota mea de ...e in diem.

℣. Exáudi nos, Deus salu...áris noster.

℟. Spes ómnium fínium ...erræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium ...eum inténde.

℟. Dómine, ad adjuván...dum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus ...rtis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et ómnia quæ intra me ...nt nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, ...ómino.

℟. Et noli oblivísci omnes ...tributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.

℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.

℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis

tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte, hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium; et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus

ORATIO.

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus.

ORATIO.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis a Dominica prima Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis exclusive.

LECTIO BREVIS.

[Isaiæ c. 55.]

Quærite Dóminum dum inveníri potest: invocáte eum dum prope est. Tu autem.

A Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive.

[Isaiæ c. 50.]

Faciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me: Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Ascensionem exclusive.

[Coloss. c. 3.]

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO *tempore Paschali* ET IN FESTIS PER ANNUM.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, *dicuntur tantum*

Psalmi Beáti immaculáti *et* Retríbue, 26.

Deinde Antiphona competens, et reliqua ut supra in Dominica, 29; *sed in Duplicibus et infra Octavas non dicuntur Preces.*

Dicto Benedicámus Dómino, *dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est : postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur* ℣. Pretiósa *cum reliquis, ut supra*, 40.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave, María.
Deus, in adjutórium, 18.

HYMNUS.

Nunc, Sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flammescat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio, Antiphona Advenérunt nobis.

Tempore Passionis, Ai phona Judicásti, Dómine

In Dominicis tempore P chali, et in feriali Offic Antiphona Allelúia.

PSALMUS.

Legem pone mihi, Dómi viam justificatiónum tuáru * et exquíram eam sempei

Da mihi intelléctum, scrutábor legem tuam : * custódiam illam in toto coı meo.

Deduc me in sémitam mı datórum tuórum : * quia i sam vólui.

Inclína cor meum in tes mónia tua : * et non in aı rítiam.

Avérte óculos meos ne deant vanitátem : * in via t vivífica me.

Státue servo tuo elóquiu tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meu quod suspicátus sum : * qu judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandá tua : * in æquitáte tua vivífi me.

Et véniat super me miseı córdia tua, Dómine : * salut re tuum secúndum elóquiu tuum.

Et respondébo exprobrá tibus mihi verbum : * qu sperávi in sermónibus tui

Et ne áuferas de ore me verbum veritátis usquequá que : * quia in judíciis tu supersperávi.

Et custódiam legem tuaı

...er : * in sæculum et in
...m sæculi.

...ambulábam in latitú-
...: * quia mandáta tua ex-
...ivi.

...loquébar in testimóniis
... conspéctu regum : *
... confundébar.

... meditábar in mandátis
... * quæ diléxi.

... levávi manus meas ad
...áta tua, quæ diléxi : *
...ercébar in justificatióni-
...

M...esto verbi tui ser-
... tuo, * in quo mihi spem
...

Hæc me consoláta est in
...itáte mea : * quia eló-
...m tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant
...quáque : * a lege autem
... non declinávi.

Memor fui judiciórum tuó-
...a sæculo, Dómine : * et
...látus sum.

Deféctio ténuit me, * pro
...atóribus derelinquénti-
... legem tuam.

Cantábiles mihi erant jus-
...atiónes tuæ, * in loco
...grinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis
..., Dómine : * et custodívi
...gem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia
...ficatiónes tuas exquisívi.

Portio mea, Dómine, * dixi,
...todíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem
...m in toto corde meo : *
miserére mei secúndum eló-
quium tuum.

Cogitávi vias meas : * et
convérti pedes meos in testi-
mónia tua.

Parátus sum, et non sum
turbátus : * ut custódiam
mandáta tua.

Funes peccatórum circum-
pléxi sunt me : * et legem
tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad
confiténdum tibi, * super ju-
dícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium
timéntium te : * et custodién-
tium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine,
plena est terra : * justifica-
tiónes tuas doce me.

Bonitatem fecísti cum ser-
vo tuo, Dómine : * secúndum
verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam
et sciéntiam doce me : * quia
mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego
delíqui : * proptérea eló-
quium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte
tua doce me justificatiónes
tuas.

Multiplicáta est super me
iníquitas superbórum : * ego
autem in toto corde meo
scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac
cor eórum : * ego vero legem
tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humi-

liásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis : * ut non confúndar.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in feriali Officio, Antiphona.

Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

CAPITULUM.

[Joel. c. 2.]

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu; et scíndite corda vestra, et non ménta vestra, ait Dón omnípotens.

℟. *breve.* Ipse liberávi * De láqueo venántium.

℣. Et a verbo ásperc

℟. De láqueo.

Glória Patri. Ipse líbe

℣. Scápulis suis obum bit tibi.

℟. Et sub pennis ejus rábis.

Ad Tertiam, Sextam Nonam flexis genibus tur Kyrie, eléison. Chri eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúca tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a m

℣. Dómine, Deus vi tum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tu et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádj nos.

℟. Et líbera nos prop nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi ora nem meam.

℟. Et clamor meus ad véniat.

℣. Dóminus vobíscum

℟. Et cum spíritu tuo

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feri Officio, Antiphona.

Judicásti, Dómine, caus ánimæ meæ, defénsor v meæ, Dómine, Deus meu

CAPITULUM.
[Jerem. c. 17.]

...mne, omnes qui te de-
...quunt confundéntur : re-
...ntes a te in terra scri-
...tur, quóniam dereliqué-
...venam aquárum vivén-
...m Dóminum.

R. breve. Erue a frámea, *
...animam meam. Erue.
V. Et de manu canis únicam
...am. Deus.
R. Erue a frámea.
V. De ore leónis líbera me,
...me.
R. Et a córnibus unicór-
...humilitátem meam.
Kyrie, eléison.
...rátio convéniens.
...Dominicis tempore Pas-
chali, Antiphona.
Allelúia, allelúia, allelúia.
...
Capitulum proprium de
...mpore.
...pore Paschali, in feriali
...fficio, Antiphona.
...lelúia, allelúia, allelúia.
...

CAPITULUM.
[Rom., c. 6.]

...hristus resúrgens ex mór-
...jam non móritur, mors
...ultra non dominábitur.
...d enim mórtuus est pec-
...mórtuus est semel : quod
...m vivit, vivit Deo.

R. breve. Surréxit Dóminus
de sepúlcro. * Allelúia, al-
... Surréxit.
V. Qui pro nobis pepéndit
...gno.

R. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Surréxit.
V. Surréxit Dóminus vere.
Allelúia.
R. Et appáruit Simón. Al-
lelúia.
Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave, María.
Deus, in adjutórium, 18.

HYMNUS.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ignibus merídiem.

Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadrage-simæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ in feriali Officio, Antiphona Commendémus nosmetípsos.

Tempore Passionis, Antiphona Pópule meus.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Antiphona Allelúia.

PSALMUS.

Defécit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis mei ?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet:

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quomodo diléxi legem tua Dómine? * tota die meditá mea est.

Super inimícos meos p déntem me fecísti mand tuo : * quia in ætérnum n est.

Super omnes docéntes intelléxi : * quia testimónia meditátio mea est.

Super senes intelléxi quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohi pedes meos : * ut custódi verba tua.

A judíciis tuis non decliná * quia tu legem posuisti mi

Quam dúlcia fáucibus m elóquia tua, * super mel meo?

A mandátis tuis intelléxi proptérea odívi omnem vi iniquitátis.

Lucérna pédibus meis v bum tuum, * et lumen sé tis meis.

Jurávi, et státui * custod judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usqueq que, Dómine : * vivífica secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei ben plácita fac, Dómine : * et dícia tua doce me.

Anima mea in mánibus m semper : * et legem tuam n sum oblítus.

Posuérunt peccatóres queum mihi : * et de manc tis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi te

mónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria. Tempore Quadragesimæ in feriali Officio, Antiphona.

Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 55.]

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. *breve.* Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis.

℟. Obumbrábit tibi.

Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis in feriali Officio, Antiphona.

Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

CAPITULUM.
[Jerem., c. 7.]

Confundantur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℟. *breve.* De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore.
℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
℟. Líbera. De ore.
℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.
Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelú allelúia.

Capitulum proprium Tempore.

Tempore Paschali, in feri Officiò, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelú allelúia.

CAPITULUM.
[I. Cor., c. 15.]

Christus resurréxit a m tuis primítiæ dormiéntiu quóniam quidem per hó nem mors, et per hómin resurréctio mortuórum. sicut in Adam omnes mori tur, ita et in Christo om vivificabúntur.

℟. *breve.* Surréxit Dó nus vere. * Allelúia, alleli Surréxit.
℣. Et appáruit Simóni.
℟. Allelúia, allelúia, allelú Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli D mini. Allelúia.
℟. Viso Dómino. Allelú Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave, Mari Deus, in adjutórium, 18

HYMNUS.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.

Largire lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio, Antiphona Per arma justítiæ.

Tempore Passionis, Antiphona Numquid rédditur.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Antiphona Allelúia.

PSALMUS.

Mirabília testimónia tua: * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attraxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perse-

quéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine :* et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis :* quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me et tribulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine :* in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis :* et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia ju
tuæ.

Pax multa diligéntibu
gem tuam : * et non est
scándalum.

Expectábam salutáre t
Dómine : * et mandáta
diléxi.

Custodívit ánima mea
timónia tua : * et diléxi
veheménter.

Servávi mandáta tua
testimónia tua :* quia or
viæ meæ in conspéctu t

Appropínquet deprec
mea in conspéctu tuo,
mine;* juxta elóquium t
da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea
conspéctu tuo : * secúnd
elóquium tuum éripe me

Eructábunt lábia mea h
num, * cum docúeris me j
tificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua
elóquium tuum : * quia ó
nia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut sal
me : * quóniam mandáta
elégi.

Concupívi salutáre tuu
Dómine : * et lex tua me
tátio mea est.

Vivet ánima mea, et l
dábit te : * et judícia tua
juvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ p
riit : * quære servum tuu
quia mandáta tua non su
oblítus.

*In Domínicis Quadrag
simæ, Antiphona propri*

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio, Antiphona.

Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetipsos in multa patiéntia.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 58.]

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. *breve.* Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno.

℟. Véritas.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Passionis, in feriali Officio, Antiphona.

Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

CAPITULUM.
[Jerem. c. 18.]

Recordare quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. *breve.* Ne perdas cum ímpiis,* Deus, ánimam meam. Ne perdas.

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus.

℟. Ne perdas.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Kyrie, eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali, in feriali Officio, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.
[I. Pet., c. 3.]

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem

carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *breve.* Gavísi sunt discípuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi.

℣. Viso Dómino.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Gavísi sunt.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica et in Feriis habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, María. Credo.

℣. Dómine, lábia mea apéries, *ut supra*, 2.

In Quadragesima, Invitatorium. — Venite, * Exultémus Dómino.

Psalmus Jubilémus Deo salutári nostro, *ut supra*, 2.

Hymnus Ex more docti, *ut supra in Dominica*, 3.

Tempore Paschali, Invitatorium Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Rex sempitérne, *ut in Dominica*, 3.

Antiphonæ Nocturnorum per totum annum dicuntur ut infra.

Tempore Paschali, An phona Allelúia, *sub qua u Antiphona dicuntur omn Psalmi Nocturnorum.*

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea salus mea, * quem timéb

Dóminus protéctor vi meæ, * à quo trepidábo?

Dum apprópiant super r nocéntes, * ut edant carn meas:

Qui tríbulant me inim meí, * ipsi infirmáti sunt, cecidérunt.

Si consístant advérsum n castra, * non timébit c meum.

Si exúrgat advérsum n prælium, * in hoc ego sp rábo.

Unam pétii a Dómin hanc requíram, * ut inháb tem in domo Dómini, óm bus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem D mini, * et vísitem templu ejus.

Quóniam abscóndit me tabernáculo suo: * in die m lórum protéxit me in abscó dito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * nunc exaltávit caput meu super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in t bernáculo ejus hóstiam vo ferationis: * cantábo, et psa mum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, voce

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 27.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Antiphona.

Dóminus defénsor vitæ meæ.

Antiphona Adoráte.

PSALMUS 28.

Afferte Dómino, fílii Dei :

* afférte Dómino fílios aríetum:

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confringet Dóminus cedros Líbani:

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum, et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29.

Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inf[e]no ánimam meam: * s[a]vásti me a descendéntibus lacum.

Psállite Dómino, san[cti] ejus: * et confitémini mem[o]riæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indign[a]tióne ejus: * et vita in volu[n]táte ejus.

Ad vésperum demorábit[ur] fletus: * et ad matutínu[m] lætítia.

Ego autem dixi in abu[n]dántia mea: * Non movéb[or] in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tu[a] * præstitísti decóri meo vi[r]tútem.

Avertísti fáciem tuam [a] me, * et factus sum contu[r]bátus.

Ad te, Dómine, clamáb[o] * et ad Deum meum depr[e]cábor.

Quæ utílitas in sánguin[e] meo, * dum descéndo in co[r]ruptiónem?

Numquid confitébitur ti[bi] pulvis, * aut annuntiábit v[e]ritátem tuam?

Audívit Dóminus, et m[i]sértus est mei: * Dómin[us] factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meu[m] in gáudium mihi: * consci[]dísti saccum meum, et ci[r]cumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea et non compúngar: * Dómin[e] Deus meus, in ætérnum co[n]fitébor tibi.

Antiphona.

Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiphona. In tua justítia.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tanquam mórtuus a corde.

Factus sum tanquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu:

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis qui sperant

in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

PSALMUS 31.

Beati quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte gravála est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustíti meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor adv sum me injustítiam me Dómino: * et tu remisísti i pietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te o nis sanctus, * in témpore c portúno.

Verúmtamen in dilú aquárum multárum * ad e non approximábunt.

Tu es refúgium meum tribulatióne, quæ circúmd dit me: * exultátio mea, ér me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, instruam te in via hac q gradiéris: * firmábo super óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus mulus, * quibus non est i telléctus.

In camo et fræno maxill eórum constrínge, * qui nc appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóri * sperántem autem in Dómin misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, exultáte, justi, * et gloriámin omnes recti corde.

Antiphona.

In tua justítia líbera me Dómine.

Antiphona Rectos decet.

PSALMUS 32.

Exultate, justi, in Dómino * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in ci thara: * in psaltério decen chordárum psállite illi.

...antáte ei cánticum no-
...m: * bene psállite ei in vo-
...atióne.

...ia rectum est verbum
...ini, * et ómnia ópera ejus
...le.

...ligit misericórdiam et
...um: * misericórdiæ Dó-
...i plena est terra.

...erbo Dómini cœli firmáti
...t: * et spíritu oris ejus
...is virtus eórum.

...ongregans sicut in utre
...s maris: * ponens in
...auris abyssos.

...eat Dóminum omnis
...ra: * ab eo autem com-
...eántur omnes inhabitán-
... orbem.

...uóniam ipse dixit, et
... sunt: * ipse mandávit,
... reáta sunt.

...óminus díssipat consília
...tium: * réprobat autem
...atiónes populórum, et
...robat consília príncipum.

...onsílium autem Dómini
...ætérnum manet: * cogi-
...ónes cordis ejus in gene-
...iónem et generatiónem.

...eáta gens cujus est Dó-
...nus Deus ejus: * pópulus,
...m elégit in hæreditátem
...bi.

...De cœlo respéxit Dómi-
...: * vidit omnes fílios hó-
...num.

...De præparáto habitáculo
...: * respéxit super omnes
...habitant terram.

...Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-

minus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dominum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his berábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus óm ossa eórum : * unum ex non conterétur.

Mors peccatórum péssi * et qui odérunt justum línquent.

Rédimet Dóminus áni servórum suórum : * et delínquent omnes qui s rant in eo.

Antiphona.

Rectos decet collaudát

Antiphona Expúgna.

PSALMUS 34.

Judica, Dómine, nocén me, * expúgna impugnán me.

Apprehénde arma et s tum : * et exúrge in adju rium mihi.

Effúnde frámeam, et c clúde advérsus eos qui p sequúntur me : * dic áni meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revere tur * quæréntes ánim meam.

Avertántur retrórsum, confundántur * cogitánt mihi mala.

Fiant tanquam pulvis an fáciem venti : * et Angel Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ lúbricum : * et Angelus D mini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscond runt mihi intéritum láqu sui : * supervácue exprobr vérunt ánimam meam.

Veniat illi láqueus, quem ignorat: et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum: et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas, * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur

justitiam tuam, * tota die laudem tuam.

PSALMUS 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus: * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómines et juménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui o
rántur iniquitátem: * exp
sunt, nec potuérunt stare

Antiphona.

Expúgna impugnántes r

Antiphona Revéla.

PSALMUS 36.

Noli æmulári in malign
tibus: * neque zeláveris
ciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœn
velóciter aréscent: * et que
ádmodum ólera herbár
cito décident.

Spera in Dómino, et
bonitátem: * et inhábita t
ram, et pascéris in divi
ejus.

Delectáre in Dómino:
et dabit tibi petitiónes cor
tui.

Revéla Dómino viam tua
et spera in eo: * et ipse
ciet.

Et edúcet quasi lumen ju
títiam tuam, et judícium tuu
tanquam merídiem: * súbd
tus esto Dómino, et ora eu

Noli æmulári in eo q
prosperátur in via sua: *
hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et dereli
que furórem: * noli æmulá
ut malignéris.

Quóniam qui malignánt
exterminabúntur: * sustine
tes autem Dóminum, ip
hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et no
erit peccátor: * et quæres lo
cum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæredit

bunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et inopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus, deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur, et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam ejus, et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos, quia speravérunt in eo.

PSALMUS 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei i[...] pléti sunt illusiónibus: * non est sánitas in carne m[...]

Affíctus sum et humil[...] tus sum nimis: * rugiébam [...] gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne d[...] sidérium meum: * et gém[...] tus meus a te non est abscó[n]ditus.

Cor meum conturbátu[m] est, derelíquit me virtus me[a]: * et lumen oculórum me[o]rum, et ipsum non est m[e]cum.

Amíci mei et próximi m[ei] * advérsum me appropinqu[a]vérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant d[e] longe stetérunt: * et vim f[a]ciébant qui quærébant án[i]mam meam.

Et qui inquirébant mal[a] mihi locúti sunt vanitátes * et dolos tota die meditabá[n]tur.

Ego autem tanquam sur[...] dus non audiébam, * et sicu[t] mutus non apériens os suum[.]

Et factus sum sicut hom[o] non áudiens, * et non haben[s] in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine speravi: * tu exáudies me Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo su[...] pergáudeant mihi inimíc[i] mei: * et dum commovéntu[r] pedes mei, super me magn[a] locúti sunt.

Quóniam ego in flagél[la] parátus sum: * et dolor meu[s]

[illegible]spéctu meo semper.
[illegible]iam iniquitátem meam [illegible]ntiábo: * et cogitábo pro [illegible]to meo.
[illegible]mici autem mei vivunt, [illegible]onfirmáti sunt super me, [illegible] multiplicáti sunt qui odé[illegible]t me inique.
[illegible]ui retríbuunt mala pro [illegible] detrahébant mihi: * [illegible]iam sequébar bonitá[illegible].
Ne derelínquas me, Dómi[illegible] Deus meus: * ne dis[illegible]sseris a me.
Inténde in adjutórium [illegible]um, * Dómine, Deus sa[illegible] meæ.

Antiphona.

Revéla Dómino viam tuam.

In Quadragesima, ℣. Ipse [illegible]ávit me de láqueo venán[illegible].
℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis, ℣. Erue [illegible] frámea, Deus, ánimam [illegible]m.
℟. Et de manu canis úni[illegible] meam.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de [illegible]lcro. Allelúia.
℟. Qui pro nobis pepéndit [illegible] ligno. Allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus, tempore Paschali, ℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte. Allelúia.
℟. Vos elégit Deus in hæ[illegible]itátem sibi. Allelúia.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, tempore Paschali, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. Allelúia.
℟. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia.

Pro una Sancta, tempore Paschali, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. Allelúia.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia.

FERIA SECUNDA
AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde, *ut supra*, 18.

Tempore Paschali dicuntur Psalmi et Antiphonæ de Dominica, 19.

Capitulum vero, Hymnus, Versus, et Antiphona ad Benedíctus, *ut in proprio de Tempore. Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propriæ Antiphonæ, dicitur Antiphona* Miserére.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum

meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui ; * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus : Deus, Deus salútis meæ, * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectá ris.

Sacrifícium Deo spír contribulátus : * cor con tum et humiliátum, De non despícies.

Benígne fac, Dómine bona voluntáte tua Sion ut ædificéntur muri Jeru lem.

Tunc acceptábis saci cium justítiæ, oblatióne holocáusta : * tunc impón super altáre tuum vítulos

Antiphona.

Miserére mei, Deus.

Antiphona Intéllige.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus p cipe, Dómine, * intéllige mórem meum.

Inténde voci oratiónis m * Rex meus et Deus m

Quóniam ad te orábo Dómine, mane exáudies cem meam.

Mane astábo tibi, et débo : * quóniam non D volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta malígnus : * neque perma bunt injústi ante óculos tu

Odísti omnes qui operán iniquitátem : * perdes om qui loquúntur mendáciu

Virum sánguinum et d sum abominábitur Dómin * ego autem in multitúd misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tua * adorábo ad templum sa tum tuum in timóre tuo.

...mine, deduc me in jus-
...: * propter inimícos
...dírige in conspéctu tuo
...meam.

...óniam non est in ore
...véritas : * cor eórum
...est.

Sepúlcrum patens est gut-
...órum, linguis suis dolóse
...bant : * júdica illos, Deus.

Decidant a cogitatiónibus
...secúndum multitúdinem
...tátum eórum expélle
... * quóniam irritavérunt
...Dómine.

...tentur omnes qui spe-
...in te, * in ætérnum exul-
...: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te
...es qui díligunt nomen
..., * quóniam tu bene-
...justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
...tis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Intéllige clamórem meum,
...mine.

Antiphona.

Deus, Deus meus, * ad te
...luce vígilo.

Psalmus idem, 19.

Antiphona Convérsus.

...NTICUM ISAIÆ PROPHETÆ.

[Cap. 12.]

...nfitebor tibi, Dómine,
...óniam irátus es mihi : *
...nvérsus est furor tuus, et
...solátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, *
...duciáliter agam, et non ti-
...bo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * meméntóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Antiphona.

Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Antiphona.

Laudáte Dóminum de cœlis.

Psalmus idem, 21.

IN QUADRAGESIMA

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 58.]

Clama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

HYMNUS.

O sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,

Quam læta adúrat chāritas.
Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedíctus, *Antiphona propria, ut in Feriis Quadragesimæ, in quibus post Antiphonam ad Benedictus, et in Vesperis post Antiphonam ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus.*

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Pater noster *totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tu Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum spe vimus in te.

℣. Sacerdótes tui indu tur justítiam.

℟. Et sancti tui exúlten

℣. Dómine, salvum fac l gem.

℟. Et exáudi nos in qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópul tuum, Dómine, et bénedic l reditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extó illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregati nis tuæ.

℟. Quam possedísti ab i tio

℣. Fiat pax in virtúte t

℟. Et abundántia in túi bus tuis.

℣. Orémus pro fidélib defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam do eis, Dómine, et lux perpét lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nost absséntibus.

℟. Salvos fac servos tuo Deus meus, sperántes in

℣. Pro afflíctis et captiv

℟. Líbera eos, Deus Isra ex ómnibus tribulatiónib suis.

℣. Mitte eis, Dómine, au lium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi orátió-
nem meam.
℟. Et clamor meus ad te
veniat.
Deinde dicitur Psalmus De
profundis, qui infra habetur
Vesperis Feriæ quartæ, et
... Glória Patri. In Ves-
... ejus loco dicitur Psal-
Miserére mei, Deus,*
...dum magnam, 63. Fi-
Psalmo, dicitur ℣. Dó-
..., Deus virtútum, con-
... nos.
℟. Et osténde fáciem tuam,
salvi érimus.
℣. Exúrge, Christe; ádjuva
nos.
℟. Et líbera nos propter
nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi orátió-
nem meam.
℟. Et clamor meus ad te
veniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Deinde dicitur Oratio pro-
...; et quando in feriali Of-
... fiunt Commemorationes
...nes de S. Maria, de
Apostolis et de Pace, ante
... tam in Laudibus quam in
... peris fit sequens comme-
...ratio de Cruce.

Antiphona.

Per signum Crucis de ini-
...s nostris líbera nos, Deus
noster.
℣. Omnis terra adóret te,
et psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nómini
tuo, Dómine.

Orémus.

ORATIO.

Perpetua nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignatus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

Tempore Paschali fit alia Commemoratio de Cruce, quæ habetur feria secunda post Dominicam in Albis, omissis aliis Commemorationibus de Sancta Maria, etc.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invitatorium. — Jubilémus Deo,* Salutári nostro.

Psalmus Veníte, exultémus, *ut supra*, 2.

Hymnus Ex more docti mystyco, *ut in Dominica*, 3.

Tempore Paschali, Invitatorium.

Allelúia, allelúia,* Allelúia.

Hymnus Rex sempitérne cœlitum, *ut in Dominica*, 3.

Antiphona Ut non delínquam.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 38.

Dixi: Custódiam vias meas:* ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam,*

cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis :

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? * nonne Dóminus? et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecati… meam : * áuribus pércip… crymas meas.

Ne síleas, quóniam ác… ego sum apud te, et per… nus, * sicut omnes patre…

Remítte mihi, ut refri… priúsquam ábeam, * et plius non ero.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi …minum, * et inténdit …

Et exaudívit preces … * et edúxit me de lacu … riæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petra… des meos : * et diréxit gr… meos.

Et immísit in os meum… ticum novum, * carmen … nostro.

Vidébunt multi, et ti… bunt : * et sperábunt in … mino.

Beátus vir cujus est no… Dómini spes ejus : * et … respéxit in vanitátes et i… nias falsas.

Multa fecísti tu, Dóm… Deus meus, mirabília tu… et cogitatiónibus tuis no… qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus s… * multiplicáti sunt super … merum.

Sacrifícium et oblatió… noluísti : * aures autem … fecísti mihi.

Holocáustum et pro … cáto non postulásti : * t… dixi ; Ecce vénio.

In cápite libri scriptum

ut fácerem voluntá-
tuam : * Deus meus, vó-
legem tuam in médio
mei.
nuntiávi justítiam tuam
ésia magna, * ecce lá-
mea non prohibébo : Dó-
tu scisti.
títiam tuam non abscón-
corde meo : * veritátem
et salutáre tuum dixi.
abscóndi misericór-
tuam et veritátem tuam*
multo.
tem, Dómine, ne longe
rationes tuas a me :
misericórdia tua et véritas
semper suscepérunt me.
mala circumdedérunt
la, quorum non est nú-
* comprehendérunt
iniquitátes meæ, et non
ut vidérem.
plicátæ sunt super ca-
cápitis mei : * et cor
dereliquit me.
pláceat tibi, Dómine,
me: * Dómine, ad ad-
dum me réspice.
fundántur et reveréan-
mul qui quærunt áni-
meam, * ut áuferant

vertántur retrórsum et
ántur * qui volunt mihi

rant confestim confusió-
suam * qui dicunt mihi :
euge.
tent et læténtur super
nes quæréntes te : * et di-
semper : Magnificétur

Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus es tu : * Deus meus, ne tardáveris.

Antiphona.

Ut non delínquam in lingua mea.

Antiphona Sana, Dómine.

PSALMUS 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum consti-

tuérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei.

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima
* et quare contúrbas m

Spera in Deo, quónia
huc confitébor illi : * sa
vultus mei, et Deus m

Ad meipsum ánima
conturbáta est : * pro
memor ero tui de terra
dánis, et Hermóniim a
te módico.

Abyssus abyssum in
* in voce cataractárum
rum.

Omnia excélsa tua, e
tus tui * super me transi

In die mandávit Dó
misericórdiam suam :
nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo
meæ, * dicam Deo : Su
tor meus es.

Quare oblítus es mei
quare contristátus inc
dum affligit me inimícu

Dum confringúntur
mea, * exprobravérunt
qui tribulant me inimíci

Dum dicunt mihi per
gulos dies : Ubi est
tuus? * quare tristis es, á
mea? et quare cont
me?

Spera in Deo, quónia
huc confitébor illi : * sal
vultus mei, et Deus meu

Antiphona.

Sana, Dómine, áni
meam, quia peccávi tibi

Antiphona Eructávit.

PSALMUS 43

Deus áuribus nostris a

mus, * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :

Nec enim in gládio suo possedérunt terram : * et bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et óbloquéntis : * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine ? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus de tavérunt te filiæ regum in nóre tuo.

Astitit regina a dextris in vestitu deauráto : * circ data varietáte.

Audi, filia, et vide, et clína aurem tuam : * et c víscere pópulum tuum domum patris tui.

Et concupíscet Rex d rem tuum : * quóniam ips Dóminus Deus tuus, et a rábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéril vultum tuum deprecabún omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ gis ab intus, * in fimbriis reis circumamícta variet bus.

Adducéntur Regi virgi post eam : * próximæ ejus feréntur tibi.

Afferéntur in lætítia exultatióne : * adducéntu templum Regis.

Pro pátribus tuis nati s tibi filii : * constitues eos pi cipes super omnem terrai

Mémores erunt nómi tui : * in omni generatióne generatiónem.

Proptérea pópuli confi búntur tibi in ætérnum : in sæculum sæculi.

Antiphona.

Eructávit cor meum v bum bonum.

Antiphona Adjútor.

PSALMUS 45.

DEUS, noster refúgium

...nis: * adjútor in tribula-
...ibus, quæ invenérunt nos
...s.

...roptérea non timébimus
...n turbábitur terra: * et
...sferéntur montes in cor
...ris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt
...æ eórum: * conturbáti
...t montes in fortitúdine
...a.

Flúminis ímpetus lætíficat
...itátem Dei: * sanctificávit
...ernáculum suum Altíssi-
...s.

Deus, in médio ejus, non
...commovébitur: * adjuvábit
...am Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et
...ináta sunt regna: * dedit
...cem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobís-
...um: * suscéptor noster Deus
...cob.

Veníte, et vidéte ópera Dó-
...ni, quæ pósuit prodígia
super terram: * áuferens bella
...que ad finem terræ.

Arcum cónteret et con-
...get arma, * et scuta com-
...ret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam
...sum Deus; * exaltábor in
...tibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobís-
...um: * suscéptor noster Deus
...cob.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, plaúdite má-
...bus: * jubiláte Deo in voce
...ultatiónis.

Quóniam Dóminus excél-
sus, terríbilis: * Rex magnus
super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: *
et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem
suam, * spéciem Jacob, quam
diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: *
et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psál-
lite: * psállite Regi nostro,
psállite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gen-
tes: * Deus sedet super se-
dem sanctam suam.

Príncipes populórum con-
gregáti sunt cum Deo Abra-
ham: * quóniam dii fortes ter-
ræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Adjútor in tribulatiónibus.

Antiphona Magnus Dó-
minus.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et lau-
dábilis nimis: * in civitáte
Dei nostri, in monte sancto
ejus.

Fundátur exultatióne uni-
vérsæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilónis, cívitas Regis
magni.

Deus in dómibus ejus cog-
noscétur, * cum suscípiet
eam:

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt: * convené-
runt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirát
sunt, conturbáti sunt, com-

móti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48.

Audite hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem m

Cur timébo in die ma iníquitas calcánei mei cir dabit me :

Qui confídunt in vi sua : * et in multitúdine vitiárum suárum gloriá

Frater non rédimit, met homo : * non dabit placatiónem suam.

Et prétium redempt ánimæ suæ : * et laborá ætérnum, et vivet adhu finem.

Non vidébit intéritum, víderit sapiéntes moriént simul insípiens et stultus íbunt.

Et relínquent aliénis tias suas : * et sepúlcra eó domus illórum in ætérnu

Tabernácula eórum in génie, et progénie : * voca runt nómina sua in te suis.

Et homo, cum in hon esset, non intelléxit : * co parátus est juméntis insip tibus, et símilis factus est i

Hæc via illórum scánda ipsis : * et póstea in ore complacébunt.

Sicut oves in inférno siti sunt : * mors depá eos.

Et dominabúntur eór justi in matutíno : * et auxíli eórum veteráscet in infé a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédi ánimam meam de manu feri, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives fac-
tus fúerit homo : * et cum
multiplicáta fúerit glória do-
mus ejus.

Quóniam cum interíerit,
non sumet ómnia : * neque
descéndet cum eo glória
ejus.

Quia ánima ejus in vita
ipsíus benedicétur : * confité-
bitur tibi, cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies
patrum suórum : * et usque in
ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre es-
set, non intelléxit : * compa-
rátus est juméntis insipiénti-
bus, et símilis factus est illis.

Antiphona.

Magnus Dóminus, et laudá-
bilis nimis.

Antiphona Deus deórum.

PSALMUS 49.

Deus deórum Dóminus lo-
cútus est : * et vocávit ter-
ram.

A solis ortu usque ad oc-
cásum : * ex Sion spécies de-
córis ejus.

Deus manifésté véniet : *
Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus ex-
ardéscet : * et in circúitu ejus
tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúr-
sum : * et terram discérnere
pópulum suum.

Congregáte illi sanctos
ejus, * qui órdinant testamén-
tum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli jus-
títiam ejus : * quóniam Deus
judex est.

Audi, pópulus meus, et lo-
quar : Israel, et testificábor
tibi : * Deus, Deus tuus ego
sum.

Non in sacrifíciis tuis ár-
guam te : * holocáusta autem
tua in conspéctu meo sunt
semper.

Non accípiam de domo tua
vítulos : * neque de grégibus
tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes
feræ silvárum, * juménta in
móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœ-
li : * et pulchritúdo agri me-
cum est.

Si esuríero, non dicam tibi :
* meus est enim orbis terræ,
et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo car-
nes taurórum ? * aut sángui-
nem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrifícium
laudis : * et redde Altíssimo
vota tua.

Et invoca me in die tribu-
latiónis : * éruam te, et hono-
rificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus :
* Quare tu enárras justítias
meas, et assúmis testaméntum
meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínam :
* et projecísti sermónes meos
retrórsum.

Si vidébas furem, currébas
cum eo : * et cum adúlteris
portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malí-

tia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecisti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblivíscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter quo osténdam illi salutare Dei.

PSALMUS 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Diléxisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem : * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et prævaluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecisti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiphona.

Deus deórum Dóminus locútus est.

In Quadragesima, ℣. Scapulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus, tempore Paschali, ℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. Allelúia.

℟. Et ætérnitas témporum. Allelúia.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. Allelúia.

℟. Ad sacrificándum hóstiam laudis. Allelúia.

Pro Confessore non Pontifice, tempore Paschali, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. Allelúia.

℣. Et lingua ejus loquétur ...cium. Allelúia.

Pro una Sancta, tempore ...chali, ℣. Adjuvábit eam ...us vultu suo. Allelúia.

℣. Deus, in médio ejus, ...commovébitur. Allelúia.

FERIA TERTIA

AD LAUDES.

Antiphona.

Dele, Dómine,* iniquitátem meam.

Psalmus Miserére, 63.

Antiphona Salutáre.

PSALMUS 42.

Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta,* ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum ...fligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Ad te de luce* vígilo, Deus.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Cunctis diébus.

CANTICUM EZECHIÆ.

[Isaiæ c. 38.]

Ego dixi: In dimídio diérum meórum* vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum, * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane,* quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei,* suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos' * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Antiphona.

Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Antiphona.

Omnes Angeli ejus, * laudáte Dóminum de cœlis.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

IN QUADRAGESIMA,

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 58.]

Clama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

HYMNUS.

O sol salútis, intimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábi
Da lacrymárum rivulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat chárita

Quo fonte manávit nefa
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchi
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum
Amen.

℣. Angelis suis Deus m dávit de te.

℟. Ut custódiant te in ó nibus viis tuis.

Ad Benedíctus, *Antipho propria, ut in feriis Quad gesimæ.*

Preces, quando dicunt habentur supra in Feria cunda, 66.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invi torium. — In manu tua, I mine, * Omnes fines terræ

Psalmus Veníte, exul mus, 2.

Hymnus Ex more doc *ut in Dominica,* 3.

Tempore Paschali, Invi torium. — Allelúia, allelúi Allelúia.

Hymnus Rex sempitérne cælitum, *ut in Dominica*, 3.

Antiphona Avértit Dóminus.

Tempore Paschali, *Antiphona* Allelúia.

PSALMUS 52.

Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomináles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut videat si est intélligens, aut requirens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: illic trepidavérunt timóre ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de pláteis ejus, * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is qui óderat me super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces

capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos * in púteum intéritus.

Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Antiphona.

Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Antiphona Quóniam.

PSALMUS 55.

MISERERE mei, Deus, quóniam conculcávit me hom * tota die impúgnans trib lávit me.

Conculcavérunt me inim mei tota die : * quónia multi bellántes advérsum m

Ab altitúdine diéi timéb * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermón meos, in Deo sperávi : * nc timébo quid fáciat mihi car

Tota die verba mea ex crabántur : * advérsum m omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscón dent : * ipsi calcáneum meu obserrvábunt.

Sicut sustinuérunt áni mam meam, pro níhilo sa vos fácies illos : * in ira p pulos confrínges.

Deus, vitam meam annu tiávi tibi : * posuísti lácrym meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tu * tunc converténtur inimi mei retrórsum.

In quacúmque die inv cávero te : * ecce cognó quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbun in Dómino laudábo serm nem : * in Deo sperávi, n

rábo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei, * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Antiphona.

Quóniam in te confídit ánima mea.

Antiphona Justa judicáte.

PSALMUS 57.

Si vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ et obturántis aures suas:

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens: * in-

téndit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes, * et gládius in lábiis eórum quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridéb eos : * ad níhilum dedúc omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad custódiam, quia, Deus, su céptor meus es : * Deus meu misericórdia ejus prævéni me.

Deus osténdet mihi sup inimícos meos, ne occíd eos : * nequándo obliviscá tur pópuli mei.

Dispérge illos in virtú tua : * et depóne eos proté tor meus, Dómine :

Delíctum oris eórum, se mónem labiórum ipsórum : et comprehendántur in su pérbia sua.

Et de execratióne et me dácio annuntiabúntur in co summatióne : * in ira consum matiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dom nábitur Jacob : * et finiu terræ.

Converténtur ad vésperan et famem patiéntur ut canes : et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad man ducándum : * si vero non fú rint saturáti, et murmurábun

Ego autem cantábo forti túdinem tuam, * et exultáb mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscépto meus, * et refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

es: * Deus meus, misericórdia mea.

Antiphona.

Justa judicáte, filii hóminum.

Antiphona Da nobis.

PSALMUS 59.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam, et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Antiphona Nonne Deo.

PSALMUS 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem : * interfícitis univérsi vos : tanquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto, ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus :* adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra :* Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris :* ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere :* divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánima meam.

Protexísti me a convén malignántium :* a multitúi ne operántium iniquitátem

Quia exacuérunt ut gl dium linguas suas : * intend runt arcum rem amáram, sagíttent in occúltis immac látum.

Súbito sagittábunt eun et non timébunt : * firmav runt sibi sermónem nequa

Narráverunt ut abscónd rent láqueos : * dixérunt Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes defecérunt scrutántes scru nio.

Accédet homo ad cor a tum : * et exaltábitur Deus

Sagíttæ parvulórum fact sunt plagæ eórum : * et infi mátæ sunt contra eos lingu eórum.

Conturbáti sunt omnes q vidébant eos : * et tímuit om nis homo.

Et annuntiavérunt ópe Dei : * et facta ejus intelle runt.

Lætábitur justus in Dómi no, et sperábit in eo, * et lau dabúntur omnes recti cord

Antiphona.

Nonne Deo subjécta er ánima mea?

Antiphona Benedícite

PSALMUS 65.

Jubilate Deo, omnis terr psalmum dícite nómini ejus : date glóriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine!* in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo: * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus,* et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67.

EXURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus: * et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in for-

titúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * utquid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti

captivitátem: * accepísti d
in homínibus:

Etenim non credéntes,
habitáre Dóminum Deum

Benedíctus Dóminus
quotídie: * prósperum
fáciet nobis Deus salutári
nostrórum.

Deus noster, Deus sal
faciéndi: * et Dómini Dóm
éxitus mortis.

Verúmtamen Deus c
fringet cápita inimicór
suórum: * vérticem ca
perambulántium in deli
suis.

Dixit Dóminus: Ex Ba
convértam, * convértam
profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus
sánguine: * lingua can
tuórum ex inimícis ab ips

Vidérunt ingréssus tu
Deus, * ingréssus Dei m
Regis mei qui est in sanct

Prævenérunt príncipes c
júncti psalléntibus: * in m
dio juvenculárum tympan
triárum.

In Ecclésiis benedícite D
Dómino, * de fóntibus Isra

Ibi Bénjamin adolescént
lus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces e
rum: * príncipes Zábulo
príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ
confírma hoc, Deus, quo
operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem
* tibi ófferent reges múner

Increpa feras arúndinis

-gregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis. Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Antiphona.

Benedícite, gentes, Deum nostrum.

In Quadragesima, ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus, tempore Paschali, ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum. Allelúia.

℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúia.

Pro Confessore Pontifice, tempore Paschali, ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. Allelúia.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech. Allelúia.

Pro Confessore non Pontifice, tempore Paschali, ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. Allelúia.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. Allelúia.

Pro una Sancta, tempore Paschali, ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. Allelúia.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia.

FERIA QUARTA

AD LAUDES.

Antiphona.

Amplius lava me, * Dómine, ab injustítia mea.

Psalmus Miserére, 63.

Antiphona Te decet.

PSALMUS 60.

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet :

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Antiphona.

Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Antiphona.

Lábia mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus Deus, Deus me[...] * ad te, 19.

Antiphona Dóminus ju[...] cábit.

CANTICUM ANNÆ.

[I. Reg., c. 2.]

Exultavit cor meum in [...] mino, * et exaltátum est co[...] meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum per inimícos meos : * quia [...] táta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est [...] minus : neque enim est á[...] extra te, * et non est fortis [...] cut Deus noster.

Nolíte multiplicáre lo[...] sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de [...] vestro : quia Deus scien[...] rum Dóminus est, * et [...] præparántur cogitatiónes

Arcus fórtium superá[...] est, * et infírmi accíncti s[...] róbore.

Repléti prius pro pánil[...] se locavérunt : * et famé[...] saturáti sunt,

Donec stérilis péperit p[...] rimos : * et quæ multos ha[...] bat filios infirmáta est.

Dóminus mortíficat et [...] víficat, * dedúcit ad infe[...] et redúcit.

Dóminus páuperem f[...] et ditat, * humíliat et sub[...] vat.

Súscitat de púlvere e[...] num, * et de stércore éle[...] páuperem :

Ut sédeat cum príncipib[...] * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cœlis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Antiphona.

Dóminus judicábit fines terræ.

Antiphona.

Cœli cœlórum, * laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

IN QUADRAGESIMA,

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 58.]

Clama, ne cesses; quasi tuba exalta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

HYMNUS.

O sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedíctus, *Antiphona propria, ut in feriis Quadragesimæ.*

Preces, quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria, 66.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invitatorium. — Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Ex more docti, *ut in Dominica*, 3.

Tempore Paschali, Invitatorium. — Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus Rex sempitérne cœlitum, *ut in Dominica*, 3.

Antiphona Dómine Deus.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 68.

Salvum me fac, Deus: * quó-

niam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam :* et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et fact sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebá tur qui sedébant in porta et in me psallébant qui bib bant vinum.

Ego vero oratiónem mea ad te, Dómine : * tempus b neplácìti, Deus.

In multitúdine misericó diæ tuæ exáudi me, * in v ritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut no infígar : * líbera me ab iis q odérunt me, et de profú dis aquárum.

Non me demérgat tem péstas aquæ, neque absó beat me profúndum : * n que úrgeat super me púte os suum.

Exáudi me, Dómine, qu niam benígna est misericó dia tua : * secúndum mul túdinem miseratiónum tu rum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tua a púero tuo : * quóniam tr bulor, velóciter exáudi me

Inténde ánimæ meæ, et l bera eam : * propter inim cos meos éripe me.

Tu scis impropérium meu et confusiónem meam, * reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt om nes qui tríbulant me, * im propérium expectávit co meum et misériam.

Et sustinui qui simul con tristarétur, et non fuit : * (

...consolarétur, et non in-
...

Et dedérunt in escam ...am fel : * et in siti mea po-
...erunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ...s in láqueum, * et in re-
...butiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ...e vídeant : * et dorsum eó-
...m semper incúrva.

Effúnde super eos iram ...am : * et furor iræ tuæ com-
...hendat eos.

Fiat habitátio eórum de-
...rta : * et in tabernáculis ...rum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percus-
...sti persecúti sunt : * et su-
...er dolórem vúlnerum meó-
...m addidérunt.

Appóne iniquitátem super ...iquitátem eórum : * et non ...trent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivén-
...um : * et cum justis non ...ibántur.

Ego sum pauper et do-
...ns : * salus tua, Deus, sus-
...pit me.

Laudábo nomen Dei cum ...ántico : * et magnificábo eum ...n laude :

Et placébit Deo super vi-
...ulum novéllum, * córnua ...producéntem et úngulas.

Videant páuperes, et læ-
...ntur : * quærite Deum, et ...vet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páupe-
...res Dóminus : * et vinctos ...uos non despéxit.

Laudent illum cœli et ter-
ra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fá-
ciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam : * et qui dí-
ligunt nomen ejus habitá-
bunt in ea.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adju-
vándum me festína.

Confundántur, et reveréan-
tur * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mi-
hi mala.

Avertántur statim erubes-
céntes * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salu-
táre tuum.

Ego vero egénus et pau-
per sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberá-
tor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Antiphona.

Dómine Deus, in adjutó-
rium meum inténde.

Antiphona Esto mihi.

PSALMUS 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in

justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tanquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defi
detrahéntes ánimæ mea
operiántur confusióne e
dóre qui quærunt mala 1

Ego autem semper sp
bo : * et adjíciam super
nem laudem tuam.

Os meum annuntiábit
títiam tuam, * tota die
táre tuum.

Quóniam non cognóv
teratúram, introíbo in
téntias Dómini : * Dómi
memorábor justítiæ tuæ
líus.

Deus, docuísti me a ju
túte mea : * et usque n
pronuntiábo mirabília tu

Et usque in senécta
sénium : * Deus, ne dere
quas me,

Donec annúntiem b
chium tuum * generat
omni quæ ventúra est :

Poténtiam tuam et ju
tiam tuam, Deus, usque
altíssima, quæ fecísti 1
gnália : * Deus, quis sin
tibi ?

Quantas ostendísti mihi
bulatiónes multas, et ma
et convérsus vivificásti n
* et de abyssis terræ íter
reduxísti me.

Multiplicásti magnific
tiam tuam, * et convér
consolátus es me.

Nam et ego confitébor
in vasis psalmi veritát
tuam, * Deus, psallam tib
cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea c

cantavero tibi : * et ánima
mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die
meditabitur justítiam tuam : *
cum confúsi et revériti fúe-
rint qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 71.

Deus, judícium tuum regi
da : * et justítiam tuam fílio
regis :

Judicáre pópulum tuum in
justitia, * et páuperes tuos in
judicio.

Suscípiant montes pacem
populo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópu-
li, et salvos fáciet fílios páu-
perum : * et humiliábit ca-
lumniatórem.

Et permanébit cum sole,
et ante lunam, * in genera-
tione et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in
vellus : * et sicut stillicídia
stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus jus-
titia, et abundántia pacis, *
donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari us-
que ad mare : * et a flúmine
usque ad términos orbis ter-
rárum.

Coram illo prócident
Æthiopes : * et inimíci ejus
terram lingent.

Reges Tharsis et ínsulæ
múnera ófferent : * reges
Arabum et Saba dona ad-
ducent ;

Et adorábunt eum omnes
reges terræ : * omnes gentes
sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a
poténte : * et páuperem, cui
non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : *
et ánimas páuperum salvas
fáciet.

Ex usúris et iniquitáte ré-
dimet ánimas eórum : * et
honorábile nomen eórum co-
ram illo.

Et vivet, et dábitur ei de
auro Arábiæ, et adorábunt
de ipso semper : * tota die
benedícent ei.

Et erit firmaméntum in ter-
ra in summis móntium, su-
perextollétur super Líbanum
fructus ejus : * et florébunt
de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíc-
tum in sæcula : * ante solem
pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso
omnes tribus terræ : * om-
nes gentes magnificábunt
eum.

Benedíctus Dóminus, Deus
Israel, * qui facit mirabília
solus :

Et benedíctum nomen ma-
jestátis ejus in ætérnum : *
et replébitur majestáte ejus
omnis terra : fiat, fiat.

Antiphona.

Esto mihi, Dómine, in
Deum protectórem.

Antiphona Liberásti vir-
gam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus *
his qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt

pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zélavi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * et iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sa tuárium Dei : * et intélli in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter los posuísti eis : * deje eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in solatiónem, súbito def runt : * periérunt propter quitátem suam.

Velut sómnium surg tium, Dómine, * in civi tua imáginem ipsórum ad hilum rédiges.

Quia inflammátum est meum, et renes mei comn táti sunt : * et ego ad níhil redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus apud te : * et ego sem tecum.

Tenuísti manum déxte meam, et in voluntáte deduxísti me : * et cum g ria suscepísti me.

Quid enim mihi est in c lo? * et a te quid vólui su terram?

Defécit caro mea, et meum : * Deus cordis m et pars mea, Deus, in æt num.

Quia ecce qui elóng se a te períbunt : * per dísti omnes qui fornicánt abs te.

Mihi autem adhærére D bonum est : * pónere in D mino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes pr dicatiónes tuas, * in port filiæ Sion.

PSALMUS 73.

quid, Deus, repulisti in ...: * irátus est furor tuus ... oves páscuæ tuæ?

...emor esto congregatió... tuæ, * quam possedisti ...tio.

...demísti virgam hæredi... tuæ: * mons Sion, in habitásti in eo.

... manus tuas in supér... eórum in finem: * et ... malignátus est inimí... sancto!

... gloriáti sunt qui odé...: * in médio solemni... tuæ.

...sérunt signa sua, sig... et non cognovérunt si... éxitu super summum.

...asi in silva lignórum se... excidérunt jánuas ... in idipsum: * in secúri ... dejecérunt eam.

...cendérunt igni sanctuá... tuum: * in terra pol...runt tabernáculum nómi...

...xérunt in corde suo cog... eórum simul: * quiés... faciámus omnes dies fes... Dei a terra.

...gna nostra non vídi..., jam non est Prophéta: ... nos non cognóscet ám...

...squequo Deus imprope... inimícus: * irrítat ad...sarius nomen tuum in ...?

Ut quid avértis manum ... et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supér-

bia eórum qui te odérunt ascéndit semper.

Antiphona.

Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Antiphona Et invocábimus.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus: * I[...]
Israel magnum nomen eju[...]

Et factus est in pace lo[...] ejus: * et habitátio ejus Sion.

Ibi confrégit poténtias [...] cuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabilit[...] móntibus ætérnis: * turb[...] sunt omnes insipiéntes cor[...]

Dormiérunt somnum suu[...] * et nihil invenérunt omn[...] viri divitiárum in mánib[...] suis.

Ab increpatióne tua, De[...] Jacob: * dormitavérunt q[...] ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et qu[...] resístet tibi? * ex tunc ira tu[...]

De cœlo audítum feci[...] judícium: * terra trémuit [...] quiévit,

Cum exúrgeret in judíciu[...] Deus: * ut salvos fáceret om[...] nes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóm[...] nis confitébitur tibi: * et re[...] liquiæ cogitatiónis diem fe[...] tum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dóm[...] no Deo vestro, * omnes q[...] in circúitu ejus affértis mu[...] nera.

Terríbili et ei qui aufe[...] spíritum príncipum: * terr[...] bili apud reges terræ.

Antiphona.

Et invocábimus nome[...] tuum, Dómine.

Antiphona Tu es Deus.

PSALMUS 76.

...e mea ad Dóminum cla-
...: * voce mea ad Deum,
...endit mihi.

...n die tribulatiónis meæ
...m exquisívi, mánibus
... nocte contra eum : * et
... sum decéptus.

...nuit consolári ánima
..., * memor fui Dei, et de-
...átus sum, et exercitátus
... et defécit spíritus meus.

...ticipavérunt vigílias ócu-
...: * turbátus sum, et non
...locútus.

...itávi dies antíquos : *
...nos ætérnos in mente
...

... meditátus sum nocte
... corde meo, * et exerci-
..., et scopébam spíritum
...m.

...umquid in ætérnum pro-
... Deus : * aut non ap-
... ut complacítior sit ad-
...?

...ut in finem misericór-
...m suam abscíndet : * a
...ratióne in generatió-
...m?

...ut obliviscétur miseréri
...s? * aut continébit in ira
... misericórdias suas?

...t dixi, Nunc cœpi : *
... mutátio déxteræ Excélsi.

...emor fui óperum Dómi-
... * quia memor ero ab iní-
...mirabílium tuórum.

...t meditábor in ómnibus
...ribus tuis : * et in adin-
...tiónibus tuis exercébor.

...eus, in sancto via tua :
quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es, Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

PSALMUS 77.

Attendite, pópule meus, legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis?

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini

Fer. 5

et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exúrgent : * et narrábunt filiis suis :

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava et exásperans ;

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos
lut in abysso multa.

Et edúxit aquam de pe
* et dedúxit tanquam flún
aquas.

Et apposuérunt adhuc
cáre ei : * in iram excit
runt Excélsum in inaquó

Et tentavérunt Deum
córdibus suis, * ut péte
escas animábus suis.

Et male locúti sunt de D
* dixérunt : Numquid pó
Deus paráre mensam in
sérto ?

Quóniam percússit petr
et fluxérunt aquæ, * et t
réntes inundavérunt.

Numquid et póterit pa
dare, * aut paráre men
pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus
dístulit : * et ignis accén
est in Jacob, et ira ascé
in Israel :

Quia non credidérunt
Deo, * nec speravérunt
salutári ejus :

Et mandávit núbibus
super, * et jánuas cœli a
ruit.

Et pluit illis manna ad m
ducándum, * et panem c
dedit eis.

Panem Angelórum m
ducávit homo : * cibária
sit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de
lo : * et indúxit in virtúte
Africum.

Et pluit super eos si
púlverem carnes : * et si

... maris volatília pen-
...ta.
Et cecidérunt in médio
...rum eórum, * circa ta-
...cula eórum.
Et manducavérunt et sa-
...ti sunt nimis, et desidé-
...rium eórum áttulit eis : * non
... fraudáti a desidério suo.
Adhuc escæ eórum erant
...in ipsórum, * et ira Dei
...dit super eos.
Et occidit pingues eórum,
... electos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavé-
... adhuc : * et non cre-
...runt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte
...eórum, * et anni eórum
... festinatióne.
Cum occideret eos, quæ-
...rebant eum : * et revertebán-
... et dilúculo veniébant ad
...m.
Et rememoráti sunt quia
... adjútor est eórum : *
Deus excélsus redémptor
...rum est.
Et dilexérunt eum in ore
... * et lingua sua mentíti
... ei :
... autem eórum non erat
...cum eo : * nec fidé-
...biti sunt in testaménto
...
... autem et miséricors,
... propítius fiet peccátis eó-
... * et non dispérdet eos.
... abundávit ut avérteret
... suam : * et non accén-
... omnem iram suam :
Et recordátus est quia caro

sunt, * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum, * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum : * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum; * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gl[...] cecidérunt : * et viduæ eó[...] non plorabántur.

Et excitátus est tanq[...] dórmiens Dóminus, * [...] quam potens crapulátu[...] vino.

Et percússit inimícos [...] in posterióra : * oppróbr[...] sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernácu[...] Joseph : * et tribum Ephr[...] non elégit.

Sed elégit tribum Jud[...] montem Sion quem diléx[...]

Et ædificávit sicut unic[...] nium sanctificium suum [...] terra, * quam fundávit [...] sæcula.

Et elégit David ser[...] suum, et sústulit eum de [...] gibus óvium : * de post fœ[...] tes accépit eum,

Páscere Jacob servum su[...] * et Israel hæreditátem su[...]

Et pavit eos in innocé[...] cordis sui : * et in intell[...] bus mánuum suárum ded[...] eos.

Antiphona.

Tu es, Deus, qui facis [...] rabília.

Antiphona Propitius [...]

PSALMUS 78.

Deus, venérunt gente[...] hæreditátem tuam, poll[...] runt templum sanctum tu[...] * posuérunt Jerúsalem in [...] mórum custódiam.

Posuérunt morticína [...]

tuórum, escas volatí-
cœli: * carnes sanctó-
tuórum béstiis terræ.
ūdérunt sánguinem eó-
anquam aquam in cir-
Jerúsalem: * et non
qui sepelíret.
cti sumus oppróbrium
s nostris, * subsanná-
llúsio his qui in circúitu
sunt.
quequo, Dómine, iras-
in finem, * accendétur
gnis zelus tuus?
ade iram tuam in gen-
æ te non novérunt, *
gna quæ nomen tuum
vocavérunt.
a comedérunt Jacob,
cum ejus desolavérunt.
e memíneris iniquitátum
trárum antiquárum, cito
pent nos misericórdiæ
: * quia páuperes facti
us nimis.
Adjuva nos, Deus salutáris
er: et propter glóriam
inis tui, Dómine, líbera
, * et propítius esto pec-
s nostris, propter nomen
:
Ne forte dicant in génti-
: Ubi est Deus eórum? *
notéscat in natiónibus
rum óculis nostris.
ltio sánguinis servórum
órum, qui effúsus est: *
roeat in conspéctu tuo gé-
us compeditórum.
Secúndum magnitúdinem
chii tui, * pósside fílios
rtificatórum.

Et redde vicínis nostris sép-
tuplum in sinu eórum: * im-
propérium ipsórum, quod
exprobravérunt tibi, Dó-
mine.

Nos autem pópulus tuus,
et oves páscuæ tuæ, * confi-
tébimur tibi in sæculum:

In generatiónem et genera-
tiónem * annuntiábimus lau-
dem tuam.

PSALMUS 79.

Qui regis Israel, inténde:
* qui dedúcis velut ovem Jo-
seph.

Qui sedes super Chérubim,
* manifestáre coram Ephraim,
Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et
veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et
osténde fáciem tuam, et salvi
érimus.

Dómine, Deus virtútum,
* quoúsque irascéris super
oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacry-
márum, * et potum dabis no-
bis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradic-
tiónem vicínis nostris: * et
inimíci nostri subsannavé-
runt nos.

Deus virtútum, convérte
nos: * et osténde fáciem tuam,
et salvi érimus.

Víneam de Ægypto trans-
tulísti: * ejecísti gentes, et
plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in con-
spéctu ejus: * plantásti radí-
ces ejus, et implévit terram.

péruit montes umbra
* et arbústa ejus cedros

téndit pálmites suos us-
ad mare, * et usque ad
en propágines ejus.
quid destruxísti macé-
ejus : * et vindémiant
omnes qui prætergre-
tur viam?
terminávit eam aper de
: * et singuláris ferus
stus est eam.
us virtútum, convértere:
pice de cœlo, et vide, et
víneam istam.
pérfice eam, quam plan-
déxtera tua : * et super
n hóminis, quem con-
isti tibi.
cénsa igni, et suffóssa *
ncrepatióne vultus tui
unt.
at manus tua super vi-
déxteræ tuæ, * et super
n hóminis, quem con-
sti tibi.
non discédimus a te :
cábis nos : * et nomen
invocábimus.
ómine, Deus virtútum,
érte nos : * et osténde fá-
tuam, et salvi érimus.

Antiphona.

opítius esto peccátis nos-
Dómine.

Quadragesima, ℣. Ipse
ívit me de láqueo ve-
um.
Et a verbo áspero.
mpore Passionis, ℣. Erue
a frámea, Deus, ánim
meam.
℟. Et de manu canis
cam meam.

*Tempore Paschali, An
phona.*

Allelúia, allelúia, alle
℣. Surréxit Dóminus
sepúlcro. Allelúia.
℟. Qui pro nobis pe
dit in ligno. Allelúia.

*Pro uno vel pluribus M
tyribus, tempore Pasch*
℣. Sancti et justi in Dón
gaudéte. Allelúia.
℟. Vos elégit Deus in hæ
ditátem sibi. Allelúia.

*Pro Confessore Pont
et non Pontifice, tem
Paschali*, ℣. Amávit
Dóminus, et ornávit e
Allelúia.
℟. Stolam glóriæ in
eum. Allelúia.

*Pro una Sancta, temp
Paschali*, ℣. Spécie tua
pulchritúdine tua. Allelúi
℟. Inténde, próspere p
céde, et regna. Allelúia.

FERIA QUINTA
AD LAUDES.

Antiphona.

Tibi soli peccávi, * Dómi
miserére mei.

Psalmus Miserére, 63.
Antiphona Dómine.

PSALMUS 89.

DOMINE, refúgium factus
nobis : * a generatióne in g
neratiónem.
Priúsquam montes fiere

rmarétur terra et or-
a sæculo et usque in
m tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in
látem : * et dixisti :
ertimini, fílii hóminum.

óniam mille anni ante
os tuos, * tanquam dies
terna quæ prætériit,
custódia in nocte, * quæ
nihilo habéntur, eórum
ni erunt.

ne sicut herba tránseat,
flóreat et tránseat :
pere décidat, indúret et
t.

defécimus in ira tua,
furóre tuo turbáti su-
s.

Posuisti iniquitátes nostras
nspéctu tuo : * sæculum
trum in illuminatióne vul-
s tui.

Quóniam omnes dies nos-
defecérunt : * et in ira tua
fécimus.

Anni nostri sicut aránea
ditabúntur : * dies annó-
m nostrórum in ipsis, sep-
ginta anni.

Si autem in potentátibus,
ginta anni : * et ámplius
rum labor et dolor.

Quóniam supervénit man-
tudo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ
tuæ, * et præ timóre tuo iram
tuam dinumeráre ?

Dexteram tuam sic notam
fac : * et eruditos corde in
sapientia.

Convértere, Dómine, úsquequo, * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua, * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Antiphona.

Dómine, refúgium factus es nobis.

Antiphona.

In matutínis * meditábor in te.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Cantémus.

CANTICUM MOYSI.

[Exodi c. 15.]

Cantemus Dómino : gloriόse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Eléeti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro.* Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum; * et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam,* et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra: * dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti?

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt p
cipes Edom, robústos M
obtínuit tremor: * obri
runt omnes habitatóres
naan.

Irruat super eos form
et pavor, * in magnitú
bráchii tui.

Fiant immóbiles quas
pis, donec pertránseat
pulus tuus, Dómine, * d
pertránseat pópulus tuus
quem possedísti.

Introdúces eos, et pla
bis in monte hæreditátis
* firmíssimo habitáculo
quod operátus es, Dómi

Sanctuárium tuum,
mine, quod firmavérunt
nus tuæ: * Dóminus regn
in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim e
Phárao cum cúrribus et e
tibus ejus in mare: * et
dúxit super eos Dómi
aquas maris.

Fílii autem Israel amb
vérunt per siccum: * in
dio ejus.

Antiphona.

Cantémus Dómino glori

Antiphona.

In sanctis ejus * lau
Deum.

Psalmus Laudáte Dó
num de cœlis, 21.

IN QUADRAGESIM

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 58.]

Clama, ne cesses; quasi t
exálta vocem tuam, et

... pópulo meo scélera
...m, et dómui Jacob pec-
...a eórum.

HYMNUS.

... salútis, íntimis,
... refúlge méntibus,
... nocte pulsa grátior
... dies renáscitur.
... tempus acceptábile,
... acrymárum rívulis
... cordis víctimam,
... læta adúrat cháritas.
... fonte manávit nefas,
... perénnes lácrymæ,
... pœniténtiæ
... rigórem cónterat.
... venit, dies tua,
... reflórent ómnia:
... et nos in viam
... redúcti déxtera.
Te prona mundi máchina
... adóret Trínitas,
... novi per gratiam
... canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus man-
... de te.

℟. Ut custódiant te in óm-
... viis tuis.

Ad Benedictus, *Antiphona*
...pria, ut in feriis Qua-
...simæ.

Preces, quando dicendæ
..., habentur supra in se-
...da Feria, 66.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invi-
...torium.— Adorémus Dó-
...um, * Quóniam ipse fecit
...

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Ex more docti mystico, *ut in Dominica*, 3.

Tempore Paschali, Invitatorium.— Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus Rex sempitérne cœlitum, *ut in Dominica*, 3.

Antiphona Exultáte.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de

terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

PSALMUS 81.

Deus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo : * húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unu principibus cadétis.

Surge, Deus, júdica ter * quóniam tu hæreditábi ómnibus géntibus.

Antiphona.

Exultate Deo adjutóri tro.

Antiphona Tu solus.

PSALMUS 82.

Deus, quis símilis erit * ne táceas, neque com cáris, Deus :

Quóniam ecce inimici sonuérunt : * et qui odé te extulérunt caput.

Super pópulum tuum lignavérunt consílium : cogitavérunt advérsus s tos tuos.

Dixérunt : Veníte, et perdámus eos de gente : non memorétur nomen Is ultra.

Quóniam cogitavérunt nímiter : * simul advérsur testaméntum disposuéru tabernácula Idumæórum Ismaelítæ.

Moab, et Agaréni, Gel et Ammon, et Amalec : * a nígenæ cum habitántibus rum.

Etenim Assur venit cum lis : * facti sunt in adjutóri fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, Sísaræ : * sicut Jabin in t rénte Cisson.

Disperiérunt in Endor facti sunt ut stercus terra

Pone príncipes eórum

Oreb et Zeb, * et Zébee,
...una:
Omnes príncipes eórum, *
...érunt: Hæreditáte pos-
...mus sanctuárium Dei.
Deus meus, pone illos ut
...m: * et sicut stípulam
... fáciem venti.
...ut ignis qui combúrit
...m: * et sicut flàmma
...árens montes:
Ita persequéris illos in tem-
...te tua: * et in ira tua
...bis eos.
...e fácies eórum igno-
...: * et quærent nomen
...m, Dómine.
...ubéscant, et conturbén-
... in sæculum sæculi: * et
...ndántur, et péreant.
Et cognóscant quia nomen
... Dóminus: * tu solus Al-
...mus in omni terra.

PSALMUS 83.

...m dilécta tabernácula
..., Dómine virtútum! *
...cupiscit et déficit ánima
... in átria Dómini.
Cor meum et caro mea *
...avérunt in Deum vi-
...m.
Etenim passer invénit sibi
...um, * et turtur nidum
..., ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtú-
...m: * Rex meus, et Deus
...us.
Beáti qui hábitant in do-
... tua, Dómine: * in sæcula
...ulórum laudábunt te.
Beátus vir cujus est auxí-
...m abs te: * ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Antiphona Benedixísti.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

Inclina, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deu meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómin quóniam ad te clamávi to die : * lætífica ánimam ser tui, quóniam ad te, Dómin ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómin suávis et mitis : * et mul misericórdiæ ómnibus inv cántibus te.

Auribus pércipe, Dóm ne, oratiónem meam : * inténde voci deprecatión meæ.

In die tribulatiónis m clamávi ad te : * quia exa dísti me.

Non est símilis tui in di Dómine : * et non est secú dum ópera tua.

Omnes gentes quascún que fecísti vénient et ad rábunt coram te, Dómine et glorificábunt nomen tuu

Quóniam magnus es tu, fáciens mirabília: * tu es De solus.

Deduc me, Dómine, in v tua, et ingrédiar in verit tua : * lætétur cor meum tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómin Deus meus, in toto corde me * et glorificábo nomen tuu in ætérnum :

Quia misericórdia t magna est super me : * eruísti ánimam meam ex i férno inferióri.

Deus, iníqui insurrexéru super me, et synagóga p

tium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Antiphona.

Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Antiphona Fundaménta ejus.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

PSALMUS 87.

Domine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et

justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Antiphona Benedíctus.

PSALMUS 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclesia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die :

in justítia tua exaltabún-
z.

Quóniam glória virtútis
rum tu es : * et in beneplá-
to tuo exaltábitur cornu
strum.

Quia Dómini est assúmptio
stra : * et sancti Israel Re-
is nostri.

Tunc locútus es in visióne
ctis tuis, et dixísti : * Pó-
ui adjutórium in poténte, et
altávi eléctum de plebe
a.

Invéni David servum
eum : * óleo sancto meo
nxi eum :

Manus enim mea auxiliá-
tur ei : * et bráchium meum
confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in
o, * et filius iniquitátis non
ponet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus
inimícos ejus : * et odiéntes
um in fugam convértam.

Et véritas mea, et miseri-
córdia mea cum ipso : * et in
nómine meo exaltábitur cor-
u ejus.

Et ponam in mari manum
us, * et in flumínibus déx-
teram ejus.

Ipse invocábit me : Pater
meus es tu, * Deus meus, et
suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum po-
nam illum * excélsum præ
régibus terræ.

In ætérnum servábo illi
misericórdiam meam : * et tes-
taméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæ-
culi semen ejus : * et thronum
ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii
ejus legem meam, * et in ju-
díciis meis non ambuláve-
rint :

Si justítias meas profaná-
verint, * et mandáta mea non
custodíerint,

Visitábo in virga iniquitá-
tes eórum, * et in verbéribus
peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam
non dispérgam ab eo, * neque
nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testa-
méntum meum, * et quæ pro-
cédunt de lábiis meis non
fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo,
si David méntiar : * semen ejus
in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol
in conspéctu meo, * et sicut
luna perfécta in ætérnum : et
testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et des-
pexísti : * distulísti Christum
tuum :

Evertísti testaméntum servi
tui : * profanásti in terra sanc-
tuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes
ejus : * posuísti firmaméntum
ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes
transeúntes viam : factus est
oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depri-
méntium eum : * lætificásti
omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium,

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, et loquéntu iniquitátem : * loquéntur om nes qui operántur injust tiam?

Pópulum tuum, Dómin humiliavérunt,* et hæredit tem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam inte fecérunt : * et pupíllos occ dérunt,

Et dixérunt : Non vidéb Dóminus, * nec intéllig Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes i pópulo : * et stulti, aliquánd sápite.

Qui plantávit aurem no áudiet? * aut qui finxit ócu lum non consíderat?

Qui córripit gentes no árguet? * qui docet hómine scientiam?

Dóminus scit cogitatióne hóminum, * quóniam van sunt.

Beátus homo quem t erudíeris, Dómine, * et d lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus ma lis, * donec fodiátur peccató fóvea.

Quia non repéllet Dómi nus plebem suam : * et hære ditátem suam non derelin quet :

Quoadúsque justítia con vertátur in judícium : * et qu juxta illam omnes qui rect sunt corde.

Quis consúrget mihi ad vérsus malignántes? * aut qui

... mecum advérsus ope... iniquitátem?

...si quia Dóminus adjúvit ... * paulo minus habitásset ...ferno ánima mea.

...dicébam: Motus est pes ...: * misericórdia tua, ...ne, adjuvábat me.

...cúndum multitúdinem ...rum meórum in corde ...: * consolatiónes tuæ læ... ...vérunt ánimam meam.

...unquid adhæret tibi se... iniquitátis: * qui fingis ...rem in præcépto?

...ptábunt in ánimam justi: ...et ...nguinem innocéntem ...mnábunt.

...factus est mihi Dóminus ...refúgium: * et Deus meus ...djutórium spei meæ.

...t reddet illis iniquitátem ...rum, et in malítia eórum ...perdet eos, * dispérdet il... ...Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedictus Dóminus in ...rnum.

Antiphona Cantáte.

PSALMUS 95.

...NTATE Dómino cánticum ...vum: * cantáte Dómino, ...nis terra.

...antáte Dómino, et bene...te nómini ejus: * annun...te de die in diem salutáre ...us.

Annuntiáte inter gentes ...óriam ejus, * in ómnibus ...pulis mirabília ejus.

...uóniam magnus Dómi...us, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu

ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo,* et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

In Quadragesima, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sp rábis.

Tempore Passionis, ℣. ore leónis líbera me, Dómi

℟. Et a córnibus unic nium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Anti phona.

Allelúia, allelúia, allelú

℣. Surréxit Dóminus ve Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. A lelúia.

Pro uno vel pluribus Ma tyribus, tempore Paschal

℣. Lux perpétua lucébit san tis tuis, Dómine. Allelúia.

℣. Et ætérnitas témporum Allelúia.

Pro Confessore Pontifice tempore Paschali, ℣. Elég eum Dóminus sacerdóte sibi. Allelúia.

℟. Ad sacrificándum ei hó tiam laudis. Allelúia.

Pro Confessore non Pon tifice, tempore Paschali

℣. Os justi meditábitur sa piéntiam. Allelúia.

℟. Et lingua ejus loquétu judícium. Allelúia.

Pro una Sancta, tempor Paschali, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. Allelúia.

℟. Deus, in médio ejus non commovébitur. Allelúia

FERIA SEXTA

AD LAUDES.

Antiphona.

Spíritu principáli* confirma cor meum, Deus.

Psalmus Miserére mei, 63.
Antiphona In veritáte.

PSALMUS 142.

...mine, exáudi oratiónem
...am: áuribus pércipe obse-
...ionem meam in veritáte
...: * exáudi me in tua jus-
...

Et non intres in judícium
...a servo tuo: * quia non
...ficábitur in conspéctu
... omnis vivens.

Quia persecútus est inimí-
...ánimam meam: * humi-
...in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris
...mórtuos sæculi: * et
...tus est super me spíri-
...meus, in me turbátum est
...meum.

Memor fui diérum anti-
...orum, meditátus sum in
...ibus opéribus tuis, * in
...s mánuum tuárum me-
...abar.

Expándi manus meas ad
...* ánima mea sicut terra
...e aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dó-
...ne: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam
...: * et símilis ero descen-
...tibus in lacum.

Audítam fac mihi mane
...ricórdiam tuam, * quia
...te sperávi.

Notam fac mihi viam in
...ámbulem, * quia ad te
...vi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis,
...mine, ad te confúgi: *
...me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedú-
cet me in terram rectam: *
propter nomen tuum, Dó-
mine, vivificábis me, in æqui-
táte tua.

Edúces de tribulatióne áni-
mam meam, et in misericór-
dia tua dispérdes inimícos
meos.

Et perdes omnes qui tri-
bulant ánimam meam: * quó-
niam ego servus tuus sum.

Antiphona.

In veritáte tua exáudi me,
Dómine.

Antiphona.

Illúmina, Dómine, * vul-
tum tuum super nos.

Psalmus Deus, Deus meus,
* ad te, 19.

Antiphona Dómine.

CANTICUM HABACUC.
[Cap. 3.]

Dómine, audívi auditiónem
tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum: * in
médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum
fácies: * cum irátus fúeris,
misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet: *
et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cœlos glória ejus:
* et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit:
* córnua in mánibus ejus:

Ibi abscóndita est forti-
túdo ejus: * ante fáciem ejus
ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante

pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contriti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tribubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes:* gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo impii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad disp
géndum me.

Exultátio eórum, * si
ejus qui dévorat páuper
in abscóndito.

Viam fecísti in mari eq
tuis, * in luto aquárum m
tárum.

Audívi, et conturbátus
venter meus: * a voce c
tremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in
sibus meis,* et subter me s
teat:

Ut requiéscam in die t
bulatiónis,* ut ascéndam
pópulum accínctum nostru

Ficus enim non floréb
et non erit germen in vinei

Mentiétur opus olivæ: *
arva non ásferent cibum.

Abscindétur de ovili p
cus: * et non erit arméntu
in præsépibus.

Ego autem in Dómino ga
débo: * et exultábo in D
Jesu meo.

Deus Dóminus fortitú
mea, * et ponet pedes me
quasi cervórum.

Et super excélsa mea d
dúcet me victor * in psaln
canéntem.

Antiphona.

Dómine, audivi auditu
tuum, et tímui.

Antiphona.

In tympano * et choro,
chordis et órgano laudá
Deum.

Psalmus Laudáte Dóm
num de cœlis, 21

...I QUADRAGESIMA,

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 58.]

...AMA, ne cesses; quasi ...a exálta vocem tuam, et ...ntia pópulo meo scélera ...rum, et dómui Jacob pec... ...ta eórum.

HYMNUS.

...sol salútis, íntimis,
...su, refúlge méntibus,
...a nocte pulsa grátior
... dies renáscitur.

...ans tempus acceptábile,
...a lacrymárum rívulis
...áre cordis víctimam,
...am læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
...ent perénnes lácrymæ,
...i virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
...a qua reflórent ómnia:
...étemur et nos in viam
...a redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
...emens adóret Trínitas,
... nos novi per grátiam
...ovum canámus cánticum.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedíctus, *Antiphona propria, ut in feriis Quadragesimæ.*

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 66.

SABBATO

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invitatorium.—Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Ex more docti mystico, *ut in Dominica*, 3.

Antiphona Quia mirabília.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in mo[n]te sancto ejus, * quóniam san[c]tus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Quia mirabília fecit Dómi[-]nus.

Sequens Antiphona et Ps[al]mus Jubiláte *hic prætermi[t]titur quando dicitur in Lau[-]dibus, ut in Sabbatis in qui[-]bus fit Officium de S. Mari[a] et ejus loco dicitur Anti[-]phona et Psalmus* Bonu[m] est confitéri Dómino.

Antiphona Jubiláte.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terr[a] * servíte Dómino in lætitia

Introíte in conspéctu eju[s] * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dómin[us] ipse est Deus: * ipse fecit no[s] et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pá[s]cuæ ejus: * introíte port[as] ejus in confessióne, átria eju[s] in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus quó[-]niam suávis est Dóminus, i[n] ætérnum misericórdia ejus, et usque in generatiónem e[t] generatiónem véritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

Bonum est confitéri Dómino * et psállere nómini tuo, Al[-]tíssime.

Ad annuntiándum man[e] misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dó-

...e, in factúra tua : * et in ...ribus mánuum tuárum ...tábo.

...uam magnificáta sunt ...ra tua, Dómine ! * nimis ...úndæ factæ sunt cogita-...es tuæ.

...ir insipiens non cognós-... * et stultus non intélliget ...æ.

...um exórti fúerint pecca-...res sicut fœnum, * et ap-...erint omnes qui ope-...tur iniquitátem,

...t intéreant in sæculum ...uli : * tu autem Altíssimus ...n ætérnum, Dómine.

...uóniam ecce inimíci tui, ...ómine, quóniam ecce ini-...ci tui peribunt : * et dis-...rgéntur omnes qui ope-...ntur iniquitátem.

...t exaltábitur sicut uni-...rnis cornu meum, * et se-...ctus mea in misericórdia ...beri.

...t despéxit óculus meus ...imícos meos : * et in insur-...ntibus in me malignánti-...us áudiet auris mea.

...ustus ut palma florébit : * ...ut cedrus Líbani multipli-...ábitur.

...lantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri ...orébunt.

...dhuc multiplicabúntur in ...necta úberi : * et bene pa-...entes erunt, ut annúntient :

...uóniam rectus Dóminus ...eus noster : * et non est iní-...uitas in eo.

PSALMUS 100.

Misericordiam et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiphona.

Jubiláte Deo, omnis terra.

Vel Antiphona.

Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona Clamor meus.

PSALMUS 101.

Domine, exáudi oratiónem

meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant :

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis

Sion : * quia tempus mi
réndi ejus, quia venit temp

Quóniam placuérunt s
vis tuis lápides ejus : * et t
ræ ejus miserebúntur.

Et timébunt géntes nor
tuum, Dómine, * et om
reges terræ glóriam tuam

Quia ædificávit Dómi
Sion, et vidébitur in gl
sua.

Respéxit in oratiónem
mílium, * et non sprevit p
cem eórum.

Scribántur hæc in gene
tióne áltera : * et pópul
qui creábitur, laudábit D
minum :

Quia prospéxit de exce
sancto suo : * Dóminus
cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus co
peditórum : * ut sólveret
lios interemptórum :

Ut annúntient in Sion n
men Dómini : * et laud
ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópu
in unum, * et reges ut se
viant Dómino.

Respóndit ei in via virtú
suæ : * Paucitátem diéru
meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimíd
diérum meórum, * in gener
tiónem et generatiónem an
tui.

Inítio tu, Dómine, terra
fundásti : * et ópera mánuu
tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu aute

permanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur,* tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis, * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte, * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Clamor meus ad te véniat, Deus.

Antiphona Bénedic.

PSALMUS 103.

Benedic, ánima mea, Dómino : * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum, * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos spíritus, * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus :* inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum et spatiósum mánibus : * illic rep-

..., quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

PSALMUS 104.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus: * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israel in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram, * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in

servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ, * et príncipem omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum, * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum; * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas, * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grá
dinem, * ignem combure
tem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eóru
et ficúlneas eórum : * et co
trívit lignum fínium eórum

Dixit, et venit locústa,
bruchus, * cujus non erat n
merus :

Et comédit omne fœnu
in terra eórum : * et comé
omnem fructum terræ eóru

Et percússit omne prim
génitum in terra eórum, * p
mítias omnis labóris eórun

Et edúxit eos cum argén
et auro : * et non erat in t
bubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in p
fectióne eórum, * quia inc
buit timor eórum super e

Expándit nubem in pr
tectiónem eórum, * et ign
ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrn
* et pane cœli saturávit eos

Dirúpit petram, et flu
runt aquæ : * abiérunt in sic
flúmina :

Quóniam memor fuit ve
sancti sui, * quod hábuit
Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum su
in exultatióne, * et eléc
suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes g
tium : * et labóres populór
possedérunt :

Ut custódiant justificat
nes ejus, * et legem ejus r
quírant.

Antiphona.
Benedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona Visita nos.

PSALMUS 105.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * visita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tr[...] eos : * unus ex eis [...] mánsit.

Et credidérunt ve[...] * et laudavérunt lau[...]

Cito fecérunt, o[...] óperum ejus, * et n[...] nuérunt consílium [...]

Et concupiérunt [...] céntiam in desérto [...] tavérunt Deum in i[...]

Et dedit eis petiti[...] sórum : * et misit sa[...] in ánimas eórum.

Et irritavérunt M[...] castris, * Aaron san[...] mini.

Apérta est terra [...] tívit Dathan : * et o[...] per congregatiónem [...]

Et exársit ignis [...] góga eórum : * flam[...] bússit peccatóres.

Et fecérunt vítulu[...] reb : * et adoravéru[...] tile.

Et mutavérunt [...] suam * in similitúd[...] tuli comedéntis fœn[...]

Oblíti sunt Deum [...] vávit eos, * qui fecit [...] in Ægypto, mirabíli[...] Cham, terribília in [...] bro.

Et dixit ut dispér[...] * si non Móyses el[...] stetísset in confra[...] conspéctu ejus,

Ut avérteret iram [...] dispérderet eos : * e[...] hilo habuérunt ter[...] derábilem.

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis, * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam: * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos, quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum, et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem, * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sa guínibus, et contamináta in opéribus eórum: * et forn cáti sunt in adinventiónib suis.

Et irátus est furóre Dóm nus in pópulum suum: * abominátus est hæreditát suam.

Et trádidit eos in man géntium: * et domináti su eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos in míci eórum, et humiliáti su sub mánibus eórum: * sæ liberávit eos.

Ipsi autem exacerbav runt eum in concílio suo: * humiliáti sunt in iniquitátib suis.

Et vidit cum tribularéntu * et audívit oratiónem eóru

Et memor fuit testamé sui: * et pœnítuit eum secú dum multitúdinem miseric diæ suæ.

Et dedit eos in misericó dias * in conspéctu ómniu qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómi Deus noster, * et cóngre nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómi sancto tuo, * et gloriémur laude tua.

Benedíctus Dóminus De Israel a sæculo, et usque sæculum: * et dicet omnis p pulus: Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Dómi quóniam bonus, * quónia

in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt Dómino, quos redémit de manu inimici, * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu et occásu, * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * anima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem, * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis, * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis, * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum, * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos, * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis, * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ, * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: *

et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram, * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis, * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum, * et éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt a tribulatióne malórum et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et la búntur: * omnis iníquitas pilábit os suum.

Quis sápiens, et custó hæc? * et intélliget miseri dias Dómini?

Antiphona.

Vísita nos, Dómine, ir lutári tuo.

Antiphona Confitébor mino.

PSALMUS 107.

Parátum cor meum, De parátum cor meum: * c tábo, et psallam in gl mea.

Exúrge, glória mea; ex ge, psaltérium et cíthar exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópu Dómine: * et psallam tib natiónibus.

Quia magna est super los misericórdia tua: * et que ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, De et super omnem terram g ria tua: * ut liberéntur lécti tui.

Salvum fac déxtera tua exáudi me: * Deus locú est in sancto suo.

Exultábo, et dívidam chimam, * et convállem bernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et m est Manásses: * et Ephra suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Mo lebes spei meæ.

In Idumæam exténd calceaméntum meum: * m

alienigenæ amici facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

PSALMUS 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus odii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vidua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendicent: * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum, * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem et mendícum: * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum: * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur, * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen

6*

tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum, * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Antiphona.

Confitébor Dómino nimis in ore meo.

In Quadragesima, ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore Paschali, *Antiphona.*

Alleluia, alleluia, alleluia.

Pro Beata Maria, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

SABBATO

AD LAUDES.

Antiphona.

Benígne fac * in bona voluntáte tua, Dómine.

Psalmus Miserére, 63.

Antiphona Bonum est.

PSALMUS 91.

Bonum est confitéri Dómino * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritátem tuam per noctem;

In decachórdo psaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint pecca-

...res sicut fœnum, * et apparúerint omnes qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Antiphona.

Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona.

Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 19.

Antiphona Date magnitúdinem.

CANTICUM MOYSI.

[Deut., c. 32.]

Audite, cœli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus: * peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possédit te, * et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra de-

sérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut comédere fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, et lac de óvibus, * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recésssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, d reliquísti, * et oblítus es D mini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad ir cúndiam concitátus est, * qu provocavérunt eum filii sui filiæ.

Et ait: Abscóndam fácie meam ab eis, * et consid rábo novíssima eórum.

Generátio enim perver est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt eo qui non erat deus, * irritavérunt in vanitátib suis:

Et ego provocábo eos eo qui non est pópulus, * in gente stulta irritábo illo

Ignis succénsus est in fu róre meo, * et ardébit usqu ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos ma la, * et sagíttas meas compléb in eis.

Consuméntur fame, * devorábunt eos aves mors amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahen tium super terram atque ser péntium.

Foris vastábit eos gládius et intus pavor, * júvenem si mul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * ces sáre fáciam ex homínibus me móriam eórum.

Sed propter iram inimícorum dístuli : * ne forte superbirent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excelsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, * et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fúgent decem míllia?

Nonne ídeo quia Deus suus véndidit eos : * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesauris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant et opitueléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius deus præter me.

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo; * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagittas meas sánguine : * et gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus : * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur;

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Antiphona.

Date magnitúdinem Deo nostro.

Antiphona.

In cymbalis * benesonántibus laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

IN QUADRAGESIMA,

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 58.]

Clama, ne cesses; quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

HYMNUS.

O sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedíctus, *Antiphona propria, ut in feriis Quadragesimæ.*

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 66.

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave, María

℣. Deus, in adjutórium, 18

Antiphona Dixit Dóminus.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia, *sub qua solâ Antiphona dicuntur omnes Psalmi Vesperarum tam in Dominicis quam in feriis.*

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.
Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.
Antiphona Fidélia.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona.
Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.
Antiphona In mandátis.

PSALMUS 111.

Beatus vir qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi; * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona.
In mandátis ejus cupit nimis.
Antiphona Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Antiphona Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut arietes: * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quo fugísti? * et tu, Jordánis, qu convérsus es retrórsum?

Montes, exultástis sicu aríetes? * et colles sicut agı óvium?

A fácie Dómini mota e terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram i stagna aquárum, * et rupeı in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, no nobis, * sed nómini tuo d glóriam.

Super misericórdia tua e veritáte tua, * nequándo di cant gentes: Ubi est Deu eórum?

Deus autem noster in cœlo * ómnia quæcúmque vólui fecit.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áu dient: * nares habent, et no odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in

Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum:

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiphóna.

Nos qui vívimus benedícimus Dómino.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, ut in Proprio de Tempore.

IN QUADRAGESIMA, HYMNUS.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magníficat, *Antiphona propria.*

TEMPORE PASCHALI, HYMNUS.

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.

Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacerdos ímmolat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ácyma.

O vera cœli Víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínferis,
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magníficat, *Antiphona propria.*

CANTICUM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.
[Lucæ c. 1.]

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérb mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sed * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit boni * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púeru suum, * recordátus miser córdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patr nostros, * Abraham, et s mini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphon et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

Tempore Paschali, Ant phona Allelúia.

PSALMUS 114.

Dilexi quóniam exáudi Dóminus * vocem oratión meæ.

Quia inclinávit aurem sua mihi : * et in diébus meis in vocábo.

Circumdedérunt me dol res mortis : * et perícula in férni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolóre invéni : * et nomen Dómin invocávi.

O Dómine, líbera áníma meam : * misericors Dómi nus, et justus, et Deus nos ter miserétur.

Custódiens párvulos Dó minus : * humiliátus sum, e liberávit me.

Convértere, ánima mea, i

requiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

Antiphona.

Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Antiphona Crédidi.

PSALMUS 115.

Crédidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Crédidi, propter quod locutus sum.

Antiphona Laudáte.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Antiphona.

Laudáte Dóminum, omnes gentes.

Antiphona Clamávi.

Canticum Graduum.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona.

Clamávi, et exaudívit me.

Antiphona Unde véniet.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino,

* qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiphona.

Unde véniet auxílium mihi.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

IN QUADRAGESIMA,

CAPITULUM.

[Joel. c. 2.]

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus Audi, benígne, *ut supra*, 137.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphona ad Magníficat *et Oratio propria.*

TEMPORE PASCHALI,

CAPITULUM.

[Rom., c. 6.]

Christus resúrgens ex mó tuis jam non móritur, mors i ultra non dominábitur. Qu enim mórtuus est semel pe cáto, mórtuus est semel: qu autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Ad régias Ag *ut supra*, 137.

℣. Mane nobíscum, D mine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperásc Allelúia.

Ad Magníficat, *Antipho propria.*

Oratio dicitur de Domini præcedenti.

Preces, si dicendæ sun habentur supra in Laudib Feriæ secundæ, 66.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS.

Antiphona In domum D mini.

Tempore Paschali, An phona Allelúia.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his qu dicta sunt mihi: * in domu Dómini íbimus.

Stantes erant pedes no tri * in átriis tuis, Jerúsalem

Jerúsalem, quæ ædificát ut cívitas, * cujus particip tio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt t bus, tribus Dómini: * test mónium Israel ad confitér dum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

In domum Dómini lætántes íbimus.

Antiphona Qui hábitas.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multum repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Antiphona.

Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Antiphona Adjutórium.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Antiphona Bénefac.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Antiphona.

Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde.

Antiphona Facti sumus.

PSALMUS 125.

In convertén̄do Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes:* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram,* sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona.

Facti sumus sicut consoláti.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, Allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, versiculus, Antiphona ad Magníficat, *et Oratio pro tempore, ut in Vesperis Feriæ secu dæ,* 140.

Preces, si dicendæ su habentur supra in Laudib Feriæ secundæ, 66.

FERIA QUARTA

AD VESPERAS.

Antiphona Non confu détur.

Tempore Paschali, An phona Allelúia.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáve domum, * in vanum labo vérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodie civitátem, * frustra vígilat q custódit eam.

Vanum est vobis ante l cem súrgere: * súrgite po quam sedéritis, qui mand cátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis su somnum, * ecce hærédit Dómini, filii; merces, fru tus ventris.

Sicut sagittæ in manu p téntis, * ita filii excussóru

Beátus vir qui implévit d sidérium suum ex ipsis: * n confundétur cum loquét inimícis suis in porta.

Antiphona.

Non confundétur cum l quétur inimícis suis in port

Antiphona Beáti.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui time Dóminum, * qui ámbulant i viis ejus.

Labóres mánuum tuárum ..a manducábis : * beátus ..et bene tibi erit.

..xor tua sicut vitis abún..is, * in latéribus domus ..z.

..lii tui sicut novéllæ oli..um * in circúitu mensæ ..

..ce sic benedicétur homo ..i timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex ..: * et vídeas bona Jerúsa.. ..ómnibus diébus vitæ tuæ.

..videas fílios filiórum tuó..m, * pacem super Israel.

Antiphona.

Beáti omnes qui timent Dó..um.

Antiphona Sæpe.

PSALMUS 128.

..pe expugnavérunt me a ..ntúte mea, * dicat nunc ..el.

Sæpe expugnavérunt me a ..ntúte mea, * étenim non ..uerunt mihi.

..pra dorsum meum fabri..runt peccatóres :* prolon..runt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit ..es peccatórum : * con..dantur et convertántur ..rsum omnes qui odé.. Sion.

Fiant sicut fœnum tectó..m, * quod priúsquam evel..ur exáruit :

De quo non implévit ma..m suam qui metit, * et ..um suum qui manípulos ..agit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiphona.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Antiphona De profúndis.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine ; * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Antiphona.

De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Antiphona Speret.

PSALMUS 130.

Dómine, non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis,

* neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiphona.

Speret Israel in Dómino.

Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad Magníficat, *et Oratio pro tempore, ut in Vesperis Feriæ secundæ*, 140.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudibus feriæ secundæ, 66.

FERIA QUINTA

AD VESPERAS.

Antiphona Et omnis.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 131.

Meménto, Dómine, David,* et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ : * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino,* tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam Ephrata : * invénimus eam campis silvæ.

Introíbimus in tabernác lum ejus : * adorábimus loco, ubi stetérunt pedes ej

Surge, Dómine, in réquie tuam, * tu et arca sanctific tiónis tuæ.

Sacerdótes tui induánt justítiam, * et sancti tui exu tent.

Propter David servu tuum, * non avértas fácie Christi tui.

Jurávit Dóminus Da veritátem, et non frustráb tur eam : * de fructu ventr tui ponam super sedem tua

Si custodíerint fílii tui te taméntum meum, * et tes mónia mea hæc quæ docéb eos.

Et fílii eórum usque in s culum, * sedébunt super s dem tuam.

Quóniam elégit Dómin Sion, * elégit eam in habit tiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæc lum sæculi : * hic habitáb quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedíce benedícam : * páuperes ej saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam s lutári : * et sancti ejus exu tatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu D vid, * parávi lucérnam Chris meo.

Inimícos ejus índuam co

...ióne: * super ipsum autem ...florébit sanctificátio mea.

Antiphona.

Et omnis mansuetúdinis ...us.

Antiphona Ecce.

PSALMUS 132.

E... quam bonum, et quam ...cúndum, * habitáre fratres ...unum:

Sicut unguéntum in cápi... * quod descéndit in bar...m, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram ...iménti ejus: * sicut ros ...rmon, qui descéndit in ...tem Sion.

Quóniam illic mandávit ...minus benedictiónem, * et ...m usque in sæculum.

Antiphona.

Ecce quam bonum et ...m jucúndum habitáre fra...s in unum.

Antiphona Omnia.

PSALMUS 134.

LAUDATE nomen Dómini, * ...date, servi, Dóminum;

Qui statis in domo Dómi..., * in átriis domus Dei nos...ri.

Laudáte Dóminum, quia ...nus Dóminus: * psállite ...mini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi ...minus, * Israel in posses...nem sibi.

Quia ego cognóvi quod ...gnus est Dóminus, * et ...eus noster præ ómnibus ...is.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo et in terra, * in mari et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui, Ægypte: * in Pharaónem et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas, * et occídit reges fortes.

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino :* domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiphona.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Antiphona Quóniam in ætérnum.

PSALMUS 135.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægypti cum primogénitis eórum quóniam in ætérnum mise córdia ejus.

Qui edúxit Israel de méd eórum : * quóniam in æt num misericórdia ejus.

In manu poténti et br chio excélso : * quóniam ætérnum misericórdia ejus

Qui divísit mare Rubru in divisiónes : * quóniam ætérnum misericórdia ejus

Et edúxit Israel per m dium ejus : * quóniam ætérnum misericórdia eju

Et excússit Pharaónem virtútem ejus in mari Rubro quóniam in ætérnum mise córdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suu per desértum : * quóniam ætérnum misericórdia ejus

Qui percússit reges ma nos : * quóniam in ætérnu misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes quóniam in ætérnum mise córdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæ rum : * quóniam in ætérnu misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * qu niam in ætérnum misericó dia ejus.

Et dedit terram eórum h reditátem : * quóniam in æt num misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel ser suo : * quóniam in ætérnu misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nost

...mor fuit nostri : * quóniam
...rnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis
...tris : * quóniam in ætér-
...n misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni :
...niam in ætérnum miseri-
...dia ejus.
...nfitémini Deo cœli : *
...niam in ætérnum miseri-
...dia ejus.
...nfitémini Dómino do-
...órum : * quóniam in ætér-
...m misericórdia ejus.

Antiphona.

...óniam in ætérnum mi-
...córdia ejus.

Antiphona Hymnum can-
...te.

PSALMUS 136.

S...er flúmina Babylónis, il-
...dimus et flévimus * cum
...cordarémur Sion :
In salícibus in médio ejus,
...spéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt
...s qui captívos duxérunt
...s, * verba cantiónum :
Et qui abduxérunt nos : *
...mnum cantáte nobis de
...ticis Sion.
Quómodo cantábimus cán-
...um Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui, Jerú-
...lem, * oblivióni detur déx-
...ra mea.
Adhæreat lingua mea fáu-
...bus meis, * si non memí-
...ro tui :
Si non proposúero Jerúsa-
...m * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto, Dómine, filió-
rum Edom, * in die Jerúsalem :
Qui dicunt : Exinaníte, exi-
naníte * usque ad fundamén-
tum in ea.
Fília Babylónis mísera : *
beátus qui retríbuet tibi re-
tributiónem tuam, quam re-
tribuísti nobis.
Beátus qui tenébit, * et al-
lídet párvulos tuos ad petram.

Antiphona.

Hymnum cantáte nobis de
cánticis Sion.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad Magníficat, *et Oratio pro tempore, ut in Vesperis Feriæ secundæ*, 140.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Laudibus Feriæ secundæ, 66.

FERIA SEXTA
AD VESPERAS.

Antiphona In conspéctu.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me :* et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Antiphona.

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 138.

Dómine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super :ºam multiplicabúntur : * urréxi, et adhuc sum te-m.

Si occíderis, Deus, pecca-'es : * viri sánguinum, de-late a me :

Quia dícitis in cogitatióne: accípient in vanitáte civi-tes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dó-ne, óderam : * et super ini-cos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito r meum : * intérroga me, cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis me est : * et deduc me in æterna.

Antiphona.

Dómine, probásti me, et novísti me.

Antiphona A viro iníquo.

PSALMUS 139.

Eripe me, Dómine, ab hó-ne malo : * a viro iníquo ripe me.

Qui cogitavérunt iniquitá-s in córde : * tota die con-tuebant prælia.

Acuérunt linguas suas si-r serpéntis : * venénum ás-dum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de u mu peccatóris : * et ab ho-mibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplan-tare gressus meos : * abscon-dérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum, * juxta iter scán-dalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dó-mine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opé-riet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigé-tur in terra : * virum injús-tum mala cápient in inté-ritu.

Cognóvi quia fáciet Dó-minus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confite-búntur nómini tuo : * et habi-tábunt recti cum vultu tuo.

Antiphona.

A viro iníquo líbera me, Dómine.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 140.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo :

* elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem, * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Antiphona.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Antiphona Pórtio mea.

PSALMUS 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dón num deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ej orationem meam, * et tribul tiónem meam ante ipsu pronúntio.

In deficiéndo ex me spí tum meum, * et tu cogn visti sémitas meas.

In via hac qua ambu bam, * abscondérunt láqueu mihi.

Considerábam ad déxt ram, et vidébam : * et n erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et n est qui requírat ánima meam.

Clamávi ad te, Dómine dixi : Tu es spes mea, pórt mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióne meam : * quia humiliátus su nimis.

Líbera me a persequént bus me : * quia confort sunt super me.

Educ de custódia ánima meam ad confiténdum n mini tuo : * me expéctant jus donec retríbuas mihi.

Antiphona.

Pórtio mea, Dómine, in terra vivéntium.

Tempore Paschali, Ant phona.

Allelúia, allelúia, allelú

Capitulum, Hymnus, Ve siculus, Antiphona ad Magn ficat, *et Oratio pro tempor ut in Vesperis Feriæ secund* 140.

Preces, quando dicendæ ...nt, habentur supra in Lau... ...us Feriæ secundæ, 66.

SABBATO

AD VESPERAS.

Antiphona Benedíctus.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 143.

Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea et refúgium meum; * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi, * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hominis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio maligno, éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum déxtera iniquitátis:

Quorum filii sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in pláteis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Antiphona.

Benedíctus Dóminus Deus meus.

Antiphona Per síngulos dies.

PSALMUS 144.

Exaltabo te, Deus meus Rex; * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua, * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * et justítia tua exultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus, * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * et poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet, et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se, * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedicat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Antiphona Laudábo.

PSALMUS 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Do

no Deo ipsíus, * qui fecit
um et terram, mare et
ia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in
ulum, facit judícium in-
am patiéntibus : * dat es-
esuriéntibus.

Dóminus solvit compedí-
* Dóminus illúminat cæ-

Dóminus érigit elísos, *
minus díligit justos.

Dóminus custódit ádve-
pupíllum et víduam sus-
iet : * et vias peccatórum
perdet.

Regnábit Dóminus in sæ-
Deus tuus, Sion, * in ge-
ratiónem et generatiónem.

Antiphona.

Laudábo Deum meum in
a mea.

Antiphona Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum quóniam
nus est psalmus : * Deo
stro sit jucúnda decóra-
que laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dó-
nus : * dispersiónes Israélis
congregábit.

Qui sanat contrítos corde,
et álligat contritiónes eó-
a.

Qui númerat multitúdinem
llárum, * et ómnibus eis
mina vocat.

Magnus Dóminus noster
magna virtus ejus, * et
pientiæ ejus non est nú-
merus.

Suscípiens mansuétos Dóminus, * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Antiphona.

Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Antiphona Lauda.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * Lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem

frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Tempore Paschali, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, Versiculus, Antiphona ad Magníficat, *et Oratio pro tempore.*

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO
DE CRUCE,
in feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus.

ORATIO.

Perpetua nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis r dímere dignátus es.

COMMEMORATIONES
COMMUNES,
sive suffragia Sanctorum

DE SANCTA MARIA,

quando non dicitur ejus of cium parvum.

Ad Vesperas et Laudes Antiphona.

Sancta María, succúrre m seris, juva pusillánimes, r fove flébiles, ora pro pópul intérveni pro clero, interc pro devóto femíneo sex séntiant omnes tuum juv men, quicúmque célebra tuam sanctam commemor tiónem.

℣. Ora pro nobis, sanc Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur pr missiónibus Christi.

Orémus.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuo quæsumus, Dómine Deu perpétua mentis et córpor sanitáte gaudére, et glorió beátæ Maríæ semper virgin intercessióne a præsénti l berári tristítia, et ætérna p frui lætítia.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Pa lus Doctor géntium, ipsi n docuérunt legem tuam, D mine.

℣. Constítues eos princip super omnem terram.

℟. Memores erunt nóminis
... Dómine.
Ad Laudes, Antiphona.
Gloriósi príncipes terræ,
... modo in vita sua dilexé-
... se, ita et in morte non
... separáti.
℣. In omnem terram exívit
... eórum.
℟. Et in fines orbis terræ
... eórum.
Orémus.

ORATIO.

Deus, cujus déxtera beátum
... ambulántem in flúc-
..., ne mergerétur, eréxit,
... apóstolum ejus Paulum
... naufragántem de pro-
... pélagi liberávit, exáudi
... propítius, et concéde ut
... orum méritis æternitátis
... am consequámur.
De Patrono vel Titulari ... fiat Commemoratio ... ante vel post Com-... rationes prædictas, pro ... itate illius, et ultimo loco ... Pace.
Ad Vesperas, et Laudes, Antiphona.
Da pacem, Dómine, in ... nostris, quia non est ... qui pugnet pro nobis, ... tu, Deus noster.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrri-... tuis.
Orémus.

ORATIO.

Deus, a quo sancta desidé-... recta consília, et justa ... ópera, da servis tuis il-lam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.
Deinde dicitur secreto Pater noster.
Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.
Dictæ Commemorationes seu suffragia dicuntur ab Octava Epiphanæ usque ad Dominicam Passionis exceptis Duplicibus et diebus infra Octavas.
Quando dicitur Officium beatæ Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, Domne, benedícere.
Benedictio.—Noctem quiétam et finem perféctum con-

* et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne; erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

Miserére mihi, * Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúia, * allelúia, allelúia.

HYMNUS.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Sic terminandus est Hymnus prædictus tempore Quadragesimæ et per annum nisi aliter notetur.

Tempore Paschali, id est a Completorio ante Dominicam in Albis usque ad Ascensionem exclusive, tam in Dominicis quam in Feriis (ac etiam Festis eodem tempore occurrentibus, nisi aliter notetur) in fine Hymni prædicti dicitur sequens versus

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ab Ascensione autem usque ad Festum Pentecostes exclusive, terminandus est sic :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

CAPITULUM.
[Jerem., c. 14.]

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus tuas.

℣. Redemísti nos, Dómine Deus veritátis.

℟. Commendo.

Glória Patri. In manus tuas.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupillam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona Salva nos.

A Completorio Sabbati ante Dominicam in Albis inclusive, usque ad Sabbatum post Festum Pentecostes exclusive, dicitur sequens

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum. * Allelúia, allelúia. In manus.

℣. Redemísti nos, Dómine Deus veritátis.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. In manus tuas.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupillam óculi. Allelúia.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos. Allelúia.

Antiphona Salva nos.

CANTICUM SIMEONIS.
[Luc., c. 2.]

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine,* secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti* ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium,* et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri et Fílio.

Antiphona.

Salva nos, * Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Tempore Paschali additur Allelúia.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas: quæ in feriali Officio, tempore Quadragesimæ, et in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam.

Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Visita, quæsúmus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angéli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio.—Benedicat et custódiat nos omnipotens et misericors Dóminus, Pater, et Filius, et Spíritus sanctus.

℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, *sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis, pro tempore.*

Post Purificationem, id est a fine Completorii illius diei inclusive, usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive.

Antiphona.

Ave, Regína cœlórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix, salve, porta
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

ORATIO.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgá-

mus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive.

Antiphona.

Regina cœli, lætáre. Allelúia.

Quia quem meruísti portáre. Allelúia.

Resurréxit sicut dixit. Allelúia.

Ora pro nobis Deum. Allelúia.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María. Allelúia.

℟. Quia surréxit Dóminus vere. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es, præsta, quæsúmus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto, Pater noster, Ave María, *et* Credo.

Sic dicitur Completorium per totum annum, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ, et per Octavam Paschæ, ut suo loco dicetur.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave, María, *et* Credo, *quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet: et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.*

Antiphonæ prædictæ dicuntur etiam in fine Laudum quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicuntur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicantur semper quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro: et tunc post ℣. Fidélium ánimæ, *et* Pater noster *secreto, dicitur:*

℣. Dóminus det nobis suam pacem.

℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis, et in fine: Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicuntur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster *secreto.*

PROPRIUM
DE TEMPORE.

PARS VERNA.

SABBATO PRIMO
IN QUADRAGESIMA.

Hodie, et deinceps usque ad Pascha, dicuntur Vesperæ ante comestionem tam in Festis quam in Feriis, exceptis Dominicis, in quibus dicuntur hora consueta.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 6.]

Fratres, Hortámur vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

HYMNUS.

Audi, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.
Tunc invocábis,* et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet, Ecce adsum.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne purificas, præsta famíliæ tuæ ut, quod a te obtinére abstinéndo nititur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

DOMINICA PRIMA
IN QUADRAGESIMA.

Si hac die, et in aliis Dominicis Quadragesimæ occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus Quadragesimæ usque ad majorem Hebdomadam si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, fit de eo cum commemoratione et nona Lectione de Homilia Feriæ. De simplicibus fit tantum commemoratio.

Per totam Quadragesimam in feriali Officio, Feria secunda dicitur Officium Defunctorum. Feria quarta dicuntur Psalmi Graduales. Feria sexta Septem Psalmi Pœnitentiales cum Litaniis, præterquam in Feriis majoris Hebdomadæ: quæ omnia habentur in fine Breviarii.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quod dicitur in Dominicis tantum, usque ad Dominicam Passionis.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Ex more docti, *ut in Psalterio*, 3.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona Servite I mino.

Psalmus Beátus vir, c *reliquis ut in Psalterio*, 4

De Epístola secunda b Pauli Apóstoli ad Corínth

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Adjuvantes autem exho mur, ne in vácuum gráti Dei recipiátis. Ait enim: T pore accépto exaudívi te in die salútis adjúvi te. E nunc tempus acceptábi ecce nunc dies salútis. Nén dantes ullam offensiónem non vituperétur ministéri nostrum: sed in ómni exhibeámus nosmetípsos cut Dei minístros in m patiéntia, in tribulatiónib in necessitátibus, in ang tiis, in plagis, in carcérib in seditiónibus, in labórib in vigíliis, in jejúniis, in titáte, in sciéntia, in lon nimitáte, in suavitáte, in ritu sancto, in charitáte ficta, in verbo veritátis, virtúte Dei: per arma justi a dextris, et a sinístris, glóriam et ignobilitátem, infámiam et bonam fam ut seductóres, et verác sicut qui ignóti, et cógn quasi moriéntes, et ecce vimus; ut castigáti, et mortificáti; quasi trist semper autem gaudént sicut egéntes, multos aut locupletántes: tanquam

...in habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis : * Per arma justítiæ virtútis Dei.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetíspos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis.

Per arma.

LECTIO II.

Os nostrum patet ad vos, o Corinthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis : angustiámini autem in viscéribus vestris : eámdem autem habéntes remunerationem, tanquam filiis dico, dilatámini et vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitáte? Aut quæ socíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus : Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia : * Ut non vituperétur ministérium nostrum.

℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Ut non.

LECTIO III.

[Cap. 7.]

Repletus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tríbulatiónem passi sumus : foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet : et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes : * Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in perditiónem.

℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes.

Parce Dómine.

Glória Patri.

Parce Dómine.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Bonórum meórum.

Psalmus Consérva, *cum reliquis*, II.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 4, de Quadrages.]

Prædicaturus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incipiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus, nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spiritáles proféctus movéri et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacraméntum purificátis et corpóribus et ánimis celebrémus.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: *Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster; et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Atténde, Dómine.

LECTIO V.

Debebatur quidem tanti mystériis ita incessábilis devótio et continuáta reveréntia ut tales permanerémus in conspéctu Dei quales nos in ipso Pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est, et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus sollicitúdo disténditur, necesse est de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere, magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas et pia ópera redímerent et jejúnia casta decóquerent.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et misericors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster.

℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat.

Quia benígnus.

LECTIO VI.

Ingressuri ígitur, dilectíssimi, dies mysticos, et puriñcándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus: ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem: ut némini dántes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vitio linguæ ímpiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii, aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes et deprecántes; * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei ministros in multa patiéntia.

Ut in die.

Glória Patri.

Ut in die.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Non sunt loquélæ.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis*, 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 4.]

In illo témpore, Ductus est Jesus in desértum a spíritu, ut tentarétur a diábolo: et cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

[Hom. 16, in Evang.]

Dubitari a quibúsdam solet, a quo spíritu ductus sit Jesus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et rursum assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a Sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret. Sed ecce, cum dícitur: Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista

nóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

℟. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra : et convertímini ad Dóminum Deum vestrum ; * Quia benígnus et misericors est.

℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia benígnus.

LECTIO VIII.

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est : et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus ? at non diáboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt ? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi ? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.

℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet.

LECTIO IX.

Sed sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur suggestióne, delectatióne, et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur ; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit : sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In mánibus. Glória Patri. In mánibus.

Per Hebdomadam ejus loco dicitur:

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum.

℣. Date eleemósynam.

et ecce ómnia munda sunt vobis.

Quia sicut.

Glória Patri.

Quia sicut.

AD LAUDES.

Antiphona.

Cor mundum * crea in me, Deus, et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Psalmus Miserére mei, 63.

Antiphona.

O Dómine, * salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre.

Psalmus Confitémini Dómino, 25.

Antiphona.

Sic benedicam te * in vita mea, Dómine: et in nómine tuo levábo manus meas.

Psalmus Deus, Deus meus, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

In spíritu humilitátis, * et in ánimo contríto suscipiámur, Dómine, a te, et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi, Dómine Deus.

Canticum Benedícite, 20.

Antiphona.

Laudáte Deum * cœli cœlorum, et aquæ omnes.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 6.]

Fratres, hortámur vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

HYMNUS.

O sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat Cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ductus est Jesus * in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo: et cum jejunásset quadraginta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne puríficas, præsta famíliæ tuæ ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Jesus autem * cum jejunásset quadraginta diébus et

quadragínta nóctibus, póstea esúriit.

Psalmus Deus in nómine tuo, *cum reliquis, ut in Psalterio,* 24.

Capitulum Regi sæculórum.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Quærite Dóminum, *ut in Psalterio,* 32.

Et dicitur in Dominicis, et Feriis, usque ad Dominicam Passionis exclusive.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Tunc assúmpit eum * diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, et dixit ei : Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capitulum Fratres, hortámur, *ut supra,* 169.

℟. *breve.* Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse.

℣. Et a verbo áspero.

℟. De láqueo.

Glória Patri. Ipse liberávit.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Non in solo pane * vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 6.]

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. *breve.* Scápulis suis Obumbrábit tibi. Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis.

℟. Obumbrábit tibi.

Glória Patri. Scápulis.

℟. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Antiphona.

Dóminum * Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies.

CAPITULUM.

[II. Cor., cap. 6.]

Ut castigáti, et non mortificáti; quasi tristes, semper autem gaudéntes; sicut egéntes, multos autem locupletántes; tanquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. *breve.* Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno.

℟. Véritas.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 134.

Capitulum Fratres, hortamur.

Hymnus Audi, benígne Conditor, *ut supra in Vesperis Sabbati*, 162.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salútis: in his ergo diébus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in jejúniis, in vigíliis, et in charitáte non ficta.

Oratio Deus, qui Ecclésiam, *ut supra*, 169.

Hymni, Versiculi, et Responsoria brevia supradicta dicuntur in Dominicis et Feriis, usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Psalterio. *Hymnus* Ex more docti, 3. *Antiphonæ, et Psalmi Nocturnorum de Psalterio*, 51.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Evangélica Léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. de fide et operib., cap. 15.]

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo et ángelis ejus: nec íncrepat, quia in eum non crediderunt; sed quia bona ópera non fecérunt? Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, promíttat ætérnam vitam; proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis utebántur: ut appáreat, eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tanquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis; * Per arma justítiæ virtútis Dei.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis.

Per arma.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

An forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt : et non ibunt, qui aliéna rapuérunt? vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt : quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo : Si distríbuam ómnia mea paupéribus, charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum qui enim non díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia : * Ut non vituperétur ministérium nostrum.

℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Ut non vituperétur.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Neque illud dici hic p[illegible] rit, in quo nonnúlli sei[illegible] sedúcunt, ignem ætérn[illegible] dictum, non ipsam comb[illegible] tiónem ætérnam. Per ig[illegible] quippe, qui ætérnus e[illegible] transitúros arbitrántur [illegible] quibus propter fidem m[illegible] tuam per ignem promitt[illegible] salútem : ut vidélicet ipse [illegible] nis ætérnus sit, combú[illegible] vero eorum, hoc est, op[illegible] tio ignis, non sit in eos æ[illegible] na : cum et hoc prævid[illegible] Dóminus, senténtiam su[illegible] conclúsit ita dicens : Sic ib[illegible] illi in combustiónem æt[illegible] nam, justi autem in vi[illegible] ætérnam. Erit ergo æté[illegible] combústio, sicut ignis : et in illam itúros Véritas di[illegible] quorum non fidem, sed b[illegible] ópera defuísse declarávit.

℟. In jejúnio et fletu o[illegible] bunt sacerdótes, dicéntes Parce, Dómine, parce pópu[illegible] tuo; et ne des hæreditat[illegible] tuam in perditiónem.

℣. Inter vestíbulum et [illegible] táre plorábunt sacerdóte[illegible] dicéntes.

Parce, Dómine.

Glória Patri.

Parce, Dómine.

AD LAUDES.

Antiphona et Psalm[illegible] Miserére mei, *cum reliq[illegible] de Psalterio*, 63.

CAPITULUM.

[Isaiæ, c. 58.]

Clama, ne cesses, qu[illegible]

exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus O sol salútis, *ut supra*, 169.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venite, * benedicti Patris mei, percípite regnum quod vobis parátum est ab orígine mundi.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Converte nos, Deus salutáris noster, et, ut nobis jejúnium quadragesimále profíciat, mentes nostras cœléstibus instrue disciplínis. Per Dóminum.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum.

AD PRIMAM

Antiphona.

Vivo ego, * dicit Dóminus: nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Capitulum Pacem et veritátem, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 38.

Ad Absolutionem Capituli Quærite Dóminum, *ut in Psalterio*, 40.

AD TERTIAM

Antiphona.

Advenérunt nobis * dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

CAPITULUM.
[Joelis c. 2.]

Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

℟. *breve.* Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse.

℣. Et a verbo áspero.

℟. De láqueo.

Glória Patri. Ipse liberávit.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

Deinde dicuntur preces, ut in Psalterio, 44.

AD SEXTAM

Antiphona.

Commendémus * nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

CAPITULUM.
[Isaiæ, c. 55.]

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. *breve.* Scápulis suis, * obumbrábit tibi. Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis.

℟. Obumbrábit tibi.

Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Deinde preces, ut in Psalterio, 47.

AD NONAM

Antiphona.

Per arma justítiæ * virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

CAPITULUM.

[Isaiæ, c. 58.]

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

℟. *breve.* Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno.

℟. Véritas ejus.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Deinde Preces, ut in Psalterio, 50.

AD VESPERAS

Antiphona Inclinávit.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 138.

CAPITULUM.

[Joelis, c. 2.]

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus Audi, benigne, 163.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Antiphonæ et Capitula supradicta dicuntur in feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quod uni, * ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Absolve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum, et quidquid pro eis merémur propitiátus avérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens : Quis est hic? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Homil. 7 in Quadrag.]

Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, ejiciéndo ímprobos e templo. Neque enim aliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non habuit, quorum necdum tempus advénerat; sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre supersédérant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intelligerent sese divíno condemnándos esse judício, si absque óperum fructu de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus: *Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, libera nos.

Atténde, Dómine.

Benedictio Divínum.

LECTIO II.

Verum quia non i… runt, in ipsos cons… districtiónem mérita exércuit: et ejécit co… rerum humanárum illa, in qua divína… res agi, hóstias et … Deo offérri, verbum… gi, audíri et decan… céptum erat. Et qui… déndum est, quia e… vendi, vel emi rep… templo, quæ ad mi… necessária essent templi, juxta hoc q… factum légimus, c… templum ingrédiens in eo vendéntes et oves, et boves, et co… quia nimírum hæc non nisi ut offerr… domo Dómini, eos longe vénerant, ab i… comparáre credénd…

℟. Derelínquat ímp… suam, et vir iníquu… tiónes suas, et re… ad Dóminum, et mis… ejus: * Quia benígn… séricors est, et pr… super malítia Dómin… noster.

℣. Non vult … mortem peccatóris, … convertátur et vivat.

Quia benígnus.

Benedictio Ad so…

LECTIO III.

Si ergo Dóminus n… lébat venúndari i… plo, quæ in templ…

offérri, vidélicet propter stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus: quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea, quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur: quanto magis ea, quæ nusquam fieri licet, plus cœléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur? Verum quia Spíritus sanctus in colúmba super Dóminum appáruit, recte per colúmbas Sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclésia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus Sanctus cœlitus datur?

℟. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus: suscipiámus illud orántes et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia.

Ut in die.

Glória Patri.

Ut in die.

Ad Benedictus, Antiphona.

Intrávit Jesus * in templum Dei, et ejiciébat omnes v[...] déntes ete méntes: et m[...] sas nummulariórum, et [...] thedras vendéntium colu[...] bas evértit.

Deinde dicuntur preces [...] *supra*, 66.

ORATIO.

Respice, Dómine, famíl[...] tuam, et præsta ut apu[...] mens nostra tuo deside[...] fúlgeat, quæ se carnis [...] ceratióne castígat. Per [...] minum nostrum.

Ad Magnificat, Antipho[...]

Scriptum est enim, * q[...] dómus mea domus oratió[...] est cunctis géntibus: vos [...] tem fecístis illam spelúnc[...] latrónum. Et erat quoti[...] docens in templo.

Deinde dicuntur preces, [...] *supra*, 66.

ORATIO.

Ascendant ad te, Dómin[...] preces nostræ: et ab Ecclé[...] tua cunctam repélle neq[...] tiam. Per Dóminum nostru[...]

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM

Hodie dicuntur Psal[...] *Graduales.*

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica lé[...] tio.

Léctio sancti Evangélii s[...] cúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Respond[...]

...ut Jesu quidam de Scribis ...arisæis, dicéntes : Ma-...ter, vólumus a te signum ...re. Et réliqua.

...mília sancti Ambrósii ...scopi.

[Lib. 7, in Luc. c. 11.]

...mcu plebe damnáta, ...sæ mystérium evidén-...exprímitur, quæ in Nini-... per pœniténtiam, et in ...a Austri per stúdium ...piéndæ sapiéntiæ, de ...s orbis fínibus congre-...r, ut pacífici Salomónis ...a cognóscat. Regína pla-..., cujus regnum est indi-...m, de divérsis et distán-...s pópulis in unum cor ...assúrgens.

℟. Scíndite corda vestra, ...non vestiménta vestra : et ...vertímini ad Dóminum ...um vestrum : * Quia be-...nus et misericors est.

℣. Derelínquat ímpius viam ...am, et vir iníquus cogitá-...nes suas, et revertátur ad ...minum, et miserébitur ...s.

Quia benígnus.

Benedictio Divínum auxí-...m.

LECTIO II.

I... Sacraméntum illud ...gnum est de Christo, et ...lésia. Sed tamen hoc ma-... est, quia illud in figúra ...e præcéssit, nunc autem ...num in veritáte mysté-...um est. Illic enim Sálomon ...pus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia : ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.

℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

CÆTERUM Jonæ signum, ut typus Domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commíserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis orâculum, et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum.

℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis.

Quia sicut.

Glória Patri.

Quia sicut.

Ad Benedictus, Antiphona.

Generátio hæc * prava et pervérsa signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ Prophétæ.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

PRECES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: et contra cuncta nobis adversántia déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sicut fuit Jonas* in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

MENTES nostras, quæsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra, ut vidére possímus quæ agénda sunt, et quæ recta sunt ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

IN illo témpore, Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Hieróny Presbytéri.

[Lib. 2 Comm. in c. 15 Matt.]

SCRIBIS et Pharisæis calu niatóribus derelíctis, tra gréditur in partes Tyri, et dónis, ut Tyrios Sidoniósq curáret. Múlier autem Ch nanæa egréditur de finib prístinis, ut clamans fíliæ i petret sanitátem. Obsér quod in quintodécimo lo fília Chananææ sanétur. M serére mei, Dómine, fili D vid. Inde novit vocáre fíliu David, quia egréssa jam fú rat de fínibus suis, et err rem Tyriórum ac Sidoni rum loci ac fídei commut tióne dimíserat.

℟. Tribulárer, si nescíre misericórdias tuas, Dómin tu dixísti, Nolo mortem pe catóris, sed ut magis conve tátur, et vivat: * Qui Ch nanæam, et publicánum v cásti ad pœniténtiam.

℣. Secúndum multitúd nem dolórum meórum i corde meo, consolatión tuæ lætificavérunt ánima meam.

Qui Chananæam.

Benedictio Divínum aux lium.

LECTIO II.

FILIA mea a malo dæmóni vexátur. Ego fíliam Chana næ puto ánimas esse cr

...ntium, quæ male a dæmó-...o vexabántur, ignorántes ...atórem, et adorántes lá-...lem. Qui non respóndit ei ...rbum : non de supérbia ...risáica, nec de Scribárum ...percílio : sed ne ipse sen-...tiæ suæ viderétur esse ...trárius, per quam jússe-...at : In viam Géntium ne ...biéritis, et in civitátes Sa-...maritanórum ne intravéritis. ...ébat enim occasiónem ca-...lumniatóribus dare : perfec-...que salútem Géntium pas-...nis et resurrectiónis tém-...ori reservábat.

℟. In ómnibus exhibeámus ...metípsos sicut Dei minís-...os, in multa patiéntia : * Ut ...n vituperétur ministérium ...strum.

℣. Ecce nunc tempus ac-...ceptábile, ecce nunc dies sa-...lútis : commendémus nos-...metípsos in multa patiéntia.

Ut non.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes : Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa mulíere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat : vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius in-clamáret. Ipse autem respóndens ait : Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israel. Non quo et ad Gentes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israel : ut illis non recipiéntibus Evangélium, justa fíeret ad Gentes transmigrátio.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes : * Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in perditiónem.

℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes.

Parce, Dómine.

Glória Patri.

Parce, Dómine.

Ad Benedictus, Antiphona.

Egréssus Jesus * secéssit in partes Tyri et Sidónis : et ecce múlier Chananæa a fínibus illis egréssa, clamábat dicens : Miserére mei, Fili David.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Devotionem pópuli tui, quæsumus, Dómine, benígnus inténde, ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O múlier, * magna est fides tua : fiat tibi sicut petísti.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, pópulis christiánis et quæ profiténtur agnóscere et cœléste munus diligere quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Erat dies festus Judæórum : et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni episcopi.

[Tract. 17. in Joan.]

Videamus quid voluérit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Triginta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo : áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragen rius númerus sacrátus nob in quadam perfectióne con mendátur, notum esse árb tror charitáti vestræ : testá tur sæpíssime divínæ Scrip túræ : jejúnium hoc númer consecrátum esse, bene no tis. Nam et Móyses quadra gínta diébus jejunávit, Elías tótidem : et ipse Dómi nus noster et Salvátor Jesu Christus hunc jejúnii núme rum implévit. Per Móyse significátur Lex, per Elíar significántur Prophétæ, pe Dóminum significátur Evan gélium. Ideo in illo mont tres apparuérunt, ubi se dis cípulis osténdit in claritát vultus et vestis suæ : appárui enim medius inter Móysen e Elíam, tanquam Evangéliun testimónium habéret a Leg et Prophétis.

℟. Emendémus in mélius quæ ignoránter peccávimus ne súbito præoccupáti di mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus : * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Atténde, Dómine.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Sive ergo in Lege, sive in

Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur.

Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitátibus et illícitis voluptátibus sæculi, quod est perféctum jejúnium: ut abnegántes impietátem et sæculáres cupiditátes, temperánter et juste et pie vivámus in hoc sæculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Expectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vívimus, cum ab iniquitátibus, et ab illícitis voluptátibus abstinémus: sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, expectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vinea laborántibus secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tanquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et conjúnctus quadragenário fit quinquagenárius: unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tanquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha.

℟. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster.

℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat.

Quia benígnus.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Mementote quod proposúerim númerum trigínta octo annórum in illo lánguido. Volo expónere, quare númerus ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cháritas implet legem: ad plenitúdinem legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In charitáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua: et, díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro

illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur : mérito apud Samaritános bíduum fecit Jesus, ut eos charitáte firmáret. Binário ergo isto número cum áliquid boni significátur, máxime bipartíta Cháritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem legis, et lex non implétur nisi in gémino præcépto Charitátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

℟. Paradisi portas apéruit nobis jejúnii tempus : suscipiámus illud orántes, et deprecántes : * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia.

Ut in die.

Glória Patri.

Ut in die.

Ad Benedictus, Antiphona.

Angelus Dómini * descendébat de cœlo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Esto, Dómine, propítius plebi tuæ : et, quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui me sanum fecit, * ille mihi præcépit : Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Exaudi nos, miséricors Deus : et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

[Homilia de Transfiguratione Domini.]

Evangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat : quam aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si consideratiónem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim hu-

[U]nigéniti generis Jesus Christus, [os]tendens eam fidem, quæ et impios ad justitiam et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis et óperum miráculis instruébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei et hóminis fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem : et æquális erat periculi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse; cum utrúmque esset pariter confiténdum: quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini inerat vera divínitas.

℟. Scindite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est.

℣. Derelinquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus.

Quia benígnus.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Ad confirmándam ergo hujus fidei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis. Tantúmque in hac fidei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem: super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret: nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cœlis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

℟. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua.

℣. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Hæc autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto: ne Apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam judicáret; et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset

áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et Scribis, ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere : cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum, et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset, benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo Passiónis animátus est.

℟. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua extínguit ignem, ita eleemósyna extínguit peccátum.

℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis.

Quia sicut.

Glória Patri.

Quia sicut.

Ad Benedictus, Antiphona.

Assúmpsit Jesus * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice : atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[1 Thess., c. 4.]

Fratres, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo sic et ambulétis, ut abundétis magis.

HYMNUS.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam,
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Visiónem quam vidístis * ·mini dixéritis, donec a ·ortuis resúrgat Fílius hó·nis.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis omni ·s virtúte destítui, intérius ·teriúsque custódi; ut ab ·mnibus adversitátibus mu·amur in córpore, et a pra·s cogitatiónibus mundé·ur in mente. Per Dóminum ·strum.

DOMINICA SECUNDA
IN QUADRAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Non sit vo·s vanum.

Hymnus Ex more docti ·t *reliqua usque ad Lec·nes, ut in Psalterio,* 3.

De libro Génesis.

LECTIO I.
[Cap. 27.]

Senuit autem Isaac, et ca·ligavérunt óculi ejus, et vi·re non potérat: vocavít·que Esau fílium suum ma·jórem, et dixit ei: Fili mi? ·Qui respóndit: Adsum. Cui ·ter: Vides, inquit, quod ·senúerim, et ignórem diem ·mortis meæ. Sume arma tua, ·pháretram et arcum, et egré·dere foras: cumque venátu ·áliquid apprehénderis, fac ·mihi inde pulméntum sicut ·velle me nosti, et affer, ut ·cómedam: et benedícat tibi ánima mea ántequam mó·riar. Quod cum audísset Re·bécca, et ille abiísset in agrum, ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Ja·cob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos, ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis, et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea.

℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam.

Et benedícat.

LECTIO II.

Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere; et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit et áttulit, dedítque matri. Pa-

rávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illius. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi induit eum : pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes quos cóxerat trádidit. Quibus illátis, dixit : Pater mi? At ille respóndit : Audio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esau : feci sicut præcepísti mihi. Surge; sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum : Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit : Volúntas Dei fuit, ut cito occúrreret mihi quod volébam.

℟. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet.

Et donet tibi.

LECTIO III.

Dixítque Isaac : Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : s manus, manus sunt Esau. non cognóvit eum, quia p lósæ manus similitúdine majóris expresserant. Ben dícens ergo illi, ait : Tu fílius meus Esau? Respondi Ego sum. At ille : Affer mi inquit, cibos de venatió tua, fili mi, ut benedic tibi ánima mea. Quos cu oblátos comedísset, óbtu ei étiam vinum. Quo haust dixit ad eum : Accéde a me, et da mihi ósculum fili mi. Accéssit, et osculát est eum. Statímque ut sens vestimentórum illius fragrá tiam, benedícens illi, ait Ecce odor fílii mei sicut od agri pleni, cui benedíxit D minus. Det tibi Deus d rore cœli, et de pinguédin terræ abundántiam frumén et vini; et sérviant tibi pó puli, et adórent te tribus esto dóminus fratrum tuó rum, et incurvéntur ante t filii matris tuæ. Qui male díxerit tibi, sit ille maledíc tus : et qui benedíxerit tibi benedictiónibus repleátur.

℟. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tib tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum.

℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ.

Esto dóminus.

Glória Patri.

Esto dóminus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Bonórum meórum.

Psalmus Consérva me, *cum reliquis*, 11.

Ex libro sancti Augustíni Episcopi contra mendácium.

LECTIO IV.

[Cap. 10, tom. 4.]

Jacob quod matre fecit auctore, ut patrem fállere videtur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári.

℣. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam.

Non est hic.

LECTIO V.

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligúntur, sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, atténde: Hædínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur: per hædínas pelles, peccáta: per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte, * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit.

Erit mihi.

LECTIO VI.

Verax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei

pater dixísset, Quis es tu, fili? ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud propter quod significándum ista gesta dictaque conscrípta sunt, ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens ait: Cum vidéritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab Oriénte, et Occidénte, et Aquilóne, et Austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novíssimi, qui erant primi, et sunt primi qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor majóris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

℣. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi.

℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas.

Glória patri.

Décimas.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Non sunt loquélæ.

Psalmus Cœli enárra[...] *cum reliquis*, 15.

Léctio sancti Evang[...] secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Assúmp[...] Jesus Petrum, et Jacóbu[...] et Joánnem fratrem ejus, duxit illos in montem exc[...] sum seórsum: et transfig[...] rátus est ante eos. Et réliq[...]

De Homilía sancti Leó[...] Papæ.

[Ex Homil. de Transfig. Domini.]

Assumpsit Jesus Petrum, Jacóbum, et fratrem ej[...] Joánnem, et conscénso cu[...] eis seórsum monte præcél[...] claritátem suæ glóriæ d[...] monstrávit: quia licet inte[...] lexíssent in eo majestáte[...] Dei, ipsíus tamen córporis quo divínitas tegebátur, po[...] téntiam nesciébant. Et ide[...] próprie signantérque prom[...] serat, quosdam de adstánti[...] bus discípulis non prius gus[...] táre mortem, quam vidéren[...] Fílium hóminis veniéntem i[...] regno suo, id est, in rég[...] claritáte, quam spirituálite[...] ad natúram suscépti hómini pertinéntem, his tribus viri vóluit esse conspícuam. Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére.

R. Dixit Angelus ad Jacob: Dimitte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedixit ei in eódem loco.
℣. Cumque surrexísset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum.
Dimítte me.

LECTIO VIII.

Dicente Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte: nonne evidénter audítum est, Hic est Fílius meus, cui ex me, et mecum esse sine témpore est? quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius: non aliúnde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális.

R. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea.
℣. Et dixit mihi: Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum.
Et salva.

LECTIO IX.

Hic est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: qui ómnia quæ fácio, simíliter facit, et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne maniféstor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte: quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest.
℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea.
Líbera me.
Glória patri.
Multiplicábo.

AD LAUDES.

Antiphona.

Dómine, * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus Miserére mei, Deus, 63.

Antiphona.

Déxtera Dómini * fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me.

Psalmus Confitémini Dómino, 25.

Antiphona.

Factus est * adjútor meus Deus meus.

Psalmus Deus, Deus meus, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Trium puerórum * cantémus hymnum : quem cantábant in camíno ignis benedicéntes Dóminum.

Antiphona.

Státuit ea in ætérnum, * et in sæculum sæculi : præcéptum pósuit, et non præteríbit.

CAPITULUM.
[1 Thess., c. 4.]

Fratres, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu : ut, quemádmodum accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

HYMNUS.

O sol salútis, íntimis
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat Cháritas.

Quo fonte manávit nefas
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Assúmpsit Jesus, * discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui, intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Dómine, bonum est nos hic esse : * si vis, faciámus hic tria tabernácula ; tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capitulum Regi sæculórum, *cum reliquis*, 29.

AD TERTIAM.

Antiphona Dómine, bonum est, *ut supra ad Primam.*

Capitulum Fratres, Rogámus, 190.

℟. *breve.* Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse liberávit.

℣. Et a verbo áspero.

℟. De láqueo.

Glória patri. Ipse.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Faciámus hic * tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum.

CAPITULUM.

[I. Thess., c. 4]

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre.

℟. *breve.* Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis.

℟. Obumbrábit tibi.

Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Antiphona.

Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Filius hóminis.

CAPITULUM.

[I. Thess., c. 4.]

Non enim vocávit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificatiónem in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. *breve.* Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno.

℟. Véritas ejus.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Capitulum Fratres, Rogámus.

Hymnus Audi, benígne Cónditor, *ut supra*, 184.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Visiónem quam vidístis * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Filius hóminis.

Oratio Deus, qui cónspicis, *ut supra*, 190.

Deinde in Choro dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Psalterio.

Hymnus Ex more docti, 3.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum de Psalterio, 52.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum, Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 38 in Joan.]

Locutus est Dóminus Judæis, dicens: Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illo unde vénerat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me, non desidério, sed ódio. Nam illum posteáquam abcéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt et qui óderant et qui amábant: illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam: Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo: Confundántur et reveréantur requiréntes ánimam meam.

℟. Dum iret Jacob de Betsabée, et pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo.

℣. Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper: et benedíxit eum Deus, dicens. Terram.

LECTIO II.

Culpavit quia non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quómodo eam quæsiérunt discípuli: et malum est quærere ánimam Christi, sed quómodo eam Judæi quæsiérunt: illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso quid secútus adjúnxit? Quærétis me: et, ne putétis quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini. Hoc est Christum male quærére, in peccáto suo mori: hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit: Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi: * Créscere te fáciam, et multiplicábo te.

℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere te.

LECTIO III.

Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis venire. Hoc et discípulis suis álio loco dixit: nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem nunquam, quibus præscius dixit, In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi Deus de rore cæli, et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum.

℣. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ.

Esto dóminus.

Glória Patri.

Esto dóminus.

AD LAUDES.

Antiphona, et Psalmus Miserére mei, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 63.

CAPITULUM.

[Isai., c. 58.]

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus O sol salútis, *ut supra*, 190.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in omnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego princípium, qui et loquor vobis.

Deinde dicuntur preces, ut in Psalterio, 66.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 138.

CAPITULUM.

[Joel., c. 2.]

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus Audi, benígne, 184.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui me misit,* mecum est, et non relíquit me solum: quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Deinde dicuntur preces, 66.

ORATIO.

Adesto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus, et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 23.]

In illo témpore, Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ et Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque dixerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 4 Comm. in c. 23 Matt.]

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur a Pharisæis, confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ et Pharisæi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud quod dícitur in Psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et, cáthedras vendéntium colúmbas evértit: doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste!* Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam.

Non est.

LECTIO II.

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba et Pharisæus est.

℟. Si Dóminus Deus meus erit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, quem apposúerat cápiti suo, et erexit in titulum, fundénsque óleum désuper, dixit.

Erit mihi.

LECTIO III.

Dilatant enim phylactéria sua, et magníficant fimbrias. Amant quoque primos recúbitus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos Pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta Legis per Móysen, ad extrémum íntulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur: sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc Pharisæi male interpretántes, scribébant in membránis Decálogum Móysi, id est decem verba Legis, complicántes ea, et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes: ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in titulum, vocábitur domus Dei: et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi.

℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei.

Décimas.

Glória Patri.

Décimas.

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus est enim magíster vester, * qui in cœlis est, Christus Dóminus.

Deinde dicuntur preces, 66.

ORATIO.

Pérfice, quæsumus, Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut, quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte, impleámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes autem * vos fratres estis: et patrem nolite vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cœlis est: nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére

quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat, qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea.

℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam.

Et benedícat.

LECTIO II.

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: quia Gentílium quemque cognitiónem Legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus: créscere fáciat Deus meus sicut arenam maris: * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet.

Et donet tibi.

LECTIO III.

Qui dum doctrínam Legis non ad charitátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúnquam solent in sacro elóquio, per canes, prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos instruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

℟. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum.

℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ.

Esto dóminus.

Glória Patri.

Esto dóminus.

Ad Benedictus, Antiphona. Fili, recordáre quia recepisti bona in vita tua, et Lázarus similiter mala.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Præsta nobis, quæsumus, Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis et oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona. Dives ille * guttam aquæ petit, qui micas panis Lázaro negávit.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Adesto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Lib. 9, in c. 20 Luc.]

Pleríque várias significatiónes de víneæ appellatióne dérivant: sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus cóndidit? Hic est ergo, qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit: non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est; sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

℟. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam.

Non est hic.

LECTIO II.

Unde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepe circúmdedit: hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea torcúlar. Quómodo intellígimus quid sit torcúlar: nisi fórte quia Psalmi pro torculáribus inscri-

búntur; eo quod in his mystéria domínicæ Passiónis, modo musti sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus Sanctus inundábat. Ergo et hic fodit torcúlar, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.

℟. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

℣. Surgens ergo mane Jacob tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit.

Erit mihi.

LECTIO III.

Ædificavit turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxtitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Expectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto, sed cruénto prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit mihi Dóminus Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei, et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi.

℣. Si revérsus fúero prósper ad domum patris mei.

Décimas.

Glória Patri.

Décimas.

Ad Benedictus, Antiphona

Malos male perdet,* et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant et fructum tempóribus suis.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæréntes eum tenére,* timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.

Deinde dicuntur preces, 66.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéri-

... inhærendo, tuæ semper ...tutis mereátur protectióne ...ndi. Per Dóminum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangélii se... ...dum Lucam.

LECTIO I.
[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Je... ...Pharisæis et Scribis pa... ...am istam : Homo qui... ...s hábuit duos filios : et ... adolescéntior ex illis ...tri : Pater, da mihi portió... ...m substántiæ, quæ me ...tingit. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii ...scopi.

[Lib. 7. Comm. in c. 15 Luc.]

V...dès, quod divinum patri... ...nium peténtibus datur. ... putes culpam patris, ...od adolescentióri dedit. ...lla Dei regno infirma ...tas : nec fides gravátur ...nis. Ipse certe se judicávit ...oneum, qui popóscit. At... ...ue utinam non recessísset a ...tre, impediméntum nes... ...sset ætátis; sed posteáquam ...omum pátriam derelín... ...quens, péregre proféctus est, ...cœpit egére. Mérito ergo ...ndegit patrimónium, qui ...cessit ab Ecclésia.

℟. Pater, peccávi in cœ... ...lum, et coram te, jam non ...sum dignus vocári filius tuus : * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

℣. Quanti mercenárii in in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo? surgam et ibo ad patrem meum, et dicam ei.

Fac me sicut.

LECTIO II.

Peregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid longínquius quam a se recédere; nec regionibus, sed móribus separári : stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat exul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus : quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes : Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

℣. Vidi Dóminum fácie ad fáciem : * Et salva facta est ánima mea.

℟. Et dixit mihi : Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum.

Et salva.

LECTIO III.

Nos autem, quibus spiritus

ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vivimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia : In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es; noli ligno dícere, Pater meus es tu : ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est : Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit fílios suos et uxóres, dicens : Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi : * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest.

℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ : Dómine, qui pascis me a juventúte mea.

Líbera me.

Glória Patri.

Multiplicábo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vadam ad patrem meum * et dicam ei : Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem : ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 5.]

Fratres, Estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

HYMNUS.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis exhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam,
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit autem pater * ad servos suos : Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

ORATIO.

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice : atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Non sit vobis vanum.

Hymnus Ex more docti, *cum reliquis usque ad Lectiones ut in Psalterio*, 3.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 37.]

Joseph cum sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer, et erat cum filiis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui : accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes filios suos, eo quod in senectúte genuísset eum : fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres ejus, quod a patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque ut visum sómnium reférret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixitque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro, et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnium, quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram?

℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes : Ecce somniátor venit : * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte.

LECTIO III.

Invidebant ei igitur fratres sui : pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Sichimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præsto sum, ait ei : Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos et pécora : et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respóndit : Fratres meos quæro : índica mihi, ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicéntes : eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere : et mutuo loquebántur : Ecce somniátor venit : venite, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque : Fera péssima devorávit eum : et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Dixit Judas frátribus suis : Ecce Ismaelítæ tránseunt : venite, venundétur, et manus nostræ non polluántur : * Caro enim et f ter noster est.

℣. Quid enim prodest occidérimus fratrem nc trum, et celavérimus sáng nem ipsíus? mélius est ut nundétur.

Caro enim.

LECTIO III.

Audiens autem hoc Rube nitebátur liberáre eum mánibus eórum, et dicéb Non interficiátis ánim ejus, nec effundátis sáng nem : sed projícite eum cistérnam hanc, quæ est solitúdine, manúsque v tras serváte innóxias : h autem dicébat, volens e pere eum de mánibus córu et réddere patri suo. Conf tim ígitur ut pervénit ad fr tres suos, nudavérunt eu túnica talári, et polymita miserúntque eum in cist nam véterem, quæ non h bébat aquam. Et sedéntes comédérent panem, vidéru Ismaelítas viatóres veníre Gálaad, et camélos córu portántes arómata, et re nam, et stacten in Ægyptun Dixit ergo Judas frátrib suis : Quid nobis prodes si occidérimus fratrem no trum, et celavérimus sángu nem ipsíus? Mélius est ut v nundétur Ismaelítis, et m nus nostræ non polluántur frater enim et caro nostra es Acquievérunt fratres serm nibus illíus. Et prætereúnti

bus Madianitis negotiatóribus, extrahéntes eum de cisterna, vendidérunt eum Ismaelitis vigínti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismaelitis vigínti argénteis. * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Puer non compáret : et ego quo ibo ?

℣. At illi, intíncta túnica Joseph in sánguine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret : Vide, si túnica fílii tui sit, an non.

Reversúsque Ruben.

Glória Patri.

Puer non.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Bonórum meórum.

Psalmus Consérva me, *cum reliquis*, II.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de sancto Joseph.

LECTIO IV.

[*Cap.* 1.]

SANCTORUM vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum ; ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, ceterósque justos legéndo cognóscimus, velut quemdam nobis innocéntiæ trámitem virtúte eórum reserátum imitántibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Joseph história occúrrit : in quo cum plúrima fúerint génera virtútum, præcípue tamen insígne effúlsit castimóniæ. Justum est ígitur ut, cum in Abraham didicéritis ímpigram fidei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Jacob singulárem ánimi laborúmque patiéntiam, ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph.

℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem : quam cum cognovísset pater, ait.

Fera péssima.

LECTIO V.

SIT ígitur nobis propósitus sanctus Joseph tanquam spéculum castitátis. In ejus enim móribus, in ejus áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plus quam céteri fílii diligebátur. Sed ea res invídiæ fuit : quod siléntio prætereúndum non fuit : hinc enim arguméntum totíus históriæ procéssit : simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi

dolóris invídia, nec malórum repéndere vicem. Unde et David ait : Si réddidi retribuéntibus mihi mala.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit : manus ejus in labóribus serviérunt : * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam.

℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus.

Et lingua.

LECTIO VI.

Quid autem esset, quod præférri Joseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? Hoc enim plerique fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum : quod Salvátor docet. Jure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium, ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non reférret injúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret : quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam : et cognoscámus, illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observantióris : nec vítia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam sanctos adússit, quanto magis cavéndum est ne inflámmet peccatóres?

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit : * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere : * Quia furtim sublátus sum, et hic innocens in lacum missus sum.

℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum pristinum : tunc meménto mei.

Ut súggeras.

Glória Patri.

Quia furtim.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Non sunt loquélæ.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis*, 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4, c. 48, in c. 11 Lucæ.]

Dæmoniacus iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuisse narrátur : curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus lóquitur,

possessus a dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotidie complétur in conversióne credéntium: ut expúlso primum dæmone, fídei lumen aspíciant; deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed Pharisæi calumniabántur et Scribæ, sicut alii Evangelístæ testántur.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio.

℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me?

Idcírco venit.

LECTIO VIII.

Turbis quippe, quæ minus eruditæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus; illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant: quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant: vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent et illa calumniári, dícere ex occúltis et váriis áeris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis, quid féceris de iis, quæ de cœlo vénerint? Utique respondébis, et magos in Ægypto multa signa fecísse de cœlo.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur.

℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus.

En sanguis ejus.

LECTIO IX.

Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit: ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur: ergo Patris et Fílii et Spíritus Sancti regnum non est divísum; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum

sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem Sátanas in seipsum divísus est : quómodo stabit regnum ipsíus, quia dícitis, in Beélzebub ejícere me dæmónia ? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis : Eheu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis ! * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere.

℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans ait.

Precor cœléstem.

Glória Patri.

Precor cœléstem.

AD LAUDES.

Antiphona.

Fac benígne * in bona voluntáte tua, ut ædificéntur, Dómine, muri Jerúsalem.

Psalmus Miserére mei, 63.

Antiphona.

Dóminus mihi adjútor est, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Psalmus Confitémini, 25.

Antiphona.

Deus misereátur nostri, * et benedícat nos.

Psalmus Deus, Deus meı cum reliquis, 19.

Antiphona.

Vim virtútis suæ * oblit est ignis : ut puéri tui lib raréntur illæsi.

Antiphona.

Sol et luna, * laudáte Deuı quia exaltátum est nom ejus solius.

CAPITULUM.

[Ephes. c. 5.]

Fratres, Estóte imitatór Dei, sicut filii charíssimi : ambuláte in dilectióne, s cut et Christus diléxit nos et trádidit semetípsum pı nobis oblatiónem et hóstiaı Deo in odórem suavitátis.

HYMNUS.

O sol salútis, intimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefa
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchin
Clemens adóret, Trínitas :
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum fortis armátus * custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ póssidet.

ORATIO.

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Et cum ejecísset Jesus * dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Si in dígito Dei * ejício dæmónia, profécto pervénit in nos regnum Dei.

Capitulum Fratres, Estóte, *ut supra*, 208.

℟. *breve.* Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse.

℣. Et a verbo áspero.

℟. De láqueo.

Glória Patri. Ipse liberávit.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Qui non cólligit mecum * dispérgit: et qui non est mecum contra me est.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 5.]

Hoc enim scitóte intelligéntes quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi, et Dei.

℟. *breve.* Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis.

℟. Obumbrábit tibi.

Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Antiphona.

Cum immúndus spíritus * exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non ínvenit.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 5.]

Eratis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

℟. *breve.* Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno.

℟. Véritas ejus.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Capitulum Fratres, Estóte.

Hymnus Audi, benígne Cónditor, *ut supra*, 202.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Extóllens vocem quædam múlier de turba dixit: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. At Jesus ait illi: Quinímo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Oratio Quæsumus, omnípotens, *ut supra*, 209.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Psalterio.

Hymnus Ex more docti, 3.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum de Psalterio, 52.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

In illo témpore, Dixit Jesus Pharisæis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teípsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 4, in c. 4 Luc.]

Non mediocris invídia pródITUR, quæ cívicæ charitátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et oráculo decláratur, quod frustra opem misericórdiæ cœléstis expéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est, et ab iis, qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est: et invisibília nobis ejus per ea quæ sunt visibília demonstrántur.

℟. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ: et cum invenéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat eum vobis placábilem: et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis.

℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera.

Deus autem.

LECTIO II.

Non otióse ítaque Salvátor

excúsat, quod nulla in pátria sua miràcula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis minórem pátriæ nobis esse debere putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre qui amaret omnes: sed ipsi se caritáte pátriæ, dum invident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia illæ dies fuérunt, sed in quibus Elias operátus est: aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem vidébant grátiæ spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cœlum vidéntibus ætérna et divína mystéria: claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubertas. Sed de hoc plénius díximus, cum de Víduis scriberémus.

℟. Iste est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: quia erumpebant lácrymæ, et non póterat se continére.

℣. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin stantem: et commóta sunt ómnia víscera ejus super fratre suo.

Festinavítque.

LECTIO III.

Et multi leprósi erant in Judæa tempóribus Eliséi Prophétæ: et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso officio stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa ad quam Elías diréctus est, typum Ecclésiæ præmissum. Pópulus Ecclésiam congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsquam mystico baptizarétur in flúmine: idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit Joseph úndecim frátribus suis: Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægyptum: adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere.

℣. Biénnium enim est quod cœpit esse fames in terra: et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit nec meti.

Ite, addúcite.

Glória Patri.

Ite, addúcite.

AD LAUDES.

Antiphona et Psalmus Miserére mei, *cum reliquis de Psalterio*, 63.

CAPITULUM.

[Isai. c. 58.]

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus O sol salútis, *ut supra*, 208.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Amen dico vobis, * quia nemo Prophéta accéptus est in pátria sua.

Deinde dicuntur preces, 66.

ORATIO.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus, ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 138.

CAPITULUM.

[Joelis c. 2.]

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo ; et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus Audi, benígne, 202.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Jesus autem * tránsiens per médium illórum ibat.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Subveniat nobis, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccátorum nostrórum perículis te mereámur protégente éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te ipsum solum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

[Serm. 16 de verbis Domini.]

Quare illum córripis, quia tu doles, quod peccáverit in

te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis: si amóre illius facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris: tibi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod plerique hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere. In hóminem peccásti.

℟. Nuntiavérunt Jacob dicéntes: Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægypti. Quo audíto revíxit spíritus ejus, et dixit: * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar.

℣. Cumque audísset Jacob quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait.

Súfficit mihi.

LECTIO II.

Vis nosse quia, in hóminem peccándo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, Lucrátus est te, nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis: ideo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit; manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam.

℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus.

Et lingua.

LECTIO III.

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cœlórum, fratres mei, quando dicit evangélium: Qui díxerit fratri suo, fátue, reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet

áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differs impónere munus tuum : te quærit Deus magis quam munus tuum.

℞. Meménto mei, dum béne tibi fúerit : * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere : * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum.

℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet in te in gradum prístinum : tunc meménto mei.

Ut súggeras.

Glória Patri.

Quia furtim.

Ad Benedictus, Antiphona.

Si duo ex vobis * consénserint super terram, de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Exaudi nos, omnípotens et miséricors Deus : et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ubi duo, * vel tres congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur preces, 66.

ORATIO.

Tua nos, Dómine, protectióne defénde : et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

In illo témpore, Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ et Pharisæi, dicéntes : Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi presbytéri.

[Lib. 2 Comm. in c. 15 Matt.]

Mira Pharisæórum Scribarúmque stultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes et præcepta non servet. Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens, ait illis : Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos

meos arguéndos putátis, quód seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio.

℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me?

Idcírco venit.

LECTIO II.

Nam Deus dixit, Honóra patrem: et, qui maledixerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque dixerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et officiis deferéndis, quantum in eleemósynis, ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in alio loco: Presbyteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere: et dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur.

℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus.

En sanguis.

LECTIO III.

Præceperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes Scribæ et Pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos filios, ut si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est Pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus: vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bén-

jamin ducto pro alimóniis! * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere.

℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans, ait.

Precor.

Glória Patri.

Precor.

Ad Benedictus, Antiphona.

Audite * et intellígite traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Præsta nobis, quæsumus, Dómine, ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non lotis mánibus * manducáre, non coínquinat hóminem.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 4]

In illo témpore, Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 4 in Lucam c. 43.]

Vide clémentiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit qui étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit fœminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est, nec prætermítti illa quæ mobilitáte magis ánimi quam pravitáte peccáverat.

℟. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: Ecce somniátor venit: * Venite, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

℣. Cumque vidíssent Jo-

seph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant.

Veníte.

LECTIO II.

Sabbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit : nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait : Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Dixit Judas frátribus suis : Ecce Ismaelítæ tránseunt : veníte, venundétur, et manus nostræ non polluántur : * Caro enim et frater noster est.

℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venundétur.

Caro enim.

LECTIO III.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat : ut si domum faber renováre dispónat, non a fundámentis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei, possunt : resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra avarítia est, febris nostra libído est, febris nostra luxúria est, febris nostra ambítio est, febris nostra iracúndia est.

℟. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismaelítis vigínti argénteis : * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Puer non compáret, et ego quo ibo?

℣. At illi intíncta túnica Joseph in sánguine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret : Vide si túnica fílii tui sit, an non.

Reversúsque.

Glória Patri.

Puer non.

Ad Benedictus, Antiphona.

Exíbant autem * dæmónia a multis clamántia, et dicéntia, quia tu es Christus Fílius Dei: et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes qui habébant * infírmos, ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Subjectum tibi pópulum, quæsúmus, Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mándatis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

In illo témpore, Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 15 in Joan.]

Jam incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus: non enim frustra fatigátur virtus Dei: non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur: non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itinere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt; ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Joseph.

℣. Tulérunt autem fratres ejus túnicam illíus, mitténtes ad patrem; quam cum cognovísset pater, ait.

Fera péssima.

LECTIO II.

Tibi fatigátus est ab itinere Jesus. Invénimus infírmum Jesum: fortem, et infírmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princí-

pio apud Deum. Vis vidére quamis te Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil: et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit, infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

℟. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit: manus ejus in labóribus serviérunt: * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam.

℣. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus.

Et lingua.

LECTIO III.

Nutrit ergo ipse infirmus infírmos, tanquam gallína pullos suos: huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre filios tuos sub alas tanquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndines, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre: quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, fílios non vídeas, matrem tamen intélligas.

℟. Meménto mei, dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum.

℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: tunc meménto mei.

Ut súggeras.

Glória Patri.

Quia furtim.

Ad Benedictus, Antiphona.

Aquam quam ego dédero, * si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Deinde dicuntur preces, 66.

ORATIO.

Jejunia nostra, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, * ut vídeo, Prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum nostrum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

IN illo témpore, Perréxit in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 33 in Joann.]

JESUS perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrismate dictum est: chrisma autem græce, latine únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ ejus, dum deprecarétur nos et non audívimus; * Idcirco venit super nos tribulátio.

℣. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? Idcírco.

LECTIO II.

ADDUCUNT autem illi Scribæ et Pharisæi mulierem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério: in lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre? Numquid ipsum in áliquo facinore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuisse dicebátur?

℟. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audistis me? * En sanguis ejus exquíritur.

℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus.

En sanguis.

LECTIO III.

INTELLIGAMUS, fratres, admirábilem mansuetúdinem in

Dómino fuisse. Animadvertérunt eum nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum : Accíngere gládio tuo circa femur tuum, potentíssime. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna : propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu Sancto Prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur : cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est de veritáte et mansuetúdine ejus, inimíci livóre et invídia torqueréntur, in tértio, id est justítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis : Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis! * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere.

℣. Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adórans, ait. Precor cœléstem.

Glória Patri.

Precor cœléstem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Inclinávit se Jesus, * et scribébat in terra : si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Deinde dicuntur Preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent, sectándo justítiam, a culpa jejúnent. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[Galat. c. 4.]

Fratres, scriptum est, Quóniam Abraham duos fílios hábuit : unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est : qui autem de líbera, per repromissiónem : quæ sunt per allegoríam dicta.

HYMNUS.

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam,
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,

Ut fructuósa sint tuis Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis

Ad Magnificat, Antiphona.

Nemo te condemnávit, múlier? nemo, Dómine: nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Non sit vobis vanum, *cum reliquis usque ad Lectiones, ut in Psalterio,* 2.

De libro Exodi.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Moyses autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian: cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses. Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim in quo stas terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde in Ægyptum, et dic Pharaóni * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti.

℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: sed veni, mittam te ad Pharaónem.

Ut dimíttat.

LECTIO II.

Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum, qui præsunt opéribus: et sciens dolórem ejus, descéndi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. Clamor ergo filiórum Israel venit ad

me : vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimúntur. Sed veni et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel de Ægypto.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit : Hæc dicit Dóminus : * Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi in desérto.

℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimítte.

LECTIO III.

Dixitque Moyses ad Deum : Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægypto ? Qui dixit ei : Ego ero tecum : et hoc habébis signum, quod míserim te : Cum edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum : Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis : Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi : Quod est nomen ejus ? quid dicam eis ? Dixit Deus ad Móysen : Ego sum qui sum. Ait : Sic dices filiis Israel : Qui est misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen : Hæc dices filiis Israel : Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos : hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem.

℟. Cantémus Dómino, glorióse enim honorificátus est : equum et ascensórem projécit in mare : * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem.

℣. Dóminus quasi vir pugnátor ; omnípotens nomen ejus.

Adjútor.

Glória Patri.

Adjútor.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Bonórum meórum.

Psalmus Consérva me, *cum reliquis*, II.

Sermo sancti Basílii magni.

LECTIO IV.

[Homil. 1 de jejunio.]

Moysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse : neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem, jejúnium legis latæ conciliátor fuit : inférius vero gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contamin ávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere: Quadragínta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte ac oránte, una tan-

tum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit: Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Deduxísti.

LECTIO V.

Uno témporis moménto ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in ægyptíacam idololatríam turpíssime devolútus est. Ex quo, si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium Prophétas génuit, poténtes confírmat atque róborat.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dómine, deduxísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti.

℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron.

Et colúmna.

LECTIO VI.

Jejunium legislatóres sapiéntes facit: ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet: Nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine jejúnio sacrifícium attíngere, non solum in mystica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit: quadragínta namque diérum jejúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére.

Móyses íterum legem accípiens, íterum jejúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruinæ minas nequáquam evasíssent. In desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum qui carnes appetivére?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere.

℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

Ut legem.

Glória Patri.

Ut legem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Non sunt loquélæ.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis*, 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 24 in Joann.]

Miracula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non majóra, sed insólita vidéndo, stupérent, quibus quotidiána viluerant.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde.

℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei.

Vidéntes senióres.

LECTIO VIII.

Majus enim miráculum est gubernátio totius mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo

mirátur : illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes: potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo qui terram fecit multiplicáta.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper; * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam: et præcédet te Angelus meus.

℣. Israel, si me audíeris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum: ego enim Dóminus.

Obsérva.

LECTIO IX.

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens: et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sæculi.

Inclináte.

Glória Patri.

Inclináte.

AD LAUDES.

Antiphona.

Tunc acceptábis * sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis.

Psalmus Miserére mei, 63.

Antiphona.

Bonum est * speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Psalmus Confitémini Dómino, 25.

Antiphona.

Benedicat nos Deus, * Deus noster, benedicat nos Deus.

Psalmus Deus, Deus meus, *cum reliquis*, 19.

Antiphona

Potens es, * Dómine, erípere nos de manu forti: líbera nos, Deus noster.

Antiphona.

Reges terræ,* et omnes pópuli, laudáte Deum.

CAPITULUM.

[Gal., c. 4.]

Fratres, Scriptum est, Quóniam Abraham duos filios hábuit: unum de ancílla, unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est; qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta.

HYMNUS.

O sol salútis, íntimis,
Jesu, refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da lacrymárum rívulis
Laváre cordis víctimam
Quam læta adúrat Cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti déxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum sublevásset óculos* Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Accépit ergo Jesus* panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

AD TERTIAM.

Antiphona.

De quinque pánibus* et duóbus píscibus satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capitulum Fratres, Scriptum est, *ut supra.*

℟. *breve.* Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse.

℣. Et a verbo áspero.

℟. De láqueo.

Glória Patri. Ipse liberávit.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi.

℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Satiávit Dóminus* quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus.

CAPITULUM.

[Galat., c. 4.]

Lætare, stérilis, quæ non paris: erúmpe et clama quæ non párturis: quia multi filii desértæ magis quam ejus quæ habet virum.

℟. *breve.* Scápulis suis, * Obumbrábit tibi. Scápulis.

℣. Et sub pennis ejus sperábis.

℟. Obumbrábit tibi.

Glória Patri. Scápulis.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus.

℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Antiphona.

Illi ergo hómines* cum vidíssent quod fécerat Jesus signum, intra se dicébant: Quia hic est vere prophéta, qui ventúrus est in mundum.

CAPITULUM.

[Galat., c. 4.]

Itaque, fratres, non sumus ancíllæ filii, sed liberæ: qua libertáte Christus nos liberávit.

℟. *breve.* Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto.

℣. Non timébis a timóre noctúrno.

℟. Véritas ejus.

Glória Patri. Scuto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant in te ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis*, 134.

Capitulum Fratres, Scriptum est, 227.

Hymnus Audi, benígne Cónditor, *ut supra*, 221.

℣. Angélis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Súbiit ergo * in montem Jesus, et ibi sedébat cum discípulis suis.

Oratio Concéde, quæsumus, *ut supra.*

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium de Psalterio.

Hymnus Ex more docti, 3.

Antiphona et Psalmi Nocturnorum de Psalterio, 52.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Léctio sancti Evángelii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Prope erat Pascha Judæorum, et ascéndit Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

[Tract. 10 in Joann.]

Quid audívimus, fratres?

Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cháritas vestra, quod sacrificia illi pópulo pro ejus carnalitáte et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus teneretur, ne in idóla deflúeret: et immolábant ibi sacrificia, boves, oves, et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. Vos qui transitúri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino, * De lapídibus quos ferrum non tétigit : et offérte super illud holocáusta, et hóstias pacíficas Deo vestro.

℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino.

De lapídibus.

LECTIO II.

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo : et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

℟. Audi, Israel, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe : * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel.

℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam : et inimícus ero inimícis tuis.

Et dabo.

LECTIO III.

Si negotiatiónis domus non debet fieri domus Dei, potatiónis debet fieri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos : et consolátur nos Psalmus, quem audístis : Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur : et si ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum : flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum : multiplicant flágella Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádjuvat. Ego autem, cum mihi moléstí essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.

℟. Sicut fui cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus : * Confortáre, et esto robústus : introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem.

℣ Noli timére, quóniam tecum sum : ad quæcúmque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam.

Confortáre.

Glória Patri.

Confortáre.

AD LAUDES.

Antiphona, et Psalmus Miserére mei, *cum reliquis de Psalterio*, 63.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 8.]

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus O sol salútis, 227.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Auférte ista hinc, * Dicit Dóminus : et nolite fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium defunctorum.

AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit. *Psalmus* Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 138.

CAPITULUM.

[Joelis c. 2.]

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hæreditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus Audi, benígne, 221.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sólvite templum hoc, * dicit Dóminus, et post tríduum reædificábo illud : hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio, 66.

ORATIO.

Deprecatiónem nostram, quæsumus, Dómine, benígnus exáudi, et, quibus supplicándi præstas afféctum, tribue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat.

Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tract. 29 in Joann.]

Ille qui latébat, docébat et palàm loquebátur et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Nunquam eum víderant lítteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre nisi legisset, nemo légere nisi lítteras didicisset: et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

℟. Quid me quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, cur me cædis?

℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occídere?

Si male.

LECTIO II.

Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius inspici et discuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima: vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea; sed mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? Si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea.

℟. Addúxi vos per desértum quadragínta annis, ego Dóminus, et non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cœlo plui vobis; et oblíti estis me, dicit Dóminus.

℣. Ego edúxi vos de terra Ægypti, et de domo servitútis liberávi vos.

Manna de cœlo.

LECTIO III.

Si ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta: in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: inde pendet hujus solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicújus: et suam doctrínam dixit seipsum, et non

suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum, quam tu? et quid tam non tuum, quam tu, si alicújus est, quod es?

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere.

℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

Ut legem.

Glória Patri.

Ut legem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quid me quæritis * interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Sacræ nobis, quæsumus, Dómine, observatiónis jejúnia, et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nemo in eum * misit manum: quia nondum vénerat hora ejus.

Deinde dicuntur Preces, 66.

ORATIO.

Miserere, Dómine, pópulo tuo: et contínuis tribulatiónibus laborántem, propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

In illo témpore, Prætériens Jesus vidit hóminem cæcum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tract. 44 in Joan.]

Ea, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, et ópera, et verba sunt: ópera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficat hoc quod factum est, cogitémus: genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitás est infidélitas, et illuminátio fides: quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum dicit: Fúimus et nos aliquándo natúra fílii iræ, sicut et céteri. Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ: quó-

modo natúra, nisi quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde.

℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tabulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei.

Vidéntes.

LECTIO II.

Venit Dóminus: quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Expuit in terram, de saliva sua lutum fecit, quia Verbum caro factum est; et inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloe. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait: Quod interpretátur, Missus. Jam quis sit missus, agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur, Missus, baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seipso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam: et præcédet te Angelus meus.

℣. Israel, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: ego enim Dóminus.

Obsérva.

LECTIO III.

Audistis grande mystérium. Intérroga hóminem: Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judæus? Si autem díxerit, Non sum: adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, Catechúmenus: inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo Catechúmenus est, dicit, in Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni áudiunt: sed non eis súfficit ad quod inúncti sunt: festinent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Attendite, pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Apériam in parábolis os meum: loquar propositiónes ab inítio sæculi.

Inclináte.

Glória Patri.

Inclináte.

Ad Benedictus, Antiphona.

Rabbi, * quid peccávit homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Deus, qui et justis præmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes, miserére supplícibus tuis, ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ille homo, * qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Pateant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium, et, ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

[Lib. 5 Comm. in Luc. c. 7.]

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam, et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ únici fílii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exequiárum turba concíliet: et ut hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam fœminam, quæ resurrectiónem únici et adolescéntis fílii suis lácrymis meruerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum juniórem a pompa fúneris, atque a suprémis sepúlcri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrymárum: quæ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur.

℟. Locútus est Dóminus ad Moysen, dicens: Descénde in Ægyptum, et dic Pharaóni * Ut dimíttat pópulum meum: indurátum est

cor Pharaónis, non vult dimittere pópulum meum, nisi in manu forti.

℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidique afflictiónem eórum : sed veni, mittam te ad Pharaónem.

Ut dimittat.

LECTIO II.

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad ad sepúlcrum ferebátur eleméntis : sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, profícere cœpit ad vitam : ut esset indicio, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audito ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est suprémi fúneris instruménto, jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit : Hæc dicit Dóminus : * Dimítte pópulum meum; ut sacríficet mihi in desérto.

℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens.

Dimítte pópulum.

LECTIO III.

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis abolévenrint, et túmulo próxima córpora jáceant defunctórum : verbo tamen Dei jam mórtua resúrgunt cadávera : vox redit, rédditur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlcro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est : sepúlcrum tuum guttur est : Sepúlcrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlcro te líberat Christus : ab hoc túmulo surges, si áudias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœniténtiæ lácrymis ipse laváre non possis; fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tanquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spiritáli dolóre natúræ, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Cantémus Dómino : gloriόse enim honorificátus est : equum et ascensórem projécit in mare : * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem.

℣. Dóminus quasi vir pug-

nátor ; Omnípotens nomen ejus.

Adjútor.

Glória Patri.

Adjútor.

Ad Benedictus Antiphona.

Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matri suæ.

Deinde dicuntur Preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, quos jejúnia votiva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet, ut, terrénis affectibus mitigátis, facílius cœléstia capiámus. Per Dóminum.

Ad Magnificat Antiphona.

Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

Deinde dicuntur Preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Populi tui Deus institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle, ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ, et Marthæ sorória ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

[Tract. 49 in Joann.]

In superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmábatur in Bethánia Lázarus : quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt, ubi erat Jesus: quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℟. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis : * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron.

℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam.

Deduxísti.

LECTIO II.

Quid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt, Veni: amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni, et sana: non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus Centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris: non enim amas, et déseris.

℟. Qui persequebántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti.

℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi, et Aaron.

Et in colúmna.

LECTIO III.

Dicit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem: Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cœlo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus, non ipsum auxit, sed nobis pósuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem, quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte, quemádmodum tanquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit: propter quosdam qui negant Fílium Deum esse.

℟. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mereréτur accípere.

℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus.

Ut legem.

Glória Patri.

Ut legem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Lazarus * amícus noster dormit: eámus, et a somno excitémus eum.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis, præsta, quæsumus, ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, * si fuisses hic, Lázarus non esset mórtuus : ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Locútus est Jesus turbis Judæórum dicens : Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 34, in Joann.]

Quod ait Dóminus,. Ego sum lux mundi; clarum puto esse eis qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant : qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo, Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum : Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt.

℟. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus : * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde.

℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei.

Vidéntes.

LECTIO II.

Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit : nec solum agnóscit crédendo, sed in quibus potest convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oriri ab Oriénte, occídere in Occidénte : cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur : qui certa de loco in locum motióne cómmigrat. Non est hoc Dóminus

Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper : * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam : et præcédet te Angelus meus.

℣. Israel, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum : ego enim Dóminus.

Obsérva.

LECTIO III.

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus; hanc intelligere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus, et in illa ita vivámus ut nunquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetia olim præmissa ita in Psalmo cécinit : Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit : Hómines, inquit, et juménta salvos fácies, Dómine : sicut multiplicáta est misericórdia tua, Deus.

℟. Atténdite, pópule meus, legem meam : * Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Apériam in parábolis os meum : loquar propositiónes ab inítio sæculi.

Inclináte.

Glória Patri.

Inclináte.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui séquitur me,* non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Fiat, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus : quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum nostrum.

SABBATO

ANTE DOMINICAM PASSIONIS.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[Hebr., c. 9.]

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

HYMNUS.

Vexilla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ

Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.
Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum * qui testimónium perhíbeo de meipso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater.

ORATIO.

Quæsumus, omnipotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore, et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab hoc Sabbato usque ad Feriam secundam post Octavam Pentecostes non fiunt commemorationes consuetæ de Cruce, de sancta Maria, et aliæ in Psalterio positæ.

Ad Completorium in responsorio brevi non dicitur Glória Patri, *in Officio feriali usque ad Feriam quintam in Cœna Domini.*

DOMINICA
DE PASSIONE.
AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hoc Invitatorium dicitur usque ad feriam quintam in Cœna Domini, etiam in feriali Officio. In Psalmo, Hódie si vocem *omittitur, et repetitur a Choro Invitatorium: deinde sequitur* Sicut in exácerbatione.

In fine hujus Psalmi non dicitur Glória Patri, *hoc tempore Passionis, nisi in Festis; sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in responsoriis ad Matutinum, et in responsoriis brevibus Horarum, ubi similiter repetitur responsorium.*

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque:
Par decus Paráclito:
Unius triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Ad Nocturnos, omnia ut in Psalterio. Versus Erue a frámea *et alii Versus ibidem tempore Passionis.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

VERBA Jeremíæ, filii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

℟. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est; et in quintadécima, solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino.

℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israel, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc Responsorium non dicitur infra Hebdomadam.

LECTIO II.

ET dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum, quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum.

ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Quid tu vides, Jeremía? Et dixi : Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me : Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens : Quid tu vides? Et dixi : Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt : Non est salus illi in Deo ejus. * Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. Nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Exúrge, Dómine.

LECTIO III.

Et dixit Dóminus ad me : Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquilónis, ait Dóminus : et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis, super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

℣. Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : ego autem in misericórdia tua sperábo.

Réspice.

Usquequo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 9 de Quadrages.]

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus Christiánis, non ignorámus Paschále sacra-

méntum esse præcípuum : cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta refórmant; sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus Sancti majóra sunt ordináta jejúnia : ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo, quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait : Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est expectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ passiónis.

℟. Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : ad defensiónem meam áspice.

Quóniam tribulátio.

LECTIO V.

Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis societas hujus glóriæ denegétur, tanquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens : Omnes, qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur : et ideo nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatiónibus suis dicit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat.

℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Quóniam tribulátio.

LECTIO VI.

Sicut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre : quæ mérito ferri unicuique suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis; et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste manifésto. Béatus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, pie veracitérque dicébat : Nónne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam

non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsídio crucis Christi mens rationális instrúitur : nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit; quóniam continéntiæ clavis, et Dei timóre transfígitur.

℟. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet : ut fódiat manus meas et pedes meos : líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis.

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam, et de manu canis únicam meam.

Ut enárrem.

In próximo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto? si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 18, in Evangelia.]

Pensate, fratres charíssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit, qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est : intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit, et intélliget unde sit. Cœléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine : quóniam ánima mea compléta est illusiónibus : * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt, et qui juxta me erant, de longe stetérunt.

Et vim.

LECTIO VIII.

Penset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convaluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli,

qui præcepta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrymárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres charíssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertimescite hoc, quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam; propter inimícos meos éripe me.

Quóniam.

LECTIO IX.

Sed hoc, quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt; nam séquitur: Respondérunt ígitur Judæi, et dixérunt ei, Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos: et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam: et cui per Isaíam dícitur: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? Respondére nóluit Dóminus: Samaritánus non sum: sed ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt; unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me.

℟. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus Dómini pérsequens eos.

Et omnis.

Quis dabit.

AD LAUDES.

Antiphona.

Vide, Dómine, * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus.

Psalmus Miserére mei, 63.

Antiphona.

In tribulatióne invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine.

Psalmus Confitémini Dómino, 25.

Antiphona.

Judicásti, * Dómine, causam ánimæ meæ : defénsor vitæ meæ, Dóminus Deus meus.

Psalmus Deus, Deus meus, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Pópule meus, * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

Antiphona.

Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ.

CAPITULUM.

[Hebr., c. 9.]

Fratres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

HYMNUS.

Lustra sex qui jam perégit
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis,
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque:
Par decus Paráclito :
Unius triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicébat Jesus * turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum: Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

ORATIO.

Quæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore, et, te ser-

vánte, custodiátur in mente. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Ego dæmónium * non hábeo, sed honorífico Patrem meum, dicit Dóminus.

Capitulum Regi sæculórum, 29.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi,* Miserére nobis. Christe.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

Repetitur Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe, *et reliqua ut in Psalterio*, 29.

Ad Absolutionem Capituli. Lectio brevis Fáciem meam, *ut in Psalterio*, 32.

Et dicitur in Dominica, et Feriis usque ad Feriam quintam in Cæna Domini exclusive.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Ego glóriam meam * non quæro: est qui quærat, et júdicet.

Capitulum Fratres, Christus assistens, *ut supra*, 246.

℟. *breve.* Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue.

℣. Et de manu canis únicam meam. Deus.

℟. Erue a frámea. Erue.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Amen, amen dico vobis:* si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

CAPITULUM.

[Hebr., c. 9.]

Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. *breve.* De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore.

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

℟. Líbera me. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD NONAM.

Antiphona.

Tulérunt lápides * Judæi, ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

CAPITULUM.

[Hebr., c. 9.]

Et ídeo novi Testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ

erant sub prióri testaménto, repromissiónem accipiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. *breve.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne perdas.

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam.

℟. Deus ánimam meam. Ne perdas.

℣. Éripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS.

Antiphona, et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 134.

Capitulum Fratres, Christus assístens.

Hymnus Vexílla Regis, *ut supra,* 239.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Abraham * pater vester exultávit ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est.

Oratio Quæsumus, omnípotens, *ut supra,* 246.

Hymni, versiculi et responsoria brevia supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, et in feriali Officio usque ad Feriam quartam majoris Hebdomadæ.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium Hódie si vocem, *ut supra,* 240.

Hymnus Pange, lingua, 240.

Antiphonæ, et Psalmi hujus Feriæ, ℣. Erue a frámea, *ut ibidem tempore Passionis.*

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Misérunt príncipes et Pharisæi ministros, ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 31, in Joan.]

Quomodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiscum sum, et tunc vado ad eum, qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic pervenire ad passiónem meam.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea.

℣. Deus meus, ne elongéris a me : Deus meus, in auxílium meum réspice.

Quóniam.

LECTIO II.

Quæretis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam resurrectiónem suam prædíxit : noluérunt enim agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt étiam cum Dóminus resurréxit, et ascéndit in cœlum. Tunc per discípulos facta sunt magna : sed ille per illos, qui et per seipsum. Ipse quippe illis díxerat : Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illius, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt : Quid faciémus?

℟. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes : Deus derelíquit eum, * Persequímini et comprehéndite eum : quia non est qui líberet eum : Deus meus, ne elongéris a me : Deus meus, in adjutórium meum inténde.

℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi : verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes.

Persequímini.

LECTIO III.

Vidérunt enim se ingénti crímine impietátis astríctos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt : et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre : sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim : Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos : illis jam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat injúriam. Non enim attendébat quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi : * Vidísti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me.

℣. Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam.

Vidísti, Dómine.

Pacífice loquebántur.

AD LAUDES.

Antiphona et Psalmus Mi-

serére mei, Deus, *cum reliquis de Psalterio*, 63.

CAPITULUM.
[Jerem., c. 11.]

Venite, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus Lustra sex, 246.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

In die magno * festivitátis stabat Jesus, et clamábat dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Sanctifica, quæsumus, Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Líbera me, Dómine, * et pone me juxta te: et cujúsvis manus pugnet contra me.

Capitulum Pacem et veritátem, *cum reliquis*, 38.

Ad Absolutionem Capituli, lectio brevis Fáciem meam non avérti, *ut in Psalterio*, 41.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Indicásti, Dómine, * causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

CAPITULUM.
[Jerem., c. 17.]

Domine, omnes qui te derelínquunt confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *breve.* Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue.

℣. Et de manu canis únicam meam.

℟. Deus, ánimam meam. Erue a frámea.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Deinde dicuntur preces, ut in Psalterio, 44.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Pópule meus, * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

CAPITULUM.
[Jerem., c. 17.]

Confundantur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. *breve.* De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore.

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

℟. Libera me.
De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Deinde preces, ut in Psaltério, 47.

AD NONAM.

Antiphona.

Numquid rédditur * pro bono malum : quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

CAPITULUM.

[Jerem., c. 18.]

Recordare quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. *breve.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne perdas.

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam.

℟. Deus, ánimam meam. Ne perdas.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Deinde preces, ut in Psaltério, 51.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Psalmi Feriæ secundæ, ut in Psaltério, 138.

CAPITULUM.

[Jerem., c. 11.]

Tu autem, Dómine, Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus mèus.

Hymnus Vexílla Regis, 239.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magníficat, Antiphona.

Si quis sitit, * véniat ad me, et bibat : et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis : ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad feriam quartam majoris Hebdomadæ : Antiphonæ vero per Horas, usque ad Dominicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Ambulábat Jesus in Galilæam : non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum

Judæi interficere. Et reliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

[Tract. 28 in Joan.]

In isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plurímum commendávit fidei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit: Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quæreret quem fécerat, nisi fieret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere, sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem.

℟. Adjútor et suscéptor meus es tu, Dómine: et in verbum tuum sperávi. * Declináte a me, malígni: et scrutábor mandáta Dei mei.

℣. Iníquos ódio hábui: et legem tuam diléxi.

Declináte.

LECTIO II.

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuisse. Ille enim quando vóluit, defénsus est: quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster: quod latébat, quod se tanquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

℟. Docébo iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur: * Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ.

℣. Dómine, lábia mea apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam.

Líbera me.

LECTIO III.

Non enim Christus in cápite, et non in córpore; sed Christus totus in cápite, et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non díceret Saulo: Quid me persé-queris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos; sed me, hoc est, membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: * Rédime me, Dómine.

℣. Eripe me, Dómine, ab

...io número
...m
...it.
...ena

...t qui
... : Non
ejus. *
...lvum me

...icat inimí-
...ui advérsus

...mine.
...o III.
...uia turpitúdinis
...aspéxit, lavánda
...misericórdiæ cu-
...nvivántes non erú-
...m quia semetipsam
...r erubescébat intus,
...sse crédidit quod ve-
...darétur foris. Quid er-
...rámur, fratres? Maríam
...iéntem, an Dóminum sus-
...iéntem? Suscipiéntem di-
...um, an trahéntem? sed mé-
...ius trahéntem dicam et sus-
cipiéntem, quia nimírum ipse
eam per misericórdiam traxit
intus, qui per mansuetúdi-
nem suscépit foris.

...is
...an-
...am
... de
...ónia
...t quid
...ta nisi
...nántur?
...n diébus
...prehéndi-

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

℣. Qui tribulant me exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo.

Réspice.

Usquequo.

lúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant : ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere, qui credit accédit ; qui negat recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine : * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me.

Quóniam tríbulor.

LECTIO III.

Friguerant diligéndi charitáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant : non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quérebant audíre a Dómino, Ego sum Christus : et fortasse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim Prophétæ Christum; sed divinitátem Christi et in Prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt: quanto minus Judæi, quámdiu velámen est super cor eórum?

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me.

℣. Fiant viæ eorum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini pérsequens eos.

Et omnis.

Quis dabit.

Ad Benedictus, Antiphona.

Oves meæ * vocem meam áudiunt : et ego Dóminus agnósco eas.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Sanctificato hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra, et, quibus devótionis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Multa bona ópera * operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occídere?

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Adesto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus, et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Rogábat Jesum quidam de Pharisæis

ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi, discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 33 in Evangelia.]

Cogitanti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia flere magis libet quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrymæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Discite quo dolóre ardet quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea.

℣. Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in auxílium meum réspice.

Quóniam.

LECTIO II.

Hanc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam crédimus de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuisse testátur. Et quid per septem dæmónia nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus. * Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. Nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Exúrge, Dómine.

LECTIO III.

Sed ecce quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? sed mélius trahéntem dicam et suscipiéntem, quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

℣. Qui tríbulant me exultábunt si motus fúero: ego autem in misericórdia tua sperábo.

Réspice.

Usquequo.

Ad Benedictus, Antiphona.
Magíster dicit : * Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parcimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Desidério desiderávi* hoc pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

Deinde dicuntur preces ut supra, 66.

ORATIO.

Esto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ, ut quæ tibi non placent respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 49, in Joann.]

Pontifices et Pharisæi sibi consulébant : nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent ut pérderent, quam quomodo sibi consúlerent ne perírent, et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

℟. Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : ad defensiónem meam áspice.

Quóniam tribulátio.

LECTIO II.

Nam et Románi post Dómini passiónem et glorificatiónem tulérunt eis et locum et gentem, expugnándo et transferéndo : et illud eos séquitur, quod álibi dictum est : Filii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne si omnes in Christum créderent,

nemo remanéret qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet, quóniam contra ipsum templum et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

℟. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ. Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Quóniam.

LECTIO III.

Unus autem ex ipsis Cáiphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis : Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit : sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prohetiæ spíritu futúra prædícere : quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia Póntifex fuit, id est summus sacérdos.

℟. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet : ut fódiant manus meas et pedes meos : líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam.

Ut enárrem.

In próximo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Appropinquábat * autem dies festus Judæórum : et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent, sed timébant plebem.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Cordibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

Hodie dicuntur psalmi pænitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Príncipes sacerdótum * consílium fecérunt ut Jesum occíderent : dicébant autem : Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum nostrum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent : quia multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 50, in Joann.]

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum ut non possent vel occultáre quod factum est vel negáre, quid invenérunt vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum ut et Lázarum interficerent. O stulta cogitátio et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus, ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lazarum mórtuum et seipsum suscitávit occísum.

℟. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine : quóniam ánima mea compléta est illusiónibus : * Et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt : et qui juxta me erant de longe stetérunt.

Et vim faciébant.

LECTIO II.

[Tract. 51.]

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audissent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam, quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophæo crucis de diábolo, mortis príncipe, triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui hebræam linguam novérunt, magis affectum indicans quam rem áliquam signíficans, sicut sunt in lingua latína, quas interjectiónes vocant; velut cum dolentes dícimus, Heu; vel cum delectámur, Vah dícimus.

℟. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, Dómine : * Quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me.

Quóniam tribulor.

LECTIO III.

Has ei laudes turba dicébat : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fieri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos; sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cœlórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus frauduléntér incéssit in me.

℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini pérsequens eos.

Et omnis.

Quis dabit.

Ad Benedictus, Antiphona:

Clarífica me, * Pater, apud temetípsum, claritáte quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Profíciat, quæsumus, Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu, ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[Philip., c. 2.]

Fratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

HYMNUS.

Vexilla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis.

Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux! ave, spes única;
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pater juste, * mundus te non cognóvit : ego autem novi te, quia tu me misísti.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti, concéde propítius ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

DOMINICA IN PALMIS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósi
Láuream cértaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo mater álligat:
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti Glória,
Æqua Patri, Filióque:
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. ℣. Erue a frámea, *et alii versiculi ibidem tempore Passionis.*

IN PRIMO NOCTURNO.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Obstupescite, cœli, súper hoc, et portæ ejus, desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem, civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

℟. In die, qua invocávi te, Dómine, dixísti, Noli timére: * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me.

Judicásti.

LECTIO II.

Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℣. Fratres mei elongavérunt se a me: et noti mei * Quasi aliéni recessérunt à me.

℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt.

Quasi aliéni.

LECTIO III.

Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra

serótina? quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Atténde, Dómine, ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℣. Recordáre quod stéterim in cónspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Numquid.

Atténde, Dómine.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 11, de Passione Domini.]

Desiderata nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas domínicæ Passiónis, quæ nos inter exultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est, de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere: non est tamen líberum sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtrahére sermónis officium: cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec possit deficere quod dicátur, dum nunquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, imparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitátes illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ.

℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die.

Vide, Dómine.

LECTIO V.

Dicente enim Prophéta, Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite fáciem ejus semper: némini præsuméndum est quod totum quod quærit invénerit, ne désinat propinquáre qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat et supérat, sicut Pássio Salvatóris? Qui ut

humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuisset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

℟. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exáudi me, Dómine, Deus meus.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me.

Quóniam.

LECTIO VI.

Fefellit ergo illum malígnitas sua: íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus feréntium: quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Noli esse mihi, Dómine, aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confúndar ego.

℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam.

Et non.

Noli esse.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Bethphage ad montem Olivéti, tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 9 in Lucam.]

Pulchre relíctis Judæis, habitatúrus in afféctibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem

venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cœléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

℟. Dóminus mecum est tanquam bellátor fortis: proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt: Dómine, probas renes et corda: * Tibi reveláví causam meam.

℣. Vidísti, Dómine, iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. Tibi reveláví.

LECTIO VIII.

Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fœcundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus Apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum.

℣. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tanquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. Videámus.

LECTIO IX.

Nunc considerémus, qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthæum, et ásinam et pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris, hic autem in pullo generalitátem pópuli gentílis exprésit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Déni-

que secúndum Marcum sic habes : Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cæcidérunt me : * Sed tu, Dómine, defénsor, víndica me.

℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

Sed tu, Dómine.

Circumdedérunt.

AD LAUDES.

Antiphona.

Dóminus Deus * auxiliátor meus : et ídeo non sum confúsus.

Psalmus Miserére mei, Deus, 63.

Antiphona.

Circumdántes * circumdedérunt me : et in nómine Dómini vindicábor in eis.

Psalmus Confitémini Dómino, 25.

Antiphona.

Júdica * causam meam : defénde quia potens es, Dómine.

Psalmus Deus, Deus meus, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Cum Angelis * et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes : Hosánna in excélsis.

Antiphona.

Confundántur * qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine Deus meus.

CAPITULUM.
[Philip. c. 2.]

Fratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo ; sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

HYMNUS.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine !

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas,
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam ;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,

Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Eripe me de inimícis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me libera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Turba multa, * quæ convénerat ad diem festum, clamábat Domino: Benedictus qui venit in nómine Dómini; Hosánna in excélsis.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecisti, concéde propítius ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Antiphona.

Puéri Hebræórum * tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Púeri Hebræórum * vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna filio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Capitulum Fratres, Hoc enim, *ut supra*, 265.

℟. *breve.* Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue.

℣. Et de manu canis únicam meam.

℟. Deus.
Erue a frámea.

℣. De ore leónis libera me, Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Tibi revélavi * causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

CAPITULUM.
[Philip. c. 2.]

Humiliavit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. *breve.* De ore leónis, * Libera me, Dómine. De ore.

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

℟. Libera me.
De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD NONAM.

Antiphona.

Invocábo * nomen tuum, Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

CAPITULUM.

[Philip. c. 2.]

In nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. *breve.* Ne perdas cum impiis,* Deus, ánimam meam. Ne perdas

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam.

℟. Deus ánimam meam. Ne perdas.

℣ Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Capitulum Fratres, Hoc enim.

Hymnus Vexilla Regis pródeunt, *ut supra*, 259.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim: * Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et crucem subíre fecísti, concéde propítius ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum, transfertur post Octavam. Trium vero Lectionum a Feria quinta in Cœna Domini, usque ad Feriam tertiam Paschæ, nulla fit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium Hódie si vocem.

Hymnus Pange, lingua, gloriósi, *ut supra*, 260.

Antiphonæ et Palmi hujus Feriæ, 52.

℣. Erue a frámea, *ibidem tempore Passionis.*

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Ante sex dies Paschæ vénit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 50, in Joann.]

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro et céteris: ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus; et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

℟. Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tanquam inférnus vivum: auferámus memóriam illíus de terra: et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam; et rei facti sunt in cogitatiónibus suis.

℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: et excæcávit illos malítia eórum.

Insipiéntes et malígni.

Benedictio Divinum auxílium.

LECTIO II.

Quæcumque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum: nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis græce, fides latine dícitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me, Dómine, Deus meus.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermó-

nibus ódii circumdedérunt me.

Adjuva me.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est : Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis; sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre : mundus implétus est fama bona : nam odor bonus fama bona est. Qui male vivunt et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt : de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum : Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere : et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me, et concússa sunt ómnia ossa mea : * Ego autem existimábam me tanquam mórtuum super terram.

℣. Effudérunt furórem suum in me : fremuérunt contra me déntibus suis.

Ego autem.

Insurrexérunt in me.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Fáciem meam * non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me.

Psalmi de Laudibus Feriæ secundæ, 63.

Antiphona.

Frámea * suscitáre advérsus eos qui dispérgunt gregem meum.

Antiphona.

Appendérunt * mercédem meam trigínta argénteis : quibus appretiátus sum ab eis.

Antiphona.

Inundavérunt * aquæ super caput meum : dixi : Périi : invocábo nomen tuum, Dómine Deus.

Antiphona.

Lábia insurgéntium * et cogitatiónes eórum vide, Dómine.

CAPITULUM.

[Jerem. c. 11.]

Venite, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus Lustra sex, 265.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus, Antiphona.

Clarífica me,* Pater, apud temetípsum claritáte, quam

hábui priúsquam mundus fieret.

Deinde dicuntur preces, ut súpra, 66.

ORATIO.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus, intercedénte unigéniti Filii tui Passióne, respirémus. Qui tecum vivit et regnat.

AD TERTIAM.

Antiphona Frámea suscitáre.

CAPITULUM.

[Jerem. c. 17.]

DOMINE, omnes qui te derelínquunt confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *breve.* Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue.

℣. Et de manu canis únicam meam.

℟. Deus ánimam meam. Erue a frámea.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Kyrie, eléison, 44.

AD SEXTAM.

Antiphona Appendérunt.

CAPITULUM.

[Jerem. c. 17.]

CONFUNDANTUR qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. *breve.* De ore leónis, * Líbera me, Dómine. De ore.

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

℟. Líbera me, Dómine. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kyrie, eléison, 47.

AD NONAM.

Antiphona Lábia insurgéntium.

CAPITULUM.

[Jerem. c. 18.]

RECORDARE quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. *breve.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne perdas.

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam.

℟. Deus, ánimam meam. Ne perdas.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Kyrie, eléison, 51.

AD VESPERAS.

Antiphona et Psalmi Feriæ secundæ, ut in Psalterio, 138.

CAPITULUM.
[Jerem. c. 11.]

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus Vexílla Regis, 259.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non habéres * in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuisset.

Deinde dicuntur preces, ut supra, 66.

ORATIO.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et ad benefícia recoléndam, quibus nos instauráre dignátus es, tribue veníre gaudéntes. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

Benedictio Deus pater omnípotens.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I.
[Cap. 11.]

Quid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa, numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum : ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum : pro malis domus Israel et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi : tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam : et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes : Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei et custodiéntes latus meum, dicéntes : Decipiámus eum, et prævaleámus illi : sed tu, Dómine, mecum es tanquam bellátor fortis : * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam.

℣. Júdica, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ.

Cadant in oppróbrium.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO II.

[Cap. 12.]

Justus quidem tu es, Dómine, si disputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur, bene est ómnibus qui prævaricántur et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: proficiunt et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? consúmptum est ánimal, et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israel, propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me.

℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me.

Quóniam.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO III.

Reliqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi diléctam ánimarum meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo odívi eam Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga populórum circumdedérunt me: et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur, Dómine, nequítia peccatórum, et díriges justum.

℣. Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur.

Synagóga.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Vide, Dómine, * et consídera, quóniam tríbulor: velóciter exáudi me.

Psalmi de Feria tertia ad Laudes, ut in Psalterio, 77.

Antiphona.

Discérne causam meam, * Dómine: ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

Antiphona.

Dum tribulárer, * clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

Antiphona.

Dómine, vim pátior, * respónde pro me: quia néscio quid dicam inimícis meis.

Antiphona.

Dixérunt ímpii: * Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Deinde dicuntur preces, 66.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne Deus, da nobis ita domínicæ Passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Potestátem hábeo * ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Deinde dicuntur preces, ut in Psalterio, 66.

ORATIO.

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Ille nos benedícat.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Expectatio Israel, Dómine: omnes qui te derelínquunt confundéntur: recedéntes a te in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero, quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini; spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exau-

dísti me, Dómine Deus meus.

℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea.

Ego autem.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

[Cap. 18.]

Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem et in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum.

℣. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tanquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum.

Videámus si sermónes.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Attende, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eórum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte, quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dó-

mine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cæcidérunt me: * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me.

℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt.

Sed tu, Dómine.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Líbera me* de sanguínibus, Deus, Deus meus: et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Psalmi de Feria quarta in Laudibus, 87.

Antiphona.

Contumélias * et terróres passus sum ab eis: et Dóminus mecum est tanquam bellátor fortis.

Antiphon .

Ipsi vero * in vanum quæsiérunt ánimam meam; introíbunt in inferióra terræ.

Antiphona.

Omnes inimíci * mei audiérunt malum meum, Dómine; lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

Antiphona.

Alliga, Dómine, * in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Simon, dormis? * non potuísti una hora vigiláre mecum?

Deinde dicuntur preces, ut in Psalterio, 66.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui nostris excéssibus incessánter affligimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit et reg-

Ad Magnificat, Antiphona.

Ancílla dixit Petro: * Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit.

Deinde dicuntur preces, ut in Psalterio, 66.

ORATIO.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus.

Tribus sequentibus diebus dicto secreto Pater noster, Ave, Maria, *et ad Matutinum et in principio Primæ* Credo, *omnibus aliis præ-*

termissis, absolute incipitur Officium ad Matutinum et Vesperas ab Antiphona primi Psalmi; et Antiphonæ duplicantur sicut in ſesto Duplici.

In ſine Psalmorum non dicitur Glória Patri, *per omnes Horas, nec in Responsoriis: et in ſine cujuslibet Psalmi ad Matutinum extinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.*

FERIA QUINTA

IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac, Deus:* quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi:* et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ:* defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei,* qui odérunt me gratis.

Confórtati sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste:* quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam:* et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine,* Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium:* opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis:* et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me:* et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam:* et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium:* et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta:* et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine:* tempus beneplácitì Deus.

In multitúdine misericór-

diæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes, et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus

possidébit eam : * et qui díligunt nomen ejus habitábunt in ea.

Antiphona.

Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Antiphona.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reveréantur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me :

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Antiphona.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Antiphona.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

PSALMUS 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine, * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tanquam prodígium factus sum multis : * et tu adjútor fortis :

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum deféccerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis similis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulátiones multas, et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi, et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Antiphona.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant.

℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post Versiculos Nocturnorum dicitur secreto Pater noster, *nec pronuntiatur* Et ne nos, *nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones. In fine Lectionum non dicitur* Tu autem, *sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.*

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I.

[Caput 1.]

Aleph. Quomodo sedet sola civitas plena pópulo : facta est quasi vídua dómina Géntium : princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus : omnes amici ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et mul-

titúdinem servitútis : habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem : omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem : omnes portæ ejus destrúctæ, sacerdótes ejus geméntes, vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt : quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus : párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem : Pater, si fieri potest, tránseat a me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma.

℣. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem.

LECTIO II.

Vau. Et egréssus est a fília Sion omnis decor ejus : facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua : et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor : vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est : omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus : ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui : depósita est veheménter, non habens consolatórem : vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est ánima mea usque ad mortem : sustinéte hic, et vigiláte mecum : nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me : * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis.

℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos fugam.

LECTIO II.

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus : quia vidit Gentes ingréssas Sanctuárium suum,

de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et consídera quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolátam, tota die mœróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Cujus livóre.

Ecce vídimus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

PSALMUS 71.

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et inopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Antiphona.

Liberávit Dóminus páuperem a poténte, et inopem, cui non erat adjútor.

Antiphona.

Cogitavérunt impii, et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélso locúti sunt.

PSALMUS 72.

Quam bonus Israel Deus, * his qui recto sunt corde !

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium súrgentium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Antiphona.

Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélso locúti sunt.

Antiphona.

Exúrge, Dómine, et júdica causam meam.

PSALMUS 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ : * Mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiés-

cere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus : * irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt ascéndit semper.

Antiphona.

Exúrge, Dómine, et júdica causam meam.

℟. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℣. Et de manu contra legem agéntis, et iníqui.

Pater noster *secreto.*

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

LECTIO IV.

[In Psalm. 54 ad 1 ver.]

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam : inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus in quo malo sit : et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse : ut communicáta tribulatióne, conjungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines

malos, quos pátitur, commemorátus est : eamdémque passiónem malórum hóminum exercitatiónem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur : aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus ósculi me trádidit signo : quem osculátus fúero ipse est, tenéte eum : hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermisit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit.

℣. Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille.

Infélix prætermisit.

LECTIO V.

Utinam ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur : tamen quándiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus : quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi videris odisse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quód ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam : ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem : id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cœli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum : mundi dixit, amatórum mundi : mundi dixit, impiórum et iniquórum : mundi dixit, de quo dicit Evangélium : Et mundus eum non cognóvit.

℟. Judas mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum : ille, ut agnus innocens, non negávit Judæ ósculum : * Denariórum número Christum Judæis trádidit.

℟. Mélius illi erat, si natus non fuísset.

Denariórum.

LECTIO VI.

Quoniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem : dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant : Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille

manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit, iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem, perfidiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem: et tamen et ipsos expéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus ex discípulis meis tradet me hódie: Væ illi, per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuisset.

℣. Qui intíngit mecum manum in parópside: hic me traditúrus est in manus peccatórum.

Mélius illi.

Unus ex discípulis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta, * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona.

Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Antiphona.

Terra trémuit et quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiphona.

Terra trémuit et quiévit, dum exúrgeret in judício Deus.

Antiphona.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

PSALMUS 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea : * memor fui Dei, et delectátus sum : et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem ?

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus

noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Antiphona.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Exúrge, Dómine.

℟. Et júdica causam meam.

Pater noster *secreto.*

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO VIII.

[Cap. 11.]

Hoc autem præcípio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Eram quasi agnus ínnocens: ductus sum ad immolándum, et nesciébam: consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium.

℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes.

Veníte.

LECTIO VIII.

Ego enim, accépi a Dómino, quod et trádidi vobis quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et

manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judæis?

℣. Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatiónem.

Vel Judam.

LECTIO IX.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne : reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi, et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet : ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero dispónam.

℟. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent : cum gládiis et fústibus exiérunt tanquam ad latrónem.

℣. Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium.

Ut Jesum.

Senióres.

AD LAUDES.

Antiphona.

Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus

concéptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me: et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem utique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiphona.

Justificéris, Dómine, in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Antiphona.

Dóminus tanquam ovis ad victímam ductus est, et non apéruit os suum.

PSALMUS 89.

Dómine, refúgium factus es nobis, * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis, * a sæculo et usque in sæculum tu, es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, filii hóminum.

Quoniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * et sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri

defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni : * ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Antiphona.

Dóminus tanquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Antiphona.

Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus. Deus, Deus meus, 19.

Antiphona.

Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

CANTICUM MOYSI.

[Exodi c. 15.]

Cantemus Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare :

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti.

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philisthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine.

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ : * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dominus aquas maris.

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Antiphona.

Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Antiphona.

Oblátus est quia ipse vóluit, et peccáta nostra ipse portávit.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

Capitulum et Hymnus non dicuntur.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi.

℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me supplantatiónem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tráditor autem dedit eis signum, dicens : Quem osculátus fúero ipse est, tenéte eum.

Interim dum dicitur Canticum Benedictus, *extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio su-*

pra Altare, ita ut in ultimo Versu extinguatur ultima candela: similiter extinguuntur lampades, et luminaria per Ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Tráditor, *accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.*

Repetita Antiphona post Benedictus, *dicitur:*

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Secunda nocte additur Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur ℣. Christus factus est, *omnes genuflectunt, et eo finito, dicitur* Pater noster, *totum sub silentio; postea Psalmus* Miserére mei, Deus, 290*; aliquantulum altius; quo finito, sine* Oremus, *dicitur simili voce.*

ORATIO.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum; *sed* Qui tecum vivit *dicitur sub silentio.*

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Prima, Tertia, Sexta, et Nona, dictis secreto Pater noster, Ave, María, *et ad Primam* Credo, *absolute inchoantur a Psalmis consuetis, qui ad Primam sunt, ut in Festis; quibus finitis, dicitur* ℣. Christus factus est pro nobis, etc., *flexis genibus, et dicitur secreto* Pater noster; *Psalmus* Miserere, 290; *Oratio* Réspice, quæsumus, *sicut in Laudibus*, 294.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

AD VESPERAS.

Vesperæ, dicto secreto Pater noster, Ave, María, *inchoantur absolute a prima Antiphona sine cantu.*

Antiphona.

Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

PSALMUS 115.

Credidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi!

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Antiphona.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona.

Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

PSALMUS 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : *

cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiphona.

Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Antiphona.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

PSALMUS 140.

DOMINE, clámavi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Póne, Dómine, custódiam ori meo :* et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Antiphona.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Antiphona.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : et non erat qui cognósceret me.

PSALMUS 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus

orationem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me,* et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiphona.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus, et versiculus non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discípulis suis.

℣. Christus factus est, *cum reliquis ut supra in Laudibus*, 294.

AD COMPLETORIUM.

Non dicitur Jube, domne, *nec lectio brevis, nec* Adjutórium, *neque Oratio Dominica, sed facta Confessione et Absolutione, incipitur a Psalmo* Cum invocárem. *Dictis Psalmis, dicitur* Nunc dimíttis.

Deinde ℣. Christus factus est, *cum reliquis ut supra ad Laudes*, 294.

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Vesperas Sabbati sancti.

FERIA SEXTA.

IN PARASCEVE.

AD MATUTINUM.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

PSALMUS II.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in

ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tánquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Antiphona.

Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tan-

quam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum:

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Antiphona.

Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

Antiphona.

Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me

nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Antiphona.

Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Divisérunt sibi vestiménta mea.

℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Pater noster *secreto.*

De Lamentatióne Jeremiæ Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Heth. COGITAVIT Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxítque antemuràle, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra

portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filiæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus, et lactens in pláteis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, acéto potábant me.

℣. Inter iníquos projecérunt me et non pepercérunt ánimæ meæ.

Et terribílibus óculis.

LECTIO II.

Lamed. Matribus suis dixérunt: Ubi est tríticum, et vinum? cum deficerent quasi vulneráti in pláteis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te, vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit: latro de cruce clamábat, dicens: Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt.

Et omnis.

LECTIO III.

[Cap. 3]

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et ad-

dúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres, et Barábbam dimítteres.

℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim.

Quómodo convérsa es. Vínea mea.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

PSALMUS 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant de

longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Antiphona.

Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Antiphona.

Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem vo-

luntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Antiphona.

Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Antiphona.

Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me : * et su-

per inimícos meos despéxit óculus meus.

Antiphona.

Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui.

℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster *secreto*.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV.

[In Psalm. 63, ad vers. 2.]

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum : ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat : quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei, fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci ? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

℟. Tanquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me : * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis : et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

℣. Cumque injecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos.

Quotídie.

LECTIO V.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem ? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod horum me vultis occídere ? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tanquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum : tanquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis : Morte turpíssima, ínquiunt, con-

demnémus eum. Interrogémus eum : erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi : et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid me dereliquísti ? * Et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Exclámans Jesus voce magna, ait : Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum.

Et inclináto.

LECTIO VI.

Exacuerunt tanquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi : Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus, Vos eum occídite, respondérunt : Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant : sed numquid Deum júdicem fallébant ? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit : sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens : ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus quia fecit vel invítus, illi innocéntes qui coegérunt ut fáceret ? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit : et vos, o Judæi, occidístis. Unde occidístis ? Gládio linguæ : acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis : Crucifíge, crucifíge ?

℟. Animam meam diléctam trádidi in manus iniquórum, et facta est mihi hæréditas mea sicut leo in silva : dedit contra me voces adversárius, dicens : Congregámini, et properáte ad devorándum illum : posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra : * Quia non est invéntus qui me agnósceret, et fáceret bene.

℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, et non pepercérunt ánimæ meæ.

Quia non est.

Animam meam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupavérunt ánimam meam.

PSALMUS 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ,

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Antiphona.

Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia occupáverunt ánimam meam.

Antiphona.

Longe fecísti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

PSALMUS 87.

Domine Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terram obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum : * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Longe fecísti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

Antiphona.

Captábunt in ánimam justi : et sánguinem innocéntem condemnábunt.

PSALMUS 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et, stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Captábunt in ánimam justi: et sánguinem innocéntem condemnábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa.

℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugnavérunt me gratis.

Pater noster *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO VII.

[Cap. 4 et 5.]

FESTINEMUS íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis

exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei : teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidéruut me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ : congregáti sunt advérsum me fortes : * Et sicut gigántes steterunt contra me.

℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Et sicut gigántes.

LECTIO VIII.

Adeamus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ : ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis : qui condolére possit iis qui ignórant et errant : quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte : et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Jesum trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum et senióribus pópuli : * Petrus autem sequebátur eum a longe, ut vidéret finem.

℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi Scribæ et Pharisæi convénerant.

Petrus autem.

LECTIO IX.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tanquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret : sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido, et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo

Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. Caligavérunt óculi mei a fletu meo: qui elongátus est a me qui consolabátur me. Vidéte, omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

℣. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte.

Si est dolor.

Caligavérunt.

AD LAUDES.

Antiphona.

Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Psalmus Miserére mei, Deus, 284.

Antiphona.

Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

PSALMUS 142.

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Antiphona.

Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Antiphona.

Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recipi-

mus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus Deus meus, 19.

Antiphona.

Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

CANTICUM HABACUC.

[Cap. 3.]

Domine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cœlos glória ejus :* et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus :* ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ , * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es :

Flúvios scindes terræ : vidérunt, et doluérunt montes :* gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo :

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non ásserent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona.

Cum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Antiphona.

Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

℣. Collocávit me in obscúris.

℟. Sicut mórtuos sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster *secreto.*

Psalmus Miserére mei, Deus, *ut supra*, 284.

ORATIO.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit.

Ad Vesperas, Antiphona, et Psalmi præteriti diei dicantur sine cantu, 288.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum accepísset acétum, dixit : Consummátum est : et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Christus factus est, *et alia ut supra ad Laudes.*

SABBATO SANCTO.

AD MATUTINUM.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quærítis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino:* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

Antiphona.

Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona.

Caro mea requiéscet in spe.

PSALMUS 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus, pars hæreditátis meæ et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem

increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona.

Caro mea requiéscet in spe.

℣. In pace in idípsum.

℟. Dórmiam et requiéscam.

Pater noster *secreto*.

De lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Heth. Misericordiæ Dómini quia non sumus consúmpti : quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea, Dóminus, dixit ánima mea : proptérea expectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus, sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius, et tacébit : quia levávit super se.

Jod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum : tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.

℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter sceirátos reputátus est.

Ut vivificáret.

LECTIO II.

[Cap. 4.]

Aleph. Quomodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum ?

Beth. Filii Sion ínclyti, et amícti auro primo : quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli ?

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos : filia pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti : párvuli petiérunt pa-

nem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas filiæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis: indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israel.

℣. Deduc quasi torréntem lácrymas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui.

Quia in te.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO III.

[Cap. 5.]

Recordare, Dómine quid accíderit nobis: intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Hæréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassís non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum et Assyriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt; et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus, exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange quasi virgo, plebs mea: ulutáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde.

℣. Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris, aspérgite vos cínere.

Quia venit.

Plange quasi virgo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem

Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Antiphona.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt

me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iniquítas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Antiphona.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Antiphona.

Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

PSALMUS 29.

Exaltabo te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te : * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam; * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo : * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis : * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mihi : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus, meus in ætérnum confitébor tibi.

Antiphona.

Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére mei.

℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

LECTIO IV.

[In Psalm. 63, vers. 7.]

Accedet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt : Quis nos vidébit ? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit pastor noster fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est : * Nam et ille captus est qui captívum tenébat primum hóminem : hódie portas mortis et serras páriter Salvátor noster disrúpit.

℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli.

Nam et ille.

LECTIO V.

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum ? Dixérunt enim Piláto : Sedúctor ille : hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres : ergo illi Piláto : Sedúctor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam, ite, custódíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem cum custódibus.

℟. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

℣. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Si est dolor.

LECTIO VI.

Posuerunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómi-

tem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam: et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est, quod dixisti, o inféliх astútia? Tantúmne déseris lucem cónsilii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde: et viri justi tollúntur, et nemo consíderat: a fácie iniquitátis sublátus est justus: * Et erit in pace memória ejus.

℣. Tanquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum: de angústia, et de judício sublátus est.

Et erit in pace.

Ecce quómodo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alиéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Antiphona.

Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Antiphona.

In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: et nihil invenérunt

omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Antiphona.

In pace factus est locus ejus, et in Sion habitátio ejus.

Antiphona.

Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

PSALMUS 87.

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus :* et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me :* posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Domine, clamávi : * de mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : *

exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus.

℟. Et in Sion habitátio ejus.

Pater noster *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apostoli ad Hebræos.

LECTIO VII.

[Cap. 9.]

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia?

Advérsus Dóminum.

LECTIO VIII.

Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum. * Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. Posuérunt me in lacu inferióri, in tenebrósis, et in umbra mortis.

Factus sum.

LECTIO IX.

Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum, cum

aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Ponéntes mílites, qui custodírent illum.

℣. Accédentes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum.

Ponéntes.

Sepúlto Dómino.

AD LAUDES.

Antiphona.

O Mors, ero mors tua; morsus tuus ero, inférne.

Psalmus Miserére mei, Deus, 284.

Antiphona.

Plangent eum quasi unigénitum, quia ínnocens Dóminus occísus est.

PSALMUS 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me.

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Plangent eum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

Antiphona.

Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Psalmus Deus, Deus meus, 19.

Antiphona.

A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

CANTICUM EZECHIÆ.

[Isaiæ c. 38.]

Ego dixi: In dimídio diérum meórum: vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo meá amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Antiphona.

A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Antiphona.

O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

℣. Caro mea requiéscet in spe.

℟. Et non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mulíeres sédentes ad monuméntum lamentabántur, flentes Dóminum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen quod est super omne nomen.

Pater noster *secreto.*

Psalmus Miserére mei, Deus, *ut supra*, 284.

ORATIO.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat.

Et sic dicitur usque ad Nonam.

Dictis Horis, ut supra,

288. *Dicitur Missa, ut in Ordinario : et facta Communione Sacerdotis, statim pro Vesperis dicitur Antiphona:* Allelúia, allelúia, allelúia.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Fílio.

Sicut erat in princípio.

Et repetitur Antiphona Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus et versiculi non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum. Allelúia.

Canticum Magníficat, 138, *cum* Glória Patri; *et repetitur Antiphona* Véspere autem sábbati.

Deinde Sacerdos dicit : Dóminus vobíscum.

Orémus.

ORATIO.

SPIRITUM nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde, ut, quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus.

Deinde Dóminus vobíscum.

Postea Diaconus dicit : Ite, Missa est. Allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias. Allelúia, allelúia.

Extra Chorum, dicto Pater noster *et* Ave, María, *Vesperæ inchoantur absolute ab Antiphona* Allelúia; *cum reliquis, ut supra : et loco* Ite, Missa est. Allelúia, allelúia, *dicitur:*

℣. Benedicámus Dómino. Allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias. Allelúia, allelúia.

Deinde additur Pater noster, *et nihil aliud.*

AD COMPLETORIUM.

Jube, domne.

Lectio brevis Fratres, Sóbrii estóte.

℣. Adjutórium nostrum.

Pater noster.

Facta Confessione et Absolutione, dicitur :

℣. Convérte nos, Deus.

℟. Deus, in adjutórium.

Glória Patri.

Et amplius non dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ; *sed ejus loco deinceps dicitur* Allelúia.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi consueti.

Capitulum, Versiculi et Hymnus non dicuntur.

Ad Nunc dimittis, Antiphona Véspere autem sábbati.

CANTICUM SIMEONIS.

[Lucæ c. 2.]

NUNC dimíttis servum tuum,

Dómine,* secúndum verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri et Fílio.

Antiphona.

Vespére autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum. Allelúia.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio. — Benedicat, et custódiat nos omnipotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Antiphona Regina cœli, *ut in Psalterio*, 161.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater noster.

Ave, Maria.

Credo.

℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Deus, in adjutórium meum.

Glória Patri.

Allelúia.

Invitatorium. — Surréxit Dóminus vere. * Allelúia.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum usque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec versiculi, nisi in Nocturno.

Ad Nocturnum, Antiphona.

Ego sum qui sum, et consilium meum non est cum impiis, sed in lege Dómini volúntas mea est. Allelúia.

PSALMUS I.

Beatus vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus,* et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic, * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Ego sum qui sum, et consilium meum non est cum impiis, sed in lege Dómini volúntas mea est. Allelúia.

Antiphona.

Postulávi Patrem meum. Allelúia. Dedit mihi gentes.

Allelúia. In hæreditátem. Allelúia.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Postulávi Patrem meum. Allelúia. Dedit mihi gentes. Allelúia. In hæreditátem. Allelúia.

Antiphona.

Ego dormívi, et somnum cepi: et exurréxi, quóniam Dóminus suscépit me. Allelúia, allelúia.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Ego dormívi, et somnum cepi: et exurréxi, quóniam

Dóminus suscépit me. Allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro. Allelúia.

℟. Quia pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. — Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

In illo témpore, María Magdaléne et María Jacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 21 in Evangelia.]

Audistis, fratres charíssimi, quod sanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sunt ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum qui est mórtuus credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt; quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit; et dixit muliéribus: * Nolíte timére, scio enim quia crucifíxum quæritis; jam surréxit. Venite et vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Allelúia.

℣. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dixit illis.

Nolíte timére.

Glória Patri.

Et repetitur ℟. Angelus Dómini *usque ad versiculum.*

Deinde dicitur ℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. — Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

LECTIO II.

Notandum vero nobis est quidnam sit quod in dextris sedére Angelus cérnitur.

Quid namque per sinístram, nisi vita præsens; quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis Canticórum scriptum est : Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit, quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed, ut fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit quia nos ad immortalitátem redúxit, et Angelórum festívitas éxtitit quia, nos revocándo ad cœléstia, eórum númerum implévit.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne et María Jacóbi et Salóme emérunt arómata * Ut veniéntes úngerent Jesum. Allelúia, allelúia.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole.

Ut veniéntes.

Glória Patri.

Ut veniéntes.

℣. Jube, domne.

Benedictio. — Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

LECTIO III.

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit, quia, dum nos per resurrectiónem domínicam ad supérna redúcimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes fœminas affátur audiámus. Nolite expavéscere. Ac si apérte dicat : Páveant illi qui non amant advéntum supernórum cívium ; pertiméscant qui, carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem cur pertiméscitis quæ vestros concives vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens ait : Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum, 18.

AD LAUDES.

Antiphona.

Angelus autem Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. Allelúia, allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Et ecce terræmótus factus est magnus : Angelus enim Dómini descéndit de cœlo. Allelúia.

Antiphona.

Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Allelúia.

Antiphona.

Respóndens autem Angelus dixit muliéribus : Nolíte timére; scio enim quod Jesum quæritis. Allelúia.

Capitulum, Hymnus et Versiculi non dicuntur, sed eorum loco dicitur Antiphona :

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus, et lætémur in ea.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devicta morte reserásti, vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. Allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias. Allelúia, allelúia.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus, tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, post Deus, in adjutórium *et* Glória Patri *dicuntur Psalmi consueti; ad Primam tamen ut in Festis, scilicet* Deus, in nómine tuo, Beáti immaculáti, *et* Rétribue. *Quibus finitis dicitur Antiphona* Hæc dies; *postea Oratio quæ ad Primam dicitur, ut in Psalterio,* Dómine Deus omnípotens, 31. Pretiósa, *cum reliquis, et ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis* Si consurrexístis cum Christo, *ut in Psalterio*, 32.

Ad alias autem Horas post Antiphonam Hæc dies *dicitur Oratio quæ ponitur in Laudibus.*

AD VESPERAS.

Antiphona Angelus autem, *cum reliquis de Laudibus*, 330, *et Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati. Postea Antiphona :

Hæc dies quam fecit Dóminus exultémus et lætémur in ea.

Ad Magnificat, Antiphona. Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem : erat quippe magnus valde. Allelúia.

Oratio Deus, qui hodiérna die, *ut supra.*

Ad Completorium, dicto ℣. Jube, domne, Fratres, sóbrii estóte, ℣. Adjutórium nostrum, Pater noster, *et facta Confessione et Absolutione, post* ℣. Convérte nos Deus, ℣. Deus, in adjutórium, Glória Patri, Allelúia, *dicuntur Psalmi consueti; quibus finitis dicitur :* Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Deinde Canticum Simeonis, Nunc dimíttis, 325.

Postea Antiphona Hæc dies, *et Oratio* Vísita, quæsumus, Dómine, 326.

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium, Antiphonæ et Psalmi ad Nocturnos, et Laudes dicuntur ut supra in die Paschæ, per totam Octavam.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro. Allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exaudi, Dómine.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 24.]

In illo témpore, Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 23 in Evangelia.]

Audistis, fratres charíssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit : sed eis spéciem quam recognóscerent non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant et dubitábant : eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. María Magdaléne et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic; surréxit sicut locútus est ; præcédet vos in Galilæam ; ibi eum vidébitis. Allelúia, allelúia.

℣. Et valde mane una sab-

batórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis.

Jesum quem quæritis.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria quæ de seípso erant apéruit: et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus: unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex véritas per duplicitátem fecit: sed talem se eis exhíbuit in córpore qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

Allelúia.

Gloria Patri.

Allelúia.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Sed quia esse extránei a charitáte non póterant hi cum quibus Véritas gradiebátur, eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus vocant, cum illic scriptum sit, Et coegérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt: et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt, quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festínet ea quæ jam audíre pótuit ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Jesus junxit se discípulis suis in via, et ibat cum illis: óculi autem eórum tenebántur ne eum agnóscerent. Et increpávit eos dicens: O stulti et tardi corde ad credéndum in his quæ locúti sunt Prophétæ! Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui solemnitáte pascháli mundo remédia contulísti, pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono prosé-

quære, ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur et ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui sunt hi sermónes quos confértis ad invicem ambulántes, et estis tristes? Allelúia.

FERIA TERTIA.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 24.]

In illo témpore, Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Lib. 10 Comm. in Luc. c. 24.]

Mirum quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu, tangi fácilis, difficilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ideo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur corpus est, quod palpátur corpus est.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spirituále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit, ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, tropæum nostræ salútis ampléctens: tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. De ore prudéntis pro-

cédit mel. Alleluia. Dulcédo mellis est sub lingua ejus. Allelúia : * Favus distíllans lábia ejus. Allelúia, allelúia.

℟. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illius.

Favus distíllans.

Glória Patri.

Favus distíllans.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Et quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum Sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima : hic histórico usus circúitu, ille compéndio: quia et de illo dubitári non potest qui testimónium pérhibet de iis quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus; et ab hoc quoque, qui Evangélista esse méruit, vel negligéntiæ vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat : et si prima considerémus, contrária sunt, si sequéntia, certum est convenire.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis, Pax vobis. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas, concéde fámulis tuis ut sacraméntum vivéndo téneant quod fide percepérunt. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidéte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum. Allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic : Erant simul Simon Petrus,

et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 24 in Evang.]

Lectio sancti Evangélii quæ modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: et cum Véritas dicat, Nemo mittens manum suam ad arátrum et aspíciens retro aptus est regno Dei, cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium quod ante conversiónem sine peccáto éxtitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum et sólvere septem signácula ejus. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Dignus est Agnus qui occísus est accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Nam piscatórem Petrum, Matthæum vero telonéárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit, quia áliud est victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia quæ sine peccátis exhibéri aut vix aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites, * qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

Glória Patri.

Qui manet.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Quæri étiam potest cur, discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur si ipsa, quæ tunc íherat, causa pensétur. Quid enim mare nisi præsens sæculum signat, quod se cásuum tumúltibus et undis vitæ corruptíbilis íllidit?

Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ inerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Míttite in déxteram * navígii rete, et inveniétis. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nos resurrectiónis domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Jesus discípulis * suis: afférte de píscibus quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus. Allelúia.

FERIA QUINTA.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro. Allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

In illo témpore, María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis sedéntes. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homil. 25 in Evang.]

Maria Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est, Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos; ac deinde subjúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris, plorans.

℟. Tulérunt Dóminum meum et néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Ga-

lilæam : ibi eum vidébitis. Allelúia, allelúia.

℟. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei.

Præcédet vos.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Qua in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat : flebat inquiréndo, et, amóris sui igne succénsa, ejus quem ablátum crédidit ardébat desidério. Unde cóntigit ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret, quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est, et voce Veritátis dícitur : Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam appáruit mihi : * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum. Allelúia, allelúia.

℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério.

Et dum flérem.

Glória Patri.

Et dum flerem.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Maria ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat : quid est quod se íterum inclinat, íterum vidére desiderat ? Sed amánti semel aspexísse non súfficit : quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret ; unde et cóntigit ut inveníret : actúmque est ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenissent.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Maria stabat * ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, et sudárium quod fúerat super caput Jesu. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti, da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium et píetas actiónum. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tulérunt Dóminum * meum, et néscio ubi posuérunt eum. Si tu sustulísti eum, dícito

mihi. Allelúia. Et ego eum tollam. Allelúia.

FERIA SEXTA.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO I.

[Cap. 28.]

In illo témpore, Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 4 Comm. in Matth.]

Post resurrectiónem Jesus in monte Galileæ conspícitur ibíque adorátur, licet quidam dúbitent et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc manifféstius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Illi potéstas data est qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem et in terra potéstas data est, ut qu[i] regnábat in cœlo per credéntium regnet et i[n] ris.

℟. Surgens Jesus Dó[minus] noster, stans in médio [disci]pulórum suórum, di[xit:] Pax vobis. Allelúia. [Gavísi] sunt discípuli visó Dó[mino.] Allelúia.

℣. Una ergo sabbat[o]rum cum fores essent clausa[e, ubi] erant discípuli congr[egáti,] venit Jesus et stetit in [médio] eórum, et dixit eis.

Pax vobis.

Benedictio Divínum [auxí]lium.

LECTIO II.

Euntes autem docét[e om]nes gentes, baptizánte[s eos] in nómine Patris et F[ílii et] Spíritus Sancti. Primu[m do]cent omnes gentes, d[einde] doctas intíngunt aqua[. Non] enim potest fieri ut c[orpus] baptísmi recípiat sacr[amén]tum, nisi ante ánima fid[ei sus]céperit veritátem. Bap[tizán]tur autem in nómine [Patris] et Fílii et Spíritus San[cti, ut] quorum una est di[vínitas,] una sit largítio; nom[en] Trinitátis unus Deus [est.]

℟. Expurgáte vetu[s fer]méntum, ut sitis nova [con]spérsio: étenim Pasch[a nos]trum immolátus est Ch[ristus.] * Itaque epulémur in D[ómino.] Allelúia.

℣. Mórtuus est prop[ter de]lícta nostra, et res[urréxit]

propter justificatiónem nostram.

Itaque epulémur.

Glória patri.

Itaque epulémur.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Docentes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus. Jussit Apóstolis ut primum docérent univérsas gentes, deinde fidei intíngerent sacraménto: et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus lévia esse quæ jussa sunt et pauca: áddidit, Omnia quæcúmque mandávi vobis, ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Qui usque ad consummatiónem sæculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se nunquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Undecim discípuli * in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt. Allelúia.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti, dá méntibus nostris ut quod professióne celebrámus imitémur efféctu. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Data est mihi * omnis potéstas in cœlo et in terra. Allelúia.

SABBATO IN ALBIS.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

In illo témpore, Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homil. 22. in Evang.]

Lectio sancti Evangélii, quam modo fratres audístis, valde in superfície histórica est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum vero mysticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quæ-

rébat in monuménto : et quia hanc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit citius, discípulis nuntiávit : sed illi præ céteris cucurrérunt qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto mórtuus est semel * Quod autem vivit vivit Deo. Allelúia, allelúia.

℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram.

Quod autem.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Currebant autem duo simul : sed Joánnes præcucúrrit citius Petro. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse et non intrásse díceret si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem nisi Synagóga, quid per Petrum nisi Ecclésia designátur?

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt. Allelúia. Modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte. Allelúia, allelúia.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

Repléti sunt.
Glória Patri.
Repléti sunt.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Nec mirum esse videátur quod per juniórem Synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur, quia etsi ad Dei cultum prior est Synagóga quam Ecclésia géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo géntium quam Synagóga, Paulo attestánte, qui ait : Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia géntium, per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul : quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, gentílitas cum Synagóga cucúrrit. Venit Synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit : quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Currébant duo simul, * et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum. Allelúia.

ORATIO.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui festa paschália venerándo égimus per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS.

Officium fit Duplex.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmus Benedíctus Dóminus Deus meus, *cum reliquis de Psalterio*, 151.

CAPITULUM.

[Joan, c. 5.]

Charissimi, Omne quod natum est ex Deo vincit mundum: et hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra.

HYMNUS.

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos immolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus:
Fugítque divísum mare;
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.
O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Tropæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, prætterquam in Officio Beatæ Mariæ, et in Hymno sanctæ Cruci ad Vesperas.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Alléluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis. Allelúia.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita

teneámus. Per Dóminum nostrum.

℣. Benedicámus Dómino; *deinceps dicitur sine* Allelúia.

Completorium dicitur ut in Psalterio, omissis Precibus, et loco Antiphonæ Miserére *dicitur Antiphona* Allelúia, allelúia, allelúia; *et in fine Antiphonæ* Salva nos *additur* Allelúia.

Sic dicitur usque ad Dominicam SS. Trinitatis exclusive; et quando non est Duplex, nec infra Octavam, dicuntur Preces, ut in Psalterio, 159.

Ad Responsorii brevia, et Versiculos per omnes Horas jungitur Allelúia, *usque ad Sabbatum post Pentecosten, præterquam in Versiculis ad Preces Primæ et Completorii, quando dicuntur. Et quandocumque* Allelúia *jungitur Responsorio brevi, duplicatur; sed in Versiculis dicitur semel.*

DOMINICA IN ALBIS,

IN OCTAVA PASCHÆ.

(Duplex.)

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Surréxit Dóminus vere. * Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Rex sempitérne, *ut in Psalterio*, 3.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Allelúia. Lapis revolútus est. Allelúia. Ab óstio monuménti. Allelúia, allelúia.

Psalmi de Dominica, ut in Psalterio, 4, *qui dicuntur in quolibet Nocturno sub una Antiphona.*

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro. Allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens, quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis: in quibus et vos ambulástis aliquándo cum viverétis in illis.

℟. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére; scio enim quia crucifíxum quæri-

tis. Jam surréxit : veníte, et vidéte locum ubi pósitus erat Dóminus. Allelúia.

℣. Et introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dixit illis. Nolíte timére.

LECTIO II.

Nunc autem depónite et vos ómnia : iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est gentílis et Judæus, circumcísio et præpútium, Bárbarus et Scytha, servus et liber, sed ómnia et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℣. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis ? an Jesum quæritis ? jam surréxit : * Veníte, et vidéte. Allelúia, allelúia.

℣. Jesum quæritis Nazarénum crucifíxum ? surréxit, non est hic.

Veníte.

LECTIO III.

Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetipsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne et María Jacóbi et Salóme, emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum. Allelúia, allelúia.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole.

Ut veniéntes.

Glória Patri.

Ut veniéntes.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Allelúia. Quem quæris múlier. Allelúia. Vivéntem cum mórtuis ? Allelúia, allelúia.

Psalmus Consérva, *cum reliquis, ut in Psalterio,* 11.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 1 in Oct. Paschæ.]

Paschalis solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur, ita tamen ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia Pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur: sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti: ut quidquid modo corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic; surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. Allelúia, allelúia.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum quem quæritis.

LECTIO V.

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verúmtamen hódie termináta Sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu Sancto; germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino. Apostólicis verbis vos allóquor: Ecce nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus, et ebrietátibus, non in cubílibus, et impudicítiis, non in contentióne, et æmulatióne; sed indúimini Dóminum Jesum Christum.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúia.

LECTIO VI.

Habemus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes, tanquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi ves-

tri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me: et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit: id est, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed iterúm, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

Glória Patri.

Testimónium

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Allelúia. Noli flere, Maria. Allelúia. Resurréxit Dóminus. Allelúia, allelúia.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis*, *ut in Psalterio*, 15.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 20.]

In illo témpore, Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jesus et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 26 in Evang.]

Prima lectiónis hujus evangélicæ quæstio ánimum pulsat: quómodo post resurrectiónem corpus domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos jánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit?

℟. De ore prudéntis procédit mel. Allelúia. Dulcédo mellis est sub lingua ejus. Allelúia. * Favus distíllans lábia ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus.

Favus distíllans.

LECTIO VIII.

Sed quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat, osténdit eis prótinus manus et latus : palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit. Qua in re duo mira, et juxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit : dum post resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est quod palpátur : et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post resurrectiónem, et palpábile corpus exhibuit : ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad præmium : et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo, et palpábilem demonstrávit : ut profécto esse post resurrectiónem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et altérius glóriæ.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis. Allelúia. Gavísi sunt discípuli viso Dómino. Allelúia.

℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus et stetit in médio eórum, et dixit eis.

Pax vobis.

Glória Patri.

Pax vobis.

LECTIO IX.

Dixit eis : Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos, id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit : sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passiónem mittitur ita et discípuli a Dómino amátur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque recte dícitur : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos : id est, ea vos charitáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me charitáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmi Dóminus regnávit; Jubiláte Deo; Deus Deus meus, 19.

Antiphona.

Surréxit Christus de sepúlcro, qui liberávit tres púeros de camino ignis ardéntis. Allelúia.

Canticum Benedícite, 20.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 21.

CAPITULUM.

[I Joan. c. 5.]

Charissimi, Omne quod natum est ex Deo vincit mundum: et hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra.

HYMNUS.

Aurora cœlum púrpurat:
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit:

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu
Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum esset sero die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis: Pax vobis. Allelúia.

℣. In resurrectióne tua, Christe. Allelúia.

℟. Cœli et terra læténtur. Allelúia.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui Paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Hymnus Jam lucis, 24.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmi Deus, in nómine tuo, 24; Beáti immaculáti, 26; Retríbue, 26; *et* Quicúmque, 27.

Prædicti Psalmi dicuntur Dominicis diebus usque ad Ascensionem.

Capitulum Regi sæculórum, 29.

℟. *breve.* Christe Fili Dei

vivi, miserére nobis. * Allelúia, allelúia. Christe.

℣. Qui surrexisti a mórtuis.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Christe.

℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. Allelúia.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. Allelúia.

Et sic dicitur Responsorium breve usque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex, aut infra Octavas, dicuntur Preces de Dominica, ut in Psalterio, 29.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Si consurrexístis cum Christo, *ut in Psalterio*, 31.

AD TERTIAM

ET ALIAS HORAS.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum Charíssimi, omne quod natum, *ut supra*, 348.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus de sepúlcro. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.

[I Joan. c. 5.]

Quis est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM.

[I. Joan., cap. 5.]

Si testimónium hóminum accépimus, testimónium Dei, majus est, quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo: qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℟. *breve.* Gavísi sunt discípuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi.

℣. Viso Dómino.

℟. Allelúia, allelúia

Glória Patri. Gavísi sunt.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*,

134, *qui sub una tantum Antiphona dicuntur..*

Capitulum Charíssimi, Omne quod natum.

Hymnus Ad régias Agni dapes, *ut supra in Vesperis Sabbati*, 342.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Post dies octo jánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis. Allelúia, allelúia.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra*, 348.

Hymni, Versiculi et Responsoria brevia hujus Dominicæ dicuntur usque ad Ascensionem, etiam in feriali Officio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. — Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Rex sempitérne, 3.

Antiphona Allelúia, *Psalmus* Dóminus illuminátio, *cum reliquis de secunda Feria, ut in Psalterio*, 52.

Psalmi feriales Nocturnorum, et Vesperarum dicuntur sub prima Antiphona Allelúia *usque ad Ascensionem.*

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro. Allelúia.

℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére usque in diem qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post Passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis, inquit, per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant interrogábant eum dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis. Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO II.

Et cum hæc dixisset, vidéntibus illis elevátus est : et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelótes et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. De ore prudéntis procédit mel. Allelúia. Dulcédo mellis est sub lingua ejus. Allelúia. * Favus distíllans lábia ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illius.

Favus distíllans.
Glória Patri.
Favus distíllans.

LECTIO III.

In diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit : (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille lingua eórum, Hacéldama, hoc est Ager Sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta : et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et

orántes dixérunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus et Apostolátus de quo prævaricátus est Judas ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Hoc tempore paschali non dicitur tertium Responsorium in feriali Officio, sed Hymnus Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica*, 19.

CAPITULUM.

[Rom. 6. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Auróra cœlum púrpurat.

℣. In resurrectióne tua, *ut supra.*

Ad Benedictus, Antiphona.

Surgens Jesus * mane prima sábbati, appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia. Allelúia.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum nostrum.

Postea fit commemoratio de Cruce : quæ commemoratio quotidie fit in Laudibus et Vesperis usque ad Ascensionem, tam in officio de Tempore quam de Sanctis, nisi sit Duplex aut infra Octavas. Aliæ commemorationes de sancta Maria, de Apostolis et de Pace non dicuntur tempore paschali.

In Laudibus Antiphona de Cruce.

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos. Allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit á ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

IN VESPERIS.

Antiphona.

Crucem sanctam subiit, * qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

Versiculus et Oratio, ut supra.

In feriali Officio Prima dicitur sicut in festis Simplicibus toto tempore paschali.

Psalmi Horarum dicuntur cum quatuor Allelúia. *Capitulum* Regi sæculórum, 29. *Preces de Dominica, ut in Psalterio*, 29.

AD TERTIAM.

Capitulum Christus resúrgens.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus de sepúlcro. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.

[I Cor. c. 15.]

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM.

[I Pet. c. 3.]

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

℟. *breve.* Gavísi sunt discípuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi.

℣. Viso Dómino.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℣. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Diléxi *cum reliquis de Psalterio*, 138, *sub una Antiphona* Allelúia.

CAPITULUM.

[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Ad régias Agni, *ut supra*, 342.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pax vobis, * ego sum. Al-

lelúia. Nolíte timére. Allelúia.

Invitatorium, Capitula, et Responsoria brevia suprascripta dicuntur in feriali Officio usque ad Ascensionem.

FERIA TERTIA.

De áctibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Et cum compleréntur dies Pentecóstes, erant ómnes páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tanquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, seditque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes, isti qui loquúntur, Galilæi sunt, et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus?

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum et sólvere septem signácula ejus. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

Allelúia, allelúia, allelúia.

LECTIO II.

Stans autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimétis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joel: Et erit in novissimis diébus, (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem: et prophetábunt filii vestri, et filiæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cœlo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et

manifestus. Et erit : omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

Glória Patri.

Qui manet.

LECTIO III.

Viri Israelítæ, audíte verba hæc : Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis : hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemistis : quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : quóniam a dextris est mihi ne commóvear : Propter hoc lætátum est cor meum et exultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiéscet in spe : Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Præcédam vos * in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis. Allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Mitte manum tuam, * et cognósce loca clavórum. Allelúia. Et noli esse incrédulus, sed fidélis. Allelúia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Petrus autem, et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant quotídie ad portam templi quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis. Allelúia. Gavísi sunt discípuli viso Dómino. Allelúia.

℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis.

Pax vobis.

LECTIO II.

Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exíliens stetit, et ambulábat : et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino. Allelúia.

℣. Mortuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram.

Itaque epulémur.

Glória Patri.

Itaque epulémur.

LECTIO III.

Videns autem Petrus respóndit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis, auctórem vero vitæ interfecístis; quem Deus suscitávit a mórtuis; cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum vitis vera. * Allelúia. Et vos pálmites veri. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quia vidísti me, * Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et credidérunt. Allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Vir autem quidam nómine Ananías, cum Saphíra uxóre

sua véndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónscia uxóre sua: et ásferens partem quamdam, ad pedes Apostolórum pósuit. Dixit autem Petrus Ananía: Cur tentávit Sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui Sancto, et fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, et venúndatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit, et expirávit. Et factus est timor magnus super omnes qui audiérunt. Surgéntes autem juvenes amovérunt eum, et efferéntes sepeliérunt.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: quod enim mórtuus est peccáto mórtuus est semel, * Quod autem vivit, vivit Deo. Allelúia, allelúia.

℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram.

Quod autem.

LECTIO III.

Factum est autem quasi horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et expirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam: et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérsa Ecclésia, et in omnes qui audiérunt hæc.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

Allelúia.

Glória Patri.

Allelúia.

LECTIO III.

Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unánimiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in pláteas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos

ibus immúndis : qui
itur omnes.
eum laudámus, 18.
edictus, *Antiphona.*
ns est cor meum, *
o vidére Dóminum
quæro, et non invé-
posuérunt eum. Al-
llelúia.
gnificat, *Antiphona.*
digitum meum in
clavórum, et manum
n latus ejus, et dixi:
is meus, et Deus meus.

ERIA SEXTA.
ctibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

tem quidam nómine
qui ante fúerat in ci-
agus, sedúcens gen-
ariæ, dicens se esse
magnum: cui aus-
it omnes a mínimo
l máximum, dicéntes:
virtus Dei, quæ vo-
nagna. Attendébant
eum, propter quod
émpore magiis suis
ísset eos. Cum vero
sent Philippo evan-
i de regno Dei, in
Jesu Christi baptiza-
iri ac mulíeres. Tunc
t ipse crédidit: et cum
us esset, adhærébat
. Videns étiam signa,
tes máximas fieri,
admirabátur.
rtúte magna reddé-
bant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO II.

Cum autem audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum venissent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum Sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. Cum vidísset autem Simon quia per impositiónem manus Apostolórum darétur Spíritus Sanctus, óbtulit eis pecúniam dicens: Date et mihi hanc potestátem, ut, cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum Sanctum.

℟. De ore prudéntis procédit mel. Allelúia. Dulcédo mellis est sub lingua ejus. Allelúia. * Favus distillans lábia ejus. Allélúia, allelúia.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus.

Favus distillans.

Glória Patri.

Favus distillans.

LECTIO III.

Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum sit in perditiónem: quóniam donum Dei existimásti pecúnia possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermóne isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœniténtiam itaque age ab hac nequítia tua: et roga Deum, si forte remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle amaritúdinis, et obligatióne iniquitátis vídeo te esse. Respóndens autem Simon dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum quæ dixístis.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venérunt * ad monuméntum María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de sancta Maria, clxix.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Vir autem quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus, ac timens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper: is vidit in visu maniféste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeúntem ad se, et dicéntem sibi, Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit: Quid est, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen: et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cum discessísset Angelus qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos, et mílitem metuéntem Dóminum ex his, qui illi parébant. Quibus cum narrásset ómnia, misit illos in Joppen.

LECTIO II.

Postera autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra ut oráret circa horam sextam. Et cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus: et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília

li. Et facta est vox ad eum: Surge, Petre, occíde, et mandúca. Ait autem Petrus: Absit, Dómine, quia nunquam manducávi omne commúne et immúndum. Et vox íterum secúndo ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum est per ter: et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset visio quam vidisset: ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquiréntes domum Simónis, astitérunt ad jánuam.

LECTIO III.

Aperiens autem Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi quia non est personárum accéptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, et operátur justítiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est ómnium Dóminus) Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim a Galilæa post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppréssos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fieri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo postquam resurréxit a mórtuis.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Benedíctus, *cum reliquis*, 150.

CAPITULUM.

[Pet. c. 2.]

Charissimi, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus: qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

HYMNUS.

Ad régias Agni dapes
Stolis amícti cándidis
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi.
Divína cujus cháritas
Sacrum propínat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus,
Fugítque divísum mare:
Mergúntur hostes flúctibus.
Jam Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem Víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli Victima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.
Victor subáctis ínferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto súbditum
Regem tenebrárum trahit.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum pastor * óvium: ego sum via, véritas et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti, fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dicite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

DOMINICA II
POST PASCHA.
AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Surréxit Dóminus.

Hymnus Rex sempitérne, *et alia usque ad Lectiones, ut in Psalterio*, 3.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.
[Cap. 13.]

Cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam. Illi vero pertranseúntes Pergen, venérunt Antiochiam Pisídiæ, et ingréssi synagógam die sabbatórum, sedérunt. Post lectiónem autem legis et Prophetárum, misérunt príncipes synagógæ ad eos, dicéntes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad ple-

bem, dícite. Surgens autem Paulus, et manu siléntium indícens, ait : Viri Israelítæ, et qui timétis Deum : audíte: Deus plebis Israel elégit patres nostros, et plebem exáltavit, cum essent íncolæ in terra Ægypti, et in bráchio excélso edúxit eos ex ea, et per quadraginta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens gentes septem in terra Chánaan, sorte distríbuit eis terram eórum, quasi post quadringéntos et quinquagínta annos : et post hæc dedit júdices, usque ad Sámuel Prophétam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO II.

Et exínde postulavérunt regem : et dedit illis Deus Saul fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et amóto illo, suscitávit illis David regem : cui testimónio pérhibens, dixit: Invéni David fílium Jésse, virum secúndum cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndum promissiónem edúxit Israel Salvatórem Jesum, prædicánte Joánne ante fáciem advéntus ejus baptísmum pœniténtiæ omni pópulo Israel. Cum impléret autem Joánnes cursum suum, dicébat : Quem me arbitrámini esse, non sum ego, sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvere.

℟. De ore prudéntis procédit mel. Allelúia. Dulcédo mellis est sub lingua ejus. Allelúia. * Favus distíllans lábia ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus.

Favus distíllans.

LECTIO III.

Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, hunc ignorántes, et voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt, et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die : qui visus est per dies multos his qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem : qui

usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit filiis nostris, resúscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Filius meus es tu, ego hódie génui te.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Glória Patri.

Allelúia, allelúia, allelúia.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Consérva, *cum reliquis ut in Psalterio*, 11.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 1. de Ascen. Dom.]

Hi dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini, ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus Sanctus: et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis domínici cura mandátur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

Glória Patri.

Qui manet.

LECTIO V.

In iis diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, paventium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fídei illumináta corda concípiunt: et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, efficiúntur ardéntia. In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus: multo felícius eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis. Allelúia. Gavísi

sunt discípuli viso Dómino. Allelúia.

℟. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis.

Pax vobis.

LECTIO VI.

Inter hæc autem, aliaque mirácula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissétque, Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus, (putábant enim se spíritum vidére, non carnem) redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes: íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus suis signa: et ut diligéntius pertractétur invitat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia: ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlcro.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino. Allelúia.

℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram.

Itaque.

Glória Patri.

Itaque.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homil. 14. in Evang.]

Audistis, fratres charíssimi, ex léctione evangélica eruditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominá-

bitur : quod enim mórtuus est semel, mórtuus est peccáto; * Quod autem vivit, vivit Deo. Allelúia, allelúia.

℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram.

Quod autem.

LECTIO VIII.

Ostensa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur : appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus : qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

Allelúia.

Glória Patri.

Allelúia.

LECTIO IX.

Et sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam, quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt : de quibus prótinus súbditur : Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit : terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio*, 19.

CAPITULUM.
[I Pet. c. 2.]

Charissimi, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus : qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

HYMNUS.

Aurora cœlum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Múndus triúmphans júbilat,
Horrens Avérnus ínfremit.

Rex ille dum fortíssimus
De mortis inférno specu

Patrum Senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.
Cujus sepúlcrum plúrimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlcro fúnerat.
Sat fúneri, sat lácrymis,
Sat est datum dolóribus:
Surréxit extínctor necis,
Clamat corúscans Angelus.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua Christe. Allelúia.

℟. Cœli et terra læténtur. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum pastor óvium : * ego sum via, véritas, et vita: ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti, fidélibus tuis perpétuam concéde lætitiam, ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos. Allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Capitulum Charíssimi, Christus passus, 365.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus de sepúlcro. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.

[I Pet. c. 2.]

Tradebat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum : ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti sumus.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni.
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Surréxit.
℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.
℟. Viso Dómino. Allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM.

[1 Pet. c. 2.]

Eratis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem, et epíscopum animárum vestrárum.

℟. *breve*. Gavísi sunt discípuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi.
℣. Viso Dómino.
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Gavísi.
℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.
℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Capitulum Charissimi, Christus passus.

Hymnus Ad régias Agni dapes, *ut supra*, 360.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.
℟. Quóniam advesperáscit. Allélula.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum pastor bonus, * qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam. Allelúia.

Oratio Deus, qui in Fílii tui, *ut supra*, 358.

Deinde de Cruce, Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia. Allélula.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.
℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

Oratio Deus, qui pro nobis, *ut supra*, 366.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Allelúia, allelúia, * Alléluia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Rex sempitérne, 3.

Antiphona et Psalmi de Psalterio, 51.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Surrexerunt autem quidam de hæresi Pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque serváre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidére de verbo hoc. Cum autem magna conquisítio fíeret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimó-

nium perhíbuit, dans illis Spíritum Sanctum, sicut et nobis, et nihil discrévit inter nos et íllos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulórum, quod neque patres nostri neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo: et audiébant Bárnabam, et Paulum narrántes quanta Deus fecísset signa et prodígia in géntibus per eos.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO II.

Et postquam tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primum Deus visitávit súmere ex géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod décidit: et diruta ejus reædificábo, et érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, et omnes gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, fáciens hæc. Notum a sæculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex géntibus convertúntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et sánguine. Móyses enim a tempóribus antiquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. De ore prudéntis procédit mel. Allelúia. Dulcédo mellis est sub lingua ejus. Allelúia. * Favus distillans lábia ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illius.

Favus distillans.

Glória Patri.

Favus distillans.

LECTIO III.

Tunc plácuit Apóstolis et senióribus cum omni Ecclésia elígere viros ex eis, et míttere Antiochíam cum Paulo et Bárnaba Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. Apóstoli et senióres fratres his qui sunt Antiochíæ et Syriæ et Cilíciæ frátribus ex géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex no-

bis exeúntes turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus, plácuit nobis colléctis in unum elígere viros, et míttere ad vos cum charíssimi snostris Bárnaba et Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui Sancto et nobis nihil ultra impónere vobis óneris quam hæc necessária, ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum et sánguine et suffocáto et fornicatióne, a quibus custodiéntes vos bene agétis. Valéte.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica*, 19.

CAPITULUM.

[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Auróra cœlum púrpurat.

℣. In resurrectióne tua, *ut supra*, 23.

Ad Benedictus, Antiphona. Eúntes in mundum. * Allelúia. Docéte omnes gentes. Allelúia.

Oratio Deus, qui in Fílii tui, *ut supra*, 158.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 138, *sub una Antiphona* Allelúia.

CAPITULUM.

[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Ad régias Agni.

℣. Mane nobíscum, 360.

Ad Magnificat, Antiphona. Pastor bonus * ánimam suam ponit pro óvibus suis. Allelúia.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 17 et 18.]

Stans autem Paulus in médio Areopági, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fe-

cit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, definiens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum.

℟. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus, * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

Alléluia, allelúia, allelúia.

LECTIO II.

In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus: sicut ut et quidam vestrórum poetárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatiónis hóminis, Divínum esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubique pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

Glória Patri.

Qui manet.

LECTIO III.

Quidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt: in quibus et Dionysius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Corinthum, et invéniens quemdam Judæum nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscillam uxórem ejus, (eo quod præcepísset Cláudius discédere omnes Judæos a Roma) accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur: (erant autem scenofactóriæ artis.)

Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judæis et Græcis.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Eúntes in mundum, * docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimittit oves, et fugit, et lupus rapit, et dispérgit oves. Allelúia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

A Mileto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, serviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis, atque gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis. Allelúia. Gavísi sunt discípuli viso Dómino. Allelúia.

℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis.

Pax vobis.

LECTIO II.

Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædícans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis,

et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisivit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes : quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino. Alleluia.

℣. Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram.

Itaque epulémur.

Glória Patri.

Itaque epulémur

LECTIO III.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, et his qui mecum sunt, ministráverunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, oportet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ite, nuntiáte * frátribus meis. Allelúia. Ut eant in Galilæam. Allelúia. Ibi me vidébunt. Allelúia, allelúia, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sicut novit me Pater, * et ego cognósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis. Allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 24.]

Respondit autem Paulus, annuénte sibi Præside dícere. Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere quia non plus sunt mihi dies quam duódecim, ex quo ascéndi adoráre in

Jerúsalem : et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitáte : neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accúsant. Confiteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri, et Deo meo, credens ómnibus quæ in Lege et Prophétis scripta sunt : spem habens in Deum, quam et hi ipsi expéctant, resurrectiónem futúram justórum et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offendículo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo. Allelúia, allelúia.

℣. Mórtuus est semel propter delicta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram.

Quod autem.

LECTIO II.

Post annos autem plures, eleemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes, et vota. In quibus invenérunt me purificátum in templo : non cum túrba, neque cum tumúltu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid habérent advérsum me : aut hi ipsi dicant si quid invenérunt in me iniquitátis, cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans : Quóniam de resurrectióne mortuórum ego júdicor hódie a vobis.

℟. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

Allelúia.

Glória Patri.

Allelúia.

LECTIO III.

Distulit autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens : Cum Tribúnus Lysias descénderit, áudiam vos. Jussítque Centurióni custodíre eum, et habére réquiem, nec quemquam de suis prohibére ministráre ei. Post áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre sua, quæ erat Judæa, vocávit Paulum, et audívit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputánte autem illo de justítia, et castitáte, et de judício futúro, tremefáctus Felix respóndit : Quod nunc áttinet, vade : témpore autem opportúno accérsam te : simul et spe-

rans, quod pecúnia ei darétur a Paulo, propter quod et frequénter accérsens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit successórem Felix Pórtium Festum. Volens autem grátiam præstáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu solus peregrínus es, * et non audísti de Jesu, quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Alias oves hábeo, * quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovíle, et unus pastor. Allelúia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 25.]

Festus ergo cum venísset in provínciam, post tríduum ascéndit Jerosólymam a Cæsaréa. Adiéruntque eum príncipes sacerdótum, et primi Judæórum advérsus Paulum: et rogábant eum, postulántes grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendéntes, ut interfícerent eum in via. Festus autem respóndit, servári Paulum in Cæsaréa, se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO II.

Demoratus autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descéndit Cæsaréam, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum qui ab Jerosólyma descénderant Judæi, multas et graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsaréam quidquam peccávi.

℟. De ore prudéntis procédit mel. Allelúia. Dulcédo mellis est sub lingua ejus. Allelúia. * Favus distillans lábia ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus.

Favus distillans.

Glória Patri.

Favus distillans.

LECTIO III.

Festus autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólymam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúso mori: si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem apéllo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit: Cæsarem appellásti, ad Cæsarem ibis.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nónne sic opórtuit * pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de sancta Maria, clxix.

SABBATO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

Cum autem venissémus Romam, permíssum est Paulo manére síbimet cum custodiénte se mílite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cumque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum, qui cum interrogatiónem de me habuíssent, voluérunt me dimíttere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére, et álloqui. Propter spem enim Israel caténa hac circúmdatus sum.

LECTIO II.

At illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te a Judæa: neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus est quid de te malum. Rogámus autem a te audíre quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia ubíque ei contradícitur. Cum constituissent autem illi diem, venérunt ad eum in hospítium plúrimi, quibus exponébat testíficans regnum Dei, suadénsque eis de Jesu ex lege Móysi, et Prophétis a mane usque ad vésperam. Et quidam credébant his, quæ dicebántur: quidam vero non credébant.

LECTIO III.

Cumque ínvicem non essent consentiéntes, dicébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus sanctus locútus est per Isaíam Prophétam ad patres nostros,

dicens : Vade ad pópulum istum, et dic ad eos : Aure audiétis, et non intelligétis : et vidéntes vidébitis, et non perspiciétis. Incrassátum est enim cor pópuli hujus, et áuribus gráviter audiérunt, et óculos suos compressérunt : ne forte vídeant óculis, et áuribus áudiant, et corde intélligant, et convertántur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam Géntibus missum est hoc salutáre Dei, et ipsi áudient. Et cum hæc dixisset, exiérunt ab eo Judæi, multam habéntes inter se quæstiónem. Mansit autem biénnio toto in suo condúcto : et suscipiébat omnes, qui ingrediebántur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[I Pet. c. 2.]

Charissimi, Obsecro vos tanquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus Ad régias Agni dapes, *ut supra*, 342.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritátis tuæ lumen osténdis, da cunctis qui Christiána professióne censéntur, et illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta sectári. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

DOMINICA III

POST PASCHA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, et alia usque ad Lectiones, ut in Psalterio, 2.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis tuis, quæ opórtet fieri cito, et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit, et audit verba prophetíæ hujus, et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus qui in conspectu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória, et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es, Dómine, accipere librum, et aperíre signácula ejus. Allelúia. Quóniam occisus es, et redemísti nos Deo. * In sánguine tuo. Allelúia.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium.

In sánguine.

LECTIO II.

Ecce venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ: Etiam: Amen. Ego sum alpha et oméga, princípium, et finis, dicit Dóminus Deus: qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu, fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spíritu in domínica die, et audívi post me vocem magnam tanquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro: et mitte septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris. Allelúia. * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini. Allelúia, allelúia.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis.

Transíte.

LECTIO III.

Et convérsus sum, ut vidérem vocem quæ loquebátur

mecum : et convérsus vidi septem candelábra áurea : et in médio septem candelabrórum aureórum símilem filio hóminis, vestítum podére, et præcinctum ad mamillas zona áurea : caput autem ejus, et capílli erant cándidi, tanquam lana alba, et tanquam nix, et óculi ejus tanquam flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tanquam vox aquárum multárum : et habébat in déxtera sua stellas septem : et de ore ejus gládius utráque parte acútus exíbat : et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens : Noli timére : ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum, et hábeo claves mortis et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et opórtet fieri post hæc.

℟. Audívi vocem de cœlo tanquam vocem tonítrui magni. Allelúia. Regnábit Deus noster in ætérnum. Allelúia. * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus. Allelúia, allelúia.

℣. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro omnes sancti ejus, et qui timétis Deum pusílli et magni.

Quia facta.
Glória Patri.
Quia facta.

IN SECUNDO NOCTURNO

Antiphona Allelúia.

Psalmus Consérva, *cum reliquis, ut in Psalterio,* 11

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 147 de Temp.]

DIEBUS his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim est fides nostra : hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures, sed étiam spécie ad óculos eórum : parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum, atque palpándum.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens : Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni. * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et vidi.

LECTIO V.

Ait enim : Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum ? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum ? Vidéte manus meas, et pedes meos : palpáte, et vidéte : quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum ? Ille enim Deus est, isti hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt.

℟. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium : * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum qui fecit cœlum et terram, mare, et fontes aquárum. Allelúia, allelúia.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem et dicéntem.

Timéte.

LECTIO V.

In hómine carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt : quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexísse, qui erant : et tamen ista mirácula non consideratióne comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérant. Resurréxit Christus : absolúta est res. Corpus erat, caro erat : pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlcro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur ? quare non crédimus ? Deus est qui fecit.

℟. Véniens a Líbano quam pulchra facta est. Allelúia. * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata. Allelúia, allelúia.

℣. Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus.

Et odor.

Glória Patri.

Et odor.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 15.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 16]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Módicum, et jam non vidébitis me : et íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 101 in Joann.]

Modicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et jam non vidébitis me: non ad posteriórem, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurréxit, et, cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cœlum.

℟. Decantábat pópulus Israel. Allelúia. Et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat. Allelúia, allelúia.

℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes, et Levítæ: et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo.

Et David.

LECTIO VIII.

Illis ergo ait: Módicum, et jam non vidébitis me; qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, et eum deinceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me, univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, et vidébimus eum: ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

℟. Tristítia vestra. Allelúia. * Convertétur in gáudium. Allelúia, allelúia.

℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini: sed tristítia vestra.

Convertétur.

Glória Patri.

Convertétur.

LECTIO IX.

Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur: cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne sine gáudio tristes sumus: sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes: In tribulatióne patién-

tes : quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quám tristis est de præsénti dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis : habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur : nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio*, 19.

CAPITULUM.

[I. Pet., c. 2.]

Charissimi, Obsecro vos tanquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Hymnus Auróra cœlum púrpurat, 23.

℣. In resurrectióne tua Christe. Allelúia.

℟. Cœli et terra læténtur. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui errántibus ut in viam possint redire justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis, da cunctis qui christiána professióne censentur, et illa respúere quæ inimíca sunt nómini e[...] quæ sunt apta sectári[...] Dóminum nostrum.

Deinde de Cruce Antiph[...]

Crucifíxus surréxit a[...] tuis, et redémit nos. [...]lúia, allelúia.

℣. Dícite in natión[...] Allelúia.

℟. Quia Dóminus reg[...] a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fi[...] tuum crucis patíbulum [...]bire voluísti ut inimí[...] nobis expélleres potestá[...] concéde nobis fámulis [...] ut resurrectiónis grá[...] consequámur. Per eúm[...] Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum Charíssimi [...]secro.

℟. *breve.* Surréxit D[...]nus de sepúlcro. * Alle[...] allelúia. Surréxit.

℣. Qui pro nobis pep[...] in ligno.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Surréxit

℣. Surréxit Dóminus [...] Allelúia.

℟. Et appáruit Simón[...]lelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.

[I Pet., c. 2.]

Subjecti ígitur estóte [...] humánæ creatúræ pr[...] Deum : sive regi, quasi

celléenti : sive dúcibus, tanquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus vere.* Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM.

[I Pet., c. 2.]

Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

℣. *breve.* Gavísi sunt discípuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi.

℣. Viso Dómino.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Capitulum Charíssimi, Obsecro.

Hymnus Ad régias Agni, 342.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos : mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini : sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Allelúia.

Oratio Deus, qui errántibus, *ut supra*, 381.

Deinde de Cruce Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

Oratio Deus, qui pro nobis, *ut supra*, 381.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Allelúia, allelúia. * Allelúia.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Rex sempitérne cœlitum, 3.

Antiphona, et Psalmi de Psalterio, 52.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Angelo Ephesi Ecclésiæ scribe : Hæc dicit, qui tenet

septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et invenisti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuisti propter nomen meum, et non defecisti. Sed hábeo advérsum te, quod charitátem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque unde excíderis : et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Parádiso Dei mei.

℟. Vidi portam civitátis ad Oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelórum custódiam. Allelúia.

℣. Vidi cœlum novum, et terram novam et civitátem novam descendéntem de cœlo.

Et super.

LECTIO II.

Et Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es : et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, sed sunt synagóga Sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini : et habébitis tribulatiónem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Qui vícerit, non lædétur a morte secúnda.

℟. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me. Allelúia. * Hic Deum adóra. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi.

Hic Deum.

Glória Patri.

Hic Deum.

LECTIO III.

Et Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui habet rhomphæam utráque parte acútam : Scio ubi hábitas, ubi sedes est Sátanæ : et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi Sánatas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca : quia habes illic tenéntes doctrínam Báalam, qui docébat Balac míttere scándalum coram filiis

Israel, édere, et fornicári: ita habes et tu tenéntes doctrínam Nicolaitárum. Similiter pœniténtiam age : si quo minus, véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo manna abscónditum, et dabo illi cálculum cándidum: et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica*, 19.

CAPITULUM.
[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Auróra cœlum púrpurat.

℣. In resurrectióne tua, *ut supra*, 23.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et incípiens a Móyse * et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant. Allelúia.

Oratio Deus, qui errántibus, *ut supra*, 381.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 138, *sub una Antiphona* Allelúia.

CAPITULUM.
[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Ad régias Agni.

℣. Mane nobíscum, 342.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tristítia vestra * vertétur in gáudium. Allelúia. Et gáudium vestrum nemo tollet a vobis. Allelúia, allelúia.

FERIA TERTIA.

Do libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Post hæc vidi : et ecce óstium apértum in cœlo, et vox prima quam audívi tanquam tubæ loquéntis mecum, dicens : Ascénde huc, et osténdam tibi quæ opórtet fieri post hæc. Et statim fui in spíritu : et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigintiquátuor : et super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamicti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áu-

reæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei.

℣. Vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam.* Allelúia, allelúia.

℣. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide, ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo.

Allelúia, allelúia.

LECTIO II.

Et in conspéctu sedis tanquam mare vítreum símile crystállo: et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu, et intus plena sunt óculis: et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat,* Dum perficerétur opus Dei. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant.

Dum perficerétur.

Glória Patri.

Dum perficerétnr.

LECTIO III.

Et cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcúla sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum, dicéntes: Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam et honórem et virtútem: quia tu creásti ómnia, et propter voluntatem tuam erant, et creáta sunt.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et coegérunt illum,* dicéntes: Mane nobíscum, Dómine, quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tristítia implévit* cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis. Allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Et vidi in déxtera sedéntis

supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum: Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni, et quátuor animálium, Agnum stantem tanquam occísum habéntem córnua septem, et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

℟. Pláteæ tuæ, Jerúsalem, sternéntur auro mundo. Allelúia. Et cantábitur in te cánticum lætítiæ. Allelúia. * Et per omnes vicos tuis ab univérsis dicétur. Allelúia, allelúia.

℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te.

Et per omnes.

LECTIO II.

Et cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes singuli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes, et regnábimus super terram.

℟. Decantábat pópulus Israel. Allelúia. Et univérsa multitúdo Jacob canébat legítime : * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat. Allelúia, allelúia.

℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et Levítæ : et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo.

Et David.

Glória Patri.

Et David.

LECTIO III.

Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et

fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicebant : Amen. Et vigintiquátuor senióres cecidérunt in fácies suas; et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mane nobíscum, * quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tristitia vestra. * Allelúia. Vertétur in gáudium. Allelúia.

FERIA QUINTA.

De libro Apocalypsis Beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Et vidi áliud signum in cœlo magnum, et mirábile, Angelos septem habéntes plagas septem novíssimas : quóniam in illis consummáta est ira Dei. Et vidi tanquam mare vítreum mistum igne, et eos qui vicérunt béstiam et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei : et cantántes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicéntes : Magna, et mirabília sunt ópera tua, Dómine, Deus omnípotens : justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius est : quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua manifesta sunt.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus. Allelúia. Quóniam occísus es, et redemísti nos Deo. * In sánguine tuo. Allelúia.

℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótium.

In sánguine.

LECTIO II.

Et post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cœlo : et exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestíti lino mundo, et cándido, et præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis, septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sæcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a majestáte Dei, et de virtúte ejus : et nemo póterat introíre in templum, donec consummaréntur sep-

tem plagæ septem Angelórum.

℟. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris. Allelúia. * Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini. Allelúia, allelúia.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ et virtútis.

Transíte ad me.

Glória Patri.

Transíte ad me.

LECTIO III.

[Cap. 16.]

Et audívi vocem magnam de templo, dicéntem septem Angelis: Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, et effúdit phíalam suam in terram, et factum est vulnus sævum, et péssimum in hómines, qui habébant charactérem béstiæ, et in eos qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tanquam mórtui: et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem: Justus es, Dómine, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicásti. Quia sánguinem Sanctórum, et Prophetárum effudérunt, et sánguinem eis dedísti bíbere: digni enim sunt.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et intrávit cum illis: * et factum est, dum recúmberet cum illis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen, amen dico vobis,* íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis. Allelúia.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalypsis Beáti Joánnis Apostóli.

LECTIO I.

[Cap. 19.]

Post hæc audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia. Salus, et glória, et virtus Deo nostro est; quia vera et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt. Allelúia. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigintiquátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes servi

ejus : et qui timétis eum, pusílli et magni.

℟. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens : Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni. * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam monílibus suis. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum.

Et vidi Jerúsalem.

LECTIO II.

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium : Allelúia : quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exultémus, et demus glóriam ei : quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendénti et cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi : Scribe : Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt; et dixit mihi : Hæc verba Dei vera sunt. Et cécidi ante pedes ejus, ut adorárem eum. Et dicit mihi : Vide ne féceris : consérvus tuus sum, et fratrum tuórum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spíritus prophetiæ.

℟. Audívi vocem in cœlo Angelórum multórum dicéntium : * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, et adoráte eum, qui fecit cœlum et terram, mare et fontes aquárum. Allelúia, allelúia.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœli, voce magna clamántem, et dicéntem.

Timéte.

Glória Patri.

Timéte.

LECTIO III.

Et vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabátur Fidélis, et Verax, et cum justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestítus erat veste aspérsa sánguine : et vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus : ut in ipso percútiat gentes. Et ipse reget eas in virga férrea ; et ipse calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona. Cognovérunt Dóminum,* Jesum. Allelúia. In fractióne panis. Allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de sancta Maria, clxix.

SABBATO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 22.]

Et osténdit mihi flúvium aquæ vivæ, spléndidum tanquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio pláteæ ejus, et ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledictum non erit ámplius: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnáuntin sæcula sæculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spirituum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fieri cito, Et ecce vénio velóciter. Beátus, qui custódivit verba prophetíæ libri hujus.

LECTIO II.

Et ego Joánnes, qui audívi, et vidi hæc. Et postquam audíssem, et vidíssem, cédidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc osténdebat: et dixit mihi: Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum, qui servant verba prophetíæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi: Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc: et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc: et qui justus est, justificétur adhuc: et sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndum ópera sua.

LECTIO III.

Ego sum alpha et oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudíci, et homicídæ, et idólis serviéntes, et omnis qui amat et facit mendácium. Ego Jesus misi Angelum meum, testificári vobis hæc in Ecclésiis. Ego sum radix, et genus David, stella spléndida, et matutína. Et spiri-

tus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, véniat: et qui vult, accípiat aquam vitæ gratis. Contéstor enim omni audiénti verba prophetíæ libri hujus: Si quis apposuérit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuérit de verbis libri prophetiæ hujus, áuferet Deus patrem ejus de libro vitæ, et de civitáte sancta, et de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium pérhibet istórum. Etiam vénio cito: Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[Jac. c. 1]

Charissimi, Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus Ad régias Agni dapes, *ut supra*, 342.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vado ad eum * qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut inter mundánas varietátes, ibi nostra fixa sint corda ubi vera gáudia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

DOMINICA IV

POST PASCHA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, et alia usque ad Lectiones, ut in Psalterio, 2.

Si lectiones primi Nocturni lectæ sint pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum SS. Apostolorum Philippi, Jacobi,

in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis, 397.

IN PRIMO NOCTURNO

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

JACOBUS Dei, et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quód probátio fidei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans.

℟. Si oblítus fúero tui. Allelúia. Obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui. Allelúia, allelúia.

℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

LECTIO II.

QUI enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur, et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et areféciт fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, et commóta est terra. Multitúdo.

LECTIO III.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deinde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte itaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Narrábo nomen tuum

frátribus meis. Allelúia. * In médio Ecclésiæ laudábo te. Allelúia, allelúia.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in géntibus.

In médio.

Glória Patri.

In médio.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Consérva, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 11.

Ex Tractátu sancti Cypriáni Episcopi et mártyris, de Bono patiéntiæ.

LECTIO IV.

[Serm. 2.]

De Patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes ejus et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam: ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salútis efficáciter díscitur, si sapiénter quod dícitur audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cœléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus præmia spei ac fídei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam vel majus ad glóriam quam ut qui præcéptis domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur: sed tam illic patiéntia falsa est quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit?

℟. In Ecclésiis benedícite Deo. Allelúia. * Dómino de fóntibus Israel. Allelúia, allelúia.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus.

Dómino.

LECTIO V.

[Cap. 2., 3 et 8.]

Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus: nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus quasi servi et cultóres Dei: patiéntiam, quam magistériis cœléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas ejus et dígnitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo chara est. Bonum quod amat, majéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam Dó-

mini, páriter et Patris : quia et servos opórtet esse obsequéntes, et filios non decet esse degéneres.

℟. In toto corde meo. Allelúia. Exquisívi te. Allelúia. * Ne repéllas me a mandátis tuis. Allelúia, allelúia.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas.

Ne repéllas.

LECTIO VI.

Patientia est, quæ nos Deo et comméndat et servat, ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frænat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis extínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in conjúnctis et maritátis indivíduam charitátem : facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites : docet delinquéntibus cito ignóscere : si ipse delínquas, diu et multum rogáre : tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martyria consúmmat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundaménta firmiter munit.

℟. Hymnum cantáte nobis. Allelúia. * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? Allelúia, allelúia.

℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum.

Quómodo.

Glória Patri.

Quómodo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis, ut in Psalterio,* 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Vado ad eum qui misit me : et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tractat. 94. in Joan.]

Cum Dóminus Jesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abcéssum, subjúnxit, atque ait : Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram : nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum essset ad cœnam : qua perácta, secúndum Joán-

nem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi. Allelúia: * In psaltério decem chordárum psallam tibi. Allelúia, allelúia.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te.

In psaltério.

LECTIO VIII.

An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuisse cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ideo etiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat, ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?

℟. Bonum est confitéri Dómino. Allelúia. * Et psállere. Allelúia.

℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, et cíthara. Et psállere.

Glória Patri.

Et psállere.

LECTIO IX.

Quid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, qui vobíscum eram: nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu Sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quándo mala illa passúri sunt, hæc ab inítio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátur ergo ille, vel advocátus (utrúmque enim intérpretátur, quod est græce Paráclitus) Christo abcedénte, fúerat necessárius: et ídeo de illo non díxerat ab inítio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio*, 19.

CAPITULUM.

[Jac. c. 1.]

Charissimi, Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus Auróra cœlum púrpurat, 23.

℣. In resurrectióne tua, Christe. Allelúia.

℟. Cœli et terra læténtur. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vado ad eum, * qui misit me : et nemo ex vobis intérrogat me : Quo vadis? Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis, da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis, ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde de Cruce Antiphona.

Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos. Allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Filium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Capitulum Charíssimi, Omne dátum, *ut supra*, 395.

℟. *breve*. Surréxit Dóminus de sepúlcro. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.
[Jac. c. 1.]

Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum : tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. *breve*. Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM.
[Jac. c. 1.]

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite insítum verbum, quo potest salváre ánimas vestras.

℟. *breve*. Gavísi sunt discípuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi.

℣. Viso Dómino.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Capitulum Charíssimi, Omne datum.

Hymnus Ad régias Agni, *ut supra*, 360.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Vado ad eum, * qui misit me: sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum. Allelúia.

Oratio Deus, qui fidélium, *ut supra*, 396.

Deinde de Cruce, Antiphona. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

Oratio Deus, qui pro nobis, *ut supra*, 396.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Rex sempitérne, 3.

Antiphona, et Psalmi de Psalterio, 52.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. I.]

Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt. Allelúia. * A Dómino. Allelúia, allelúia.

℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos.

A Dómino.

LECTIO II.

Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite insítum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábi-

tur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo : considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. Cantáte Dómino. Allelúia. * Psalmum dícite ei. Allelúia.

℣. Affférte Dómino glóriam et honórem, affférte Dómino glóriam nómini ejus.

Psalmum.

Glória Patri.

Psalmum.

LECTIO III.

Qui autem perpéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea non audítor obliviósus factus, sed factor óperis : hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est religio. Relígio munda, et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est : Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio, ut in Dominica*, 19.

CAPITULUM.

[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel ; quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Auróra cœlum.

℣. In resurrectióne tua, 365.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nónne cor nostrum * ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via ? Allelúia.

Oratio Deus, qui fidélium *ut supra*, 396.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 138, *sub una Antiphona* Allelúia.

CAPITULUM.

[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel ; quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Ad régias Agni.

℣. Mane nobíscum, Dómine, *ut supra* 360.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego veritátem dico vobis : éxpedit vobis ut ego vadam : si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos. Allelúia.

FERIA TERTIA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Fratres mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim si introíerit in convéntum vestrum vir áureum ánnulum habens in veste cándida, introíerit autem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum, qui indútus est veste præclára, et dixéritis ei : Tu sede hic bene : páuperi autem dicátis : Tu sta illic, aut sede sub scabéllo pedum meórum: nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitatiónum iniquárum?

℟. In Ecclésiis benedícite Deo. Allelúia. * Dómino de fóntibus Israel. Allelúia, allelúia.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

LECTIO II.

Audite, fratres mei dilectíssimi, nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et hærédes regni quod repromísit Deus diligéntibus se? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia? Nonne ipsi blasphémant bonum nomen, quod invocátum est super vos? Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptúras : Díliges próximum tuum sicut teípsum : bene fácitis : si autem persónas accípitis, peccátum operámini, redargúti a lege quasi transgressóres.

℟. In toto corde meo. Allelúia. Exquisívi te. Allelúia, * Ne repéllas me a mandátis tuis. Allelúia, allelúia.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas.

Ne repéllas.

Glória Patri.

Ne repéllas.

LECTIO III.

Quicumque autem totam legem servåverit, offéndat autem in uno, factus est ómnium reus. Qui enim dixit, Non mœcháberis, dixit et, Non occídes. Quod si non mœcháberis, occídes autem, factus es transgréssor legis. Sic loquímini, et sic fácite, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi qui non fecit misericórdiam : superexáltat autem misericórdia judícium.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pax vobis, * ego sum. Allelúia. Nolíte timére. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vénerit Paráclitus * Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de

justítia, et de judício. Allelúia.

FERIA QUARTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I.
[Cap. 2.]

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater, et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi. Allelúia: * In psaltério decem chordárum psallam tibi. Allelúia, allelúia.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te.

In psaltério.

LECTIO II.

Sed dicet quis: Tu fidem habes, et ego ópera hábeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus: et ego osténdam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: Bene facis: et dæmones credunt, et contremíscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abrâham pater noster nonne ex opéribus justificátus est, ófferens Isaac fílium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus: et ex opéribus fides consummáta est.

℟. Bonum est confitéri Dómino. Allelúia. * Et psállere. Allelúia.

℣. In decachórdo psaltério, cum cántico, et cíthara. Et psállere.

Glória Patri.

Et psállere.

LECTIO III.

Et suppléta est Scriptúra, dicens, Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justitiam, et amícus Dei appellátus est. Vidétis quóniam ex opéribus justificátur homo, et non ex fide tantum? Simíliter et Rahab méretrix, nonne ex opéribus justificáta est, suscípiens núntios, et ália via ejíciens? Sicut enim corpus sine spíritu mórtuum est, ita et fides sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus Antiphona.

Spíritus * carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére: jam crédite. Allelúia.

Ad Magníficat, Antiphona.

Adhuc multa hábeo * vobis dícere, sed non potéstis portáre modo: cum autem vénerit ille Spíritus veritátis,

docébit vos omnem veritátem. Allelúia.

FERIA QUINTA.

De Epistola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

NOLITE plures magístri fieri, fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir. Potest étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumférimus.

℟. Si oblítus fúero tui. Allelúia. Obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non meminero tui. Allelúia, allelúia.

℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion.

Adhæreat.

LECTIO II.

ECCE et naves, cum magnæ sint et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: vidit, et commóta est terra.

Multitúdo sónitus.

Glória Patri.

Multitúdo sónitus.

LECTIO III.

LINGUA constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus: et inflámmat rotam nativitátis nostræ inflammáta a gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum et serpéntium et ceterórum domántur, et dómita sunt a natúra humána: linguam autem nullus hóminum domáre potest: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipsa benedícimus Deum et Patrem: et in ipsa maledícimus hómines, qui ad similitúdinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procédit benedíctio et maledíctio.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Obtulérunt discípuli * Dómino partem piscis assi, et favum mellis. Allelúia, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non enim loquétur * a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ven-

túra sunt, annuntiábit vobis. Allelúia.

FERIA SEXTA.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Unde bella, et lites in vobis? nónne hinc? ex concupiscéntiis vestris quæ mílitant in méntibus vestris? Concupíscitis, et non habétis: occíditis, et zelátis: et non potéstis adipísci: litigátis, et belligerátis, et non habétis: propter quod non postulátis. Pétitis, et non accípitis: eo quod male petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescítis quia amícitia hujus mundi, inimíca est Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus esse sæculi hujus, inimícus Dei constitúitur.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo. Allelúia. * Dómino de fóntibus Israel. Allelúia, allelúia.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

LECTIO II.

An putátis, quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíscit spíritus, qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo, resístite autem diábolo et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccátores: et purificáte corda, dúplices ánimo. Míseri estóte, et lugéte, et ploráte: risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

℟. In toto corde meo. Allelúia. Exquisívi te. Allelúia. * Ne repéllas me a mandátis tuis. Allelúia, allelúia.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas.

Ne repéllas.

Glória Patri.

Ne repéllas.

LECTIO III.

Nolite detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, détrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem: non es factor legis, sed judex. Unus est legislátor et judex, qui potest pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut crástino íbimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, et deinceps

exterminábitur : pro eo ut dicátis : Si Dóminus volúerit. Et : Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Isti sunt sermónes, * quos dicébam vobis, cum essem vobiscum. Allelúia, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a capitulo fit de sancta Maria, clxix.

SABBATO.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Agite nunc, dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt : et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum, et argéntum vestrum æruginávit : et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat : et clamor eórum in aures Dómini sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addaxístis, et occidístis justum, et non réstitit vobis.

LECTIO II.

Patientes ígitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra : quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Nolíte ingemíscere, fratres, in altérutrum, ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam assístit. Exémplum accípite, fratres, éxitus mali, labóris, et patiéntiæ, Prophétas qui locúti sunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam misericors Dóminus est, et miserátor.

LECTIO III.

Ante ómnia autem, fratres mei, nolíte juráre, neque per terram, neque áliud quodcúmque juraméntum. Sit autem sermo vester : Est, est : Non, non : ut non sub judício decidátis. Tristátur áliquis vestrum ? oret. Æquo ánimo est ? psallat. Infirmátur quis in vobis ? indúcat presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini : et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo al-

térutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.
[Jac. c. 1.]

Charissimi, estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo; considéravit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus Ad régias Agni dapes, *ut supra*, 360.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo: pétite, et accipiétis. Allelúia.

ORATIO.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA V
POST PASCHA.
AD MATUTINUM.

Invitatorium, Hymnus, et alia usque ad Lectiones, ut in Psalterio, 3.

Incipit Epístola prima Beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.
[Cap. 1.]

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus, Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrec-

tiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Si oblítus fúero tui. Allelúia. Obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui. Allelúia, allelúia.

℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion.

Adhæreat lingua.

LECTIO II.

In quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi, quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta : reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : vidit et commóta est terra.

Multitúdo sónitus.

LECTIO III.

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécte sperâte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi : quasi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis; sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum : et ipsi in omni conversatióne sancti sitis ; quóniam scriptum est : Sancti éritis, quóniam ego Sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes

quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis; sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis. Allelúia. * In médio Ecclésiæ laudábo te. Allelúia, allelúia.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in géntibus.

In médio.
Glória Patri.
In médio.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Consérva, *cum reliquis, ut in Psalterio*, II.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Fide Resurrectiónis.

LECTIO IV.
[Post medium.]

Quoniam Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat: assúmitur caro, quæ mori posset: ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem, resurréctio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo; sed resúscitans Deus: tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum; sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In Ecclésiis benedícite Deo. Allelúia. * Dómino de fóntibus Israel. Allelúia, allelúia.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus.

Dómino.

LECTIO V.

Primitiæ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus: quorum pro lætióre provéntu primitiva Deo múnera deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exórtes dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum. Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Ita-

que sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo omnes resúrgunt. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis expéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. In toto corde meo. Allelúia. Exquisívi te. Allelúia. * Ne répellas me a mandátis tuis. Allelúia, allelúia.

℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas.

Ne repéllas.

LECTIO VI.

Advertimus quam grave sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, útique non resurréxit, qui sibi cur resúrgeret non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cœlum, resurréxit in eo terra. Erit enim cœlum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Hymnum cantáte nobis. Allelúia. * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum.

Quómodo cantábimus.

Glória Patri.

Quómodo cantábimus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Cœli enárrant, *cum reliquis, ut in Psalterio*, 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 102 in Joan.]

Domini verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superióribus hujus Domínici

sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt : non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum, ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat, et quod eo sono recte ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit : In nómine meo.

℟. Deus cánticum novum cantábo tibi. Allelúia. * In psaltério decem chordárum psallam tibi. Allelúia, allelúia.

℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

In psaltério.

LECTIO VIII.

Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, étiam si non táceat lítteris ac syllábis Christum : quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in ejus nómine petit, et áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit; áccipit autem quando debet accípere. Quædam enim non negántur : sed ut cóngruo dentur témpore, differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait : Dabit vobis : ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, própie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes sancti pro seipsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis : quia non utcúmque dictum est, Dabit; sed, Dabit vobis.

℟. Bonum est confitéri Dómino. Allelúia. * Et psállere. Allelúia.

℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara.

Et psállere.

Glória Patri.

Et psállere.

LECTIO IX.

Usque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gáudium est : et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellígimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur : non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Psalterio*, 19.

CAPITULUM.
[Jac. c. 1.]

Charissimi, Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor, hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo : considéravit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus Auróra cœlum púrpurat, 23.

℣. In resurrectióne tua, Christe. Allelúia.

℟. Cœli et terra læténtur. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo : pétite, et accipiétis. Allelúia.

ORATIO.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos. Allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Capitulum Charíssimi, Estóte factóres, *ut supra.*

℟. *breve.* Surréxit Dóminus de sepúlcro. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere. Allelúia.

℟. Et appáruit Simóni. Allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM.
[Jac. c. 1.]

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis : hic beátus in facto suo erit.

℟. *breve.* Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit.

℣. Et appáruit Simóni.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli. Allelúia.

℟. Viso Dómino. Allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM.

[Jac. c. 1.]

Religio munda, et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. *breve*. Gavísi sunt discípuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi.

℣. Viso Dómino.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Gavísi.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134.

Capitulum Charíssimi, Estóte factóres.

Hymnus Ad régias Agni dapes, *ut supra*, 360.

℣. Mane nobíscum, Dómine. Allelúia.

℟. Quóniam advesperáscit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pétite, et accipiétis, * ut gáudium vestrum sit plenum: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis et credidístis. Allelúia.

Oratio Deus, a quo bona, *ut supra*, 409.

Deinde commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

Oratio Deus, qui pro nobis, *ut supra*, 409.

FERIA SECUNDA.

IN ROGATIONIBUS.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo cum nona Lectione de sequenti Homilia, et commemoratione de Feria ad Laudes tantum, ut infra. De Festo autem trium Lectionum fit tantum commemoratio.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Psalmus Veníte * exultémus, 2.

Hymnus Rex sempitérne, 3.

Antiphona et Psalmi de Psalterio, 52.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit

ad illum média nocte, et dicet illi : Amice, cómmoda mihi tres panes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 7 in Luc. c. 11.]

Alius præcépti locus est, ut ómnibus moméntis, non solum diébus, sed étiam nóctibus orátio deberátur. Vides enim, quod iste, qui média nocte perréxit, tres panes ab amíco suo póstulans, et in ipsa peténdi intentióne persistens, non defraudétur orátis. Qui sunt isti tres panes, nisi mystérii cœléstis aliméntum? Quod si díligas Dóminum Deum tuum, non solum tibi, sed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quam qui pro nobis corpus suum trádidit?

℟. Dicant nunc, qui redémpti sunt. Allelúia. * A Dómino. Allelúia, allelúia.

℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos.

A Dómino.

LECTIO II.

Ab hoc média nocte panes David pétiit, et accépit. Pétiit enim, quando dicébat : Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos appósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit : Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeo scriptórum mémores, nóctibus ac diébus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

℟. Cantáte Dómino. Allelúia. * Psalmum dícite ei. Allelúia.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Psalmum.

LECTIO III.

Nam si ille tam sanctus, et qui regni erat necessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, matutínis et vespertínis sacrifíciis semper inténtus : quid nos fácere opórtet, qui eo ámplius rogáre debémus, quo frequéntius carnis ac mentis fragilitáte delínquimus, ut de via lassis, et istíus ævi cursu, ac vitæ hujus anfráctu gráviter fatigátis, panis refectiónis deésse non possit, qui hóminis corda confírmet? Nec solum média nocte Dóminus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigília : et pulsáre consuévit. Beáti ítaque servi illi, quos, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

Hac nocte dicitur tertium Responsorium, quia non dicitur Te Deum. *In duabus vero sequentibus Feriis dicitur*

℟. Narrábo nomen tuum frátribus meis. Allelúia. * In médio Ecclésiæ laudábo te. Allelúia, allelúia.

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus.

In médio.

Glória Patri.

In médio.

AD LAUDES.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis de Psalterio*, 19.

CAPITULUM.

[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Auróra cœlum púrpurat, *ut supra*, 23.

℣. In resurrectióne tua, Christe. Allelúia.

℟. Cœli et terra læténtur. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pétite, et accipiétis: * quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Allelúia.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, et per Horas, præter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequentibus Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, Deus, a quo bona, 409.

Hoc triduo qui non intersunt Processionibus Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus, et Orationibus, sine Psalmis pœnitentialibus.

Ad Horas, omnia dicuntur ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat Festum novem Lectionum, dicuntur de Psalterio, cum Oratione Dominicæ præcedentis. Si vero sequatur Festum simplex, a Capitulo fit de Festo, cum commemoratione de Cruce tantum, ut supra, 410.

AD VESPERAS.

Antiphona Allelúia.

Psalmus Diléxi, *cum reliquis de Psalterio*, 138, *sub una Antiphona* Allelúia.

CAPITULUM.

[Rom. c. 6.]

Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus Ad régias Agni.

℣. Mane nobíscum, 360.

Ad Magnificat, Antiphona.
Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidistis. Allelúia.

Oratio Deus, a quo bona, *ut supra*, 409.

FERIA TERTIA
IN ROGATIONIBUS.

Si hodie occurrat Festum simplex, fit de eo, sine commemoratione de Feria, sed tantum de Cruce.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Christo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini: quia qui passus est in carne, désiit a peccátis: ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne, vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem géntium consummándam his, qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus. In quo admirántur non concurréntibus vobis in eámdem luxúriæ confusiónem, blasphemántes. Qui reddent ratiónem ei, qui parátus est judicáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est: ut judicéntur quidem secúndum hómines in carne, vivant autem secúndum Deum in spíritu. Omnium autem finis appropinquávit.

℟. In ecclésiis benedícite Deo. Allelúia. * Dómino de fóntibus Israel. Allelúia, allelúia.

℣. Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

LECTIO II.

Estote ítaque prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tanquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum: cui est glória, et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. In toto corde meo. Allelúia. Exquisívi te. Allelúia. * Ne repéllas me a mandátis tuis. Allelúia, allelúia.

℣. Benedíctus es tu, Dómine; doce me justificatiónes tuas.

Ne repéllas.
Glória Patri.
Ne repéllas.

LECTIO III.

Charissimi, nolíte peregri-

nári in fervóre, qui ad tentatiónem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat : sed communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis : quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut alienórum appetítor. Si autem ut Christiánus, non erubéscat, glorífìcet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Opportébat pati Christum, * et resúrgere a mórtuis. Allelúia.

ORATIO.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt, et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exívi a Patre, * et veni in mundum : íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Allelúia.

FERIA QUARTA
IN ROGATIONIBUS.
VIGILIA ASCENSIONIS.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, fit de eo, cum nona Lectione de Homilia Vigiliæ, et commemoratione ad Laudes, ut infra. De Festo autem trium Lectionum fit tantum commemoratio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 104 in Joann.]

Poterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio : sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proinde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis, quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio : et si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscrípta lectúri.

℟. Deus, cánticum novum cantábo tibi. Allelúia. * In psaltério decem chordárum psallam tibi. Allelúia, allelúia.

℣. Deus meus es tu, et

confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

In psaltério.

LECTIO II.

Quapropter hoc quod ait : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum? osténdit, omne tempus, et quid, quando fáceret, vel fieri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est : quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem : absit enim ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

℟. Bonum est confitéri Dómino. Allelúia : * Et psállere. Allelúia.

℣. In dechachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere.

Glória Patri.

Et psállere.

LECTIO III.

Clarificatum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas, quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit : Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectióne sumpsit exórdium.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pater, venit hora, * clarífica Fílium tuum claritáte quam hábui priúsquam mundus esset apud te. Allelúia.

Oratio Deus, a quo bona, *ut supra*, 414.

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERAS.

Antiphona Viri Galilæi, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 134, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Act. c. 1.]

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est.

HYMNUS.

Salutis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

In aliis Hymnis ejusdem metri usque ad Pentecosten in fine dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne. Allelúia.

℟. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pater, manifestávi nomen tuum homínibus quos dedísti mihi: nunc autem pro eis

rogo, non pro mundo, quia ad te vénio. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Allelúia. Christum Dóminum ascendéntem in cœlum, * Veníte, adorémus. Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Æterne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus
Rerum potéstas ómnium,

Ut trina rerum máchina,
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angéli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens Olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus. Allelúia.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angélis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi,

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus. Allelúia.

Antiphona.

Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo. Allelúia.

PSALMUS 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo. Allelúia.

Antiphona.

A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Allelúia.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea ; * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero ; * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona

A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. Allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne. Allelúia.

℟. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile : quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est : quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua po-

testáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est : et nubes suscépit eum ab óculis eórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies ejus.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet quemádmodum vidísti seum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introissent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébat Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi, et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : cantábimus, et psallémus. Allelúia.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæcu lum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum

sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: cantábimus, et psallémus. Allelúia.

Antiphona.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Allelúia.

PSALMUS 29.

EXALTABO te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua,* præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum; et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiphona.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me. Allelúia.

Antiphona.

Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus, * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

℣. Ascéndens Christus in altum. Allelúia.

℟. Captívam duxit captivitátem. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 1 de Ascens. Dom.]

Post beátam et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum, judáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut dum a Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de supplício crucis, de emissióne Spíritus, de exanimáti córporis sepultúra, gravátis mœstitúdine méntibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus, nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Unde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, íta sunt veritáte perspícua roboráti, ut Dómino in cœlórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cœléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta consésu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quia ígitur Christi ascénsio nostra provéctio est, et quo præcéssit glória cápitis eo spes vocátur et córporis, dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmati sumus, sed étiam cœlórum in Christo supérna penetrávimus, amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam quam per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.
Dedit dona.
Glória Patri.
Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nimis exaltátus est. Allelúia. Super omnes deos. Allelúia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra:* lætántur ínsulæ multæ

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Nimis exaltátus est. Allelúia. Super omnes deos. Allelúia.

Antiphona.

Dóminus in Sion. Allelúia. Magnus et excélsus. Allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aáron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Dóminus in Sion. Allelúia. Magnus et excélsus. Allelúia.

Antiphona.

Dóminus in cœlo. Allelúia. Parávit sedem suam. Allelúia.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino :* et, ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino :* et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desíderium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra :* corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum; dies ejus tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus?

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco

dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Dóminus in cœlo. Allelúia. Parávit sedem suam. Allelúia.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum. Allelúia.

℟. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 29 in Evangelia.]

Quod resurrectiónem domínicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est: quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúlnerum cicatrices tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Ad insinuándam quoque veritátem domínicæ resurrectiónis, notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens: Convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsquam cœlum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco

Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent?

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine : * Qui ámbulas super pennas ventórum. Allelúia.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum.

Qui ámbulas.
Glória Patri.
Qui ámbulas.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Increpata ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur, Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angélis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra, homo juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Viri Galilæi, quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, dixérunt. Allelúia.

Antiphona.

Elevátis mánibus benedíxit eis, et ferebátur in cœlum. Allelúia.

Antiphona.

Exaltáte Regem regum, et hymnum dícite Deo. Allelúia.

Antiphona.

Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum in cœlo. Allelúia.

CAPITULUM.
[Act. c. 1.]

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est.

HYMNUS.

Salutis humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,

Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu Dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo. Allelúia.

℟. Parávit sedem suam. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD PRIMAM.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. * Allelúia, allelúia. Christe Fili.

℣. Qui scándis super sídera.

℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Christe Fili.

℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. Allelúia.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. Allelúia.

Sic dicitur quotidie usque ad Pentecosten.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis Viri Galilæi, *ut infra ad Nonam.*

AD TERTIAM.

Antiphona Cumque intueréntur.

Capitulum Primum quidem, 428.

℟. *breve.* Ascéndit Deus in jubilatióne. * Allelúia, allelúia. Ascéndit.

℣. Et Dóminus in voce tubæ.

℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum. Allelúia.

℟. Captívam duxit captivitátem. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Elevátis mánibus.

CAPITULUM.

[Act., c. 1.]

Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem bapti-

zabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℟. *breve.* Ascéndens Christus in altum. * Allelúia, allelúia. Ascéndens.

℣. Captívam duxit captivitátem.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum. Allelúia.

℟. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Vidéntibus illis.

CAPITULUM.

[Act. c. 1.]

Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum.

℟. *breve.* Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum. Allelúia, allelúia. Ascéndo.

℣. Deum meum, et Deum vestrum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Ascéndo.

℣. Dóminus in cœlo. Allelúia.

℟. Parávit sedem suam. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Viri Galilæi, *cum reliquis de Laudibus*, 428.

Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut supra ut in primis Vesperis, 417.

℣. Dóminus in cœlo. Allelúia.

℟. Parávit sedem suam. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis. Allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus, 428.

Infra Octavam Ascensionis usque ad Pentecosten, quotidie fit Officium de Ascensione, nisi occurrat Festum novem Lectionum. De Festis vero trium Lectionum fit tantum commemoratio cum nona Lectione de eis.

FERIA SEXTA.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Simon Petrus, servus, et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coæquálem nobiscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis, et pax adimpleátur in cognitióne Dei, et Christi Jesu Dómini nostri: quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ

ad vitam, et pietátem donáta sunt, per cognitiónem ejus, qui vocávit nos própria glória, et virtúte, per quem máxima, et pretiósa nobis promíssa donávit: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ: fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. Post passiónem suam per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Vos autem curam omnem subinferéntes, ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis charitátem. Hæc enim si vobíscum adsint, et súperent, non vácuos, nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, et manu tentans, oblivióne accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies.

LECTIO III.

Quapropter, fratres, magis satágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror quándiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne: certus quod velox est depos ítio tabernáculi mei, secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.
Glória Patri.
In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 2 de Ascens. Dom.]

SACRAMENTUM, dilectíssimi, salútis nostræ, quam prétio sánguinis sui universitátis cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxitum passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint, própric tamen illíus témporis áctio ad demonstrándam suscépti hóminis pertínuit veritátem. Post passiónem vero ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat : infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam : quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestísque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportáret a mórtuis, inférret et cœlis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

SICUT ergo in solemnitáte Pascháli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi : ita ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem, et rite venerántibus, quo natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cœli milítiam, super omnes órdines Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus : ut mirabílior fieret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, cháritas non tepéret.

℟. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem : et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum.

LECTIO VI.

MAGNARUM hic vigor est méntium, et valde fidélium lumen est animárum, incunctánter crédere, quæ corpóreo non vidéntur intúitu, et

ibi figere desidérium, quo néqueas inférre conspéctum. Hæc autem píetas unde in nostris córdibus nascerétur, aut quómodo quisquam justificarétur per fidem, si in iis tantum salus nostra consísteret, quæ obtútibus subjacérent? Unde et illi viro qui de resurrectióne Christi videbátur ambígere nisi in ipsíus carne vestígia passiónis et visu explorásset et tactu, Quia vidísti me, inquit Dóminus, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.

Glória Patri.

Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex eadem Homilia.]

Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquisque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait: Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

LECTIO VIII.

Quod cum ita sit, fídei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre

promísimus. Itaque unusquísque vestrum ad consideratiónem suam mentis óculos redúcat; et si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam, quia fidélis est, gáudeat.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum. Allelúia.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amictus lumen sicut vestiméntum.

Qui ámbulas.

Glória Patri.

Qui ámbulas.

LECTIO IX.

Sed ecce, si quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est: videámus, si jam scit plángere, quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentítur: quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo judício hoc, quod errávimus, abscóndit.

Te Deum laudámus, 18.

SABBATO.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Hanc ecce vobis, charíssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem: ut mémores sitis eórum quæ prædíxi verbórum a sanctis Prophétis, et Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diébus in deceptióne illusóres, juxta próprias concupiscéntias ambulántes, dicéntes: Ubi est promíssio, aut advéntus ejus? ex quo enim patres dormiérunt, ómnia sic persevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quod cœli erant prius, et terra de aqua, et per aquam consistens Dei verbo: per quæ, ille tunc mundus aqua inundátus périit. Cœli autem, qui nunc sunt, et terra, eódem verbo repósiti sunt, igni reserváti in diem judícii, et perditiónis impiórum hóminum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Unum vero hoc non láteat vos, charíssimi, quia unus dies

apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam, sicut quidam exístimant : sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur : in quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem, et quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cum ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus et pietátibus, expectántes et properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cœli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscent? Novos vero cœlos, et novam terram secúndum promíssa ipsius expectámus, in quibus justítia hábitat.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus, usque ad summum ejus.

Spécies ejus.

LECTIO III.

Propter quod, caríssimi, hæc expectántes, satágite immaculáti, et invioláti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini : sicut et charíssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómnibus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti et instábiles deprávant, sicut et céteras Scriptúras, ad suam ipsórum perditiónem. Vos ígitur, fratres, præsciéntes custodíte, ne insipiéntium erróre tradúcti, excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cognitióne Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória et nunc, et in diem æternitátis. Amen.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtute tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De sermóne sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Ex serm. 2 de Ascens. Dom.]

Quod ítaque Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit : et ut fides excelléntior esset ac firmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem ascensióne Dó-

mini auctam, et Spíritus Sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam fœminæ: nec tantum impúbes púeri, sed étiam téneræ vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos suscitávit.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Unde et ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitátem tamen domínicæ Passiónis expáverant, et veritátem resurrectiónis ejus non sine hæsitatióne suscéperant, tantum de ascensióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram considéntis eréxerant: nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quo minus in id áciem mentis inténderent, quod nec a Patre descendéndo abfúerat, nec a discípulis ascendéndo discésserat. Tunc ígitur, dilectíssimi, fílius hóminis, Dei Fílius, excelléntius sacratiúsque innótuit, cum in Patérnæ majestátis glóriam se recépit, et ineffábili modo cœpit esse divinitáte præséntior, qui fáctus est humanitáte longínquior.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum.

LECTIO VI.

Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides gressu mentis cœpit accédere, et contrectatióne in Christo corpóreæ substántiæ, qua Patre minor est, non egére: quóniam glorificáti córporis manénte natúra, eo fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spirituáli intelléctu par genitóri unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post resurrectiónem suam Dóminus

Maríæ Magdalénæ persónam Ecclésiæ geréntí, cum ad contáctum ipsíus properáret accédere, dicit: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum: hoc est: Nolo ut ad me corporáliter vénias, nec ut me sensu carnis agnóscas: ad sublimióra te díffero, majóra tibi præparo: cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, et creditúra quod non cernis.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem. * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.

Glória Patri.

Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus; et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex eadem Hom. 29.]

Signa autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda: quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum Spíritus veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

LECTIO VIII.

Habemus de his signis atque virtútibus, quæ adhuc subtí-

lius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spirituáliter facit, quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt nisi dæmónia ejíciunt? Et fidéles quique, qui jam vitæ véteris sæculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, conditóris sui laudes et poténtiam, quantum prævalent, narrant; quid áliud fáciunt, nisi novis linguis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum. Allelúia.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum.

Qui ámbulas.

Glória Patri.

Qui ámbulas.

LECTIO IX.

Et dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur: mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere infirmáti conspíciunt, dum eis tota virtúte concurrunt, et exémplo suæ operatiónis illórum vitam róborant qui in própria actióne títubant; quid áliud fáciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spiritália: tanto majóra sunt, quanto per hæc non córpora, sed ánimæ suscitántur.

Te Deum laudámus, 18.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.
[I Pet. c. 4.]

Charissimi, Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis charitátem continuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus Salútis humánæ, 428.

℣. Dóminus in cœlo. Allelúia.

℟. Parávit sedem suam. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Allelúia.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio de Ascensione.

Antiphona.

O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos : sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne. Allelúia.

℟. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quæ hic habentur propria.

Si Lectiones primi Nocturni lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum S. Joannis ante Portam Latinam, in Dominica legantur Lectiones Feriæ secundæ sequentis.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola primi beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Quod fuit ab inítio, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ : et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis : quod vidímus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sociétas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et convéscens.

LECTIO II.

Si dixérimus quóniam so-

ciétatem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies ejus.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 2 de Ascens. Domini.]

Salvator noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cœlum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies ejus promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo si post médicum desiderámus ascéndere, debémus vítia et pec-

cáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre contendunt: et ídeo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta: Dirumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dícere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Resurréctio Dómini spes nostra est: ascénsio Dómini glorificátio nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum supérbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus, érigis te, et fugit a te: humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum.

LECTIO VI.

Resurrexit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur: ne moriéndo desperarémus, et vitam nostram in morte finítam putarémus; secúros nos fecit. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima: et ille nobis resurgéndo de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: quidquid ibi vides, quod díspliçet Deo, tolle.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.

Glória Patri.

Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 92 in Joan.]

Dominus Jesus, in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cœnam, próximus passióni, tanquam itúrus, et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sæculi futúrus præséntia spiritáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit: ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit: ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt: suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Deinde persecutóres et suos et ipsórum, Judæos evidénter exprélsit: ut omníno apparéret, étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui persequúntur sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum, a quo missus est; et tamen odíssent et Fílium, et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est, (de quibus ómnibus in áliis sermónibus jam disseruímus) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem. Allelúia.

℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ

ventúra sunt, annuntiábit vobis.

Cúm autem.

Glória Patri.

Cum autem.

LECTIO IX.

Deinde tanquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscépimus: Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat: Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me, et Patrem meum: sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritátis, eos, qui vidérunt et odérunt, testimónio manifestióre convícit? Imo vere étiam áliquos ex illis, qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Antiphona.

Viri Galilæi, * quid aspícitis in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cœlum, sic véniet. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Cumque intueréntur * in cœlum eúntem illum, dixérunt. Allelúia.

Antiphona.

Elevátis mánibus * benedíxit eis, et ferebátur in cœlum. Allelúia.

Antiphona.

Exaltáte Regem * regum, et hymnum dícite Deo. Allelúia.

Antiphona.

Vidéntibus illis * elevátus est, et nubes suscépit eum in celo. Allelúia.

CAPITULUM.

[I. Pet. c. 4.]

Charissimi, Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymnus Salútis humánæ, 428.

℣. Dóminus in cœlo. Allelúia.

℟. Parávit sedem suam. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Allelúia.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et

devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemorario de Ascensione.

Antiphona.

Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum : Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne. Allelúia.

℟. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus, *ut supra*, 429.

Ad Absolutionem Capituli, ad Primam, Lectio brevis Si quis lóquitur, *ut infra ad Nonam.*

AD TERTIAM.

Antiphona Cumque intueréntur.

Capitulum Charíssimi, estóte, *ut supra*, 443.

℟. *breve.* Ascéndit Deus in jubilatióne. * Allelúia, allelúia. Ascéndit.

℣. Et Dóminus in voce tubæ.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum. Allelúia.

℟. Captívam duxit captivitátem. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Elevátis mánibus.

CAPITULUM.

[I Pet. c. 4.]

Hospitales ínvicem sine murmuratióne. Unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℟. *breve.* Ascéndens Christus in altum. * Allelúia, allelúia. Ascéndens.

℣. Captívam duxit captivitátem.

Glória Patri. Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum. Allelúia.

℟. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Vidéntibus illis.

CAPITULUM.

[I Pet. c. 4.]

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis minístrat, tanquam ex virtúte quam adminístrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. *breve.* Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum.* Allelúia, allelúia. Ascéndo.

℣. Deum meum, et Deum vestrum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Ascéndo.

℣. Dóminus in cœlo. Allelúia.

℟. Parávit sedem suam. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Viri Galilæi, quid, *cum reliquis de Laudibus*, 432.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, *ut supra*, 139.

Capitulum, *et Hymnus*, *ut supra in Vesperis*, 427.

℣. Dóminus in cœlo. Allelúia.

℟. Parávit sedem suam. Allelúia.

Ad Magnificat, *Antiphona*. Hæc locútus sum * vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis. Allelúia.

Oratio Omnípotens sempitérne, *ut supra*, 432.

Et fit commemoratio de Ascensione.

Antiphona.

O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cœlos ascendisti ne derelínquas nos órphanos: sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne. Allelúia.

℟. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus, *ut supra*, 428.

Vern.

FERIA SECUNDA

post dominicam infra octavam ASCENSIONIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

VIDETE qualem charitátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos: quia non novit eum. Charíssimi, nunc filii Dei sumus: et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus: quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis, qui facit peccátum, et iniquitátem facit: et peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret: et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat: et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne dis-

céderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Filioli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est: sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis, qui natus est ex Deo, peccátum non facit: quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt filii Dei, et filii diáboli. Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant: fratris autem ejus justa.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies ejus.

LECTIO III.

Nolite mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et claúserit víscera sua ab eo: quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Serm. de Ascen. Dom. tom. 3.]

Christus ascéndens in cœlum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat, et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis mánibus suscépit oblátum, et suæ sedis fecit esse

participem, et quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille, qui audívit, Sede ad déxteram meam: quæ natúra est, cui Deus dixit, esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit: Terra es, in terram ibis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Non enim ad omnem glóriam cœlos transísse suffécerat, non cum Angelis stare: sed cœlos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cœlum separátur a terra, imo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cœlum quanto ab altióre cœlo separátur, et de altióre cœlo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra elevata est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descéndere non posset ultérius, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem: et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum veritátis.

LECTIO VI.

Et hæc osténdens Paulus dicébat: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et íterum: Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cœlos. Díscite ígitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior reperíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.

Glória Patri.
Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.
[Cap. 16.]

In illo témpore, Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis : quia iis, qui vidérant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex ead. Homilia. 29.]

Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. In véteri testaménto cognóvimus, quod Elías sit raptus in cœlum. Sed áliud est cœlum aéreum, áliud æthéreum. Cœlum quippe aéreum terræ est próximum : unde et aves cœli dícimus, quia eas volitáre in áere vidémus. In cœlum ítaque aéreum Elías sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repénte ducerétur, ubi in magna jam carnis et spíritus quiéte vivéret, quoúsque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille eténim mortem dístulit, non evásit : Redémptor autem noster, quia non dístulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectiónis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

LECTIO VIII.

Notandum quoque est, quod Elías in curru légitur ascendísse : ut vidélicet apérte demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat alièno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjuménta : quia nec in cœlum quidem aéreum per se ascéndere póterat, quem natúræ suæ infírmitas gravábat. Redémptor autem noster non curru, non Angelis sublevatus légitur : quia is, qui fécerat ómnia, nimírum super ómnia sua virtúte ferebátur. Illo éterim revertebátur, ubi erat : et inde redibat, ubi remanébat : quia cum per humanitátem ascénderet in cœlum, per divinitátem suam et terram páriter continébat et cœlum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine : * Qui ámbulas super pennas ventórum. Allelúia.

℣. Confessiónem et deco-

rem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum.

Qui ámbulas.

Glória Patri.

Qui ámbulas.

LECTIO IX.

Sicut autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit: sic Henoch translátus, atque ad cœlum aéreum Elías sublevátus, ascensiónem Domínicam utérque designávit. Ascensiónis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege: ut quandóque veníret ipse, qui veráciter cœlos penetráre potuísset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam increménta distínguitur. Nam Henoch translátus, Elías vero ad cœlum subvéctus esse memorátur: ut veníret póstmodum, qui nec translátus, nec subvéctus, cœlum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus, 18.

FERIA TERTIA.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Charissimi, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint: quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur spíritus Dei: omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est: et omnis spíritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est Antichrístus, de quo audístis quóniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis filíoli, et vicístis eum quóniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt: ídeo de mundo loquúntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, et spíritum erróris.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónen Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Charissimi, diligámus nos ínvicem: quia cháritas ex Deo est. Et omnis qui díligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum: quóniam Deus cháritas est. In hoc appáruit cháritas Dei in nobis,

quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cháritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quoniam ipse prior diléxit nos, et misit Filium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Charíssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invícem, Deus in nobis manet, et cháritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vidímus et testificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies ejus.

LECTIO III.

Quisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus charitáti quam habet Deus in nobis. Deus cháritas est: et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est cháritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitáte: sed perfécta cháritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in charitáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit quóniam díligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Hom. 43 quæ est 3 de Pentec.]

Meminit sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus innovátam juventútem légimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cœlórum vicína conscéndit: ita et Salvátor humília inférni deséruit, paradísi altióra pé-

tüit, cœlórum fastígia penetrávit. Et sicut áquila, relíctis terrénis sórdibus, sublíme volans, purióris áeris salubritáte perfrúitur : ita et Dóminus terrenórum fæcem déserens peccatórum, in sanctis suis vólitans, purióris vitæ simplicitáte lætátur.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Per ómnia ígitur áquilæ comparátio cónvenit Salvatóri. Sed quid fácimus, quod áquila prædam frequénter dirípit, tollit frequénter aliénum ? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodo sústulit, cum hóminem quem suscépit, inférni raptum fáucibus portávit ad cœlum, et aliénæ dominatiónis, id est, diabólicæ potestátis servum de captivitáte érutum, duxit ad altióra captivum, sicut scriptum est in Prophéta : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem : et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum.

LECTIO VI.

Ascendit, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quam bene triúmphum Dómini Prophéta descríbit! Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórum pompa præcédere. Ecce Dóminum eúntem ad cœlos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitas, non ante vehículum ducítur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílium Dei, fílium hóminis sústulit ad cœlum, ipsa captívitas portátur, et portat.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.

Glória Patri.

Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Recumbén-

tibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex eadem Homilia 29.]

Considerandum vero nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet a dextris Dei: et Stéphanus dicit: Vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se vidére testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére judicántis est, stare vero pugnántis, vel adjuvántis.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

LECTIO VIII.

Quia ergo Redémptor noster assúmptus in cœlum, et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum judex ómnium véniet: hunc post assumptiónem Marcus sedére descríbit, quia post ascensiónis suæ glóriam judex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem adjutórem hábuit: quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cœlo illius grátia pugnávit.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum. Allelúia.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum.

Qui ámbulas.

Glória Patri.

Qui ámbulas.

LECTIO IX.

Sequitur: Illi autem profécti prædicavérunt ubíque Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ commendándum: nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo bréviter lectiónem evangélicam exponéndo transcúrrimus: restat, ut áliquid de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus.

Te Deum laudámus, 18.

FERIA QUARTA.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

Senior Eléctæ dóminæ, et natis ejus, quos ego díligo in veritáte, et non ego solus,

sed et omnes, qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis, et nobiscum erit in ætérnum. Sit vobiscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Filio Patris in veritáte, et charitáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de filiis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Et hæc est cáritas, ut ambulémus secúndum mandáta ejus. Hoc est enim mandátum, ut quemádmodum audístis ab inítio, in eo ambulétis: quóniam multi seductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jesum Christum venisse in carnem: hic est sedúctor, et antichrístus. Vidéte vosmetipsos, ne perdátis quæ operáti estis: sed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis, qui recédit, et non pérmanet in doctrína Christi, Deum non habet: qui pérmanet in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies.

LECTIO III.

Si quis venit ad vos, et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atraméntum: spero enim me futúrum apud vos, et os ad os loqui: ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te filii soróris tuæ Eléctæ.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Nyssæni.

LECTIO VI.

[Orat de Ascens. Dom.]

Hodiernam celebritátem sa-

tis per se magnam, Prophéta David majórem éfficit, dum illi gáudium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus Prophéta supra seípsum egrédiens, tanquam corporis ónere nihil premátur, infert se cœléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in cœlum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis, qui versántur in terris, quibúsque in humánam vitam ingréssus commíssus est, ímperant ad hunc modum : Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Et quóniam ubicúmque fúerit ille, qui in seípso ómnia cóntinet, pro suscipiéntium captu seípsum dimetítur (neque enim solum inter hómines homo fit, verum étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit) idcírco janitóres intérrogant : Quis est iste Rex glóriæ? Respóndent ipsis, demonstrántque fortem et poténtem in prælio, qui pugnatúrus erat contra illum, qui natúram humánam in servitúte captívam detinébat, et eversúrus eum, qui mortis habébat impérium : ut gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem et pacem vindicáret.

℟. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum.

LECTIO VI.

Occurrunt ei custódes, et portas jubent reclúdi, ut in ipsis rursum glóriam assequátur. Verum non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est : cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vócibus illis interrogántur : Quis est iste Rex glóriæ? Respondétur autem non ámplius, fortis et potens in prælio; sed, Dóminus virtútum; qui mundi principátum obtínuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit : ipse est Rex glóriæ.

℟. Ascéndens Christus in altum, captivam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.

Glória Patri.

Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Recumbéntibus úndecim discípulis appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex ead. Homil. 29.]

Hoc autem nobis primum quæréndum est, quidnam sit, quod nato Dómino apparuérunt Angeli, et tamen non legúntur in albis véstibus apparuísse? Ascendénte autem Dómino, missi Angeli in albis legúntur véstibus apparuísse. Sic étenim scriptum est vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum euntem illum, ecce duo viri stetérunt juxta illos in véstibus albis. In albis autem véstibus gáudium et solémnitas mentis osténditur. Quid est ergo, quod nato Dómino, non in albis véstibus, ascendénte autem Dómino, in albis véstibus Angeli appárent : nisi quod tunc magna solémnitas Angelis facta est, cum cœlum Deus homo penetrávit? Quia nascénte Dómino videbátur divínitas humiliáta : ascendénte vero Dómino est humánitas exaltáta. Albæ étenim vestes exaltatióni magis cóngruunt quam humiliatióni.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

LECTIO VIII.

In Ascensióne ergo ejus Angeli in albis véstibus idéri debuérunt : quia qui in nativitáte sua appáruit Deus húmilis, in ascensióne sua osténsus est homo sublímis. Sed hoc nobis magnópere, fratres charissimi, in hac solemnitáte pensándum est : quia delétum est hodiérna die chirógraphum damnatiónis nostræ, mutáta est senténtia corruptiónis nostræ. Illa enim natúra, cui dictum est :

Terra es, et in terram ibis, hódie in cœlum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatióne, per figúram beátus Job Dóminum avem vocat. Quia enim ascensiónis ejus mystérium Judæam non intellígere conspéxit, de infidelitáte ejus per figúram beátus Job senténtiam prótulit, dicens : Sémitam ignorávit avis.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine : * qui ámbulas super pennas ventórum. Allelúia.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum.

Qui ámbulas.

Glória Patri.

Qui ámbulas.

LECTIO IX.

Avis enim recte appellátus est Dóminus, quia corpus cárneum ad æthera librávit: Cujus avis sémitam ignorávit, quisquis eum ad cœlum ascendísse non crédidit. De hac solemnitáte per Psalmístam dícitur: Eleváta est magnificéntia tua super cœlos. De hac rursus ait : Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. De hac iterum dicit : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Ascéndens quippe in altum, captívam duxit captivitátem : quia corruptiónem nostram virtúte suæ incorruptiónis absórbuit. Dedit vero dona homínibus, quia misso désuper Spíritu, álii sermónem sapiéntiæ, álii sermónem sciéntiæ, álii grátiam virtútum, álii grátiam curatiónum, álii génera linguárum, álii interpretatiónem tríbuit sermónum.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Vesperas, Duplex, omnia ut in primis Vesperis Festi, 407.

IN OCTAVA

ASCENSIONIS.

Omnia sicut in die, 417, *præter Lectiones, quæ leguntur ut infra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Obsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in charitate, solíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus Spíritus sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et

in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia : * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi, ut jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies.

LECTIO III.

Veritatem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus : ex quo totum corpus compáctum, et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in charitáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

℟. Exaltáre, Dómine. Alle-

lúia : * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Sermone. 3. de Ascen.]

Omnia, Charíssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra mirácula édidit, nobis profíciunt : qui dum humánam conditiónem sidéribus importávit, credéntibus cœlum patére posse monstrávit : et dum victórem mortis in cœléstia elevávit, victóribus quo sequántur, osténdit. Ascénsio ergo Dómini cathólicæ fidei confirmátio fuit : ut secúri in pósterum crederémus miráculi illíus donum, cujus jam in præsénti percepissémus efféctum : et fidélis quisque cum jam tanta percéperit, per ea, quæ cognóscit præstita, discat speráre promíssa, ac Dei sui prætéritam præsentémque bonitátem, quasi futurórum téneat cautiónem.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum, * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Super excélsa ergo cœli terrénum corpus impónitur : ossa intra sepúlcri angústias paulo ante conclúsa Angelórum cœtibus inferúntur : in grémium immortalitátis mortális natúra transfúnditur : et ídeo sacra Apostólicæ lectiónis testátur história : cum hæc dixísset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce milítiæ cœléstis obséquium : unde hodiérna festívitas, hóminis nobis et Dei sacraménta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo, qui élevat, divínam poténtiam; in eo autem, qui elevátur, humánam cognósce substántiam.

℟. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum veritátis.

LECTIO VI.

Ideoque omnimodis detes-

tánda sunt venéna Orientális erróris, qui ímpia novitáte præsúmit assérere, Fílium Dei ac fílium hóminis uníus esse natúræ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuisse díxerit, negábit Conditóris glóriam: vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácile Ariánus Evangélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim uníus natúræ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne credíderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dícere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.
Glória Patri.
Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis qui víderant eum resurrexísse non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex eadem Homilia. 29.]

De hac ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait: Elevátus est sol, et luna stetit in órdine suo. Quis enim sólis nómine, nisi Dóminus; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésia designátur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cœlos, sancta ejus Ecclésia advérsa mundi omnímodo formidávit: at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte prædicávit, quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órdine suo: quia cum Dóminus cœlum pétiit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrévit.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

LECTIO VIII.

Hinc ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dícitur: Ecce

iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait : Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres charíssimi, ipsos ejus saltus agnóscere ? De cœlo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlcrum, de sepúlcro rédiit in cœlum. Ecce ut nos post se cúrrere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit : quia exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde : Trahe nos post te : currémus in odórem unguentórum tuórum.

℟. Ponis nubem ascénsum tuum, Dómine : * Qui ámbulas super pennas ventórum. Allelúia.

℣. Confessiónem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum.

Qui ámbulas.

Glória Patri.

Qui ámbulas.

LECTIO IX.

Unde, fratres charíssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendisse crédimus. Desidéria terréna fugiámus : nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum : quia is, qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit : et quidquid nobis cum mansuetúdine præcépit, hoc a nobis cum districtióne éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat : quia Redémptor noster tanto tunc in judícium distríctior véniet, quanto nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit.

Te Deum laudámus, 18.

In secundis Vesperis non fit commemoratio Officii sequentis diei.

Duobus sequentibus diebus Officium fit sicut infra Octavam Ascensionis, exceptis Lectionibus, quæ habentur propriæ, et responsorio octavo; Capitulis, Antiphonis ad Benedictus *et* Magnificat, *et Oratione, quæ dicuntur de Dominica infra Octavam Ascensionis, ut supra,* 443. *Et non dicuntur Preces ad Primam, et Completorium.*

Si vero Feria sexta occurrat Festum novem Lectionum, etiam translatum, fit de Festo cum commemoratione Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus, ut dicitur in Rubrica de commemorationibus.

FERIA SEXTA
POST OCTAVAM ASCENSIONIS.
IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epistola tértia beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

Senior Caio charíssimo quem ego díligo in veritáte. Charíssime, de ómnibus oratiónem fácio próspere te ingredi, et valére, sicut próspere agit ánima tua. Gavísus sum valde veniéntibus frátribus, et testimónium perhibéntibus veritáti tuæ, sicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quam ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Charissime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, et hoc in peregrínos, qui testimónium reddidérunt charitáti tuæ in conspéctu ecclésiæ: quos, benefáciens, dedúces digne Deo. Pro nómine enim ejus profécti sunt, nihil accipiéntes a géntibus. Nos ergo debémus suscípere hujúsmodi, ut cooperatóres simus veritátis. Scripsíssem fórsitan Ecclésiæ : sed is, qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc si vénero, commonébo ejus ópera, quæ facit, verbis malígnis gárriens in nos : et quasi non ei ista sufficiant : neque ipse súscipit fratres : et eos, qui suscípiunt, próhibet, et de Ecclésia éjicit.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies ejus.

LECTIO III.

Charissime, noli imitári malum, sed quod bonum est. Qui benéfacit, ex Deo est : qui maléfacit, non vidit Deum. Demétrio testimónium rédditur ab ómnibus, et ab ipsa veritáte, sed et nos testimónium perhibémus : et nosti quóniam testimónium nostrum verum est. Multa hábui tibi scríbere : sed nólui per atraméntum, et cálamum scríbere tibi. Spero autem prótinus te vidére, et os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.
In virtúte.
Glória Patri.
In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Ex eodem serm. 176.]

Salvator noster, charíssimi, si non in nostra carne diábolum triumphávit, se exércuit, non nobis vicit. Si non in nostro córpore resurréxit, conditióni nostræ resurgéndo nihil cóntulit. Hæc qui dicit, suscéptæ et assúmptæ carnis non intélligit ratiónem, confúndit órdinem, evácuat utilitátem. Si non in nostra carne perégit medicínam, solam ergo ex hómine nascéndi elégit injúriam. Recédat a sénsibus nostris tam periculósa persuásio. De nostro est quod appéndit, de suo est quod donávit. Meum testor esse quod cécidit, ut meum sit quod resurréxit. Meum testor esse quod jácuit intra túmulum, ut meum sit quod ascéndit in cœlum.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.
Rogo pro vobis.

LECTIO V.

In illo ítaque nostri géneris córpore nos Christi mors vivificávit, nos resurréctio eréxit, nos ascénsio consecrávit. In illo nostræ oríginis córpore cœléstibus regni arrham nostræ conditiónis impósuit. Elaborémus ergo, charíssimi, ut quemádmodum Dóminus in hac die nostro cum córpore ad supérna conscéndit, ita nos post illum quómodo póssumus, spe ascendámus, et corde sequámur. Ipso afféctu páriter, et proféctu ascendámus post illum: etiam per vítia ac passiónes nostras. Si útique unusquísque nostrum súbdere eas sibi stúdeat, ac super eas stare consuéscat, ex ipsis sibi gradum cónstruit, quo possit ad superióra conscéndere. Elevábunt nos, si fúerint infra nos.

℟. Non turbétur cor vestrum ego vado ad Patrem; et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.
Spíritum veritátis.

LECTIO VI.

De vítiis nostris scalam nobis fácimus, si vítia ipsa calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Filio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior : sed secum pótius cœlo sanctificátum corpus acquírat natúra gloriósor: ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.
Dedit dona.
Glória Patri.
Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.
[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 29, in Joann.]

Venit die Pentecóstes Spíritus Sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant : qui illo adimpléti, cum linguis ómnium géntium loqueréntur, plures ex his, qui óderant, tanto miráculo stupefácti (quandóquidem vidérunt, loquénte Petro, tam magnum, atque divínum testimónium perhibéri de Christo : ut ille, qui occísus ab eis inter mórtuos deputábatur, resurrexísse, et vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt, et tanti sánguinis, tam ímpie atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redémpti sánguine, quem fudérunt.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos.
Ut máneat.

LECTIO VIII.

Christi enim sanguis sic in remissiónem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo intuens Dóminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tanquam diceret: Odio me habuérunt, et occidérunt vidéntes: sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus Sanctus, perhibétis et vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis: quod ut modo non faciátis, illíus Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem. Allelúia.

℣. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis.

Cum autem.
Glória Patri.
Cum autem.

LECTIO IX.

Ille ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam testimónium perhibéndi cháritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum Sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc défuit, quando mulíeris ancillæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére, sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in charitáte: sed perfécta cháritas foras mittit timórem. Dénique ante passiónem Dómini, servílis timor ejus interrogátus est a fœmina servitútis; post resurrectiónem vero Dómini, liberális ejus amor ab ipso príncipe libertátis: et ídeo ibi turbabátur, hic tranquillabátur: ibi quem diléxerat, negábat: hic quem negáverat, diligébat. Sed adhuc etiam tunc amor ipse infírmus fúerat, et angústus, donec eum roboráret, et dilatáret Spíritus Sanctus.

Te Deum laudámus, 18.

SABBATO IN VIGILIA

PENTECOSTES.

Ab hac die usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, si occurrat Festum novem Lectionum transfertur post prædictum Festum SS. Trinitatis.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epistola Cathólica beáti Judæ Apóstoli.

LECTIO I.

Judas Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his, qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis, et pax, et cháritas adimpleátur. Charíssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis: déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem, et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Post passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Allelúia. * Et vidéntibus illis elevátus est. Allelúia. Et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Allelúia.

℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris.

Et vidéntibus.

LECTIO II.

Commonere autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos qui non credidérunt, pérdidit: ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet. Allelúia.

℣. A summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Spécies ejus.

LECTIO III.

Cum Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ, sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tanquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis

máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Exaltáre, Dómine. Allelúia. * In virtúte tua. Allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos, Deus.

In virtúte.

Glória Patri.

In virtúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Symbolo ad Catechúmenos.

LECTIO IV.

[Lib. 4, c. 1.]

Dum per sacratíssimum crucis signum vos suscépit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut et fratres vestros cum summa lætítia spirituáliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restítuat, cóngruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat: quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit fílios: nec ipsos gaudéntes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat: ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt, et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratiónibus, cánticis spiritálibus, insufflatiónibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus: hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos refíciunt in útero, ut renátos ex baptísmo hílares vos mater exhíbeat Christo.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat. Allelúia, allelúia.

℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: cum assúmptus fúero, mittam vobis eum.

Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Accepistis et Symbolum, protectiónem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalypsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulíeris, quæ paritúra erat, ut cum peperísset, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum esse nullus vestrum ignórat: Mulíerem illam, vírginem Maríam significásse, quæ caput nos-

trum íntegra íntegrum péperit; quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit : ut quómodo filium páriens, virgo permánsit, ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi Symboli adjuvánte Dómino exponéndas suscépimus, ut, quid síngulæ contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inímicus de córdibus vestris.

℟. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem, et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis. Allelúia. * Spíritum veritátis, et gáudébit cor vestrum. Allelúia.

℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis.

Spíritum veritátis.

LECTIO VI.

Huic vos renuntiáre proféssi estis : in qua professióne, non homínibus, sed Deo, et Angelis ejus conscribéntibus dixístis : Renúntio. Renuntiáte non solum vócibus, sed étiam móribus : non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ : nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo et veternóso inimíco suscepísse certámen : non in vobis post renuntiatiónem invéniat ópera sua, non jure vos áttrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim et detégeris, Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris, fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissiónis tuæ fidem : modo ingrédiens Ecclésiam oratiónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti ?

℟. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.

Dedit dona.
Glória Patri.
Dedit dona.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 74 in Joann. et 75.]

Quod ait, Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, osténdit et seípsum esse

Paráclitum. Paráclitus enim Latíne dícitur advocátus : et dictum est de Christo : Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accípere SpíritumSanctum, sicut étiam dictum est : Prudéntia carnis inimíca est Deo : legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest : velut si dicámus : Injustítia justítia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi signíficans dilectóres : quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni hujus mundi de qua satágimus ut minuátur, et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis. Allelúia.

℣. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos.

Ut máneat.

LECTIO VIII.

Mundus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus Sanctus potest, qui vidéri nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum : quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit : prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit, Apud vos manébit, cum adjúnxit et dixit, in vobis erit.

℟. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem. Allelúia.

℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis.

Cum autem.

Glória Patri.

Cum autem.

LECTIO IX.

Ergo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia : sic enim a nobis vidétur in nobis, et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus : consciéntiam vero nostram vidémus. Sed consciéntiæ nunquam est nisi in nobis : Spíritus autem Sanctus potest esse étiam sine no-

bis. Datur quippe ut sit et in nobis : sed vidéri, et sciri, quemádmodum vidéndus, et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus Sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit atque ait: Non relínquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui ejus Pater est per natúram : tamen étiam ipse circa nos patérnum affféctum quodámmodo demónstrat, cum dicit : Non relínquam vos órphanos.

Te Deum laudámus, 18.

IN FESTO

PENTECOSTES.

AD VESPERAS.

Antiphona Cum compleréntur, *ut infra in Laudibus*, 478.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi.*

Psalmus Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Act. c. 2.]

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tanquam adveniéntis spíritus vehementis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

HYMNUS.

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora;

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, Cháritas,
Et spiritális únctio;

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura;

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium;
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sæculórum sæcula.

Amen.

Sic terminantur Hymni usque ad Vesperas Sabbati sequentis.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto: Allelúja.

℟. Et cœpérunt loqui. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non vos relínquam órphanos. Allelúia. Vado et vénio ad vos. Allelúia. Et gaudébit cor vestrum. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum, in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus.

DOMINICA PENTECOSTES.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Allelúia. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Jam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Patris fruéndum múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mystico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Cum lucis hora tértia
Repénte mundus íntonat,
Apóstolis orántibus
Deum veníre núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Vocésque divérsas sonant,
Fantur Dei magnália.

Notíque cunctis géntibus,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles íncrepat.

Sed éditis miráculis
Occúrrit, et docet Petrus
Falsum profári pérfidos,
Joéle teste cómprobans.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sæculórum sæcula.
Amen.

AD NOCTURNUM.

Antiphona.

Factus est repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis. Allelúia, allelúia.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam:

Quoniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nómen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * própter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus; ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Factus est repénte de cœlo sonus adveniéntis spíritus veheméntis. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis : a témplo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. Allelúia, allelúia.

PSALMUS 67.

Exurgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis, * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cœpísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit

virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Antiphona.

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ. Allelúia, allelúia.

PSALMUS 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque convert
éntur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quándiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur : et renovábis fáciem terræ. Allelúia, allelúia.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum. Allelúia.

℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 30 in Evang.]

Libet, fratres charíssimi, Evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in con-

templatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus Sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia: quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus Sanctus amor est: unde et Joánnes dicit: Deus cháritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum, quem díligit, non habéret.

℟. Cum complérentur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco. Allelúia. Et súbito factus est sonus de cœlo. Allelúia. * Tanquam spíritus veheméntis. Et replévit totam domum. Allelúia, allelúia.

℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos.

Tanquam spíritus.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Sed ecce, si unusquísque vestrum requirátur, an díligat Deum, tota fidúcia, et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Joánnes dícit: Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus, et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat: quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium. Allelúia.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei.

Et convénit.

Glória Patri.

Et convenit.

Benedictio. Ad societátem.

LECTIO III.

Et Pater meus díliget eum et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres charíssimi, quanta sit ista dígnitas habére in cordis hospítio advéntum Dei. Certe, si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amíci in

tránti offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat: Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia per compunctiónem quidem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum, quo compúncti fúerant, obliviscúntur: sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum. Allelúia.

Antiphona.

Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Fontes, et ómnia quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo. Allelúia.

Antiphona.

Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[Act. c. 2.]

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repénte de cœlo sonus, tanquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

HYMNUS.

Beata nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine,
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et charitáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium:
Turbæ pavent Gentílium:
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mýstice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo:
Quo lege fit remíssio.

Te nunc, Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cœlitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Replēti sunt omnes Spíritu sancto. Allelúia.

℟. Et cœpérunt loqui. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona. Accípite Spíritum Sanctum, quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum nostrum, in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

AD PRIMAM.

℟. *Breve.* Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. * Allelúia, allelúia. Christe, Fili.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Christe, Fili.

℣. Exúrge, Christe, ádjuva os. Allelúia.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. Allelúia.

AD TERTIAM.

Hymnus Veni, Creátor Spíritus, *ut supra, in Vesperis*, 471, *qui dicitur ad Tertiam per totam Octavam, loco Hymni* Nunc sancte.

Antiphona Spíritus Dómini.

Capitulum Cum compleréntur, *ut supra*, 478.

℟. *breve.* Spíritus Dómini replévit orbem terrárum. * Allelúia, allelúia. Spíritus Dómini.

℣. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Spíritus.

℣. Spíritus Paráclitus. Allelúia.

℟. Dócebit vos ómnia. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Repléti sunt omnes.

CAPITULUM.

[Act. c. 2.]

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟. *breve.* Spíritus Paráclitus. * Allelúia, allelúia. Spíritus.

℣. Docébit vos ómnia.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Spíritus.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto. Allelúia.

℟. Et cœpérunt loqui. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Loquebántur.

CAPITULUM.

[Act. c. 2.]

Judæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. *breve.* Repléti sunt omnes Spíritu Sancto. * Allelúia, allelúia. Repléti.

℣. Et cœpérunt loqui.
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Repléti.
℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli. Allelúia.
℟. Magnália Dei. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Cum compleréntur, *ut supra in Laudibus*, 478.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *qui dicuntur quotidie per Octavam.*

Capitulum Cum compleréntur.

Hymnus Veni, Creátor, 471.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli. Allelúia.
℟. Magnália Dei. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie compléti sunt dies Pentecóstes. Allelúia. Hódie Spíritus Sanctus in igne discípulis appáruit, et tribuit eis charísmatum dona: misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit. Allelúia.

Oratio Deus, qui hodiérna, *ut supra*, 479.

Infra Octavam Pentecostes fit Officium sicut in die, exceptis versiculis ad Nocturnum, Lectionibus, Responsoriis, Antiphonis ad Benedictus, *et ad* Magníficat, *et Orationibus.*

Si infra Octavam occurrat Festum novem Lectionum, transfertur post Octavam. De Simplici autem in hoc triduo nulla fit commemoratio.

FERIA SECUNDA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum. Allelúia.
℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúia.
Pater noster.
Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.
[Cap. 3.]

In illo tempore, Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum,, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.
[Tract. 12 in Joan.]

Quantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso, ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis?

Vide quid ait : Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit : quid dictúrum sperábas, nisi, judicátur? Quod addit : Jam, inquit, judicátus est : nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri. Allelúia. * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis. Allelúia.

℣. Vos amici mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis.

Accípite Spíritum.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Novit enim Dóminus, qui sunt ejus : novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam : novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium : quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem : erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur : Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

℟. Spíritus Sanctus procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo : * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum. Allelúia.

℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, et tribuit eis charismatum dona.

Ut in ore.

Glória Patri.

Ut in ore.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Sed dilexérunt, inquit, ténebras magis, quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua : quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua : si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo, et peccátor, quod audis homo, Deus fecit : quod audis peccátor, ipse homo fecit. Dele quod fecísti, ut Deus salvet quod fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum,

confessio est óperum malórum.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum, in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si quis díligit me, sermónem meum servábit: et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Allelúia.

Oratio ut supra.

FERIA TERTIA.

℣. Spíritus Paráclitus. Allelúia.

℟. Docébit vos ómnia. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus Pharisæis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 45. in Joannem.]

Dominus de grege suo, et de óstio, quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo Pagáni: Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere: nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℟. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ, tanquam ignis. Allelúia: * Seditque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus. Allelúia, allelúia.

℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis.

Seditque supra.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Quærunt ergo plerúmque

tales hómines étiam persuadére homínibus ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere, et occídere, non ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus: nos sequímini, sectam nostram tenéte: si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium: pérdere volébant, mactáre et occídere.

℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Allelúia.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui.

Prout Spíritus.

Glória Patri.

Prout Spíritus.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Quid de istis dicam? Ecce ipsi Pharisæi legébant, et in eo quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus: videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum óstium, dicit Dóminus: per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet. Allelúia.

ORATIO.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum, in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Allelúia.

FERIA QUARTA.

QUATUOR TEMPORUM.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto. Allelúia.

℟. Et cœpérunt loqui. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Trac. 26. in Joan.]

Noli cogitáre te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum Evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cœléstis. Porro si Poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas, non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur: Filii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. Quóniam apud te est fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen?

℟. Disciplínam et sapiéntiam dócuit eos Dóminus. Allelúia. Firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum. Allelúia.

℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit.

Et intelléctu.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Da amántem, et sentit quod dico: da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui invicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus,

ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi vóluit, advertámus frátres, et quantum póssumus capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium: et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium. Allelúia. * Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent.

Qui credíderit.

Glória Patri.

Qui credidérunt.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Arius crédidit creatúram, non eum traxit Pater: quia non consíderat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis hærétice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater: non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas: non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

Te Deum laudamus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, * dicit Dóminus, qui de cœlo descéndi. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus qui a te procédit illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem. Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum panis vivus, * qui de cœlo descéndi: si quis

manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum : et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Allelúia.

FERIA QUINTA.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum. Allelúia.

℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

In illo témpore, convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 6 in c. 9. Lucæ.]

Qualis débeat esse qui evangelizat regnum Dei, præcéptis Evangélicis designátur : ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris adminícula non requírens, fideque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur affectum : qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta, contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant : aliénum a prædicatóre regni cœléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

℟. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans; non consúmens, sed lucens : et invénit corda discipulórum receptácula munda : * Et tríbuit eis charísmatum dona. Allelúia, allelúia.

℣. Invénit eos concórdes charitáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis.

Et tríbuit.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Sed ut hospítii grátia deferénda censétur : ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non mediócris boni remunerátio docétur hospítii : ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam,

si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis Apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur : ut mutándi hospítii, necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii : ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus Sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, sedítque supra síngulos eórum : * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto : et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cœlo venit super eos.

Et repléti sunt.

Glória Patri.

Et repléti sunt.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Sed hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti : ita étiam de mystério senténtia cœléstis arrídet. Etenim cum domus éligitur, dignus hospes inquíritur. Videámus ígitur, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus Apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia ? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus : et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestígiis : sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutáre. Cui bene dícitur : Dómine, ad quem íbimus ? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Convocátis Jesus * duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent : et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum, in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spíritus * qui a Patre pro-

Allelúia. Ille me clari-
. Allelúia, allelúia.

'ERIA SEXTA
ATUOR TEMPORUM.
píritus Paráclitus. Al-

Docébit vos ómnia.
a.
r noster.
olutio Ipsíus píetas.
edictio Evangélica léc-

tio sancti Evangélii se-
m Lucam.

LECTIO I.
[Cap. 5.]

témpore, Factum est
diérum, et Jesus se-
docens. Et erant Pha-
edéntes, et legis doc-
qui vénerant ex omni
Galilææ, et Judææ,
ísalem: et virtus Dó-
at ad sanándum eos.
qua.
ilía sancti Ambrósii
pi.
Lib. 5. in cap. 5. Lucæ.]

tiósa hujus paralytici,
gústa medicína est,
Dóminus et orásse.
titur: non útique,
suffrágium, sed prop-
nplum. Imitándi enim
en dedit, non pre-
mbitum requisívit. Et
iéntibus ex omni Ga-
t Judæa, et Jerúsalem
ctóribus inter ceteró-

lytici istius medicína descri-
bitur. Primum ómnium, quod
ante díximus, unusquísque
æger peténdæ precatóres sa-
lútis debet adhibére, per
quos nostræ vitæ compágo
resolúta, actuúmque nostró-
rumc lauda vestígia, verbi cœ-
léstis remédio reforméntur.

℟. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos; * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.
Ut eátis.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Sint ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis: et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum et

℟. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúia, allelúia.

℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens.
Et hoc.
Glória Patri.
Et hoc.
Benedictio Ad societátem.

LECTIO III.

Disce qui júdicas, ignóscere: disce qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omíttere, ut vere paralytici istíus corpus credámus esse sanátum: cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur: suóque judício perfídiam suam prodúnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit Jesus: * Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimittendi peccáta, ait paralytico: Tibi dico, surge: tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Allelúia.

ORATIO.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum, in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Paráclitus autem * Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia et súggeret vobis ómnia, quæcúmque dixero vobis. Allelúia.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto. Allelúia.
℟. Et cœpérunt loqui. Allelúia.
Pater noster.
Absolutio A vínculis.
Benedictio Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

In illo témpore, Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
[Lib. 3 in c. 4 Lucæ.]

Vide elementiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere of-

fénsus, nec injúria violátus, Judæam déserit: quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et subdit fœminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat: sed prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium. Allelúia.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO II.

Sabbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Expoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

℟. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos: quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri. Allelúia. * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: ille est, quem Pater mittet vobis. Allelúia.

℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vóbis. Accípite Spíritum.

Glória Patri. Accípite Spíritum.

Benedictio Ad societátem

LECTIO III.

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deinde a minóribus íncipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone, et hómines, sed in verbo Dei, possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum

fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra avarítia est, febris nostra libído est, febris nostra luxúria est, febris nostra ambítio est, febris nostra iracúndia est.

Te Deum laudámus, 18.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cháritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis. Allelúia.

ORATIO.

Mentibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Post Nonam, celebrata Missa, terminatur tempus Paschale.

PROPRIUM
SANCTORUM.

PARS VERNA.

DIE VIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. JOANNIS DE MATHA, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxxviij, *præter sequentia.*

In Hymno Iste Conféssor *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

Deus, qui per sanctum Joánnem, Ordinem sanctissimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captivos, cœlitus instítuere dignátus es, præsta, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones Beátus vir, *de Communi Confessoris non Pontificis*, cij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes de Matha, Ordinis sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte, et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque Theológiæ currículo, Magistérii láuream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre énituit. Quibus motus Parisiénsis Antístes, ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem Episcopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo sacrum offérret,

cœlésti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore crux rúbei et cœrúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captivos destinári.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Quo vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibique divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo ínita societáte, se per triénnium in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnua gerens, rúbei et cœrúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem miraréretur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima missa hábitam: et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam proficísci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius, qui illis benígne accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum Ordinem sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis Captivórum vocári jussit, ejusque Professóribus albas vestes cum cruce rúbei et cœrúlei colóris præbuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lóricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Sic stabilíto Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque cœnóbio Cervi Frígidi in Diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot

sóciis revérsus est : ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, et hospitále sancti Thomæ de Sormis, in monte Cœlio, eis donávit, cum multis redditibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Maróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte opprésas, Joánnes proféctus est, Regúmque, Príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cœlitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo kaléndas januárii, anno salútis millésimo ducentésimo decimotértio, ejúsque corpus in ipsa Ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *ut in communi Confessoris non Pontificis*, xcviij.

Nona lectio de Homilia Feriæ occurentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus et Vesperis.

DIE IX FEBRUARII.

SANCTÆ APOLLONIÆ,

virginis et martyris.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius : ut, qui beátæ Apollóniæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, per

ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD LAUDES.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quœrénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

DIE X FEBRUARII.

in festo

SANCTÆ SCHOLASTICÆ,

virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, cvij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui ánimam beátæ vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cœlum penetráre fecísti : da nobis, ejus méritis et précibus, ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio Feriæ.

In primo nocturno. Lec-

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Cap. 33.]

Scholastica venerábilis patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat : ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei láudibus sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fœmina, soror ejus, eum rogávit, dicens : Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cœléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cœli serénitas, ut nulla in aére nubes apparéret. Sanctimoniális autem fœmina, cum verba fratris negántis audivisset, insértas digitis manus super mensam

gatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consséderant, pedem movére potuérint.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Sanctimonialis quippe fœmina caput in mánibus declinans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est: sed tanta fuit conveniéntia oratiónis, et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret: quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter coruscos, et tonitruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror, quid est, quod fecisti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audíre me noluísti; rogávi Deum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, et me dimissa, ad monastérium recéde: ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Cumque die áltero éadem venerábilis fœmina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum, ecce, post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam, in colúmbæ spécie cœli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi pa-

ráverat, pónerent. Quo facto, cóntigit, ut, quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile erit regnum cœlórum decem Virgínibus, *de Communi Virginum*, cxx.

Nona Lectio de Homilia Feriæ, et de ea fit commemoratio in Laudibus et Vesperis.

DIE XIV FEBRUARII.

SANCTI VALENTINI,

presbyteri et martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit, fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Valentíni mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

DIE XV FEBRUARII.

SS. FAUSTINÆ ET JOVITÆ,

martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Faustíni et Jovítæ solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

DIE XVIII FEBRUARII.

SANCTI SIMONIS,

episcopi et martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In Laudibus, Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

DIE XXII FEBRUARII.

in cathedra

S. PETRI ANTIOCHIÆ.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Ecce sacérdos, *cum reliquis de Laudibus*, 503.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Eccl. 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Quodcumque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cœli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne Spíritus,
Honor tibi decúsque, sancta júgiter,
Laudétur omne Trínitas per sæculum.
Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

ORATIO.

qui beáto Petro Após-
.o, collátis clávibus
œléstis, ligándi atque
li pontificium tradi-
oncéde, ut interces-
:jus auxílio, a pecca-
nostrórum néxibus
ıur. Qui vivis et reg-

*de fit commemoratio
Pauli, ante alias
nque commemoratio-
tiam Festi Duplicis,
ıminicæ. Quod etiam
r in commemoratione
Petri, quæ fit in Festis
Pauli.*

Antiphona.

:te Paule Apóstole,
átor veritátis, et Doc-
ıtium, intercéde pro
d Deum qui te elégit.
Tu es vas electiónis,
Paule Apóstole.
'rædicátor veritátis in
so mundo.

ORATIO.

s, qui multitúdinem
n beáti Pauli Apóstoli
atióne docuísti : da
quæsumus; ut, cujus
:moratiónem cólimus,
ıud te patrocínia sen-
.

ıde de Feria occur-

MATUTINUM.

tatorium. — Tu es
óvium, princeps
ılórum : * Tibi trádidit
:laves regni cœlórum.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Quocúmque, *ut supra in Vesperis.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona Beátus vir, *cum aliis Antiphonis, Psalmis et versiculis de Communi Confessoris Pontificis*, lxv.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui, * Et cla-

ves regni cœlórum trádidi tibi.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et claves.

LECTIO II.

In quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus, ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta : reportántes fidem fidei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te.

℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo.

Et ánimam.

LECTIO III.

De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cœlo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et tibi dabo.

Glória Patri.

Et tibi dabo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Sermone 15, de Sanctis.]

Institutio solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. Tu es pástor óvium, princeps Apostolórum : tibi trádidit Deus ómnia regna mundi : * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Et ídeo.

LECTIO V.

Petrum itaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit : et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod Ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in Ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit : quia dignum est, ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cœlum conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confírma frátres tuos.

℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis.

Et tu aliquándo.

LECTIO VI.

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honória. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit : miror, cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ, carnáles cibos requírant.

℟. Petre amas me ? tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas.

℣. Simon Joánnis díligis me plus his ? tu scis, Dómine, quia amo te.

Pasce oves.

Glória Patri.

Pasce oves.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Venit Jesus in partes Cesaréæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis ? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

[Serm. 3. in Ann. assumpt. suæ.]

Apostolos Dóminus quid de se hómines opinéntur, intérrogat : et tándiu sermo

respondéntium commúnis est, quándiu humánæ intelligéntiæ ambiguítas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulórum exígitur, primus est in Dómini confessióne, qui primus est in Apostólica dignitáte. Qui cum dixisset : Tu es Christus Fílius Dei vivi : respóndit ei Jesus : Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cœlis est. Id est, ideo beátus es, quia Pater te dócuit : nec terréna opínio te feféllit, sed inspirátio cœléstis instrúxit : et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius indicávit.

℟. Quem dicunt hómines esse filium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Beátus es, Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis.

Et ego.

LECTIO VIII.

Et ego, inquit, dico tibi : hoc est, sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam, quia tu es Petrus : id est, cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere : tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut, quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxtruam templum : et Ecclésiæ meæ cœlo inferénda sublímitas, in hujus fídei firmitáte consúrget.

℟. Elégit Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Hóstiam laudis.

Glória Patri.

Hóstiam laudis.

Nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum commemoratione de ea.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona.

Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona.

Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo.

Antiphona.

Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Beate Pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita,
Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula.
Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis.

℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis, dicit Dóminus Simóni Petro.

ORATIO.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti, concéde ut, intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, ut supra, 485.

Et Feriæ occurrentis.

AD TERTIAM.

Antiphona Non est invéntus.

Capitulum Ecce sacérdos magnus, *ut supra.*

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum Amávit.

℣. Stolam glóriæ induit eum.

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM.

Antiphona Ideo jurejurándo.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurándo fecit

illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *breve.* Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit eum.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

℟. Sacerdótem sibi.

Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchisedech.

AD NONAM.

Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.
(Eccli. c. 45.)

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *breve.* Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchisedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, 489.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi, Psalmus* Meménto, Dómine David, 144.

Capitulum et Hymnus, ut supra in primis Vesperis, 484.

℣. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Oratio Deus, qui beáto Petro, *ut supra*, 489.

Deinde fit commemoratio S. Pauli, ut supra in primis Vesperis, 485.

Postea de Feria occurrente.

DIE XIII FEBRUARII
vel XXIV anno bissextilli

IN VIGILIA

S. MATHIÆ APOSTOLI.

In Quadragesima nihil fit de Vigilia, nisi in Missa.

DIE XXIV FEBRUARII.
vel XXV anno bisextilli.

IN FESTO

S. MATHIÆ APOSTOLI.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

Omnia de Communi Apostolorum, ij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti, tribue, quæsumus, ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Actibus Apostólorum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

In diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti.) Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mércede iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte.

LECTIO II.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum: Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum.

LECTIO III.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsídes, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Pa-

tris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

In secundo Nocturno, Lectiones de Expositione sancti Augustini Episcopi, Fundaménta ejus in móntibus sanctis, *ut in communi Apostolorum*, xvj.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Respóndens Jesus dixit : Confiteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Serm. 10. de Verbis Domini.]

Veníte ad me omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília, et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: *Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

Magnus esse vis, a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fabrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit : qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea ſit commemoratio.

Ad Laudes, et alias Horas, omnia de Communi Apostolorum, xij.

FESTA MARTII.

DIE IV MARTII.

IN FESTO

SANCTI CASIMIRI, confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontiſicis, lxxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti, quæsumus ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde ſit commemoratio Feriæ.

Postea sancti Lucii Papæ et martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Lúcii mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de libro Sapientiæ Justus si morte, *de Communi Confessoris non Pontiſicis*, xcj.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Casimirus, patre Casimiro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magistris, pietáte, et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte præ fóribus templórum pronus in terra divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-

bus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Catholicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et miséricors, Patris et Defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter assëruit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Consummatus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdótum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum multis claret mirâculis. Etenim, prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárunt; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo décimus, eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xcviij.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Postea de sancto Lucio.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

gélici jure sit adéptus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, addúci non pótuit, ut honóres accíperet. Archiepiscopátum Neapolitánum étiam deferénte Cleménte quarto Pontífice recusávit. Missus a Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis et vivus et mórtuus flóruit. A Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum número relátus est anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio: cujus corpus póstea Urbáno quinto summo Pontífice Tolósam translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.
Quia te.
Glória Patri.
Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ, *ut in Communi Doctorum*, lxxxv.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ, et Sanctorum, ut supra, 495.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis et Feriæ.

DIE VIII MARTII.

IN FESTO

SANCTI JOANNIS DE DEO, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxxviij. *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti: et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sancti Thomæ.

Antiphona O Doctor óptime.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui Ecclésiam, *ut supra*, 494.

Postea Feriæ occurrentis.

In primo Nocturno Lectio Beátus vir, *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco*, cij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes de Deo ex Cathólicis piisque paréntibus in óppido Montis majóris, junióris regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob audítam prædicatiónem verbi Dei, sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attigisse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erógatis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque ceu demens gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cœlésti cháritate magis incénsus, gémino, atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi extrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque profféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Paupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocómium charitáte, indigéntibus muliéribus víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminéret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammas jam in imménsum succresséntes versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus exívit, in schola charitátis édocens, segniórem in eum

fuisse ignem, qui forisússerat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Multiplici asperitátum génere, demississima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Virginem pietáte mirífice excélluit, et lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu, et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii, anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini: quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuisset tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder ...us Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum : Magister, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 72, in Matthæum.]

Sadducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur, cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt, et Legis perítiam profiténtem præmittunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes, ac ita intérrogant : Quodnam primum mandátum in Lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum; putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc

corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant: Quid ígitur Christus? ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cháritas, sed invídiæ livóre tabescérent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Quamobrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput, et radix est, Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expéctantibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis, et Feriæ.

DIE IX MARTII.

in festo

SANCTÆ FRANCISCÆ,

viduæ romanæ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi nec Virginum nec Martyrum, cxxvji, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui beátam Franciscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti, concéde, quæsumus; ut intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sancti Joannis de Deo.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui beátum *ut supra*, 497.

Postea Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

In primo Nocturno, in Quadragesima, Lectiones Mulierem fortem, *ut in Communi non Virginum*, cxxxij.

Alias de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Francisca, nóbilis matróna romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla: étenim pueríles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre, et monastérium ingredi propósuit: paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis júveni æque díviti ac nóbili nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum: quantum lícuit, semper retínuit: a spectáculis, convíviis, aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstícis curis supérerat témporis, oratióni, aut proximórum utilitáti tríbuens: in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas románas a pompis sæculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit; sed grátias agens cum beáto Job, illud frequénter usurpábat: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit, sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet te.

LECTIO V.

Viro defúncto, ad prædíctam Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscríbi suppliciter postulávit: voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancíllæ vilissimæque fœminæ,

et immunditiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem et verbo declarávit, et exémplo : sæpe enim e suburbána vinea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat : ægrotantésque in xenodóchiis visitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat : corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo, crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo Confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Divina mystéria, præsértim vero Christi Dómini passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cœléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur : quem tamen illa impertérrita semper elúsit; Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum, et prophetíæ dono enítuit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ vel per rivum decurréntes, vel e cœlo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit: et aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde expléverit. Dénique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum, anno ætátis suæ quinquagésimo sexto : quam Paulus quintus Ponti-

fex Máximus in Sanctárum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile est regnum cœlórum thesáuro, *de Communi nec Virginum nec Martyrum*, cxxxiv.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

In secundis Vesperis fit commemoratio SS. Quadraginta Martyrum, ut infra, et Feriæ.

DIE X MARTII.

in festo

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui glorió-sos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno in Quadragesima, Lectiones Fratres, debitóres sumus, *de Communi plurimorum Martyrum*, liv; *alias de Scriptura occurrente.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Licinio Imperatóre, et Agricoláo Præside, ad Sebásten Arméniæ urbem, quadraginta mílitum fides in Jesum Christum, et fortitúdo in cruciátibus perferéndis emítuit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, hiemis témpore frigidíssimo nudi sub áperto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio : Quadragínta in stádium ingréssi sumus, quadragínta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic número-rus, quem tu quadragínta

in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Ceteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes, et luce circumfúsos, et quosdam e cœlo descendéntes Angelos tanquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur : Quadragínta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus : nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyribus se adjúnxit. Cum vero Præsidis satéllites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacillis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est : Fili, paulísper sústine, ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac fílium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse, ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequebátur : in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit; ut, qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam

societáte copuláti, una in cœlum pervenírent. Combústis illis, eórum relíquiæ projéctæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluxíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honoríſico sepúlcro cónditæ sunt.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctus Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.
Glória Patri.
Quóniam donum.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Descéndens Jesus de monte, *de Communi plurimorum Martyrum*, lxvj.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

DIE XII MARTII.

in festo

S. GREGORII, PAPÆ,

confessoris, et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxiv, *præter sequentia.*

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti, concéde propítius ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones Sapiéntiam ómnium antiquórum, *de Communi Doctorum*, lxxxiv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius Magnus, Románus, Gordiáni Senatóris fílius, adoléscens philosophiæ óperam dedit, et prætório officio functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basílicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri : ubi Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontífice ad Tibérium Constantínum Imperatórem legátus míttitur : apud quem memo-

rábile étiam illud effécit, quod Eutychium Patriárcham, qui scripserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut ejus librum Imperátor in ignem injíceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat multis præséntibus, dicens: Confíteor quia omnes in hac carne resurgémus.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Romam rédiens, Pelágio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur: quem honórem ne accíperet, quándiu pótuit, recusávit. Nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit: ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat: in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia représsit: Agnoítas Alexándria ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi Neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hærésim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno, et áliis mónachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbytero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Mauritium Imperatórem, eos, qui mílites fuíssent, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Ecclesiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta Synodo, multa constítuit: in iis, Ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: Ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúia dicerétur: Ut adderé-

tur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et Ecclesiásticum officium auxit. Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tanquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Siciliæ, qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, Pontificátus anno decimotértio, mense sexto, die décimo, quarto idus mártii: qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cœléstem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex Homilia 17. in Lucam c. 10.]

Considerandum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre continuo quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur qui pastores estis, pensáte, quia Dei animália páscitis: de quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur: Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus, quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant, et melioréri. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet

esse sacérdos in pópulis. Curáre namque sacerdótem necésse est, quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat : ut, quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.
Et ad portas.

LECTIO VIII.

Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus : quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus. Nullum puto, fratres charíssimi, ab áliis majus præjudícium, quam a sacerdótibus túlerat Deus : quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit : quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus ; nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia eo ipso quo céteris prælátì sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, suscéptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitiónis arguméntum : Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus : locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.
Et implévit.
Glória Patri.
Et implévit.

Lectio nona legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

Si dies crastina, vel alia dies ex sequentibus, fuerit Feria sexta post Dominicam Passionis, tunc recitandum erit Officium Septem Dolorum beatæ Mariæ Virginis prout habetur in fine Officiorum Sanctorum hujus mensis.

Notandum quod si Festa sequentia occurrerint in majori Hebdomada, vel infra Octavam Paschæ, transferenda erunt post Octavam., juxta Rubricam de Translatione Festorum ; et tunc servanda est Rubrica posita in Communi Sanctorum, lxvij.

E XVII MARTII.

STO S. PATRITII,
scopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

ia de Communi Con-
Pontificis, lxviij, *præ-*
ientia.

ORATIO.

qui ad prædicándam
s glóriam tuam beá-
itrítium Confessórem
ontíficem míttere dig-
es : ejus méritis, et
ssióne concéde; ut,
bis agénda præcipis,
ránte, adimplére pos-
Per Dóminum.

it commemoratio Fe-
celebretur in Quadra-
.

primo Nocturno, in
agesima, Lectiones
sermo, *de Communi*
soris Pontificis, lxxj.
de Scriptura occur-

ECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

cius, Hibérniæ dictus
olus, Calphúrnio pa-
atre Conchéssa sancti
i Turonénsis Epís-
ut pérhibent, consan-
, majóri in Británnia
puer in Barbarórum
íncidit captivitátem.
statu pascéndis grégi-
epósitus, jam tum fu-
sanctitátis spécimen
t : fidei, diviníque ti-
et amóris spíritu re-
plétus, antelucáno témpore per nives, gelu, ac plúvias, ad preces Deo fundéndas, ímpiger consurgébat : sólitus cénties intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exémptus, et inter Cléricos relátus, in divínis lectiónibus longo se témpore exércuit. Gáliis, Itália, insulísque Tyrrhéni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem mónitu ad Hibernórum salútem advocátur, et facta a beáto Cœléstino Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecratúsque Episcopus, in Hibérniam perréxit.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Eo in múnere mirum quot vir Apostólicus mala, quot ærúmnas et labóres; quot pertúlerit adversários. Verum Dei afflánte benignitáte, terra illa, idolórum ántea cultrix, eum mox prædicánte Patrítio fructum dedit, ut Sanctórum Insula deinde fúerit appelláta. Frequentíssimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro : Epíscopi, Clericíque plúrimi ordináti : vírgines, ac víduæ ad continéntiæ leges institútæ. Ar-

machínam Sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totíus ínsulæ príncipem Metrópolim constítuit, Sanctorúmque relíquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetíæ dono, ingentibúsque signis, et prodígiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe latéque celébrior Patrítii se fama diffúderit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Pastr quotidiánam Ecclésiarum solicitúdinem, invíctum ab oratióne spíritum numquam relaxábat. Aiunt enim, íntegrum quotídie Psaltérium una cum Cánticis, et Hymnis, ducentísque oratiónibus consuevísse recitáre: tercénties per dies síngulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet Hora diéi Canónica céntíes se Crucis signo munire. Noctem tria in spátia distríbuens, primum in centum Psalmis percurréndis, et bis cénties genuflecténdo, álterum in réliquis quinquaginta Psalmis, álgidis aquis immérsus, ac corde, óculis, manibúsque ad cœlum eréctus, absolvéndis insumébat: tértium vero super nudum lápidem stratus, ténui dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, Apostólico more a mánuum suárum labóre non abstínuit. Assíduis tandem curis pro Ecclésia consúmptus, verbo et ópere clarus, in extréma senectúte divínis mystériis reféctus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est apud Dunum in Ultónia, a Christiána salúte sæculo quinto.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo péregre, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxxvij.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

DIE XIX MARTII.

IN FESTO S. JOSEPH,

sponsi B. Mariæ virginis, confessoris.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

AD VESPERAS.

Antiphona.

Jacob autem génuit Joseph

virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

Antiphona.

Missus est Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María.

Antiphona.

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto.

Antiphona.

Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Antiphona.

Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea nátum est, de Spíritu Sancto est : páriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

CAPITULUM.

[Prov. c. 27 et 28.]

Vir fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

HYMNUS.

Te, Joseph, célebrent ágmina Cœlitum,
Te cuncti résonent Christiádum Chori,
Qui clarus méritis, junctus es inclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem;
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas,
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem liceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.

Amen.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ.

℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ad Magníficat, Antiphona.

Exúrgens Joseph a somno

ſecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

ORATIO.

Sanctissimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

Si celebretur in Quadragesima ſit commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est filius Joseph. * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Cœlitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi pérennis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ.

Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Ascéndit Joseph a Gálilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María.

Psalmus Beátus vir *cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis*, xc.

Antiphona.

Venérunt Pastóres festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et Infántem pósitum in præsépio.

Psalmus Quare fremuérunt.

Antiphona.

Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

Psalmus Dómine, quid.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ.

℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

De libro Génesis.

LECTIO I.

[Cap. 39.]

Joseph ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar, eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo Dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram Dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa, quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

℟. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos.

℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat.

Qui trádidit.

LECTIO II.

[Cap. 41.]

Placuit Pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus: locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locútus es, numquid sapientiórem et consimilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Esuriénte terra Ægypti clamávit pópulus ad regem aliménta petens. Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite.

℣. Crescébat quotídie fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis.

Ite ad Joseph.

LECTIO III.

[Cap. 41.]

Dixitque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægypti. Dixítque Rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et Dóminum univérsæ domus ejus : nolite pavére : * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.

℣. Venite ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terræ.

Pro salúte.

Glória Patri.

Pro salúte.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Consúrgens Joseph, accépit púerum, et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum : et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Psalmus Cum invocárem, xciij.

Antiphona.

Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel : defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Psalmus Verba mea.

Antiphona.

Accépit Joseph púerum, et matrem ejus, et venit in terram Israel.

Psalmus Dómine Dóminus noster.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Hom. 2 super Missus.]

Quis, et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit : cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuisse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem : * Eo quod esset de domo, et família David.

℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre.

Eo quod.

LECTIO V.

Siquidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit : iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri : iste dóminam suam, Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens

déliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum : isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

℟. Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi fílium meum.

Et esto ibi.

LECTIO VI.

Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo : iste panem vivum e cœlo servándum accépit tam sibi, quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidíssimum.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo : * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum.

℣. Et erat pater ejus, et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo.

Accépit eum.

Glória Patri.

Accépit eum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Psalmus Dómine, quis habitábit, xcvj.

Antiphona.

Admónitus in somnis Joseph, secéssit in partes Galilææ et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

Psalmus Dómine, in virtúte tua.

Antiphona.

Erat pater Jesu, et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo, et benedíxit illis Símeon.

Psalmus Dómini est terra

℣. Justus germinábit sicut lílium.

℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 1, Comm. in c. 1 Matt.]

Quare non de simplici

virgine, sed de desponsáta concipitur? Primum, ut per generatiónem Joseph origo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Dicit mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te.

℣. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

Ecce pater.

LECTIO VIII.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent, non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra quod factum non sit osténdit.

℟. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth: * Et erat súbditus illis.

℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum, et hómines.

Et erat.

Glória Patri.

Et erat.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima. Alias.

LECTIO IX.

Joseph autem vir ejus cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur: et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ibant paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognóverunt paréntes ejus.

Antiphona.

Non inveniéntes Jesum,

regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum: et post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio Doctórum, audiéntem, et interrogántem eos.

Antiphona.

Dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego doléntes, quærebámus te.

Antiphona.

Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

CAPITULUM.

[Prov., c. 27 et 28.]

Vir fidélis multum laudábitur. Et qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

HYMNUS.

Iste, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygiis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtínens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aúreas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum.
Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ipse Jesus erat incípiens, quasi annórum triginta, ut putabátur, filius Joseph.

ORATIO.

Sanctissimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

AD TERTIAM.

Antiphona Cum redirent *Capitulum* Vir fidélis, *ut supra.*

Notandum quod si hoc Festum celebretur tempore Paschali, tunc ad Horas responsoria brevia cum Allelúia. *Sumenda erunt ut inferius.*

secundo loco posita. Alias, ut sequuntur.

℟. *breve.* Constítuit eum, * Dóminum domus suæ. Constítuit.

℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

℟. Dóminum.

Glória Patri. Constítuit.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Tempore Paschali, ad Tertiam.

℟. *breve.* Constítuit eum dóminum domus suæ. * Allelúia, allelúia. Constítuit.

℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Constítuit.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. Allelúia.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Non inveniéntes.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 45]

Dilectus Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide, et lenitáte ipsius sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. *breve.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna est.

℣. Justus germinábit sicut lílium.

℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali, ad Sextam.

℟. *breve.* Magna est glória ejus in salutári tuo. * Allelúia, allelúia. Magna est.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Magna est.

℣. Justus germinábit sicut lílium. Allelúia.

℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Descéndit Jesus.

CAPITULUM.

[Sap. c. 10.]

Profugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. *breve* Justus germinábit * Sicut lílium. Justus.

℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℟. Sicut lílium.

Glória Patri. Justus germinábit.

℣. Plantátus in domo Dómini.

℟. In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali, ad Nonam.

℟. *breve.* Justus germinábit sicut lílium. * Alleluia, allelúia. Justus.

℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini. Allelúia.

℟. In átriis domus Dei nostri. Allelúia.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona Ibant paréntes, *ut in Laudibus*, 531.

Psalmi Capitulum, et Hymnus, ut in primis Vesperis, 509.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus.

℟. Et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce fidélis servus, et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Oratio Sanctissimæ Genitrícis, *ut supra*, 532.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXI MARTII.

in festo

S. BENEDICTI ABBATIS.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxxvii *præter sequentia.*

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Benedicti Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ si celebretur in Quadragesima.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 44.]

Laudemus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtute prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. in perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gaúdium.

LECTIO II.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

LECTIO III.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet ecclésia.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Benedictus, Núrtæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui subláeus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit: in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimerétur. Sed jam erumpénte ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verum póculum ei præbéntibus, Crucis signo vas confrégit, ac relicto monastério, in solitúdinem se recépit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Sed cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, comminuit, aram evértit, et lucos succéndit : ibíque sancti Martíni sacéllum, et sancti Joánnis ædículam extrúxit : oppidános autem et íncolas Christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia. Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila, Gothórum rex, exploratúrus an re ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit, depóne, inquit, fili, depóne quod geris : nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Qui áliquot ménsibus, ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos, quo die esset moritúrus : ac sepúlcrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diebus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit : sextóque die deférri vóluit in Ecclésiam : ubi sumpta Eucharístia, sublátis in cœlum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam : quam duo mónachi eúntem in cœlum vidérunt pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum stantem supra caput ipsíus dicéntem audiérunt : Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cœlum ascéndit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Ecçe nos relíquimus ómnia, *ut in Communi Abbatum*, cvj.

Nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXV MARTII.
in festo
ANNUNTIATIONIS
B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

Si hoc Festum venerit in Dominica privilegiata, transferendum erit in Feriam secundum immediate sequentem, quocumque Festo etiam æqualis, non tamen altioris ritus in eam incidente. Si vero occurrerit in Hebdomada majori, vel Paschali, tunc Annuntiationis Officium pari cum privilegio in Feriam secundam post Dominicam in Albis erit transferendum. Ita sacra Rituum Congregatio die 20 julii 1748.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus, *cum reliquis de Laudibus*, 524.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis ut in Officio parvo B. Mariæ*, clxxiv.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 7.]

Ecce virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus Ave, maris stella, clxxvj.

℣. Ave, María, grátia plena.

℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spíritus Sanctus in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis ut, qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

Ad Completorium, et Horas diei (etiam si fuerit intra tempus Paschale) in fine Hymnorum dicitur : Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Ave, María grátia plena : * Dóminus tecum.

Psalmus Vénite, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ, Psalmi, et versiculi Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ, clxxix, *excepta nona Anti-*

phona, prout infra suo loco notatur, 540.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David, Numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo: Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum.

Ecce concípies.

LECTIO II.

[Cap. 11.]

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini: non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

℟. Ave, María, grátia plena Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei.

Spíritus Sanctus.

LECTIO III.

[Cap. 35.]

Lætabitur desérta et ínvia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exultábit lætabúnda et laudans: glória

Líbani data est ei : decor Carméli, et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, et nolíte timére : ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum : quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est, concípies et páries Deum páriter et hóminem : * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium : et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta.

Ut benedícta.
Glória Patri.
Ut benedícta.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Serm. 2. de Nat. Dom.]

Deus omnípotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est : statim ut nos diabólica malígnitas veneno suæ mortificávit invídiæ, prædestináta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit ; denúntians serpénti, futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret, Christum scílicet in carne ventúrum : Deum hominémque signans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus : * Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Deus, Fortis.

℣. Super sólium David : et super regnum ejus sedébit in ætérnum.

Et vocábitur.

LECTIO V.

Nam quia glorificabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum, divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum : duram mortis subiísse senténtiam : seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solátium ; Deum quoque, justæ severitátis exi-

génteratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam; opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus (cujus volúntas non potest sua benignitáte privári) primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret : et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ et intellectus, spíritus consílii et fortitúdinis.

Et erit.

LECTIO VI.

Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc infírma Jesus Christus Dóminus noster, de cœlésti sede descéndens, et a Patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus : novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris : incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi : ante témpora manens, esse cœpit ex témpore: universitátis Dóminus, servílem formam, obumbráta majestátis suæ dignitáte, suscépit : impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis ; et immortális, mortis légibus subjacére.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, nescio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

Glória Patri.

Quia quem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Loco Antiphonæ Post partum, *dicitur Antiphona* Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu Sancto.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 2. in Lucam.]

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris, póssumus intellígere, et hoc propensióris fuisse consílii, quod eo potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de meis.

Benedictio.—Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

LECTIO VIII.

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, nemo quam virórum víderit, solus Angelus repérerit; sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Gaude, María virgo, cuncta hæréses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti: * Dum virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum virgo invioláta permansísti.

℣. Beáta es, quæ credidísti: quia perfécta sunt ea quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Dum virgo.

Glória Patri.

Dum virgo.

Si fuerit in Quadragesima, Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis. Alias.

LECTIO IX.

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promíssio est.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Missus est Gábriel Angelus

ríam vírginem despon-
Joseph.
lmus Dóminus regná-
m reliquis 19.

Antiphona.

:, María, grátia plena :
ius tecum : benedícta
nuliéribus.

Antiphona.

iméas, María : invenísti
n apud Dóminum :
ies filium.

Antiphona.

)it ei Dóminus sedem
patris ejus, et regná-
ætérnum.

Antiphona.

:e ancílla Dómini : fiat
secúndum verbum

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 7.]

virgo concípiet, et
filium, et vocábitur
n ejus Emmánuel. Bú-
ı et mel cómedet, ut
reprobáre malum, et
'e bonum.
mnus O gloriósa Vir-
n, clxxxvij.
Ave, María, grátia
Dóminus tecum.
'enedictus, Antiphona.
ıómodo fiet istud, An-
Dei, quóniam virum
:ognósco? Audi, María
, Spíritus Sanctus su-
ìniet in te, et virtus
iimi obumbrábit tibi.

ORATIO.

s, qui de beátæ Maríæ
vírginis útero, Verbum tuum,
Angelo nuntiánte, carnem
suscípere voluísti, præsta sup-
plícibus tuis ut, qui vere eam
genitrícem Dei crédimus, ejus
apud te intercessiónibus ad-
juvémur. Per eúmdem Dó-
minum.

*In Quadragesima fit com-
memoratio Feriæ.*

*Ad Primam, in respon-
sorio brevi, etiam si fuerit
intra tempus Paschale, di-
citur :*

℣. Qui natus es de María
vírgine.

AD TERTIAM.

Antiphona Ave, María.
Capitulum Ecce virgo con-
cípiet, *ut supra.*

*Notandum quod si hoc
Festum celebretur tempore
Paschali, tunc ad Horas
Responsoria brevia cum Al-
lelúia sumenda erunt ex
Officio beatæ Mariæ in Sab-
bato*, clxxij. *Alias, ut se-
quuntur.*

℟. *breve.* Spécie tua, * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere pro-
céde, et regna.
℟. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus
vultu suo.
℟. Deus in médio ejus,
non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Ne tímeas, Ma-
ría.

CAPITULUM.
[Luc. c. 1.]

Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

℟. *breve.* Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Ecce ancílla Dómini.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 11.]

Egredietur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis omnia ut supra in primis, 537. *Ad Magnificat, Antiphona.* Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens : Ave, grátia plena : Dóminus tecum : Benedícta tu in muliéribus.

Oratio Deus, qui de beátæ, *ut supra*, 542

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM PASSIONIS.

festum

SEPTEM DOLORUM

B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

Si hæc Feria sexta impedita fuerit Festo altioris ritus, tunc prædictum Festum Septem Dolorum transferendum erit ad Sabbatum immediate sequens, non obstante quod dicta die occurrat aliquod Officium alterius Sancti, dummodo non sit altioris ritus : tunc enim de Septem Doloribus eo anno nihil erit faciendum.

Notandum, quod si ob aliquam causam Vesperæ primæ hujus Festi omittendæ sint, tunc sequens Hymnus Stabat Mater dolorósa, *ponatur ad Matutinum, et post Versum* Ut sibi compláceam, *subjungatur Hymnus* Sancta Mater, istud agas, *usque in finem. Alias, ut sequitur.*

AD VESPERAS.

Antiphona Vadam ad montem, *cum reliquis de Laudibus*, 550.

Psalmus Crédidi, *cum re-*

liquis, ut in Vesperis Feriæ quintæ in Cœna Domini, 294.

CAPITULUM.

[Isaiæ, c. 53.]

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndit sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

HYMNUS.

Stabat Mater dolorósa
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius,
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam, et doléntem,
Pertransívit gládius.
Oh quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!
Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.
Quis est homo qui non fleret
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?
Quis non posset contristári,
Christi Matrem contempiári
Doléntem cum Fílio?
Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem Natum,
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.
Eia Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.
Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosissima.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tuam ipsius ánimam (ait ad Mariam Símeon) pertransíbit gládius.

ORATIO.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ vírginis et matris Maríæ dolóris gládius pertransívit, concéde propítius ut, qui Transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter adstántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum ántequam pátiar.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

ORATIO.

Esto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ, ut, quæ tibi non placent respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum.

Ad Completorium, et per Horas in fine Hymnorum

dicitur : Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Dolóres gloriósæ recoléntes Vírginis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.
Tui Nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.
Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus Quare fremuérunt gentes, *ut in Psalterio*, 4.

Antiphona.

Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus Dómine, quid multiplicáti sunt, 5.

Antiphona.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus Usquequo, Dómine, oblivísceris, 9.

℣. Pósuit me desolátam.

℟. Tota die mœróre conféctam.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 53.]

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum. Despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desi-

derábilis : * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat, caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum.

℣. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem, quam mundi salútem.

Omnis enim.

Benedictio Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nóstrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus córam tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornátiles, clavórum cúspide terebrátæ, * Humánæ salútis prétio quasi hyacínthis refértæ.

℣. Córnua in mánibus ejus : ibi abscóndita est fortitúdo ejus : sunt enim manus ejus.

Humánæ salútis.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum sceleràtis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit.

℣. In Cruce dénique moritúrus, huic matrem Vírginem vírgini commendávit.

Quia virgo.

Glória Patri.

Quia virgo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Psalmus Beátus qui intélligit, 69.

Antiphona.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Psalmus Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo, 80.

Antiphona.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagittæ: et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit, 81.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu.

℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Ex Serm. de 12. Stellis.]

Martyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis históría commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur: et tuam ipsius ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertránsivit: alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Ténebræ factæ sunt, cum crucifixíssent Jesum Judæi, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquísti me? * Et inclináto cápite emísit spíritum.

℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália, Virgo?

Et inclináto.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet

sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Pássio Dómini, * Ipsam ejus matrem, cárnali orbitáte gráviter percússam, vehementíssime contristávit.

℣. Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, ánimam vero transívit vírginis matris.

Ipsam ejus.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Non mirémini, fratres, quod Maria martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter alióquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit: Ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cháritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus sánguinem meum tangat, et tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturígine recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exíliat?

℣. Fílii tui de longe vénient, et filiæ tuæ de látere surgent.

Ut fons aquæ.

Glória Patri.

Ut fons aquæ.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Intendérunt arcum, rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus Exáudi, Deus, oratiónem meam cum deprecor, 84.

Antiphona.

Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus Dómine, Deus salútis meæ, 109.

Antiphona.

Replévit me amaritúdine, inebriávit me absynthio.

Psalmus Deus, laudem meam ne tacúeris, 129.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica lectio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 119 in Joann.]

Hæc nimírum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversúrus in vinum, díxerat matri: Quid mihi et tibi est múlier? nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, afféctu commendábat humáno: morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit Magístri docéntis.

℟. Dóleo super te, fili mi Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulíerum: * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te diligébam.

℣. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

Sicut enim.

Benedictio.—Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

LECTIO VIII.

Ex hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus, quod docébat, quando dicébat: Si quis autem suis, et máxime doméstícis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque doméstícum, quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii? Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse Magíster sanctórum de seípso constituébat exemplum quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat et regébat, sed ut matri homo, de qua creátus fúerat, et quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat.

℟. Eia, mater, fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus, * Et Domínicæ passiónis fructum sentiámus.

℣. Et sicut fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit: ita et nos commórtui cum eódem resurgámus.

Et Domínicæ.

Glória Patri.

Et Domínicæ.

Benedictio Per Evangélica dicta.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 19.

Antiphona.

Diléctus meus cándidus, et rubicúndus : comæ cápitis ejus sicut púrpura Regis vincta canálibus.

Antiphona.

Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo diléctus tuus declinávit?

Antiphona.

Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Antiphona.

Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 53]

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

HYMNUS.

Virgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári,
Fac me Cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die judícii.

Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória.
Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum vidísset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discípulum, quem diligébat, dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo : Ecce mater tua.

ORATIO.

Deus, in cujus passióne secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ vírginis et matris Maríæ dolóris gládius pertransívit, concéde propítius ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter adstántium in-

tercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis.

Et fit commemoratio Feriæ.

Appropinquábat autem dies festus Judæórum, et quærébant príncipes sacerdótum quómodo Jesum interficerent, sed timébant plebem.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

ORATIO.

Cordibus nostris, quǽsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infúnde, ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

In responsorio brevi dicitur ℣. Qui passus est pro hómine.

AD TERTIAM.

Antiphona Diléctus meus.

Capitulum Quis crédidit, *ut supra.*

℟. *breve.* Pósuit me * Desolátam. Pósuit.

℣. Tota die mœróre conféctam.

℟. Desolátam.
Glória Patri. Pósuit.

℣. Fácies mea intúmuit a fletu.

℟. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

AD SEXTAM.

Antiphona Quo ábiit.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 53.]

Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. *breve.* Fácies mea, * Intúmuit a fletu. Fácies mea.

℣. Et pálpebræ meæ caligavérunt.

℟. Intúmuit.
Glória Patri. Fácies mea.

℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi

℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

AD NONAM.

Antiphona Fulcíte me flóribus.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 53.]

Generationem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. *breve.* Deus, vitam meam, * Annuntiávi tibi. Deus, vitam.

℣. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

℟. Annuntiávi.
Glória Patri. Deus, vitam.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, 543.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vidísset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discípulum, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo : Ecce mater tua.

Et fit commemoratio Feriæ.

Antiphona.

Príncipes sacerdótum consílium fecérunt ut Jesum occíderent : dicébant autem : non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui protectiónis tuæ glóriam quǽrimus, liberáti a malis ómnibus secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum nostrum.

FESTA APRILIS.

DIE II APRILIS.

IN FESTO

S. FRANCISCI DE PAULA,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti, tríbue, quǽsumus, ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha: si vero in Quadragesima, Beátus vir qui invéntus, *de Communi Confessoris non Pontificis*, cij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est : quem paréntes, cum diu prole caruíssent, voto facto, beáti Francisci précibus suscepérunt. Is adoléscens divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex, victu ásperam, sed meditatiónibus cœléstibus suávem vitam duxit. Sed cum virtútum ejus fama lóngius manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, fratérnæ charitátis causa e solitúdine egréssus, Ecclésiam prope Paulam ædi-

ficávit, ibíque prima sui Ordinis fundaménta jecit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Erat in eo miríficaloquéndi grátia: perpétuam virginitátem servávit, humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinéntia fuit admirábili: semel in die post solis occásum reficiebátur, et ad panem, et aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet: quam consuetúdinem ut Fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Multis miráculis servi sui sanctitátem Deus testári vóluit: quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum strato super flúctibus pállio cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spíritu prædíxit. A Ludovíco undécimo, Francórum rege expetítus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo séptimo: cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Eum Leo Papa décimus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium, Nolíte timére, pusíllus grex, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, civ.

Si celebretur in Quadragesima, Lectio nona erit de Homilia Feriæ occurrentis,

et de ea fit commemoratio in Laudibus.

DIE II APRILIS.

IN FESTO

SANCTI ISIDORI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

*Omnia de Communi ConfessorisPontificis,*lxviij,*præter sequentia.*

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti, præsta, quæsúmus, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

In primo Nocturno, Lectiones Sapiéntiam ómnium antiquórum, *de Communi Doctorum,* lxxxiv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Isidorus, natióne Hispánus, Doctor egrégius, ex nova Carthágine Severiáno patre provínciæ duce natus, a sanctis Epíscopis Leándro Hispalénsi, et Fulgéntio Carthaginiénsi frátribus suis pie et liberáliter educátus, Latínis, Græcis et Hebráicis litteris, divinísque, et humánis légibus instrúctus, omni scientiárum, atque Christianárum virtútum género præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscens, hæresim Ariánam, quæ gentem Gothórum Hispániæ latíssime dominántem jam pridem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit, quin ab Hæréticis necarétur. Leándro vita functo, ad Hispalénsem Cáthedram invítus quidem, sed urgénte in primis Recarédo rege, magnóque étiam Cleri, populíque consénsu assúmitur, ejúsque electiónem sanctus Gregórius Magnus, nedum auctoritáte Apostólica confirmásse, sed et eléctum transmísso de more pállio decorásse, quin étiam suum, et Apostólicæ sedis in univérsa Hispánia Vicárium constituísse perhibétur.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

In Episcopátu quantum fúerit constans, húmilis, pá-

tiens, misericors, in Christiána et Ecclesiástica disciplína instauránda sollícitus, eáque verbo, et scriptis stabiliénda indeféssus, atque omni demum virtútum ornaménto insignítus, nullíus lingua enarráre sufficéret. Monástici quoque institúti per Hispániam promótor et amplificátor exímius, plura constrúxit monastéria: collégia itidem ædificávit, ubi stúdiis sacris, et lectiónibus vacans, plúrimos discípulos, qui ad eum confluébant, erudívit, quos inter sancti Ildefónsus Toletánus et Bráulio Cæsar-Augustánus, Epíscopi, emicuérunt. Coácto Híspali Concílio, Acephalórum hæresim Hispániæ jam minitántem, acri, et eloquénti disputatióne fregit, atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis, et doctrínæ famam adéptus est, ut elápso vix ab ejus óbitu sextodécimo anno, univérsa Toletána Synodo duórum supra quinquagínta Episcopórum plaudénte, ipsóque étiam sancto Ildefónso suffragánte, Doctor egrégius, Cathólicæ Ecclésiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus, et cum reveréntia nominándus appellári meruérit: eúmque sanctus Bráulio non modo Gregório Magno comparáverit, sed et erudiéndæ Hispániæ loco Jacóbi Apóstoli cœlitus datum esse censúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Scripsit Isidórus libros Etymologiárum, et de Ecclesiásticis officiis, aliósque quamplúrimos Christiánæ et Ecclesiásticæ disciplínæ ádeo útiles, ut sanctus Leo Papa quartus ad Episcopos Británniæ scríbere non dubitáverit, sicut Hierónymi, et Augustíni, ita Isidóri Dicta retinénda esse, ubi contígerit inusitátum negótium, quod per Cánones mínime definíri possit. Plures étiam ex ejúsdem scriptis senténtiæ inter Canónicas Ecclésiæ leges relátæ conspiciúntur. Præfuit Concílio Toletáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo, dénique cum ab Hispánia Ariánam hærésim eliminásset, morte sua, et regni vastatióne a Saracenórum ármis públice prænuntiáta, postquam quadragínta círciter annos suam rexísset Ecclésiam, Híspali migrávit in cœlum anno sexcentésimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leándrum fratrem, et Florentínam sorórem, ut ipse mandáverat, primo cón-

ditum, Ferdinándus primus, Castéllæ et Legiónis rex ab Enéto Saracéno Híspali dominánte magno prétio redémptum Legiónem tránstulit, et in ejus honórem Templum ædificátum est : ubi miráculis clarus, magna pópuli devotióne cólitur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℟. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur, ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Et réliqua.

Homilía S. Isidóri Epíscopi.

[Lib. 2, Offic. ad S. Fulg. c. 5.]

Qui in erudiéndis, atque instituéndis ad virtútem pópulis præerit, necésse est ut in ómnibus sanctus sit, et in nullo reprehensíbilis habeátur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipse a peccáto debet esse aliénus. Nam qua fronte subjéctos argúere póterit, cum illi statim possit corréctus ingérere, Ante doce te quæ recta sunt? Prímitus quippe semetípsum corrígere debet, qui álios ad bene vivéndum admonére studet, ita ut in ómnibus semetípsum formam vivéndi præbeat, cunctósque ad bonum opus, et doctrína, et ópere próvocet. Cui étiam sciéntia Scripturárum necessária est : quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest, sic vivens. Porro si et doctrína, et sermóne fúerit eruditus, potest céteros quoque instrúere, et docére suos, et adversários repercútere, qui nisi refutáti fúerint, atque convícti, fácile possunt simplícium corda pervértere.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

Hujus sermo debet esse purus, simplex, apértus, plenus gravitátis, et honestátis, plenus suavitátis, et grátiæ, tractans de mystério legis, de doctrína fídei, de virtúte continéntiæ, de d-

ciplína justítiæ : unumquémque ádmonens divérsa exhortatióne, juxta professiónem, morúmque qualitátem, scílicet, ut prænóscat quid, cui, quando, vel quómodo prófcrat. Cujus præ céteris speciále officium est, Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exémpla Sanctórum imitári, vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere, cum frátribus pacem habére, nec quemquam de membris suis discérpere, nullum damnáre, nisi comprobátum, nullum excommunicáre, nisi discússum. Quique ita humilitáte páriter, et auctoritáte præésse debet, ut neque per nimiam humilitátem suam subditórum vítia convaléscere fáciat, neque per immoderántiam severitátis potestátem exérceat, sed tanto cáutius erga commíssos sibi, quanto dúrius a Christo indagári formídat.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus : * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

In Quadragesima Lectio nona de Homilia Feriæ, et commemoratio in Laudibus. Alias.

LECTIO IX.

Tenebit quoque illam supereminéntem donis ómnibus charitátem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitátis cháritas, locus autem hujus custódis humílitas. Habébit étiam inter hæc ómnia castitátis eminéntiam, ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinaménto carnis sit munda, et líbera. Inter hæc oportébit cum sollícita dispensatióne curam páuperum gérere, esuriéntes páscere, vestíre nudos, suscípere peregrínos, captívos redímere, víduas ac pupíllos tuéri, pervígilem in cunctis exhibére curam, providéntiam habére distributióne discréta. In quo étiam hospitálitas ita erit præcípua, ut omnes cum benignitáte, et charitáte suscípiat. Si enim omnes fidéles illud Evangélium audíre desíderant, Hospes fui, et suscepístis me, quanto magis Episcopus, cujus diversórium cunctórum debet esse receptáculum?

Te Deum laudámus, 18.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis, et Feriæ.

DIE V APRILIS.

in festo

S. VINCENTII FERRERII.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confes-

soris non Pontificis, lxxxviij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es, concéde nobis fámulis tuis ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sancti Isidori.

Antiphona O Doctor óptime.

℣. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui pópulo, *ut supra*, 554.

Postea Feriæ, si venerit in Quadragesima.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha : si vero in Quadragesima, Beátus vir, *de Communi Confessoris non Pontificis*, cij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Vincentius honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, Religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit : et emíssa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúmbens, Theológiæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox obténta a superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam arguére, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, tribus et linguas diffúnderet, et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos terróre concússos, atque a terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

In hoc autem Apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit. Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem hábuit, inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit : sancta et recta

consília nulli denegávit : carnes numquam comédit, nec vestem líneam índuit : populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit : et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur, et uníta servarétur, plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit, et ampléxus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Per ipsum divína virtus, in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt : spíritus immúndos e corpóribus éxpulit : surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit, lepròsos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európæ provínciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono, quem Callístus tértius Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xcviij.

In Quadragesima legitur nona Lectio de Homilia Feriæ, et de ea fit commemoratio in Laudibus.

DIE XI APRILIS.

IN FESTO

S. LEONIS PAPÆ,

confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter sequentia.*

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte

Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Petrus Apostólus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcessíbilem: conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Euge, serve bone, et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

LECTIO I.

In quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi: quem cum nòn vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta: reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophetæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt, passiónes, et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt

vobis, Spíritu Sancto misso de cœlo, in quem desideránt Angéli prospícere.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

LECTIO III.

Propter quod succíncti lumbos mentis vestræ, sóbrii, perfécte sperâte in eam, quæ affértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi: quasi fílii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos Sanctum: et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego Sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptióne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri témpore conversámini. Sciéntes, quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis: sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti: præcógniti quidem ante mundi constitutiónem, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Leo primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléiam triénnii obsidióne captam dirípuit et incéndit: unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus: cujus divína eloquéntia persuásum est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset, quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret, respóndit, se adstántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret.

Quare in Pannóniam revérsus est.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :* Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Leo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi, et sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis, ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiam a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis et Eutichiánis exagitári vidéret, ad eam purgándam, et in fide Cathólica confirmándam, Concílium Chalcedonénse indíxit. Ubi sexcéntis trigínta coáctis Epíscopis, Eútyches, et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt: ejusdémque Concílii decréta sua auctoritáte confirmávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

His actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas, et ædificándas Ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria, pia fœmina, sancti Stéphani Ecclésiam construxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário : ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit, multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus Basílicis, Petri, Pauli et Constantiniána, cámeras extrúxit, ædificávit monastérium vicínum Basílicæ sancti Petri : sepúlcris Apostolórum custódes adhíbuit, quos cubiculários appellávit. Státuit, ut in actióne mystérii dicerétur Sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam. Sanxit, ne mónacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, tértio Idus Aprilis obdórmivit in Dómino. Sedit in Pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.
Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.

[Serm. 2 in anniver. assumptionis suæ.]

Cum, sicut Evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) credérent, respondissétque beátus Petrus, dicens: tu es Christus Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus est Simon Barjóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cœlórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositío veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo insérit cœlo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno hærede non déficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exulta-

tiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

Si venerit in Quadragesima, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ, et de ea fit commemoratio in Laudibus. Alias.

LECTIO IX.

Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus: obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait: et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excellére, quos in ipsa Apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XIII APRILIS.

in festo

SANCTI HERMENEGILDI,

martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Si fuerit in Quadragesima, omnia sumuntur de Communi unius Martyris extra tempus Paschale, xxvj, *præter ea quæ hic habentur propria.*

Si vero post Pascha, omnia sumuntur ex Communi Martyrum tempore Paschali, xlj, *præter ea, quæ sequuntur.*

Si in primis Vesperis hujus Festi ob aliquam causam sequens Hymnus Regáli sólio, *dicendus non sit, tunc ponatur ad Matutinum: et Hymnus Matutini*, Nullis te génitor, *substituendus est in Laudibus. Alias.*

In utrisque Vesperis, et Laudibus.

HYMNUS.

Regali sólio fortis Ibériæ
Hermenegilde jubar, glória mártyrum,
Christi quos amor almis
Cœli cœtibus ínserit.
Ut perstas pátiens pollícitum Deo
Servans obséquium! quo pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cautus nóxia, quæ placent.
Ut motus cóhibes, pábula qui parant

Surgéntis vítii, non dúbios
agens
Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit!
Sit rerum Dómino jugis
honor patri,
Et Natum célebrent ora pre-
cántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant.
Amen.

ORATIO.

Deus, qui beátum Hermenegíldum mártyrem tuum cœlésti regno terrénum postpónere docuísti, da, quæsumus, nobis ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum nostrum.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM.

Nisi dicendus sit præcedens Hymnus Regáli sólio, *dicitur Hymnus sequens.*

Nullis te génitor blandítiis
trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupídine.
Diris non ácies te gládii
minis,
Nec terret périmens carníficis
furor:
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia Cœlitum.
Nunc nos e Súperum pró-
tege sédibus
Clemens, atque preces, dum
cánimus tua
Quæsítam nece palmam,
Pronis áuribus éxcipe.
Sit rerum Dómino jugis
honor Patri,
Et Natum célebrent ora pre-
cántium,
Divinúmque suprémis.
Flamen láudibus éfferant.
Amen.

In Primo Nocturno, si celebretur in Quadragesima Lectiones Fratres, debitóres, *de Communi plurimorum Martyrum*, ℟v.

Si vero post Pascha, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 3, cap. 31.]

Hermenegildus rex, Leovigíldi regis Visigothórum fílius, ab Ariána hæresi ad fidem Cathólicam viro reverendíssimo Leándro Hispalénsi Epíscopo, dudum mihi in amicítiis familiáriter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hæresim redíret et præmiis suadére, et minis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret, nunquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset: irátus pater eum privávit regno rebúsque expoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus emollíre

valuísset, in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit ítaque Hermenegildus rex júvenis terrénum regnum despícere, et forti desidério cœléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo, ad confortándum se, preces effúndere, tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuisse, quod potúerit auférri.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

Superveniente autem Pascháli festivitátis die, intémpestæ noctis siléntio ad eum pérfidus pater Ariánum Epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communiónem percíperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo déditus, Ariáno Epíscopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfídiam dignis increpatiónibus répulit: quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se itaque revérso Epíscopo, Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic, ubi jacébat, occíderent: quod et factum est. Nam mox, ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt: hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constitérat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuérunt mirácula: nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem regis et mártyris audíri: atque ideo veráciter regis, quia et mártyris.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedínis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

Tempore Paschali.

℟. In servis suis. Allelúia

Consolábitur Deus. Allelúia.
℣. Judicábit Dóminus pó-
ulum suum, et in servis suis.
Consolábitur.

LECTIO VI.

Quidam étiam ferunt, quod
lic noctúrno témpore ac-
énsæ lámpades apparébant.
Inde et factum est, quáte-
us corpus illíus, ut vidéli-
et mártyris, jure a cunctis
délibus venerári debuísset.
ater vero pérfidus et parri-
ida, commótus pœniténtia,
oc fecisse se dóluit, nec
amen usque ad obtinéndam
alútem pœnituit: nam quia
era esset Cathólica fides,
gnóvit; sed gentis suæ ti-
ıóre pertérritus, ad hanc
ervenire non méruit. Qui,
bórta agritúdine, ad ex-
réma perdúctus est, et Leán-
ro Epíscopo, quem prius
ehemënter afflíxerat, Recca-
édum regem fílium suum,
uem in sua hæresi relinqué-
at, commendáre curávit,
t in ipso quoque tália fáce-
t, quália et in fratre suis
xhortatiónibus fecisset: qua
ommendatióne expléta, de-
nctus est. Post cujus mor-
m Reccarédus rex, non
atrem pérfidum, sed fra-
em mártyrem sequens, ab
riánæ hæréseos pravitáte
nvérsus est, totámque Vi-
sothórum gentem ita ad
am perdúxit fidem, ut
llum in suo regno militáre
rmitteret, qui regni Dei
hostis exístere per hæréticam
pravitátem non timéret. Nec
mirum; quod veræ fidei præ-
dicátor factus est, qui frater
est mártyris: cujus hunc
quoque mérita ádjuvant, ut
ad omnipoténtis Dei gré-
mium tam multos redúcat.

℟. Stola jucunditátis ín-
duit eum Dóminus: * Et co-
rónam pulchritúdinis pósuit
super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus
pane vitæ et intelléctus: et
aqua sapiéntiæ salutáris po-
távit illum.
Et corónam.
Glória Patri.
Et corónam.

Tempore Paschali.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte
et vidéte Mártyres cum co-
rónis, quibus coronávit eos
Dóminus, * In die solemni-
tátis et lætítiæ. Allelúia.
℣. Quóniam confortávit
seras portárum tuárum, be-
nedíxit fílios tuos in te.
In die.
Glória Patri.
In die.

In tertio Nocturno, tam in Quadragesima quam post Pascha, legitur Homilia in Evangelium Si quis venit ad me, *de Communi unius Martyris*, xxxv. *Et si celebretur in Quadragesima, nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio in Laudibus.*

Quando ad Matutinum

fuerit Hymnus Re-
io, *tunc ad Laudes*
Hymnus Nullis te gé-
:t supra, 565.
ecundis Vesperis fit
moratio sequentis.
nune sanctorum Mar-
tempore Paschali ha-
um aliis Communibus,
klj.

E XIV APRILIS.

IN FESTO

nctorum martyrum

II, VALERIANI ET MAXIMI.

ORATIO.

:A, quæsumus, omni- Deus, ut, qui sanc- mártyrum tuórum Ti- , Valeriáni, et Máximi nia cólimus, eórum virtútes imitémur. Per.

LECTIO II.

RIANUS Románus, nó- nere ortus, Alexándro › Imperatóre, hortátu Cæcíliæ vírginis, quam ari nobilitáte uxórem nderat, una cum Ti- › fratre a sancto Ur- Papa baptizátur. Quos ːæféctus Urbis Almá- Christiános esse co- t, et património paupé- distribúto, Christianó- órpora sepelíre, accer- gráviter reprehéndit: ubi Christum Deum ínter confiténtes, deos dæmoniórum inánia icra prædicántes videt, cædi jubet.

LECTIO III.

SED cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum venneréntur, imo fortes in fidei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus Præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætérea Præfécti minístris: qui paulo post plumbátis contúsi, omnes ex diáboli minístris, Christi Dómini mártyres evasérunt.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XIV APRILIS.

IN FFSTO S. ANICETI,

papæ et martyris.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Aniceti mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut, cujus natalítia cólimus, de ejusdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

LECTIO III.

ANICETUS Syrus, Imperatóre Marco Aurélio, Antoníno, præfuit Ecclésiæ. Decrevit, ne clérici comam nutrírent. Quinquies mense Decémbri ordinávit Presbyteros decem et septem, Diáconos quátuor, Epíscopos per divérsa loca novem. Vixit in Pontificatu annos octo, menses octo dies vigínti quátuor. Propter

Christi fidem martyrio coronátus, sepúltus est via Appia in cœmetério, quod póstea Callisti appellátum est, decimoquinto kaléndas máias.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XXI APRILIS.

in festo

SANCTI ANSELMI,

episcopi, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter sequentia.*

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sancte lumen, beáte Anselme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones Sapiéntiam ómnium antiquórum, *ut in Communi Doctorum*, lxxxiv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Anselmus Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ, Gundúlpho, et Ermembérga, nobílibus et Cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio, atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis, et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juvenili ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria, et bonis ómnibus derélictis, ad monastérium Beccénse, Ordinis sancti Benedícti se cóntulit: ubi emissa reguläri professióne sub Herluíno Abbáte observantissimo, et Lanfránco viro doctissimo, tanto ánimi fervóre, et jugi stúdio in litteris, et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Abstinéntiæ, et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur extinctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis docéndo, et respondéndo váriis de religióne quæsítis, eménso, quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat,

ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrymárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem monastérii, ínvidos fratres ita charitáte, humilitáte, et prudéntia lenívit, ut, quos æmulos accéperat, sibi, et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto rédderet. Mórtuo Abbáte, et in ejus locum (licet invítus) suffféctus, tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modo Régibus, et Epíscopis venerati óni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se, et Ecclésiam Cathólicam ejus oratiónibus commendábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David sérvum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Defuncto Lanfránco Archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, Ansélmus urgénte Willélmo Angliæ rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnánte, ad ejúsdem Ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corruptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et Concíliis celebrátis, prístinam pietátem, et Ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cum mox idem Willélmus rex vi, et minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit, bonorúmque direptiónem, et exílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit: a quo honorífice excéptus, et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi Concílio Spíritum Sanctum étiam a Fílio procedéntem contra Græcórum errórem innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henríco rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino, famam non solum miraculórum, et sanctitátis (præcipue ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri Passiónem, et beátam Vírginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem Christiánæ religiónis, animárum proféctum, et ómnium Theologórum, qui sacras lítteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cœlitus hausisse ex ejus libris ómnibus appáret.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse inter-

cédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. can. 4.]

Vos estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit ? Sed propriétas est quæréndа dictórum, quam et Apóstolorum officium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. Allelúia.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

LECTIO IX.

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári unquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit : et ídeo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu

accépti sapóris amísso; vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his, quos salíerint, pédibus incedéntium proteråntur.

Te Deum laudámus, 18.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis.

DIE XXII APRILIS.

in festo

SS. SOTERIS ET CAII,

pontificum et martyrum.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Beatorum mártyrum, paritérque Pontíficum Sotéris et Cáii, nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Soter, Fundis in Campánia natus, sancívit, ne sacræ vírgines vasa sacra et pallas attíngerent, neve thuris ministério in Ecclésia uteréntur. Idem státuit, ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in Pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem et octo: martyrio coronátur sub Marco Aurélio Imperatóre, et in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur, more majórum, mense decémbri creátis Presbyteris decem et octo, Diáconis novem, Epíscopis per divérsa loca úndecim.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

Caius Dálmata, ex génere Diocletiáni Imperatóris, constítuit, ut his Ordinum et honórum grádibus in Ecclésia ad Episcópatum ascenderétur, Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólyti, Subdiáconi, Diáconi, Presbyteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit: verum octo post annis una cum Gabino fratre martyrii corónam consecútus est, cum sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies quinque, creátis mense de-

cémbri Presbyteris vigintiquinque, Diáconis octo, Epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério Callísti, décimo kaléndas máii. Ejus memóriam Urbánus octávus in Urbe renovávit, dírutam Ecclésiam restítuit; Título, Statióne, et ipsíus relíquiis decorávit.

℟. In servis suis. Allelúia. * Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.

Consolábitur.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO VI.

[Serm. 22.]

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contumélíæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te.

In die.

Glória Patri.

In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos pálmites, *de communi Martyrum, tempore Paschali*, l.

In secundis Vesperis fit a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

---

*DIE XXIII APRILIS.

in festo

S. GEORGII, MARTYRIS.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Martyris, tempore Paschali, xlj, *præter Orationem.*

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Geórgii mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas, concéde propítius ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Sanctorum Soteris et Caii.

Antiphona.

Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio Beatórum mártyrum, *ut supra*, 572.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo nocturno, Lectiones de Epistola Sancti Cypriani Episcopi et martyris. Quibus ego vos, *de Communi Martyrum tempore Paschali*, xlviij.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, *de Communi Martyrum tempore Paschali*, xlv.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XXIV APRILIS.

in festo

S. FIDELIS A SIMARINGA,

martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Martyris tempore Paschali, xlj, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Fidélem, Seráphico spíritus ardóre succénsum, in veræ fidei propagatióne martyrii palma et gloriósis miráculis decoráre dignátus es, ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et charitáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio sancti Georgii.

Antiphona.

Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctorum ejus. Allelúia.

Oratio Deus, qui nos beáti, *ut supra*, 573.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Fidelis in óppido Suéviæ Sigmaringa ex honésta Reyórum família natus, ab ineúnte ætáte singuláribus natúræ, et grátiæ donis ornátus præfúlsit. Egrégiam quippe sortítus índolem, morúmque óptima imbútus disciplina, dum Fribúrgi Philosophíæ, et juris utriúsque láuream emeruit, in schola étiam Christi ad perfectiónis ápicem sédulo virtútum exercitio conténdere cœpit. Nobílium exinde Virórum, várias Európæ províncias lustrántium comes adscítus, eos ad christiánam piétatem sectándam tam verbis quam opéribus excitáre non déstitit. Quinímo in eódem itinere crebris austeritátibus desidéria carnis mortificáre, ac ita seipsum régere stúduit, ut in tanta rerum

vicissitúdine nullo unquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris prætérea, et justítiæ strénuus propugnátor, post réditum in Germániam célebre sibi nomen acquisívit in Advocáti múnere: in quo tamen, cum Fori perícula esset expértus, tutiórem ætérnæ salútis viam íngredi deliberávit, et supérna vocatióne illustrátus, paulo post Ordini Seráphico inter Fratres Minóres Capucínos adscríbi pétiit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

Piæ petitiónis compos rédditus, mundi, suíque contémptor insígnis in ipso statim tyrocínio, magísque cum solémnis professiónis vota in gáudio spíritus Dómino nuncupásset, in regulári observántia ómnibus admiratióni fuit, ac exémplo. Oratióni máxime, et sacris lítteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliórem frugem, verum étiam Heterodóxos ad veritátis cognitiónem attráxit. Plúribus in locis cœnóbii præféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretióne et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimæ paupertátis zelátor egrégius, quidquid vel minus necessárium viderétur, e cœnóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias, et flagélla salutári seípsum prósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in fílios, osténdit. Cum pestífera febris Austríacas militáres cópias dire afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua charitátis offícia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animorum dissídiis, aliísque próximi necessitátibus sublevándis, consílio, et ópere ádeo prægláre se gessit, ut pater pátriæ merúerit appellári.

℟. In servis suis. Allelúia.* Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.

Consolábitur.

LECTIO VI.

Deiparæ Vírginis, et Rosárii cultor eximius, illíus præcípue, aliorúmque Sanctórum patrocíniis a Deo postulávit, ut in Cathólicæ fídei obséquium, vitam sibi et sánguinem fúndere licéret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri

devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta Præses eligerétur illárum Missiónum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhætia tunc témporis instítuerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo suscípiens, tanto fervóre execútus est, ut plúribus hæréticis ad Orthodóxam fidem convérsis, spes non módica effúlserit totíus illíus gentis Ecclésiæ et Christo reconciliándæ. Prophetiæ dono præditus, futúras Rhætiæ calamitátes, suique necem ab hæréticis inferéndam sæpius prædixit. Postquam vero insidiárum probe cónscius, impendénti agóni se præparásset, die vigesimaquárta aprílis anno millésimo sexcentésimo vigesimo secúndo ad Ecclésiam loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit: ubi ab hæréticis, qui prídie conversiónem simulántes, eum dolóse ad prædicándum invitáverant, concióne tumultuárie interrúpta, per vérbera et vúlnera eídem crudéliter inflícta, gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus, primítias Mártyrum memorátæ Congregatiónis próprio sánguine consecrávit: plúribus signis et miráculis exínde clarus, præsértim Cúriæ, et Veldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus relíquiæ asservántur.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te.
In die.
Glória Patri.
In die.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Augustini Episcopi in Evangelium Ego sum vitis vera, *de Communi Martyrum tempore Paschali*, xlv.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XXV APRILIS.

IN FESTO S. MARCI,
evangelistæ.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, xxij, *præter ea quæ hic assignantur.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum Evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti, tribue, quæsumus, ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne deféndi. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio sancti Fidelis a Sigmaringa.

Antiphona.

Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio Deus, qui beátum Fidélem, *ut supra*, 574.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et spléndor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Beátus vir qui métuit Dóminum. Allelúia.* In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

In mandátis.

LECTIO II.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tristítia vestra. Allelúia. * Convertétur in gáudium. Allelúia, allelúia.

℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra.

Convertétur.

LECTIO III.

Similitudo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper; duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora

eórum; et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini. Alleluia. * Mors sanctórum ejus. Alleluia.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur.

Mors sanctórum.

Glória Patri.

Mors sanctórum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

Marcus discipulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio quod ipse conféceral, perréxit in Ægyptum, et primus Alexándriæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætitia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

Denique Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexándriæ primam Ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia : sic et ille, quod Alexándriæ sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexándriæ, succedénte sibi Aniáno.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

LECTIO VI.

[Homilia 3, liber 1.]

Sancta quátuor animália, quæ prophetiæ spíritu futúra prævidéntur, súbtili narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et

quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt. Allelúia. Modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte. Allelúia, allelúia.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

Repléti sunt.

Glória Patri.

Repléti sunt.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos: et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 17. in Evangelia.]

Dominus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus, quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dó-

minus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia : * Et sicut lac coagúlati sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut.

Glória Patri.

Et sicut.

LECTIO IX.

Hinc namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit; inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus : ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus, 18.

Hodie qui non intersunt processioni Litaniarium, dicant illa, privatim post Matutinum cum suis Precibus, et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litaniæ majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam tertiam sequentem.

In secundis Vesperis fit commemoratio Festi sequentis.

DIE XXVI APRILIS.

in festo

SS. CLETI ET MARCELLINI

pontificum et martyrum.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus, in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Beatorum mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni, nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio : et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Si hoc Festum celebretur Feria secunda Rogationum. Lectiones primi Nocturni sumuntur ex Communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, ut infra, lj.

et nona Lectio legitur de Homilia Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dicta Feria secunda, aut in Vigilia Ascensionis, in primo Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti extra tempus Paschale, nisi propriæ Assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolæ præcedentis Dominicæ, quod omissum est ob aliud Festum in ea celebratum, in quo propriæ Lectiones assignatæ sunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Cletus Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, e vico Patrício, Imperatóribus Vespasiáno et Tito Ecclésiam gubernávit. Is ex præcépto Príncipis Apostolórum in Urbe vigintiquínque Presbyteros ordinávit. Primus, in litteris verbis illis usus est : Salútem et Apostólicam benedictiónem. Qui, Ecclésia óptime contitúta, cum ei præfuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno Imperatóre, secunda post Nerónem persecutióne, martyrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

LECTIO V.

Marcellinus Románus in immáni illa Diocletiáni Imperatóris persecutióne terróre pertérritus, deórum simulácris thus adhíbuit : cujus peccáti mox illum tantópere pœnítuit, ut Sinuéssam ad Concílium plurimórum Episcopórum vénerit cilício indútus, ubi lácrymis profúsis scelus suum palam conféssus est. Quem tamen damnáre ausus est nemo, sed omnes una voce clamárunt : Tuo te ore, non nostro judício júdica : nam prima Sedes a némine judicátur. Petrum quoque propter eámdem ánimi infirmitátem deliquísse, et a Deo simílibus lácrymis véniam impetrásse.

℟. In servis suis. Allelúia. * Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

LECTIO VI.

Marcellinus Romam revérsus, Imperatórem adit, gráviter eum accúsans, quod se ad tantam impietátem impulísset. Quamóbrem ille Marcellínum una cum tribus áliis Christiánis, Cláudio,

Cyríno et Antoníno, cápite plecti jubet. Quorum projécta córpora cum trigínta sex dies jussu Imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, Presbyteris et Diáconis, hymnis, ac lumínibus adhíbitis, honorífice sepeliénda curávit in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres: quo témpore fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te.

In die.

Glória Patri.

In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos pálmites, *de Communi Martyrum tempore Paschali*, I.

DIE XXVIII APRILIS.

IN FESTO S. VITALIS, martyris.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti Vitális mártyris tui natalítia cólimus. intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

LECTIO III.

Vitalis miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice Ravénnam ingréssus, cum vidísset Ursicínum médicum ob Christiánæ fidei confessiónem ductum ad supplícium, páululum in torméntis titubáre, exclamávit: Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis ætérnæ jáculo confícias. Qua voce confirmátus Ursicínus, martyrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus, Vitálem comprehéndi jubet, et equúleo tortum, atque in profúndam fóveam demérsum, lapídibus óbrui. Quo facto quidam Apóllinis sacérdos, qui Paulínum in Vitálem incitárat, oppréssus a dæmone, clamáre cœpit: Tu me nímium, Vitális Christi martyr, incéndis: et illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XXIX APRILIS.

IN FESTO S. PETRI, martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Mar-

tyrum tempore Paschali, xlj, præter sequentia.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Petri mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fidei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus, quid tandem in iis didicísset; Christiánæ fidei Symbolum se didicisse respóndit, neque ullis unquam patris, patruíve blandítiis, aut minis, a fidei constántia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit: ubi a Spíritu Sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscépit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

LECTIO V.

Magno virtútum splendóre in religióne elúxit: corpus et ánimum ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum umquam senserit. Carnem jejúniis et vigíliis macerábat: mentem divínis contemplatiónibus exercébat. In salúte animárum procuránda assídue versabátur: peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

℟. In servis suis. Allelúia. * Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.

Consolábitur.

LECTIO VII.

Tanto fidei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eamque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hærétici necem, quam his paulo ante concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem, ímpius sicárius semel atque itérum in cápite gládio

vulnerávit : jamque pene mórtuus, Symbolum fidei, quam infans viríli fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit; iterúmque látera mucróne transverberátus, ad martyrii palmam migrávit in cœlum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo : quem multis illústrem miráculis Innocéntius Quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus corónavit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te.

In die.

Glória Patri.

In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, *ut in Communi Martyrum tempore Paschali*, xlv.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de Sancta Catharina, cum commemoratione Sancti Petri.

DIE XXX APRILIS.

in festo

S. CATHARINÆ SENENSIS, virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, cvij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut, qui beátæ Catharínæ vírginis tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Sancti Petri.

Antiphona.

Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio. Præsta, quæsumus, *ut supra*, 582.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Catharina, virgo Senénsis piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharistiæ communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur :

æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínæ nomen, et úndique ad eam ægróti, et malignis vexáti spirítibus, deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Cum Pisis immorarétur, die Domínico refécta cibo cœlésti, et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifixum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes: ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatrices apparérent, contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes, et cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imagínibus beátæ Catharínæ ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. Allelúia.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Doctrina ejus infúsa, non acquisíta fuit: sacrárum litterárum professóribus difficíllimas de Divinitáte quæstiónes proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit: multa extínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant, et interdícto Ecclesiástico suppósiti erant, Avenionem ad Gregórium undécimum Pontíficem Máximum profécta est: cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit: deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad Sedem suam Románam

personáliter accédere, quod et fecit. Eídem Gregório, et Urbáno sexto ejus successóri, acceptíssima fuit, ádeo, ut legatiónibus eórum fungerétur. Déniquepostinnúmera virtútum insígnia, dono prophetíæ, et plúribus clara miráculis, anno ætátis suæ tértio círciter et trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius secúndus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum número adscripsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et éxultatióne. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.
Afferéntur tibi.
Glória Patri.
Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, *ut in Communi Virginum*, cxx.

Vesperæ de sequenti commemoratio præcedentis.

Si Festa sequentia occurrerint infra Octavam Ascensionis, ac etiam in Feriam sextam post Octavam prædictam, tunc in fine omnium Hymnorum dummodo Hymni sint ejusdem metri ut Versus sequens, et non habuerint ultimum Versum proprium dicatur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Et ad primam in responsorio brevi dicitur ℣. Qui scandis super sidera.

FESTA MAII.

DIE I MAII.

in festo

SS. PHILIPPI ET JACOBI,

apostolorum.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dómine, ostende nobis, *cum reliquis de Laudibus*, 569.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Sap. c. 5.]

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum

HYMNUS.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima
Servi necárant ímpii.
Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædixerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.
Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestigia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotés,
Almo beántur lúmine.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium :
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non turbétur cor vestrum, neque formídet : créditis in Deum, et in me crédite : in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas, præsta, quæsumus, ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Sanctæ Catharinæ.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. Allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Oratio Da, quæsumus, *ut supra*, 584.

Ad Matutinum omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, ut infra, xxj, *exceptis his quæ hic sunt propria.*

In primo Nocturno, si tunc temporis non legitur de Epistola B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolæ ut in Dominica quarta post Pascha, 392.

Si autem ea tunc legitur ponatur de ea, quod illo die contigerit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO iv.

Philippus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt : a quo cum accepisset Nathánael, venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt : et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est : Unde emémus panes ut mandúcent hi ? Is, accépto Spíritu Sancto, cum ei Scynthia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad Christiánam fidem

convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrygiæ venisset, pro Christi nómine cruci affixus, lapidibúsque óbrutus est, kaléndis maii. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in Basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

JACOBUS, frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, numquam tonsus est, nec unguénto, nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie, caméli pellem imitarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Jerosolymórum Epíscopum creavérunt: ad quem étiam Princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse. Cum autem in Concílio Jerosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne: Jacóbus Petri senténtiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem Géntium probávit: fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne Géntibus jugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum, fratrem Dómini.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO VI.

TANTA autem erat Jacóbi vitæ sánctitas, ut fimbriam vestiménti ejus certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta annis illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appétitur, mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui confráctis crúribus, jacens semivívus, manus tendébat ad cœlum, Deúmque pro illórum salute deprecabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in

oratióne, gráviter ejus cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta templum, ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit Epístolam, quæ de septem Cathólicis est.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt: Allelúia. Modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte. Allelúia, allelúia.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

Repléti sunt.

Glória Patri.

Repléti sunt.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 14]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tractatus 67 in Joannem.]

Erigenda est nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Jesus: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. Ne mortem tanquam hómines timérent, et ideo turbaréntur, consolátur, eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis inquit, in Deum, et in me crédite. Consequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me crédere debeátis: quod non est cónsequens, si Christus non esset Deus.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet in me.

LECTIO VIII.

Créditis in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo: semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi: non turbétur cor vestrum; suscitábit illam forma Dei. Sed quid est quod séquitur, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: nisi quia sibi metuébant? Unde audíre debuérunt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

℟. Cándidi facti sunt Nazáræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. * Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut.

Glória Patri.

Et sicut.

LECTIO IX.

Tanquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur: sed cum áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt: si quo minus dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum: a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros: quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior: In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum. Allelúia.

Antiphona.

Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum. Allelúia.

Antiphona.

Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum. Allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona.

Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[Sap. c. 5.]

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

HYMNUS.

Paschale mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micáre tanquam sídera
Mirántur, et quidquid vident,
Testes fidéles prædicant.

Rex, Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside;
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum

Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum via, véritas, et vita : nemo venit ad Patrem, nisi per me. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas, præsta, quæsumus, ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Philíppe.

Capitulum Stabunt justi, *ut supra.*

℟. *breve.* Sancti et justi, in Dómino gaudéte. * Allelúia, allelúia. Sancti.

℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Sancti.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. Allelúia.

℟. Et ætérnitas témporum. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Tanto témpore.

CAPITULUM.
[Sap. c. 5.]

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. *breve.* Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. Allelúia, allelúia. Lux perpétua.

℣. Et ætérnitas témporum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Lux perpétua.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum. Allelúia.

℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Si diligitis me.

CAPITULUM.
[Rom. c. 8.]

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. *breve.* Lætítia sempitérna super cápita eórum. * Allelúia, allelúia. Lætítia.

℣. Gáudium et exultatiónem obtinébunt.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona Dómine, osténde nobis, *cum reliquis de Laudibus*, 590.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis, ut in Communi Apostolorum*, xiv.

Capitulum Stabunt justi, *ut supra*, 586.

Hymnus Tristes erant, *ut supra*, 586.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis. Allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra*, 591.

Deinde fit commemoratio sancti Athanasii, ut infra.

DIE II MAII.

IN FESTO

SANCTI ATHANASII,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter sequentia.*

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Athanási, divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei. Allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. Allelúia.

℟. Stolam glóriæ induit eum. Allelúia.

ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Athanasius Alexandrínus, Cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro epíscopo Alexandríno Diáconus factus est: in cujus locum succéssit, quem étiam ántea secútus fúerat ad Nicænum Concílium, ubi cum Arii impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri nunquam destíterint. Nam coácto ad Tyrum concílio magna ex parte Arianórum Episcopórum, subornárunt muliérculam, quæ accusáret Athanásium, quod hospítio accéptus sibi stuprum per vim intulísset. Introdúctus ígitur est Athanásius, et una cum eo Timótheus Presbyter: qui simulans se esse Athanásium, Egóne, inquit, múlier, apud te sum diversátus? ego te violávi? Cui illa petulánter: Tu mihi vim attulísti: idque jurejurándo affírmans, Ju-

dicum fidem obtestabátur, ut tantum flagítium vindicárent. Qua cógnita fraude, rejécta est mulíeris impudéntia.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Arsenium quoque Epíscopum ab Athanásio interféctum Ariáni pervulgárunt : quem dum occúlte détinent, manum mórtui déferunt in judícium, ab Athanásio ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cum se in conspéctu totíus concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruit. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuéntes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quamóbrem in exílium actus, in Gállia apud Tréviros exulávit. Grávibus deínceps ac diutúrnis sub Constántio Imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit : ac sæpe e sua Ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Júlii Románi Pontíficis auctoritáte, et Constántis Imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decrétis quoque Concílii Sardicénsis, ac Jerosolymitáni, restitútus est; Ariánis intérea illi semper inféstis : quorum pertinácem iram, et summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clam sustentábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Constantio mórtuo, cum Juliánus apóstata, qui ei in Império succéssit, éxules Epíscopos ad suas Ecclésias redíre permisísset, Athanásius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multo post, iísdem Ariánis impelléntibus, a Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cumque ab ejus satellítibus ad necem conquirerétur, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis, qui se insequebántur, ex indústria occúrrit : et quæréntibus, quantum inde abésset Athanásius, respóndit eum non longe abésse : itaque il-

los contrárium tenéntes cursum, effúgit, atque Alexandríam rédiens, ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulo post Alexandríæ ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlcro delítuit. Ac dénique ex tot tantísque perículis divínitus ereptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo, sub Valénte: cujus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie, et ad illustrándam Cathólicam fidem præcláre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam Ecclésiam sanctíssime gubernávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athanásii Epíscopi.

[In Apolog. de fuga sua.]

In lege præcéptum erat ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui quomodocúmque ad necem quæreréntur, servári possent. In consummatióne porro sæculórum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cum vos, ínquiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem Prophétam, consisténtem in loco sancto (qui legit, intélligat) tunc qui in in Judæa sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertátur tóllere túnicam suam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Hæc cum scirent sancti ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dómi-

nus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis, et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id ómnino faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmodum et nos abscóndere se, et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre: cum autem a se definítum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seipsum trádidit insidiántibus.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. Allelúia.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

LECTIO IX.

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicissent (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur) advérsus persecutóres ut legitime certárent, fugiébant, et ab illis quæsíti se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent nolébant insidiántibus se témere tradere: sed contra, cum scirent quod scriptum est in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre, et vivificáre; pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat Deus, cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Te Deum laudámus, 18.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE III MAII.

in festo

INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

AD VESPERAS.

Antiphona O magnum pietátis opus! *cum reliquis de Laudibus*, 606.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Philip. c. 2.]

Fratres, hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei

esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

HYMNUS.

Vexilla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Árbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Paschále quæ fers gáudium,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. Allelúia.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis: quæ sola fuisti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. Allelúia, allelúia.

ORATIO.

Deus, qui in præclára salutiferæ Crucis Inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti, concéde ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio S. Athanasii.

Antiphona O Doctor óptime, 592.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. Allelúia.

℟. Et osténdit illi regnum Dei. Allelúia.

Oratio Exáudi, quæsumus, Dómine, *ut supra*, 592.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum Regem crucifíxum, Venite, adorémus. Allelúia.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:

Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude, Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fáscia.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque:
Par decus Paráclito:
Uníus triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget. Allelúia.

PSALMUS I.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion mon-

tem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsum per orbem micánti lúmine fulget. Allelúia.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. Allelúia.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Quicumque ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt, Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in Libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis, qui pendet in ligno: ut in géntibus benedíc-

tio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Glorióśum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum : * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit.

In quo Redémptor.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Philippénses.

LECTIO II.

[Cap. 2.]

Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æqualem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Crux fidélis inter omnes arbor una nóbilis, nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine : * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. Allelúia.

℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior.

Dulce lignum.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

De Epístola ad Colossénses.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis : in quo et circumcísi estis circumcisióne non manufácta, in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta : delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci : et expólians principátus, et potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor

própria morte mortem ómnium superávit. Allelúia, allelúia.

℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heléna Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit.

In qua salútis.

Glória Patri.

In qua salútis.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium. Allelúia.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino :* Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine,* intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo :* Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem ; * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam :* adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis do-

lóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt; et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédium. Allelúia.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. Allelúia.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

LECTIO IV.

Post insignem victóriam, quam Constantínus Imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit: ubi marmóream Véneris státuam in Crucis loco a géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos evertendam curávit. Quod item fecit ad Præsépe Salvatóris, et in loco Resurrectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simulácro.

autem gloriári opór-
·uce Dómini nostri
.sti, in quo est salus,
esurréctio nostra: *
ı salváti et liberáti
.llelúia.
am crucem adorá-
mine, et recólimus
riósam passiónem.
ıem.
;ctio Christus per-

LECTIO V.

oco Crucis purgáto,
sæ tres cruces érutæ
pertúsque seórsum
·ucis Domínicæ titu-
. cum ex tribus cui
ıisset, non apparé-
dubitatiónem sús-
iculum. Nam Macá-
solymórum Episco-
is Deo précibus, sin-
ces cuídam fœminæ
ɔrbo laboránti ad-
ui cum réliquæ nihil
nt, adhíbita tértia
ım eam sanávit.
n sacrum pignus cœ-
:látur, Christi fides
r: * Adsunt prodígia
virga Móysi prími-
ita. Allelúia, allelúia.
. Crucis contáctum
t mórtui, et Dei ma-
serántur.
t prodígia.
;ctio Ignem sui amó-

LECTIO VI.

, salutári Cruce in-
magnificentíssimam

ibi extrúxit Ecclésiam, in qua partem Crucis reliquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno fílio détulit: quæ Romæ repósita fuit in Ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoriánis. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctissimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancivit, ne crux ad supplícium cuiquam adhiberétur: ita res, quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem.

Tunc manifésta.

Glória Patri.

Tunc manifésta.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annun-

tiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino

* et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus ; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu : simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. Allelúia.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 3.]

IN illo témpore, Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus quia a Deo venísti magister. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

[Tract. 11 in Joann.]

NICODEMUS ex his erat, qui credidérant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodigia, quæ faciebat. Supérius enim hoc dixit : Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Sequitur, et dicit : Vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi : Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Et iste ergo crediderat in nómine ejus. Et ipse unde crediderat? Séquitur Nemo enim potest hæc signa

fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. Allelúia.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Quæ sola.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Si ergo Nicodémus de illis multis erat, qui credíderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsis ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi crediderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. Inténdat, et intélligat cháritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sánguinem Fílii hóminis? Nescit quid dícimus, quia Jesus non se crédidit ei.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Allelúia.

℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Ut omnis.

Glória Patri.

Ut omnis.

Pro sanctis Alexandro, Eventio, et Theodulo martyribus, ac Juvenale Episcopo et Confessore.

LECTIO IX.

Alexander Románus, Adriáno Imperatóre regens Ecclésiam, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constítuit, ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerrétur: vinum autem aqua miscéri jussit, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt: et in Cánone Missæ áddidit: Qui prídie quam paterétur. Idem decrévit, ut aqua benedícta sale admíxto, perpétuo in Ecclésia asservarétur, et in cubículis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies vigínti, vitæ sanctitáte et salutáribus institútis

illústris. Martyrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo Presbyteris, sepultúsque est via Nomentána, tértio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat; creátis divérso témpore mense Decémbri Presbyteris sex, Diáconis duóbus, et Epíscopis per divérsa loca quinque. Eórum córpora póstea in Urbem transláta, in Ecclésia sanctæ Sabínæ cóndita sunt. In eúmdem diem íncidit beáta mors sancti Juvenális Narniénsis Epíscopi, qui cum plúrimos in ea urbe sanctitáte et doctrína Christo peperísset, clarus miráculis in pace quiévit, ibíque honorífice sepúltus est.

Te Deum laudámus, 18.

Si hoc Festum inciderit in Feriam secundam vel quartam Rogationum, omittitur Lectio de sanctis martyribus Alexandro et Sociis, et legitur de Homilia Rogationum, et de ea fit commemoratio in Laudibus, ac sanctorum martyrum Alexandri, etc., quod et in similibus observetur.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

O magnum pietátis opus, mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis. Allelúia.

Antiphona.

Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David. Allelúia.

Antiphona.

Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. Allelúia.

Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster. Allelúia.

CAPITULUM.
[Philip., c. 2.]

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitratus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

HYMNUS.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus

Quo lavántur flúmine !

Crux fidélis, inter omnes
rbor una nóbilis :
ilva talem nulla profert
ronde, flore, gérmine :
ulce ferrum, dulce lignum,
ulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
ensa laxa víscera,
t rigor lentéscat ille,
uem dedit natívitas,
t supérni membra Regis
ende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
erre mundi Víctimam;
tque portum præparáre
rca mundo náufrago,
uam sacer cruor perúnxit,
usus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
rinitáti glória,
qua Patri, Filióque;
ar decus Paráclito :
nius triníque nomen
audet univérsitas.

Amen.

℣. Adorámus te, Christe, t benedícimus tibi. Allelúia.

℟. Quia per Crucem tuam edemísti mundum. Allelúia.

d Benedictus, Antiphona.

Super ómnia ligna cedró-um tu sola excélsior, in qua ita mundi pepéndit, in qua hristus triumphávit, et mors ortem superávit in ætér-um. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui in præclára salúti-ræ Crucis Inventióne pas-iónis tuæ mirácula suscitásti, concéde ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia conse-quámur. Qui vivis et regnas.

Et fit commemoratio sanctorum Alexandri, Eventii, et Theoduli, martyrum, ac Juvenalis Episcopi et Confessoris hoc loco tantum.

Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli, atque Juvenális, natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Salva nos.

Capitulum Fratres, hoc enim, *supra*, 606.

℟. *breve.* Hoc signum Crucis erit in cœlo. * Allelúia, allelúia. Hoc signum.

℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Hoc signum.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. Allelúia.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Ecce Crucem Dómini.

CAPITULUM.
[Galat. c. 6.]

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. *breve*. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. * Allelúia, allelúia. Adorámus te.

℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. Allelúia.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Per signum Crucis.

CAPITULUM.
[Philip. c. 2.]

Humiliavit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. *breve*. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. * Allelúia, allelúia. Omnis.

℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. Allelúia.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphona O magnum *cum reliquis de Laudibus*, 606.

Psalmi, Capitulum, Hymnus et Versiculus ut in primis Vesperis, 595.

Ad Magnificat, Antiphona.

Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

Oratio Deus, qui in præclára, *ut supra*, 607.

Et fit commemoratio sanctæ Monicæ.

DIE IV MAII.
in festo

S. MONICÆ, VIDUÆ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Sanctorum, nec Virginum, nec Martyrum, cxxvij, *præter ea quæ hic habentur.*

Antiphona.

Símile est regnum cœlorum hómini negotiatóri, quærénti bonas margáritas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparavit eam. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. Allelúia.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia.

ORATIO.

Deus, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepísti, da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Monica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo, et cœlo péperit, maríto mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat : in assíduis vero ad Deum oratiónibus pro filio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat : quem étiam Mediolánum secúta est : ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus, et privátis collóquiis Cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitissent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram : tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est : quod póstea Martíno quinto summo Pontífice Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. Allelúia.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit.

LECTIO VI.

[Lib 9 Confes., c. 12.]

Subdit vero Augustínus, de matris morte dísserens : Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrymósis, gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur : hoc et documéntis mo-

rum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversationémque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, et líbuit flere de illa et pro illa: et si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat: sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. Allelúia.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

[Serm. 44, de Verbis Domini.]

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de hominibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illius mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. Allelúia.

℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus.

Et panem.

LECTIO VIII.

Tres autem mórtuos invenimus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror, totum mundum non

posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat; sed utília quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. Allelúia.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi.

Quem vidi.

Glória Patri.

Quem vidi.

LECTIO IX.

Quemadmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum: ille útique qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere: quod, qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intelléctá assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus, 18.

In secundis Vesperis fit a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE V MAII.

in festo

SANCTI PII QUINTI,

papæ et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter sequentia.*

In Hymno Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es, fac nos ipsíus defendi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Deinde fit commemoratio Sanctæ Monicæ.

Antiphona.

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas extén-

dit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. Allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Oratio Deus, mœréntium consolátor, *ut supra*, 609.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, et reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero, ac Theológiæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris offícium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grássante immúnes servávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum Episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbyteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam Diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat, Apostólica libertáte et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in Ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in extirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indéficiens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi elec-

tum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Selimum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo revelánte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem molirétur, in gravem morbum íncidit, et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et ómnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo péregre profíciscens, *ut in Communi Confessoris Pontificis*, lxxvij.

Vesperæ de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

DIE VI MAII.

IN FESTO S. JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM.

(DUPLEX MAJUS.)

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, xxij, *præter ea quæ hic sunt propria.*

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiphona.

In fervéntis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant, præsta, quæsumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio

glorióse nos prótegat. Per Dóminum.

Pro commemoratione sancti Pii.

Antiphona.

Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. Allelúia.

℟. Et osténdit illi regnum Dei. Allelúia.

Oratio Deus, qui, *ut supra*, 611.

In primo Nocturno legitur initium Epistolæ primæ beati Joannis, ut in Dominica infra Octavam Ascensionis, 439, nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistola : tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbytéri, contra Joviniánum.

LECTIO IV.

[Lib. 1.]

Joannes Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit : et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu : et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget : et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit : cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent : solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

Fuit autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magister : Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstolis non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Pathmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in ferventis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

℟. Virtúte magna red-

débant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO VI.

Sed et ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine incipit scríbere, Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Lucas a sacerdótio Zacharíæ: Marcus a prophetía Malachíæ, et Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam: secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium: tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pervénit, dicens: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt. Allelúia. Modo venérunt ad fontes, Repléti sunt claritáte. Allelúia, allelúia.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

Repléti sunt.

Glória Patri.

Repléti sunt.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 20.]

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3, Comm. in Matt., c. 20.]

Unde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit: Filius hóminis tradétur princípibus sacerdótum et Scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget: putávit eum múlier post resurrectiónem íllico regnatúrum; et hoc, quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum: et aviditáte fœmínea præséntia cupit, ímmemor futurórum.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

LECTIO VIII.

Mater póstulat, et Dóminus discípulis lóquitur : intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud : Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix : Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

℟. Cándidi facti sunt Nazáræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. * Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut.

Glória Patri.

Et sicut.

LECTIO IX.

Quæritur, quómodo cálicem martyrii filii Zebedæi, Jacóbus vidélicet, et Joánnes, bíberint : cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus Ecclesiásticas históriás, in quibus fertur, quod et ipse propter mártyrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta processerit : statímque relegátus in Pathmos ínsulam sit : vidébimus mártyrio ánimum non defuísse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camino ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus, 18.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Stanislai.

DIE VII MAII.

IN FESTO S. STANISLAI,
episcopi et martyris.

(DUPLEX.)

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit, præsta, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ sa-

lutárem consequántur efféctum. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Stanislaus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra Cánonum et Theologíæ doctrína profécit: paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia Canónicus Cracoviénsis, et concionátor factus a Lampérto Epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in páuperes enítuit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

LECTIO V.

Erat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit: ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlcro súrgere jubet: qui statim redivívus, Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito, et prétio rite sibi ab Epíscopo persolúto, testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

℟. In servis suis. Allelúia. * Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

LECTIO VI.

At Bolesláum, frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epísco-

pum confódiant : qui ter conáti, occulta vi, tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat : corpus membrátim concísum, et per agros projéctum, áquilæ a feris mirabíliter deféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra, noctúrni de cœlo splendóris indício cólligunt, et suis locis apte dispónunt: quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia extárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem : quibus permótus Innocéntius quartus summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te.

In die.

Glória Patri.

In die.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera, *ut in Communi Martyrum tempore Paschali*, xlv.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE VIII MAII.

IN APPARITIONE

S. MICHAELIS ARCHANGELI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Stetit Angelus, *cum reliquis de Laudibus*, 607.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134; *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 1.]

Significavit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

HYMNUS.

Te splendor, et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat :
Sed éxplicat Victor Crucem
Míchael salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. Allelúia.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas, concéde propítius, ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio sancti Stanislai.

Antiphona.

Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio Deus, pro cujus honóre, *ut supra*, 616.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Te splendor, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo. Allelúia.

PSALMUS 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo. Allelúia.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. Allelúia.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia.

Ex Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Aspiciebam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit : vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flammæ ignis : rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei : judícium sedit, et libri aperti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur : et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus

ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo : * Audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo. Allelúia.

℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei.

Audíta.

LECTIO II.

[Cap. 10.]

Die autem vigésima et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris, et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo : et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem : porro viri, qui erant mecum, non vidérunt : sed terror nímius irruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. Allelúia.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine.

Et ascéndit.

LECTIO III.

Et audívi vocem sermónum ejus : et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel, vir desideriórum, intéllige verba quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere, Dániel : quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua : et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus : et ecce Míchael, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in

nis diébus, quóniam
ísio in dies.
. conspéctu Angeló-
llam tibi, et adorábo
plum sanctum tuum,
nfitébor nómini tuo,
:. Allelúia.
per misericórdia tua,
ite tua: quóniam ma-
i super nos nomen
tuum.
nfitébor.
a Patri.
nfitébor.

CUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

ael Archángele, veni
tórium pópulo Dei.

PSALMUS 18.

enárrant glóriam Dei,
ra mánuum ejus an-
firmaméntum.
diéi erúctat verbum,*
octi índicat sciéntiam.
sunt loquélæ, neque
es, * quorum non au-
voces eórum.
mnem terram exívit
eórum, * et in fines
erræ verba eórum.
le pósuit tabernácu-
um, * et ipse tanquam
s procédens de thá-
lo.
távit ut gigas ad cur-
viam, * a summo
réssio ejus.
cúrsus ejus usque ad
m ejus: * nec est qui
óndat a calóre ejus.
Dómini immaculáta,
convértens ánimas: * testi-
mónium Dómini fidéle, sa-
piéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda; * præcéptum
Dómini lúcidum, illúminans
óculos.
Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum
et lápidem pretiósum mul-
tum, * et dulcióra super mel
et favum.
Etenim servus tuus custó-
dit ea: * in custodiéndis illis
retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me, *
et ab aliénis parce servo tuo
Si mei non fúerint domi-
náti, tunc immaculátus ero:
* et emundábor a delicto
máximo.
Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei; * et medi-
tátio cordis mei in conspéctu
tuo semper.
Dómine, adjútor meus, *
et redémptor meus.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo
ejus, * orbis terrárum et
univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fun-
dávit eum, * et super flúmina
præparávit eum.
Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mun-

do corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccátorum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei. Allelúia.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. De manu Angeli. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

LECTIO IV.

Beatum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum : * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum. Allelúia.

℣. Archángelus Míchael, præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Cujus honor.

LECTIO V.

Factum est enim, ut ex grégibus armentórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret; Sipontíni Epíscopum cónsulunt : qui, indícto tríum diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis. Allelúia.

℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus.

Ut perdúcat.

LECTIO VI.

Post tríduum Míchael Ar-

chángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam speláncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt : qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio kaléndas octóbris : quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.

℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud. Allelúia.

℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ.

Et véniet.

Glória Patri.

Et véniet.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis. Allelúia, allelúia.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis,* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus,* sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Affèrte Dómino,pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra : commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudé-

bunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini :* a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino :* et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque

secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum; dies ejus tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus?

Et mémores sunt mandatórum ipsius, ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis. Allelúia, allelúia.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. Allelúia.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. can. 18.]

Non nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non

odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. Allelúia.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Angelus.

Benedictio Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum ? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala : quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis. Allelúia.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Stetit.

Glória Patri.

Stetit.

LECTIO IX.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus, 18

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnavit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Dum præliarétur Michae-

Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro. Allelúia.

Antiphona.

Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas. Allelúia.

Antiphona.

Angeli Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum. Allelúia.

Antiphona.

Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 1.]

SIGNIFICAVIT Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

HYMNUS.

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator, et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat; serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella relégat.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum
Semper assistat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. Allelúia.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum: et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam. Allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, ho-

minimúmque dispénsas, concéde propítius ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Dum præliarétur.

Capitulum Significávit, *ut supra*, 629.

℟. *breve*. Stetit Angelus juxta aram templi. * Allelúia, allelúia. Stetit.

℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. De manu Angeli. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Archángele Míchael.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 5.]

Audivi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. *breve*. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. * Allelúia, allelúia. Ascéndit.

℣. De manu Angeli.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. Allelúia.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Angeli, Archángeli.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 12.]

Factum est prælium magnum in cœlo: Michael, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et angeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. *breve*. In conspéctu Angelórum, psallam tibi, Deus meus. * Allelúia, allelúia. In conspéctu.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

℟. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum. Allelúia.

℟. Omnes Angeli ejus. Allelúia.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona Stetit Angelus, *cum reliquis de Laudibus*, 607.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi*, *Psalmus* Confitébor tibi, Dómine, in

toto corde meo, * quóniam audísti, 147.

Capitulum Significávit Deus.

Hymnus Te splendor, *ut supra in primis Vesperis*, 618.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. Allelúia.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri : hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei. Allelúia, allelúia.

Oratio Deus, qui miro órdine, *ut supra*, 629.

Deinde fit commemoratio sequentis, ut infra.

DIE IX MAII.

IN FESTO

S. GREGORII NAZIANZENI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter sequentia.*

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. Allelúia.

℟. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti, præsta, quǽsumus, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basilío erudítis, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ Evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios pepérerunt.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

- Manus enim.

LECTIO V.

Gregorius ígitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad Cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter Epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Scripsit autem multa et solúta oratióne, et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia: quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et Cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis ruri vitam mónachi exércens, Imperatóre Theodósio, ad cœléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Augustini Episcopi in Evangelium Vos estis sal terræ, *de Communi Doctorum*, lxxxv.

In secundis Vesperis fit commemoratio sequentis, et sanctorum Gordiani et Epimachi, martyrum.

DIE X MAII.

IN FESTO S. ANTONINI, episcopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. Allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. Allelúia.

℟. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia.

ORATIO.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Sanctorum Gordiani et Epimachi, martyrum.

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beatórum mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In Hymno Iste conféssor *mutatur tertius Versus.*

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Antoninus, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextum décimum, religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exinde máximis claráre virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit: post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat; quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni, et scriptióni librórum tribuébat: et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad paríetem paúlulum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Disciplinæ reguláris sui ipsíus severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine,

nunquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat: cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam cœnóbiis, ac provínciis præféctus, abjectíssima monastérii officia demississime obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

In eo múnere vix dici potest quantum prudéntia, pietáte, charitáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se, nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrinæ libris, sacra Eucharistía, et Unctióne percépta, compléxus Crucifixi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto nonas máii, millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis, vivens et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Adriáno sexto anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo péregre proficíscens, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxxvij.

Pro sanctis martyribus Gordiano et Epimacho.

LECTIO IX.

Gordianus judex, cum ad eum Januárius Présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno apóstata ductus esset, ab eódem in Christiána fide instrúctus, cum uxóre, et quinquaginta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare Præféctus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno vicário includi

jubet in cárcerem: qui póstea eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fidei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti imperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam relíquiæ beáti Epímachi mártyris translátæ fúerant ab Alexandría: ubi is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémo combústus, martyrio coronátus est.

Te Deum laudámus, 18.

In Laudibus pro commemoratione SS. Gordiani et Epimachi martyrum.

Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio Da, quæsumus, *ut supra*, 633.

DIE XII MAII.

IN FESTO SS. NEREI, ACHILLEI, DOMITILLÆ VIRGINIS, ATQUE PANCRATII, MARTYRUM.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, xlj, præter sequentia.

ORATIO.

Semper nos, Dómine, mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ, atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Nereus et Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Petro una cum ipsa, ejúsque matre Plautílla baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tanquam Christiáni accusáti, ob præcláram fidei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur: ubi ad quæstiónem íterum vocáti, et verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, a Minúcio Rufo, equúleo et flammis cruciáti, cum constánter negárent, se a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt: quorum córpora ab Auspício eórum discípulo, et Domitíllæ educátore, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis suis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

FLAVIA Domitílla, virgo Romána, Titi et Domitiáni Imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papæ accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii Cónsulis fílio, deláta quod Christiána esset, a Domitiáno Imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno Imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgínibus, et collactáneis suis, gloriósi martyrii cursum conféc it, nonis máii : quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitíllæ córpora ex Diacónia sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basilícam, títuli Fascíolæ, restitúta sunt.

℟. In servis suis. Allelúia. * Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.

Consolábitur.

LECTIO VI.

PANCRATIUS, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum, Romam venit Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus : ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide Christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est : cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te.

In die.

Glória Patri.

In die.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VIII.

[Cap. 4.]

IN illo témpore, Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 28, hab. in Bas. hor. SS. Mart.]

Quid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus filium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat: ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corporáliter ire pollicétur? Reguli fílio per corporálem præséntiam non dignátur adésse, centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redémptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum despiciénda sunt, et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt, ad filium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

LECTIO VIII.

Increpata est ergo supérbia nostra, quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut dícimus, quæ circúmstant homínibus pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium réguli: et tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita responderet, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. * Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut.

Glória Patri.

Et sicut.

LECTIO IX.

Nolite ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus qui dilígitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace:

et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur: et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XIV MAII.

SANCTI BONIFACII, martyris.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti Bonifácii mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

LECTIO II.

Bonifacius, civis Románus, quod cum Agláe nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda et sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter Christiánæ fidei professiónem váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus igitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cálami sunt infixi, plumbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei.

LECTIO III.

Mox in ollam ferventis picis demísso cápite conjéctus est: unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræ mótus factus est, ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum mártyrio afféctum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, et cónditum unguéntis, linteísque involútum Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Agláe matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovisset, pródiens obviam sancto córpori, Ecclésiam ejus nómine ædificávit, in qua corpus sepúltum est nonis júnii, cum ejus ánima prídie idus maii apud Tarsum Cilíciæ urbem migrásset

in cœlum, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XVI MAII.

in festo

SANCTI UBALDI,

episcopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis lxviij, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Auxilium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ubaldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus: jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos effectus, patrimónium suum paupéribus et Ecclésiis distríbuit, et Canonicórum Regulárium Ordinis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta ab Honório secúndo summo Pontífice Ecclésiæ Eugubínæ invítus præfícitur, et Episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Ad suam ítaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cepit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo et exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestítu moderáto, léctulo áspero, et paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias, et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Biennio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus, ac miráculis clarus, quiévit in pace: quem Cœlestínus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet: corpus vero per tot sæcula incorrúptum, magna fidélium veneratióne in pátria cólitur quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homília in Evangelium Homo perégre profíciscens, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxxviij.

DIE XVII MAII.

IN FESTO

SANCTI PASCHALIS BAYLON, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui Beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti, concéde propítius ut quam ille ex hoc Divino Convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur. Qui vivis, etc.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in feria secunda, vel quarta Rogationum, Justus, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xc.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Paschalis Báylon, paupéribus, piísque paréntibus in óppido Turris Formósæ Seguntínæ Diœcésis in Ara-

gónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia. Sortítus ánimam bonam, ac rerum cœléstium apprime studiósam, pueritiam, atque adolescéntiam in gregis custódia transégit: quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ, ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem, atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assiduus, tantáque apud coævos et sócios florébat auctoritáte et grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens et magíster, máximo stúdio colerétur, ac amarétur: Beátus étiam tum a plerísque appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Qui vero in sæculo, terra nempe desérta et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in Domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális, arrépto vitæ severióris institúto, atque in Ordine Minórum strictióris Observántiæ Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam: totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tanquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se, velut ómnium perípséma réputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit: spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad austerióra extendébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Deiparam Vírginem cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tanquam matrem quotidiánis colébat obséquiis, atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga Sanctíssimum Eucharistiæ Sacraméntum, difficile dictu est, quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu, quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro, ad Sacræ Hóstiæ elevatiónem, bis óculos reserávit, et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est; crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cœléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua homo rudis et illiterátus de mystériis Fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædíxerat hora, feliciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo kalendas júnii, eódem, quo natus fúerat, Festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliísque virtútibus insígnem, ac miráculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus Quintus, Póntifex Máximus illum Beátum appellávit: Alexánder autem Octávus Sanctórum catálogo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum, ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homília in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xcviij. *in Vesperis a capitulo de sequenti Festo, commemoratio præcedentis.*

DIE XVIII MAII.

IN FESTO S. VENANTII, martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, xxxix, *præterea quæ hic habentur propria.*

AD VESPERAS.

HYMNUS.

Martyr Dei Venántius,

Lux et decus Camértium,
Tortóre victo et júdice:
Lætus triúmphum cóncinit.
Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame fréméntibus
Cibus datur leónibus.
Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt mártyris
Iræ famísque immémores.
Verso deórsum vértice
Haurire fumum cógitur;
Costas utrímque et víscera
Succénsa lampas ústulat.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus:
Da per préces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus, similiter ad Matutinum, et ad Laudes, ut supra.

ORATIO.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii mártyris tui triúmpho consecrásti, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut, qui ejus mérita venerámur, fidei constántiam imitémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

Athleta Christi nóbilis
Idóla damnat géntium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ pericla déspicit.
Loris revínctus ásperis
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant,
Per saxa corpus scínditur.
Dum membra raptant mártyris,
Languent siti satéllites,
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Venantius Camers quíndecim annos natus, cum Christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio Imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit: quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, et vínculis astríngi jussit: sed iis mirábiliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, et quod eum ab Angelo íterum solútum cándida veste supra

fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulo post mártyrii palmam cum eódem proméruit.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

At Venántius Præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur : quo Attalus Præco míttitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuísse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognóvisset ináne esse fidei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad Præsidem íterum addúcto, omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ; atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rursus stetit ante júdicem, qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans expirávit.

℟. In servis suis. Allelúia, * Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.

Consolábitur.

LECTIO VI.

Quod cum Præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit, qui naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt : ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie Præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero Præsidem obcuríssima calígine opértum vidisse, Præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat : deinde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relictus esset, mane se íterum Præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur : sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle ex lápide, in quo et génuum formam relíquit

sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt: quos omnes Præses eo loco una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræ mótus eo témpore ita magni fuére, ut Præses aufúgeret: qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Camerini in Ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te.
In die.
Glória Patri.
In die.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia sancti Augustini Episcopi in Evangelium Ego sum vitis vera, *de Communi Martyrum tempore Paschali,* xlv.

AD LAUDES.

HYMNUS.

Dum nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit mártyres.

Nunc Angelórum párticeps,
Adésto votis súpplicum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In secundis Vesperis fit a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis, et sanctæ Pudentianæ virginis.

DIE XIX MAII.

IN FESTO

S. PETRI CŒLESTINI,

papæ et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti, concéde propítius ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et

ad promissa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio sancti Venantii martyris.

Antiphona.

Sancti et justi in Dómino gaudéte. Allelúia : vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio Deus, qui hunc diem, *ut supra*, 643.

Postea sanctæ Pudentianæ virginis.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. Allelúia.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut, sicut de beátæ Pudentiánæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus, a nómine quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis Catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ postea Cœlestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedicti instítuit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino : ejúsque pretiósam mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit : quibus rite examinátis Clemens quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Invéni David servum

meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO V.

[Lib. 10, c. 16 in c. 12 Job.]

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, purítatis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas approbat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus

repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Hom. in natali sancti Benedicti.]

Perfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dát paupéribus, ac véniens sequitur Christum : habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit : id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti, singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet: duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathias eléctus est, tunc esse judicatúros : sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Allelúia.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.
Glória Patri.
Et vos.

Pro sancta Pudentiana virgine.

LECTIO IX.

Pudentiana virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte Christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis et oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno Imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent, Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrâbat. Quibus illa benígne accéptis quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his Christiánæ pietátis officiis migrávit e vita, et in sepúlcro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, decímoquárto kaléndas júnii.

Te Deum laudámus, 18.

Si hoc Festum contingat transferri, nona Lectio dicitur ut sequitur.

LECTIO IX.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, judices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel univérsitas eórum, qui judicándi sunt osténditur.

Te Deum laudámus, 18.

In Laudibus fit commemoratio sanctæ Pudentianæ.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæténti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam. Allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Oratio Exáudi nos, Deus salutáris noster, *ut supra*, 646.

In secundis Vesperis, ad Magnificat, Antiphona Dum esset summus Póntifex, lxxx, *cum commemoratione sancti Bernardini confessoris, ut infra.*

DIE XX MAII.
in festo
S. BERNARDINI SENENSIS, confessoris.
(SEMIDUPLEX.)

Omnia ut in Communi Confessoris non Pontificis, lxxxviij, *præter sequentes.*

ORATIO.

Domine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti, ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, Spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis et regnas. In unitáte ejúsdem Spíritus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bernardinus Albizésca nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia: nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígni: quæ quidem ómnia procedénte témpore quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt: unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili charitáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit, ádeo, ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit: quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit, in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut quid sibi sequéndum esset, osténderet: quare divínitus factum est, ut beáti Fran-

cisci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardini doctrínam, et sacrárum Litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit : quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope implóráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Cumque ea témpora vítiis crimínibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália divína humanáque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem morésque, verbo et exémplo, magna ex parte restítuit : quo factum est, ut præclárae civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent : quod ille munus invícta humilitáte constantissime rejécit. Denique vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscantem signis, anno post óbitum sexto Nicoláus quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.
Te Deum laudámus, 18.

DIE XXV MAII.

in festo

S. MARIÆ MAGDALENÆ

de Pazzis, virginis.

(SEMIDUPLEX.)

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. Allelúia.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia.

ORATIO.

Deus, virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam vírginem tuo amóre succénsam cœléstibus donis decorásti, da ut, quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et charitáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Urbani Papæ et martyris.

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti Urbáni mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Maria Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in Monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Tanto igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem munita, longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta, Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exemplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem:*Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. Allelúia.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Charitate erga próximum singuláriter enítuit; nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis Sorórum ministériis, vel inserviéndo infírmis occupáta: quarum aliquándò úlcera lambens sanávit. Infidélium, et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta máii, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita, et post mortem miráculis claram Clemens nonus sanctárum Vírginum número adscrípsit: cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. Allelúia.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, *ut in Communi Virginum*, cxx.

Pro Sancto Urbano, papa et martyre.

LECTIO IX.

Urbanus Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos et Christianórum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo kaléndas júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus, 18.

In Laudibus fit commemoratio sancti Urbani papæ et martyris.

Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, in die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio Da, quæsumus, *ut supra*, 652.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis, et sancti Eleutherii papæ et martyris.

DIE XXVI MAII.

in festo

SANCTI PHILIPPI NERII, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxxviij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti, concéde propítius ut, cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Fit commemoratio Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis, ut supra, 651.

Postea Sancti Eleutherii papæ et martyris.

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et, quia pondus próspriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO

LECTIO IV.

Philippus Nérius, piis honestísque paréntibus Florentiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hæreditáte dimissa, Romam se cóntulit: ubi Philosophia a sacris Litteris eruditus, totum se Christo dicávit. Et fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum permánserit Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis Ecclesias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cœ-

léstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit: et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene filios Christo péperit: quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Charitate Dei vulnerátus languébat júgiter, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni charitátis offício prosequebátur: dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret, et dum egéntibus noctu panem deferret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque Ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Prophetiæ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis miríﬁce enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, et morti próximos sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœléstium spírituum, et ipsius Deiparæ Vírginis, frequénter fuit apparitióne dignátus, ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo no-

nagésimo quinto, octávo kaléndas júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, sacro máxima spíritus exultatióne perácto, cæterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius decimusquintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri præcíncti, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, xcviij.

Pro sancto Eleutherio, Papa et martyre.

LECTIO IX.

Eleutherius, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem susciperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei : ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quindecim, dies viginti tres. Fecit Ordinatiónes mense decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim : sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus, 18.

In Laudibus fit commemoratio sancti Eleutherii.

Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Oratio Infirmitátem nostram, *ut supra*, 654.

In secundis Vesperis fit commemoratio Sancti Joannis, Papæ et martyris.

DIE XXVII MAII.

SANCTI JOANNIS,

papæ et martyris.

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Joánnis mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

LECTIO II.

Joannes, Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre rexit Ecclésiam : ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam : cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remissus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatióne semper deinceps dóminam expúlerit : tanquam indignarétur mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli in áditu portæ áureæ inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est.

LECTIO III.

Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórum Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens : Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit, ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, ménses novem, dies quatuórdecim, ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus, quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem, et Symmachum patrícium, quem idem occíde-

rat, demérgi in ignem Liparitánum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tanquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XXX MAII.

SANCTI FELICIS,

papæ et martyris.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice; omnípotens Deus, et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos protégat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

LECTIO III.

Felix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constítuit ut Missa supra memórias et sepúlcra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense decémbri habuísset Ordinatiónes duas, et creásset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur, in Basílica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XXXI MAII.

SANCTÆ PETRONILLÆ,

virginis.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut, sicut de beátæ Petronillæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ex libro sancti Cypriáni Episcopi et mártyris de disciplína et hábitu Vírginum.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Nunc nobis ad Vírgines sermo quarum, quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gáudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quam potestáte: non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur officium defunctorum.

DIE II JUNII.

SS. MARCELLINI, PETRI, ATQUE ERASMI, MARTYRUM.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua beatórum mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas, præsta, quæsumus, ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

LECTIO II.

Petrus exorcísta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter Christiánæ fidei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, fíliam a dæmone agitátam, liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos, ad Marcellínum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínum ad se vocátos, aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus Christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne, et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

LECTIO III.

Erasmus Episcopus imperatoribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen íntegre et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis, gravissimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deinde Fórmiis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem mártyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus, 18.

DIE IV JUNII.

IN FESTO

S. FRANCISCI CARACCIOLO,

Confessoris et Congregationis Clericorum Regularium Minorum Fundatoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Con-

fessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui Beátum Franciscum novi Ordinis Institutórem orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti, da fámulis tuis in ejus imitatióne ita proficere, ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus dictus ántea Ascánius, ex nóbili Família Caracciólo in óppido Sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens gráviter ægrótans státuit se se prorsus Dei, proximique mancipáre servítio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacróque adscríptus sodalítio, contemplátioni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustino Adórno, et Fabrício Caracciólo ad novi Religiósi Institúti fundatiónem vocabátur: voluntátis demirátus consília, álacri animo se se illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulensium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul profécti, confirmatiónem a Xysto Quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Solemni emissa professióne, ob singulárem ejus in Divum Franciscum Assisinatem cultum, Francisci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni quanquam invítus præfícitur, quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne enixe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendicans. In itínere gravíssi-

téntis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in Regnis illis voti compos fíeret plúrimum laborávit, sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque Catholicórum regum Philíppi Secúndi, et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit, quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Humilitate ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus se próso sociáverit; et Ecclesiásticas dignitátes a Paulo Quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga divíssimum Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus oratióne insómnes ducébat, quod pium exercítium véluti sui Ordinis tésseram in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetíæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in Sacra Lauretána Æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et Agnóni, apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie nonas júnii anni millésimi sexcentésimi octávi in pervígilio festi Corpóris Christi placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus Corpus Neápolim delátum in Ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum postea miráculis clarum Clemens Décimus Quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis anno millésimo octingentésimo séptimo Sanctórum albo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xcxviij.

DIE VI JUNII.

IN FESTO S. NORBERTI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, lxviij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti, præsta, quæsumus, ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Norbertus, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea Imperatóris aula, spretis mundi illécebris, Ecclesiásticæ milítiæ adscribi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis Ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggressus. Potens ígitur ópere et sermóne innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Cum Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit, ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero

ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório secúndo, aliísque summis Pontificibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Antuerpiam accersítus, in ea urbe Tanchelini nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus Ecclésiasticam disciplínam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu Sancto plenus, Magdebúrgi obdormivit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta júnii.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Homo péregre profíciscens, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxxvij.

DIE IX JUNII.

SS. PRIMI ET FELICIANI, martyrum.

ORATIO.

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári, quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

LECTIO II.

Primus et Feliciánus, fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur : quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt : ac primum várie tentáta est con-

stántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis profícere desperárent, affixis stípiti mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur : Vides, quanto sit prudéntior quam tu frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus ? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris et grátiæ.

LECTIO III.

Cui Primus : Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit Prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes : qui prostráti ad eórum génua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenníssent, quingénti cum suis famíliis christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus Prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus, 18.

DIE X JUNII.

in festo

SANCTÆ MARGARITÆ,

REGINÆ SCOTIÆ.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, cxxvij, præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

Deus, qui beátam Margarítam regínam exímia in páuperes charitáte mirábilem effecísti, da ut, ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Margarita, Scotórum regína, patérno Angliæ Regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit Christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat, post exáctam summa cum pietate puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo Anglórum rege ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit. mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ littore

olvens, vi tempestátis ex-
úlsa, seu vérius divínæ
rovidéntiæ consílio dedúcta
st in oram marítimam Scó-
æ. Ibi cum ex matris impé-
io Machólmo tértio Scotó-
um regi, egrégiis ejus dóti-
us capto, nupsísset, sanc-
móniæ ac pietátis opéribus
riginta, quibus regnávit,
nnis, toti regno mirífice
rófuit.

℟. Propter veritátem, et
ansuetúdinem, et justítiam: Et dedúcet te mirabíliter
éxtera tua. Allelúia.

℣. Spécie tua et pulchri-
údine tua inténde, prós-
ere procéde, et regna.
Et dedúcet.

LECTIO V.

NTER regáles delícias, cor-
us afflictatiónibus ac vigí-
is mácerans, magnam noc-
s partem piis precatiónibus
trahébat. Præter ália jejú-
ia, quæ idéntidem usurpá-
it, íntegros quadragínta
ies ante natalítia festa tanta
um severitáte jejunáre con-
ævit, ut ne in gravíssi-
is quidem dolóribus in-
rmíserit. Divíno cúltui ad-
ictíssima, templa plú-
ma et cœnóbia partim ex
tegro excitávit, partim re-
rcívit, et sacra supelléctili,
largo censu ditávit. Re-
m cónjugem ad meliórem
ugem, et ad simília suis
tercitatiónibus ópera salu-
érrimo exémplo tradúxit,
liberósque omnes tam sancte
et felíciter educávit, ut eó-
rum plerique, quemádmo-
dum et Agatha mater, et
Christína sóror, sanctíssi-
mum vitæ genus ampléxi
sint. Univérsi demum regni
felicitáti cónsulens, a vítiis
ómnibus, quæ furtim irrép-
serant, pópulos expurgávit,
eisque mores Christiána pie-
táte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Propté-
rea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætítiæ. Allelúia.

℣. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justítiam.
Proptérea.

LECTIO VI.

NIHIL tamen æque in illa
mirábile fuit ac flagrantís-
sima cháritas erga próximos,
præsértim egénos, quorum
numerósis grégibus non mo-
do stipem áffatim suppedi-
táre, verum étiam trecéntis
quotídie matérna benignitáte
dapes præbére, flexis géni-
bus in morem ancíllæ minis-
tráre, régiis mánibus pedes
ablúere, et pressis étiam ós-
culis úlcera fovére, solémne
hábuit. His porro, aliísque
piis súmptibus non régias
tantum vestes, et pretiósa
monília distráxit, sed ipsum
non semel exháusit ærárium.
Tolerátis demum ad patién-
tiæ miráculum acerbíssimis
dolóribus, ánimam seméstri
córporis ægrotatióne purgá-

tam Auctóri suo quarto idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus, diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cléméntis décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. Allelúia.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Símile est regnum cœlórum thesáuro, *ut in Communi non Virginum*, cxxxiv.

Vesperæ de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XI JUNII.

IN FESTO S. BARNABÆ, apostoli.

(DUPLEX MAJUS.)

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, xxij, *præter ea quæ hic sunt propria.*

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Barnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas, concéde propítius ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Et fit commemoratio sanctæ Margaritæ.

Antiphona.

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. Allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Oratio Deus, qui beátam. *ut supra*, 664.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Cum dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum et coléntium advenárum, Paulum et Barnábam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his quæ a Paulo dicebántur blasphemántes. Tunc constánter Paulus et Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud

et indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℣. Beátus vir qui métuit Dóminum. Allelúia. * In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

In mándatis.

LECTIO II.

Audientes autem Gentes gavísæ sunt, et glorificábant verbum Dómini: et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam: et ejecérunt eos de finibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio, et Spíritu Sancto.

℟. Tristítia vestra. Allelúia. * Convertétur in gáudium. Allelúia, allelúia.

℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, sed tristítia vestra.

Convertétur in gáudium.

LECTIO III.

[Cap. 14]

Factum est autem Icónii, ut simul introirent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa, et prodígia fieri per manus eórum.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia. * Mors sanctórum ejus. Allelúia.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur.

Mors sanctórum.

Glória Patri.

Mors sanctórum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Barnabas Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo, Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse

comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu Sancto plenus habebátur.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

LECTIO V.

Profectus inde Tarsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, Christiánæ fídei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis officio, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

LECTIO VI.

Cum autem Antiochíæ, in Ecclésia cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómini deservírent, dixit Spíritus Sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum, ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Bárnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum : ibique círciter séptimum Nerónis annum tértio idus júnii ad Apostólici múneris laudem, martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne Imperatóre repértum est in ínsula Cypro, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt. Allelúia: Modo venérunt ad fontes * Repléti sunt claritáte. Allelúia, allelúia.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum

Repléti sunt.
Glória Patri.
Repléti sunt.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 34, in Matthæum.]

Cum Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab mni temporálium rerum ura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique ventúra illis advérsa prædíit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum ómmoda consequebántur. rímum, ut ejus præsciéntiæ im edíscerent. Deínde, ut emo suspicarétur, ex maístri infirmitáte tam grávia ala descéndere. Prætérea, e qui ea passúri erant, úbito ac inopináto rerum véntu perturbaréntur. Déique, ne cum ista sub ipum passiónis suæ tempus udírent, nímium commoeréntur.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

LECTIO VIII.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret : non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens ; etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum : (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem :) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur : et quamvis illæ sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. * Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut.

Glória Patri.

Et sicut.

LECTIO IX.

Majus certe atque admirabílius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere: præsértim cùm duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tanquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus, 18.

Deinde fit commemoratio sanctorum Basilidis et sociorum, martyrum ut infra.

DIE XII JUNII.

Festum sancti Joannis a sancto Facundo, confessoris, Duplex, celebratur post Festum sanctissimæ Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex parte Æstiva.

De sanctis Basilide, Cyrino, Nabore et Nazario, martyribus, fit commemoratio.

IN VESPERIS.

Antiphona.

Lux perpétua lúceat sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Sanctorum mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii, quæsumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant: et, quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

LECTIO IX.

Basilides, Cyrínus, Nabor, et Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere, et virtúte illústres, Christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium Diocletiáno Imperatóre prædicárent, ab Aurelio Præfécto Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibidem essent, cárcerem collustrásset, illo cœlésti splendóre

commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque ílii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emissi, ab Imperatóre Maximiáno, cum ejus étiam neglécto império unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti, íterum conjiciúntur n víncula: unde séptimo die dúcti, et ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus, 18.

In Laudibus fit commemoratio sanctorum Basilidis et sociorum, martyrum.

Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Martyres cum corónis quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ. Allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

DIE XIII JUNII.

Festum S. Antonii de Padua, Confessoris, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex parte Æstiva.

DIE XIV JUNII.

Festum S. Basilii Magni, Episcopi et Confessoris, Duplex, celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex parte Æstiva.

DIE XV JUNII.

SS. VITI, MODESTI, ATQUE CRESCENTIÆ, MARTYRUM.

Antiphona Lux perpétua.

℣. Sancti et justi, 670.

ORATIO.

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sanctis martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat charitáte. Per Dóminum.

In Laudibus Antiphona Fíliæ Jerúsalem.

℣. Pretiósa, 671.

DIE XVIII JUNII.

SS. MARCI ET MARCELLIANI, martyrum.

Antiphona Lux perpétua.

℣. Sancti et justi, 670.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui sanctórum mártyrum tuórum

Marci et Marcelliáni natalitia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In Laudibus Antiphona Fíliæ Jerúsalem.

℣. Pretiósa, 671.

DIE XIX JUNII.

Festum S. Julianæ de Falconeriis, virginis, Duplex, celebratur post Festum sanctissimæ Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum ex parte Æstiva.

De SS. Gervasio et Protasio, martyribus, ſit commemoratio.

IN VESPERIS.

Antiphona Lux perpétua.

℣. Sancti et justi, 670.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In Laudibus Antiphona Fíliæ Jerúsalem.

℣. Pretiósa, 671.

COMMUNE

SANCTORUM.

PARS VERNA.

Cum de Vigilia Apostolo-
um tempore Quadragesimæ
ion fiat officium (sed com-
nemoratio in Missa tantum)
icut etiam nec tempore Pas-
hali, ideo Lectiones de Ho-
nilia dictæ Vigiliæ non po-
uuntur, quia temporibus præ-
lictis nunquam legendæ sunt.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.

Ad Vesperas Antiphona
loc est præcéptum meum,
um reliquis de Laudibus,
ij. *Psalmus* Dixit Dóminus,
um reliquis de Dominica,
34, *et loco ultimi Psalmus*
audáte Dóminum, omnes
entes, 139.

CAPITULUM.
[Ephes., c. 2.]

RATRES, jam non estis hós-
ites et ádvenæ; sed estis
ives sanctórum et domés-
ici Dei, superædificáti super
undaméntum Apostolórum
t Prophetárum, ipso summo
ngulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus;
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus;

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exí-
vit sonus eorum.
℟. Et in fines orbis terræ
verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tradent enim* vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Æterna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore, * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos, * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde; * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Antiphona.

Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum; et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia; et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríntios.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum; sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus :* Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis; et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tanquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tanquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut fílios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Antiphona.

Dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula, * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam : * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requiret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Antiphona.

Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narrāverunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum, * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo; * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona.

Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Homil. 30 in Evang.]

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraire non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint scimus: et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Certe iste ipse pastor Ec-

désiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus exístat audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum; cæsis denuntiátur Apóstolis ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
Modo coronántur.
Glória Patri.
Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúl-

tet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus et præcépta ejus. Allelúia.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli ; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte

sancto ejus, *quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus. Allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio A vinculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3 in Matth cap. 19.]

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti, quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

Benedictio Cujus, *vel* Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium : veni enim se-

paráre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimíci hóminis domésti ci ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ, quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio; in uxóribus appáreat turpitúdo, ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Antiphona.

Vos amíci mei estis si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Beáti pacífici, beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiphona.

In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis;
Cœlum resúltet láudibus;
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos qui reliquístis ómnia et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona Majórem charitátem.

Capitulum Fratres, jam non, xij.

℟. *breve.* In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exívit sonus.
Glória Patri.
In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona Vos amíci mei estis.

CAPITULUM.

[Act., c. 5.]

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. *br.* Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super omnem.
Glória Patri.
Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona In patiéntia vestra.

CAPITULUM.

[Act., c. 5.]

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. *breve.* Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis honoráti.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. Amíci tui.
Glória Patri.
Nimis confortátus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN IIis VESPERIS.

Antiphona.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Antiphona.

Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Antiphona.

Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam

coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Antiphona.

Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

PSALMUS 138.

Domine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe, * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es; * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nónne qui odérunt te, Dómine, óderam, * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inímici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Antiphona.

Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

CAPITULUM.
[Ephes., c. 2.]

FRATRES, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus Exúltet orbis, *ut supra*, xiij.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antiquo serpénte; et accipiétis regnum ætérnum. Allelúia.

ALIÆ LECTIONES
PRO APOSTOLIS.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

LECTIO IV.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia

per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis ; et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus : et ídeo duodenárius número Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet : et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus ? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos : unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia : unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt : sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent : quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi

quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos : ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptismum in nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

LECTIO II.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspectus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus, et fácies et pennas per quátuor partes habébant : junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non

revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

LECTIO III.

Similitudo autem vultus eórum, fácies hóminis, et fácies léonis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

LECTIO IV.

[Homilia 3, lib. 1.]

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia, et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℣. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Quatuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat, hoc procul dúbio quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus, hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras quid Lucas, hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et quátuor pennæ uni, quia Dei omnipotentis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum símul omnes concórditer prædicant, et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspiciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in singulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruerunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos, et misit illos binos ante

fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipes ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 17 in Evangelia.]

Dominus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini bibérunt.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

LECTIO IX.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum iter fácimus cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse

post véniens per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus, 18.

COMMUNE

APOSTOLORUM

ET EVANGELISTARUM.

TEMPORE PASCHALI.

Ad Vesperas Antiphona Sancti tui, *cum reliquis de Laudibus*, xxiv.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Sap., 5.]

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

HYMNUS.

Tristes erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelissima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestigia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem exclusive.

Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten, loco supradicti Versus dicatur sequens:

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona Lux perpétua* lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apóstolorum Dóminum. * Veníte, adorémus. Allelúia

Psalmus Venite, exultemus, 2.

Hymnus Tristes erant Apóstoli, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt. Allelúia.

Psalmi Cœli enárrant; Benedicam; Eructávit, *ut supra in Communi Apostolorum*, ij.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones in quolibet Nocturno, ut in Proprio annotatur.

℟. 1. Beátus vir qui métuit Dóminum. Allelúia. * In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℟. In mandátis.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

℟. 2. Tristítia vestra. Allelúia. * Convertétur in gáudium. Allelúia, allelúia.

℣. Mundus autem gaudébit; vos vero contristabímini; sed tristítia vestra.

℟. Convertétur.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

℟. 3. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.* Mors sanctórum ejus. Allelúia.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; unum ex his non conterétur.

Mors sanctórum.

Glória Patri.

Mors sanctórum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est. Allelúia.

Psalmi Omnes géntes; Exáudi, Deus, deprecatiónem; Exáudi, Deus, oratiónem meam, *ut supra*, vj.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. Allelúia.

℟. Et ætérnitas témporum. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

℟. 4. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

Benedictio Christus perpétuæ.

℟. 5. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri. Allelúia, allelúia.

℣. Repléti quidem Spíritu Sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei.

Testimónium.

Benedictio Ignem sui amóris.

℟. 6. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, Allelúia. Modo venérunt ad fontes; * Repléti sunt claritáte. Allelúia, allelúia.

℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

Repléti sunt.

Glória Patri.

Repléti sunt.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

Psalmi Confitébimur; Dóminus regnávit, exultet; Dóminus regnávit, irascántur, *supra*, ix.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum. Allelúia.

℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis peccatórum.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

℟. 7. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

Benedictio Cujus *vel* Quorum festum cólimus.

℟. 8. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. * Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut lac.

Glória Patri.

Et sicut lac.

Benedictio Ad societátem.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Antiphona.

Sancti tui, Dómine, florébunt sicut lílium. Allelúia. Et sicut odor bálsami erunt ante te. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Psalterio*, 19.

Antiphona.

In cœléstibus regnis sanctórum habitátio est. Allelúia. Et in ætérnum réquies eórum. Allelúia.

Antiphona.

In velaménto clamábant sancti tui, Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona.

Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Fulgébunt justi sicut sol in conspéctu Dei. Allelúia.

CAPITULUM.

[Sap., 5.]

STABUNT justi in magna

constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

HYMNUS.

Paschale mundo gáudium
Sol núntiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.
In carne Christi vúlnera
Micáre tanquam sídera
Mirántur, et quídquid vident
Testes fidéles prædicant.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.
Ut sis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia, allelúia.

Ad Primam in responsorio brevi, a Feria secunda post Dominicam in Albis usque ad Ascensionem exclusive, dicitur versus Qui surrexísti a mórtuis.

Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten exclusive, dicitur Versus Qui scandis super sídera.

Ad Tertiam, Antiphona In cœléstibus regnis.

Capitulum Stabunt justi *ut supra*, xxij.

℟. *breve.* Sancti et justi, in Dómino gaudéte. * Allelúia, allelúia. Sancti et justi.

℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Sancti et justi.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. Allelúia.

℟. Et ætérnitas témporum. Allelúia.

Ad Sextam, Antiphona In velaménto.

CAPITULUM.
[Sap., 5.]

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. *breve.* Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. * Allelúia, allelúia. Lux perpétua.

℣. Et ætérnitas témporum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Lux perpétua.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum. Allelúia.

℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúia.

Nonam, *Antiphona*
ıunt justi.

CAPITULUM.
[Rom., c. 8.]

ʊs quóniam diligén-
Deum ómnia coope-
in bonum, iis qui se-
m propósitum vocáti
ıncti.

ıreve. Lætítia sempi-
ıuper cápita eórum. *
ı, allelúia. Lætítia.
ʖáudium et exultatió-
ɔtinébunt.
ıllelúia, allelúia.
ʼia Patri. Lætítia.
ʼretiósa in conspéctu
i. Allelúia.
Mors sanctórum ejus.
a.

ʼesperas, *Antiphona*.
:ti tui *cum reliquis de*
ʖus, xxiv.
lmi Dixit Dóminus;
te, púeri; Crédidi; In
ʼténdo; Dómine, pro-
ut supra, xiv.
ʼitulum Stabunt Justi.
ınus Tristes erant
ıli, xxij
ʔretiósa in conspéctu
.i. Allelúia.
Mors sanctórum ejus.
a.
ıgnificat, *Antiphona*.
:ti et justi, in Dómino
e. Allelúia. Vos elégit
in hæreditátem sibi.
a.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS

EXTRA TEMPUS PASCHALE.

Ad Vesperas Antiphona Qui me confessus, *cum reliquis de Laudibus*, *ut infra*. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmi* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.
[Jacobi 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.
℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia.
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iste sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beati N., Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti N., Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, intercedénet beáto N., Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxvj.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In lege * Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo;

Et fólium ejus non défluet; * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

In lege * Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Antiphona.

Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum

clámavi; et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Martyris et Pontificis.

In Festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

A Milèto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Quí cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die qua ingréssus sum in Asiam quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insidiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi ignórans, nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus

pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium ; et, procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus est.

Glória Patri.

Et invéntus est.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Fílii hóminum * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine :* dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Filii hóminum,* scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Antiphona.

Scuto * bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Antiphona.

In univérsa * terra glória et honóre coronásti eum.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem prop-

ter inimícos tuos,* ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Sermone 44 de Sanctis.]

Triumphalis beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: indúráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Coronata ítaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imi-

tatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit; et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter affěctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Contemplabatur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia, et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: *

Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde:

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Justus Dóminus, * et justítiam diléxit; æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos:

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto suo.

Antiphona.

Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et

magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Posuísti, * Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 37 in Evangelia.]

Si considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est álind quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere vel quis intelléctus cápere sufficit illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptió-

nis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus; jamque illic cupit assístere ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus essè discípulus.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

Sequens responsorium dicitur ultimo loco in Festis sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani et Melchiadis.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti in cápite.

Glória Patri.

Posuísti in cápite.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed percontári libet quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magister dicat: Qui uxórem non odit non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúm-

que ágere per discretiónem valémus : ut uxórem et eos qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus diligámus ; et quos adversários in via Dei pátimur odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Qui me * confléssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Qui séquitur me * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Antiphona.

Qui mihi * minístrat me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Antiphona.

Si quis * mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Volo, Pater, * ut ubi ego sum illic sit et miníster meus.

CAPITULUM.

[Jacobi 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

HYMNUS.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens Cœléstibus.

Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti corpóris ;
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Qui séquitur me.

Capitulum Beátus vir qui, xxxvij.

℟. *breve.* Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine.

Glória et honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona Qui mihi minístrat.

CAPITULUM.

[Eccli., 15.]

Cibavit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *breve.* Posuísti, Dómine, * Super caput ejus.

Posuísti, Dómine.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super caput.

Glória Patri. Posuísti, Dómine.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona Volo, Pater.

CAPITULUM.

[Eccli., 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo.

Magna est glória.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna est glória.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona Qui me confésssus, *ut supra, cum reliquis de Laudibus*, xxxvij.

Psalmus Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica*. 134, *et loco ultimi Psalmus* Crédidi, 139.

Capitulum Beátus vir.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxiij.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui vult * venire post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALIÆ LECTIONES

PRO UNO MARTYRE

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO IV.

[Serm. 21.]

Principes persecúti sunt me gratis; et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur; ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius; cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Vere frustra impugnátur qui apud ímpios et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit, et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte labiórum.

LECTIO VI.

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candén-

tium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat; pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit effectum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus?

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 32 in Evangelia.]

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset: concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur, ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit

ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat audiámus : Qui vult post me veníre ábneget semetípsum. Ibi dícitur ut abnegémus nostra : hic dícitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet, valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas júdicum.

Glória Patri.

Qui minas júdicum.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in festis sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani et Melchiadis.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcedínis; * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti in cápite.

Glória Patri.

Posuísti in cápite.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit ut renuntiémus nostris, quia quicúmque ad fídei agónem venímus luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum ludo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus, 18.

COMMUNE

MARTYRUM

TEMPORE PASCHALI.

Ad Vesperas, Antiphona Sancti tui, Dómine, *cum reliquis de Laudibus*, xlvj.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.
[Sap., 5.]

STABUNT justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

HYMNUS.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula,
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem.

Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten, loco supradicti Versus, dicatur sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus.

HYMNUS.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia,
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus hæreditátem sibi. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lux perpétua* lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

Oratio, si non adsit propria, sumitur de Communi unius vel plurimorum Martyrum extra tempus Paschale.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Exúltent in Dómino sancti. * Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus 2.

Hymnus pro uno Martyre Deus tuórum mílitum, *ut supra.*

Pro pluribus Martyribus.

HYMNUS.

CHRISTO profúsum sánguinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera;
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quæsumus
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt. Allelúia.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi cujuslibet Nocturni.

Psalmi pro uno et pluribus Martyribus Beátus vir; Quare fremuérunt; Dómine, quid multiplicáti sunt, xxvij.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura quæ occurrit tempore Paschali in Officio de tempore, vel, quando non adsunt, de Communi unius vel plurimorum Martyrum, extra tempus Paschale.

℟. 1. Beátus vir qui métuit Dóminum. Allelúia. * In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

In mandátis.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

℟. 2. Tristítia vestra. Allelúia. * Convertétur in gáudium. Allelúia, allelúia.

℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini; sed tristítia vestra.

Convertétur in gáudium.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

℟. 3. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia. * Mors sanctórum ejus. Allelúia.

℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; unum ex his non conterétur.

Mors sanctórum.

Glória Patri.

Mors sanctórum.

IN SECUNDO NOCTURNO

Antiphona.

Ecce quómodo* computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est. Allelúia.

Pro uno Martyre, Psalmi Cum invocárem; Verba mea; Dómine Dóminus noster, xxx.

Pro pluribus Martyribus, Psalmi Dómine, quis habitábit; Consérva; Dómini est terra, *ut infra, in Communi plurimorum Martyrum.*

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine. Allelúia.

℟. Et ætérnitas témporum. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm., 22.]

DIGNUM et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contumélíæ debent, et partícipes esse lætitiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus : Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis : si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum; gáudium et exultatiónem obtinébunt.

Et ætérnitas.

Benedictio Christus perpetuæ.

LECTIO V.

ANNUNTIEMUS, inquam, sanctis Martyribus Domínicæ Paschæ grátiam, ut dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlcra reseréntur : dum corpus illíus mórtuum diximus tepéntibus venis súbito viguísse, horum quoque membra jam frígida immortalitátis calóre foveántur. Eadem enim rátio Mártyres suscitat quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo : Notas mihi fecísti vias vitæ. Hæc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris, ut qui dum post mortem ab ínferis redit ad súperos incípiat notam habére viam vitæ,

[q]uæ ante habebátur ignóta.

℟. In servis suis. Allelúia.* [C]onsolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pó[p]ulum suum: et in servis suis. Consolábitur Deus.

Benedictio Ignem sui amó[r]is.

LECTIO VI.

[I]GNOTA enim erat ante Christi [a]dvéntum via vitæ, quæ nul[l]us adhuc resurgéntis fúerat [c]alcáta vestígio. At ubi Dó[m]inus resurréxit, nota facta, [s]olo attríta est plurimórum. [D]e quibus sanctus Evange[li]sta ait: Multórum córpora [s]anctórum surrexérunt cum [e]o, et introiérunt in sanctam [c]ivitátem. Unde cum Dó[m]inus in resurrectióne sua [d]ixerit: Notas mihi fecísti [v]ias vitæ: póssumus et nos [c]um dícere Dómino: Notas [f]ecísti nobis vias vitæ. Ipse [e]nim nobis notas fecit vias [v]itæ, qui nobis sémitam ma[n]ifestávit ad vitam. Notas [e]nim mihi fecit vias vitæ cum [m]e dócuit fidem, misericór[d]iam, justítiam, castitátem. [H]is enim pervenítur itinéri[b]us ad salútem.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte [e]t vidéte Mártyres cum co[r]ónis, quibus coronávit eos [D]óminus, * In die solemni[t]átis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit [s]eras portárum tuárum; be[n]edíxit fílios tuos in te. In die solemnitátis. Glória Patri. In die solemnitátis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Lux perpétua * lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum. Allelúia.

Psalmi pro uno Martyre, In Dómino confido; Dómine, quis habitábit; Dómine, in virtute tua; xxxij.

Pro pluribus Martyribus, Psalmi Exultáte, justi; Benedícam Dóminum; Deus noster refúgium, *ut infra, in Communi plurimorum Martyrum.*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum. Allelúia.

℟. Gáudium et exultatiónem obtinébunt. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

* Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 15.]

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera; et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 80 in Joannem.]

ISTE locus Evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ,

nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum vitis vera et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

Benedictio Cujus *vel* quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Quid ergo est, ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit ego sum vitis vera, ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. * Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut lac.

Glória Patri.

Et sicut lac.

Benedictio Ad societátem

LECTIO IX.

Ego sum, inquit, vitis vera; et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id quod ait : Ego et Pater unum sumus; et ipse agrícola est : nec talis, quales sunt qui extrinsecus operándo exhibent ministérium : sed talis, ut det étiam intrinsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat, sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Sancti tui, * Dómine, flori

bunt sicut lílium. Allelúia : Et sicut odor bálsami erunt ante te. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

In cœléstibus * regnis sanctórum habitátio est. Allelúia. Et in ætérnum réquies eórum. Allelúia.

Antiphona.

In velaménto * clamábant sancti tui, Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona.

Spíritus et ánimæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Fulgébunt * justi sicut sol in conspéctu Dei. Allelúia.

CAPITULUM.

[Sap., 5.]

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre.

HYMNUS.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.
Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus
Rex glorióse Mártyrum, *supra*, xliij.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem,* veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia, allelúia.

Ad Primam in responsorio brevi a Feria secunda post Dominicam in Albis usque ad Ascensionem exclusive dicitur :

℣. Qui surrexísti a mórtuis.

Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten exclusive, dicitur :

℣. Qui scandis super sídera.

Ad Tertiam, Antiphona
In cœléstibus regnis.

Capitulum Stabunt justi, xliij.

℟. *breve.* Sancti et justi, in Dómino gaudéte. * Allelúia, allelúia. Sancti et justi.

℣. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Sancti et justi.

x perpétua lucébit
uis, Dómine. Alle-

ætérnitas témporum.

extam, Antiphona
iénto.

APITULUM.
[Sap., 5.]

uómodo computáti
r filios Dei, et inter
sors illórum est.

eve. Lux perpétua
anctis tuis, Dómine.*
allelúia. Lux per-

ætérnitas témporum.
lelúia, allelúia.

Patri. Lux perpétua.

ætítia sempitérna su-
ta eórum. Allelúia.
udium et exultatió-
inébunt.
ia.

Nonam, Antiphona
nt justi.

APITULUM.
[Rom., c. 8.]

quóniam diligénti-
m ómnia cooperán-
onum, iis qui secún-
pósitum vocáti sunt

eve. Lætítia sempi-
per cápita eórum. *
, allelúia. Lætítia.
áudium et exultatió-
tinébunt.
lelúia, allelúia.
Patri. Lætítia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Ad Vesperas Antiphona Sancti tui, Dómine, *cum reliquis, ut supra in Laudibus*, xlvj.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Crédidi, 139.

Capitulum Stabunt justi, xlvij.

Hymnus pro uno Martyre Deus tuórum mílitum, xliij.

Pro pluribus Martyribus Rex glorióse Mártyrum, *supra*, xliij.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors sanctórum ejus. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancti et justi*, in Dómino gaudéte. Allelúia. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ALIÆ LECTIONES
PRO MARTYRIBUS
TEMPORE PASCHALI.
IN SECUNDO NOCTURNO.

De Epistola sancti Cypriáni Episcopi et mártyris, ad mártyres et confessóres.

LECTIO IV.
[Lib. 2, Epist. 6.]

Quibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi mártyres? robur péctoris vestri,

et perseverántiam fidei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ durissimam quæstiónem: nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mítteret.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sémpiterna erit super cápita eórum; gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

LECTIO V.

Vidit admírans præséntium nultitúdo cœléste certámen, ertámen Dei, certámen spiitále, prælium Christi: stetísse servos ejus voce líbera, nente incorrúpta, virtúte livína, telis quidem sæcuíribus nudos, sed armis dei ardéntis armátos. Steerunt torti torquéntibus fortóres: et pulsántes ac laiántes úngulas, pulsáta ac niáta membra vicérunt. nexpugnábilem fidem superíre non pótuit sæviens diu laga repetíta, quamvis rupta ompáge víscerum torqueentur in servis Dei jam non embra, sed vúlnera. Fluébat sanguis qui incéndium persecutiónis extíngueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret.

℟. In servis suis. Allelúia. Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum: et in servis suis. Consolábitur Deus.

LECTIO VI.

Oh! quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spíritu Sancto loquénte ad nos páriter et monénte: Pretiósa est in conspéctu Dómini mors justórum ejus; pretiósa mors hæc est, quæ emit immortalitátem prétio sui sánguinis, quæ accépit corónam de consummatióne virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit et vicit protéctor fidei, dans credéntibus tantum quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit semper vincit in nobis.

℟. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit

seras portárum tuárum; benedíxit filios tuos in te.

In die solemnitátis.

Glória Patri.

In die solemnitátis.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo; hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 81 in Joan.)

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre; cum dixísset: hic fert fructum multum, non ait: Quia sine me parum potéstis fácere, sed, nihil potéstis fácere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest: quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola ut plus ásserat. Tamen nisi in vite mánserit, et víxerit in radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset nisi homo esset; tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo; hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

℟. Qui manet.

LECTIO VIII.

Verum quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit liberi arbítrii: si quis in me, inquit, non mánserit, mittetur foras sicut palmes, et arescet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra si in vite non mánserint quanto gloriosióra si mánserint. Denique sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dominus dicit: præcísa nullis agricolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus operibus deputántur. Unum de duobus pálmiti cóngruit aut vitis aut ignis: si in vite non est, in igne erit: ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. * Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut lac.

Glória Patri.

Et sicut lac.

LECTIO IX.

Si manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo: et áliud vólumus quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque hujus sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc pétamus quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

Te Deum laudámus, 18.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM.

EXTRA TEMPUS PASCHALE.

Ad Vesperas, Antiphona Omnes sancti, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 34, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Sanctorum méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt quos fátue mundus abhórruit,
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera;
His cessit láceransfórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium;
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únaque póscimus
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Istórum * est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

Beatorum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut qui eórum gaudémus méritis accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2

HYMNUS.

Christo profúsum sánguinem
Et Mártyrum victórias
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor, quæsumus
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Secus decúrsus * aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

PSALMUS 1.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona.

Tanquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eorum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sánctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea: * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Antiphona.

Si coram * homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum :* et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt.

℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet

super illos sol, neque ullus æstus.

Quóniam prióra.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocavit, hos et justificávit; quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum; quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℣. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt.

℣. Unus spíritus et una fides erat in eis.

Et ídeo corónas.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Quis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Et meruérunt.

Glória Pátri.

Et meruérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum

nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum: * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Antiphona.

Sanctis, * qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

PSALMUS 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona.

Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Antiphona.

Sancti * qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem,

assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

PSALMUS 23.

Dómini est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam; nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Sancti qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Sermone 47 de Sanctis.]

Quotiescumque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum, ut imitári non pígeat quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis, et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire. Sed et Paulus Apóstolus prædicat dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Sed dicet áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi ? Huic ego respóndeo quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem : Díscite a me quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum et pax.

Glória Patri.

Quóniam donum et pax.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

PSALMUS 32.

Exultate, justi, in Dómino * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmati

sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum, * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem, * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam ådjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Antiphona.

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Antiphona.

Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me, * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et

de ómnibus tribulatiónibus ejus salvábit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Antiphona.

Ecce merces * sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus, * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes

inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret et confringet arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus ; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 35 in Evangelia.]

Dominus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur : et nos tolerabílius mundi mala suscípimus si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prælia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus fuit.

Benedictio Quórum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed his malis prævenientibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur, et per crebra mala quæ véniunt indicántur mala perpétua quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis, quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.
Mercédem labóris.
Glória Patri.
Mercédem labóris.

Sequens Responsorium dicitur post octavam vel secundam Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.
Contemnéntes aulam.
Glória Patri.
Contemnéntes aulam.

Benedictio Ad societátem

LECTIO IX.

Sed cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus, quia necésse est ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum : erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper : erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus in cunctis ferímur : ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Omnes sancti* quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Cum palma* ad regna per-

venérunt sancti, corónas de-
:óris meruérunt de manu Dei.

Antiphona.

Córpora sanctórum * in
pace sepúlta sunt : et vivent
ıómina eórum in ætérnum.

Antiphona.

Mártyres Dómini,* Dómi-
ıum benedícite in ætérnum.

Antiphona.

Mártyrum chorus,* laudáte
)óminum de cœlis. Allelúia.

CAPITULUM.
[Sap., 3.]

ɪʀsᴛoʀᴜᴍ ánimæ in manu
)ei sunt, et non tanget illos
orméntum mortis. Visi sunt
culis insipiéntium mori; illi
utem sunt in pace.

HYMNUS.

ʀᴇx glorióse Mártyrum,
:oróna confiténtium,
)ui respuéntes térrea
'erdúcis ad cœléstia,

Aurem benígnam prótinus
nténde nostris vócibus :
'rophæa sacra pángimus :
ʒnósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
arcísque Confessóribus,
'u vince nostra crímina,
argítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
júsque soli Fílio,
um Spíritu Paráclito,
'unc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt sancti in
lória.

℟. Lætabúntur in cubílibus
ıis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vestri capílli cápitis* omnes
numeráti sunt : nolíte timére:
multis passéribus melióres
estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

Bᴇᴀᴛᴏʀᴜᴍ Mártyrum, pa-
ritérque Pontíficum N. et N.,
nos, quæsumus, Dómine, festa
tueántur, et eórum commén-
det orátio veneránda. Per Dó-
minum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

Dᴇᴜs, qui nos concédis sanc-
tórum Mártyrum tuórum N.
et N. natalítia cólere, da no-
bis in ætérna beatitúdine de
eórum societáte gaudére. Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

Dᴇᴜs, qui nos ánnua sanc-
tórum Mártyrum tuórum N.
et N. solemnitáte lætíficas,
concéde propítius ut quo-
rum gaudémus méritis ac-
cendámur exémplis. Per Dó-
minum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona
Cum palma.

Capitulum Justórum áni-
mæ, *ut supra.*

℟. *breve.* Lætámini in Dó-
mino,* Et exultáte, justi.
Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes
recti corde.

℟. Et exultáte justi.

Glória Patri. Lætámini in.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona Córpora sanctórum.

CAPITULUM.

[Sap., 10.]

Reddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. *breve.* Exúltent justi, * In conspéctu Dei.

Exúltent justi.

℣. Et delecténtur in lætítia.

℟. In conspéctu Dei.

Glória Patri. Exúltent justi.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona Mártyrum chorus.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Fulgebunt justi, et tanquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *br.* Justi autem, * In perpétuum vivent.

Justi autem.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum.

℟. In perpétuum vivent.

Glória Patri. Justi autem.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus Dixit Dóminus, 134.

Antiphona.

Sancti * per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus Confitébor, 135.

Antiphona.

Sanctórum * velut áquilæ juvéntus renovábitur: florebunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus Beátus vir, 135.

Antiphona.

Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam priora transiérunt.

Psalmus Laudáte púeri. 136.

Antiphona.

In cœléstibus * regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus Crédidi, 139.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, lj.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES
PRO
PLURIBUS MARTYRIBUS.
IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.
[Serm. 1 de Martyrib.]

Nemo est qui nésciat Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur, ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus; ut parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Quis est enim qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desirántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres efФécti sunt. Nullus athlétes sine

certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quíbus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.
Glória Patri.
Quóniam donum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.
[Cap. 6.]

In illo témpore, Descéndens Jesus de monte stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
[Lib. 5 in Luc., c. 6.]

Advérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est a libídine revocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam et cópia suæ natúræ compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis, * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Beati páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mystérium

úmerum reserávit. Pro ocáva enim multi inscribúntur 'salmi : et mandátum áccipis cto illis partem dare, forísse benedictiónibus. Sicut nim spei nostræ octáva perectio est, ita octáva summa irtútum est.

℟. Sancti mei, qui, in carne ósiti, certámen habuístis, * lercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Venite, benedícti Paris mei, percípite regnum.

Mercédem labóris.

Glória Patri.

Mercédem labóris.

Sequens responsorium dicitur post octavam vel secundam Lectionem in Festo plurimorum Martyrum Fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Contemnéntes aulam.

Glória Patri.

Contemnéntes aulam.

LECTIO IX.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum, quia qui contémpserit sæculária ipse merébitur sempitérna : nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus, 17.

In Communi Confessorum, Virginum, et non Virginum, et Dedicationis Ecclesiæ, tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus ; sed additur unum Allelúia *in fine ad Invitatorium, Antiphonas, versus et responsoria, similiter et in responsoriis post Lectiones Nocturnorum ante versum : (responsoria brevia vero horarum dicuntur ea quæ in prædictis communibus secundo loco ponuntur, ut inferius) et tres Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiphona illius Nocturni. In fine omnium Hymnorum (dummodo Hymni sint ejusdem metri, ut versus sequens, et non habuerint ultimum versum proprium) dicatur :*

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Primam in responsorio brevi dicitur versus. Qui surrexísti a mórtuis, *et sic usque ad Ascensionem.*

Ab Ascensione autem usque ad Pentecosten, in fine Hymnorum.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Et ad Primam in responsorio brevi dicitur versus Qui scandis super sídera.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

Notandum quod si fuerit intra tempus Paschale, servanda est Rubrica posita supra.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus, ut infra. Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus; et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra, quæ passim jacuére, membra,
Víribus morbi dómitis, saluti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat Antiphona.

O Doctor óptime, * Eccle-

æ sanctæ lumen, beáte N., ivínæ legis amátor, depreáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio Deus, qui pópulo 10, *ut infra.*

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Confessórum Dóminum,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, lxviij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir* qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS 1.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus,* et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus* iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula có-

rum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,* prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Tu es * glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Fidelis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum; filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in judícium incidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

LECTIO II.

[Cap. 1.]

Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem; non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum, sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum qui secúndum doctrínam est fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt; quos opórtet redárgui; qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo fecit.

Benedictio Spíritus Sancti.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes

ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes; ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile, ut is qui ex advérso est vereátur nihil habens malum dicere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri

Tu es sacérdos.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine, * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe.

Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dólose agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt; et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona.

Dómine, * Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et consti-

tuísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas; ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et contituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Homilia 89, quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi.]

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpísse est: siquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? in Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prædítus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit afféctum: quia Pontifícii administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tanquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedít ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona.

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tri-

buísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Dómini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?* Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 9 in Evangelia.]

Léctio sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite consideráre nos ádmonet ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre proficíscitur servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Quis ítaque iste homo est qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum.

Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

SED is qui quinque talénta accéperat ália quinque lucrátus est, quia sunt nonnúlli qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos póssunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percipiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce sacérdos magnus,* qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Non est invéntus * símilis illi qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona.

Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona.

Sacerdótes Dei,* benedícite Dóminum : servi Dómini. hymnum dícite Deo. Allelúia.

Antiphona.

Serve bone * et fidélis, intra in gáudium dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

ECCE sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

JESU, redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,

In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus;
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Hujus célebrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N., Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Non est invéntus.

Capitulum Ecce sacérdos magnus, *ut supra.*

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum.
Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit eum.

℟. Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Tempore Paschali, ad Tertiam.

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. * Allelúia, allelúia.
Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit eum.

℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Amávit eum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. Allelúia.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúia.

Ad Sextam, Antiphona Ideo jurejurándo.

CAPITULUM.
[Eccli., 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *br.* Elégit eum Dóminus,

* Sacerdótem sibi. Elégit eum.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

℟. Sacerdótem sibi.

Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Tempore Paschali, ad Sextam.

℟. *breve.* Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. * Allelúia, allelúia.

Elégit eum.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. Allelúia.

℟. Secúndum órdinem, Melchísedech. Allelúia.

Ad Nonam, Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.
[Eccl., 45.]

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *br.* Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchísedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali, ad Nonam.

℟. *breve.* Tu es sacérdos in ætérnum. * Allelúia, allelúia.

Tu es sacérdos.

℣. Secúndum órdinem Melchísedech.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Tu es

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. Allelúia

℟. Et osténdit illi regnum Dei. Allelúia.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, lxxviij

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Meménto, Dómine, David, 144.

Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesperis, lxviij.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona Amávit eum * Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in secundis Vesperis pro solis Summis Pontificibus.

Antiphona.

Dum esset * Summus Póntifex, terréna non métuit, sed

ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari dicantur in plurali, et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 44]

LAUDEMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædìti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

HOMINES dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes; pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt reliquérunt nomen narrándi laudes eórum, et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

LECTIO III.

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum, et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.
Tu es sacérdos.
Glória Patri.
Tu es sacérdos.

ALIÆ LECTIONES
PRO PONTIFICE
ET CONFESSORE.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 59, quæ est 2 de S. Eusebio.]

Beati Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus, qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam pervéniret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum quo Christus viderétur reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contágione perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tanquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit, ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitæ morte peccáto?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus

repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 24.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. cap. 26.]

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervigilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit : quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum ; stolam glóriæ índuit eum, * et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

[Cap. 27.]

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est si doctrínæ opportunitáte et veritáte infirma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tanquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens : desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constituet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judicii commissam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus, 18.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magníficat, in utrísque Vésperis, Antíphona.

O Doctor * óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum; Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 39.]

Sapientiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus voluérit, spíritu intelligéntiæ replébit illum, et ipse tanquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse diriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Ipse palam ſáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.
[Lib. 9, c. 6.]

Qui post Oríonas Hyadum nómine nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Benedictio Christus perpétuæ.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaiam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohibítæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit, quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœlestis osténditur, quasi intérni nostri lúminis vernum tempus aperítur, ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuérit, in quo saliétur? et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[L. 1 de Serm. Domini in monte, c. 6]

Ostendit Dóminus fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum, qui erunt hómines per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus per quos errórem áuferat ceterórum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

Benedictio Cujus festum.

LECTIO VIII.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus qui pátitur persecutiónem, sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines qui sunt in mundo vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, id est fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons in quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus, 18.

COMMUNE
CONFESSORIS
NON PONTIFICIS.

Notandum, quod si fuerit intra tèmpus Paschale, servanda est Rubrica superius posita, xlvij.

Ad Vesperas, Antiphona Dómine, quinque talénta, *ut infra ad Laudes Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134 *et loco*

ultimi Psalmus Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Eccli., 31.]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Iste Conféssor Dómini coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra, quæ passim jacuére, membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.

Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Similábo eum* viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. confessóris tui solemnitáte deférimus, ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum

AD MATUTINUM.

Invitatorium. ℣ Regem

Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, lxxxviij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir* qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum; * et iter impiórum peribit.

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum,* advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam,* et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,* et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite,* erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Tu es * glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribúlant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ:* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi :* et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 4 et 5.]

Justus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et

inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Populi autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare munierit illum Dóminus. Vidébunt, et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mortuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et erunt geméntes, et memória illórum peribit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cógnovit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Invocántem* exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino : * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes* qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixísti justo; scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos

meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis ; secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætántur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Lætántur omnes qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixísti justo; scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona.

Dómine,* Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos,* ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum:* et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[In Orat. de S. Philogonio.]

Beati N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsius recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit : siquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit ; eóque navígium áppulit ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quod si hic ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit : multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innúmeraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quanquam translátus est, atque hanc quæ apud nos est civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei, et digréssus ab hac Ecclésia, ad

illam pervénit quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis; ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem die-

rum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictió-

illam pervénit quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis; ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem die-

rum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Dómini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictió-

Vern. e

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.
Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.
Virtúte clarus et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge, serve bone, * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium Dómini tui.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. confessóris tui solemnitáte deférimus, ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. abbatis commméndet, ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Euge, serve bone.

Capitulum Beátus vir qui invéntus est, *ut supra*, lxxxii.

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ induit eum.

℟. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit eum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Tempore Paschali, ad Tertiam.

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. * Allelúia, allelúia. Amávit eum

℣. Stolam glóriæ índuit eum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Amávit eum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. Allelúia.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Allelúia.

Ad Sextam, Antiphona Fidélis servus.

CAPITULUM.

[Eccli., 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *breve.* Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium.

℟. Meditábitur.

Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Tempore Paschali, ad Sextam.

℟. *breve.* Os justi meditábitur sapiéntiam. * Allelúia, allelúia. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. Allelúia.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. Allelúia.

Ad Nonam, Antiphona Serve bone.

CAPITULUM.

[Sap., 10.]

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. *breve.* Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex Dei.

℣. Et non supplantabúntur gressus ejus.

℟. In corde.

Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Tempore Paschali, ad Nonam.

℟. *breve.* Lex Dei ejus in corde ipsíus. * Allelúia, allelúia. Lex Dei.

℣. Et non supplantabúntur gressus ejus.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. Allelúia.

℟. Et osténdit illi regnum Dei. Allelúia.

Ad Vesperas, Antiphona Dómine, quinque talénta, *cum reliquis de Laudibus*, xcix. *Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis*, lxxxviij.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hic vir * despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone quæ habentur in singulari dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES

PRO CONFESSORE

NON PONTIFICE.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit : nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi et non est transgréssus, fácere mala et non fecit, ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

[Cap. 32 et 33.]

Qui timet Dóminum excipiet doctrinam ejus, et qui vigiláverint ad illum invenient benedictiónem. Qui quærit legem replébitur ab ea, et qui insidióse agit scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui crédit Deo atténdit mandatis, et qui confídit in illo non minorábitur. Timenti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

LECTIO III.

[Cap. 34.]

Spiritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illius benedicétur. Spes enim illorum in salvántem illos, e

óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit et non pavébit, quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 10, c. 16, in Job 12.]

Deridetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre, quæ falsa sunt vera osténdere, quæ vera sunt falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio discitur; hanc qui sciunt céteros despiciéndo supérbiunt; hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur, quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere, cum vires súppetunt nullis resisténtibus cédere, cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

At contra, sapiéntia justórum est nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus

puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur ab eis procul dúbio stultum putátur, et quidquid in ópere véritas ápprobat carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

[Cap. 17.]

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, despici non réfugit, corpus continéntia ́ff́icit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit, mentem semper ad patiéntiam præparat, et éréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat, afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.
Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4, cap. 54, in Luc. 12.]

Pusillum gregem electo-

rum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat, quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte pervenire. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eidem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Véndite quæ possidétis; et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint : quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus sprétis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere et eleemósynam dare queat operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt, eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ, cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens : sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus, 18.

PRO ABBATIBUS.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3, in Matth. cap. 19.]

Grandis fidúcia, Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter, Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt ; sed, Qui secúti estis me, quod própríe Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit in qua Salvator lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru, et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum re-

cipient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit spirituália recípiet : quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudamus, 18.

COMMUNE

VIRGINUM.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hæc est virgo * sápiens, et una de número prudéntum.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Antiphona.

Hæc est virgo * sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-

sum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiphona.

Hæc est * quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

Hæc est quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; *

non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est * speciósa inter fílias Jerúsalem.

PSALMUS 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 10.]

FRATRES, qui gloriátur in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est, sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

JESU, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni, sponsa * Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera potén-

tiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum et mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit peperítque virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,

Et tibi compar utriúsque Virtus,
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen

Si Sancta fuerit virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

VIRGINIS Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Virginis festum cánimus beátæ;
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh! quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiphona.

Ante torum * hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

PSALMUS 18.

COELI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,*

et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Antiphona.

Revértere, * revértere, Sunamitis: revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictionem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *

Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est ut et qui habent uxóres tanquam non habéntes sint, et qui flent tanquam non flentes: et qui gaudent tanquam non gaudéntes: et qui emunt tanquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo tanquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens ℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Quia concupívit.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre

est sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis :* Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea benedíxit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri : quod vult fáciat : non peccat si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium : puto autem quod et ego spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum :* dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam :* et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli

sub te cadent : * in corde inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem:* proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto:* circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus;* vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi :

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospére procéde, et regna.

Antiphona.

Adjuvábit eam * Deus vulto suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eum Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobís-

cum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcem cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona.

Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exultent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1 de Virginibus.]

Quoniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor ut áliquid de virginitáte dicámus, ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas quia in martyribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperc procéde, et regna.

Et dedúcet.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Hæc nubes, áera, Angelos, sideraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit te.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus

* Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afférentur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nigra sum,* sed formósa, filiæ Jerusalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus: * gaudebunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Trahe me* post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exultet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,* et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi

terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 12 in Evangelia.]

Sæpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere ut et bona quæ ágitis cum magna cautéla teneátis, ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur, ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

Benedictio Cujus *vel* Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed prius quæréndum nobis est quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur ? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus venit.

Glória Patri.

Ecce sponsus venit.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

In quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Hæc est * virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Hæc est * virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiphona.

Hæc est * quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona.

Veni, elécta mea,* et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est * speciósa inter fílias Jerúsalem.

CAPITULUM.

[II Cor., c. 10.]

Fratres, qui gloriátur in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

Jesu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. vírginis et martyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Indulgentiam nobis, quæsumus, Dómine, béata N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affèctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum

Si fuerint plures, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctarum Vírginum et Mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Tertiam Antiph. Hæc est virgo sápiens.

Capitulum Fratres, qui gloriátur, *ut supra*, cu

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus non commovébitur.

Tempore Paschali. Ad Tertiam.

℟. *breve.* Spécie tua et pulchritúdine tua. * Allelúia, allelúia. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Allelúia. Allelúia.

Glória Patri. Spécie t

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. Allelúia.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur. Allelúia.

Ad Sextam Antiphona Hæc est quæ nescívit.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 11.]

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve.* Adjuvábit eam Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali, ad Sextam.

℟. *breve.* Adjuvábit eam Deus vultu suo. * Allelúia, allelúia. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. Allelúia.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia.

Ad Nonam Antiphona Ista est speciósa.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 51.]

Domine Deus meus, exaltasti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali, ad Nonam.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúia, allelúia. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

CAPITULUM.

[Sap., 4.]

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Immortális est enim memória illíus: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. *breve* Elégit, *ut supra.*

Ad Vesperas Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hym-

nus ut in primis Vesperis, cvij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ LECTIONES.

PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum Lectiones Primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap., 51.]

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et á verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et pon[am] te in thronum meum: quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

LECTIO II.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hominum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de manu géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Proptérea.

LECTIO III.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Pa-

em Dómini mei, ut non relínquat me in die tribu-tiónis meæ, et in témpore iperbórum sine adjutório. audábo nomen tuum assí-ıe, et collaudábo illud in onfessióne, et exaudíta est átio mea. Et liberásti me perditióne, et eripuísti e de témpore iníquo. Propréa confitébor, et laudem cam tibi, et benedícam nó-ini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchri-dine tua * Inténde, prós-re procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lá-is tuis, proptérea benedixit Deus in ætérnum.
Inténde.
Glória Patri.
Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni iscopi et mártyris de dis-lína et hábitu Vírginum.

LECTIO IV.

[Cap. 2.]

unc nobis ad Vírgines ser-est, quarum quo sublí-or glória est, major et ra est. Flos est ille Eccle-stici gérminis, decus atque naméntum grátiæ spiritá-, læta índoles, laudis et nóris opus íntegrum at-e incorrúptum, Dei imágo spóndens ad sanctimóniam ómini, illústrior pórtio gre-Christi. Gaudet per illas, que in illis lárgiter floret clésiæ matris gloriósa fœcúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur : has adhortámur affectióne pótius quam potestáte : non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.
Et dedúcet.

LECTIO V.

Neque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam aut placére cuíquam nisi Dómino suo stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt

finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget íncljta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potítur gáudiis.
Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est * regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margaritas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiamur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuarum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remitte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus

Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh! quam pulchra est * casta generátio cum claritáte!

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quám admirábile est nomen tuûm in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituisti eum super ópera mánuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas; ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiphona.

Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæ-

culi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Revértere, revértere, * Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictione perpétua.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra, Confitebor tibi, Dómine, cxxvij.

Pro nec Virgine nec Martyre ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Quia concupívit.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Gustavit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Fortitudo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas dómus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua, et pulchri-

túdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus Eructávit cor, *ut supra*, cxiv.

Antiphona.

Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus Deus noster refúgium, cxv.

Antiphona.

Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus Magnus Dóminus, cxvj.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

LECTIO IV.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt, nec tanta hortórum lília quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apóstolico judício prædicátur. Hæc enim magistra fídei, magistra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quo gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat ope-

ribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat. Vitem fácilis tóndere quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat, parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Similis huic vídua velut eméritis veteràna stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat, et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis : útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens Deum.

Glória Patri.

Múlier timens Deum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum : * cantate, cxviij.

Antiphona.

Trahe me * post te, in odórem curremus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus Dóminus regnávit, cxviij.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília, cxix.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VIII.

[Cap. 13.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 11 in Evangelia.]

Cœlorum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu dídicit quasi confricátus incaléscat, ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ : * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum : et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum

verbum bonum, dico ego ópera mea Regi.

Quem vidi.

Glória Patri.

Quem vidi.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Thesaurus autem cœléste est desidérium: ager vero in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desíderia per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit,* imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

HYMNUS.

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fúlget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gáudiis.
Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affé́ctu. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona In odórem.

Pro Martyre tantum, Capitulum Confitébor tibi, *ut supra*, cxxvij.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum Mulierem fortem, *ut supra*, cxxvij.

℟. *br.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Tempore Paschali, ad Tertiam.

℟. *breve.* Spécie tua et pulchritúdine tua. * Allelúia, allelúia. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. Allelúia.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur. Allelúia.

Ad Sextam, Antiphona Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

Liberasti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.
[Prov., 31.]

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas extėndit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus, in médio ejus.
Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Tempore Paschali, ad Sextam.

℟. *breve.* Adjuvábit eam Deus vultu suo.* Allelúia, allelúia. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. Allelúia.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia.

Ad Nonam, Antiphona Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.
[Eccli., 51.]

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.
[Prov., 31.]

MULTÆ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa láudábitur.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali, ad Nonam.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúia, allelúia. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia, allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Ad Vesperas, Antiphona Dum esset Rex, *et alia ut supra in primis Vesperis*, cxxxv.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit

ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Vírgines, idem fit Officium ut supra, cxxvij.

LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO VI.

[Serm. 67 de diversis novi Testam. locis.]

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, et ampléctor, atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória; non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea quibus víceerat inimícus nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam; * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet te.

LECTIO VI.

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat, hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior et mórtua est; ista mórtua est ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta Dei leges violávit; hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam igitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi? quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea unxit te.

LECTIO VI.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ, verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit, quod útique beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent

eam in portis ópera ejus.
Múlier timens.
Glória Patri.
Múlier timens.

COMMUNE
DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Notandum quod, si fuerit intra tempus Paschale, servanda est Rubrica posita supra, xlvij.

Ad Vesperas, Antiphona Domum tuam, Dómine, *cum reliquis de Laudibus, infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Lauda, Jerúsalem, 153.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

Cœlestis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus;
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli coruśca cívitas;
Hic margaritis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus,
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque junctа néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris Unico,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum; quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

ORATIO.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra; et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne

ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Domum Dei decet sanctitúdo:* Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Cœléstis Urbs, *ut supra*, cxxxix.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Antiphona.

Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

PSALMUS 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra, * et

transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum; * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitát[e]
nostri, in monte sancto

Fundátur exultatión[e]
vérsæ terræ mons Sion,
tera Aquilónis, cívitas [
magni.

Deus in dómibus
cognoscétur, * cum sus[
eam.

Quóniam ecce reges
congregáti sunt : * con[
runt in unum.

Ipsi vidéntes sic adr[
sunt, conturbáti sunt,
móti sunt : * tremor a[
héndit eos.

Ibi dolóres ut parturi[
* in spíritu veheménti [
res naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic
mus in civitáte Dómini [
tum, in civitáte Dei nos[
Deus fundávit eam in [
num.

Suscépimus Deus m[
córdiam tuam, * in [
templi tui.

Secúndum nomen t[
Deus, sic et laus tua in
terræ : * justítia plena es[
tera tua.

Lætétur mons Sion
exúltent fíliæ Judæ, * pr[
judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et
plectímini eam : * narr[
túrribus ejus.

Pónite corda vestr[
virtúte ejus : * et distri[
domos ejus, ut ennarr[
progénie áltera.

Quóniam hic est D[

Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum, et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum viginti duo míllia, arietum centum viginti míllia; et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes.

Et in ore.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Sacerdotes autem stabant in officiis suis, et Levitæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum, quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini, obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum: quia altáre æneum quod fécerat non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset al-

táre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos.

Et vénient.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Compleвитque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum; convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis, et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam quam ædificávi nómini tuo; veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum.

Exáudi preces.

Glória Patri.

Exáudi preces.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

PSALMUS 83.

Quam diléeta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle

lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Antiphona.

Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Antiphona.

Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum desuper.

PSALMUS 87.

Dómine, Deus salútis meæ, * in die clamávi et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea, * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris quorum non es memor ámplius, * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * et mane orátio mea prævéniet te.

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die, * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum, * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea.

℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 252, de Tempore.]

Quotiescumque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et íterum: Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis,

inveniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur : claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur : ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste,* Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

℟. Vere non est.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Si enim agnóscens reátum suum ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat humiliábitur, ita e contrário qui se humíliat exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére voluérit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúia, *tum principium Psalmi est a ve-*

cundo Versu Dicet Dómino.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis, * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * et osténdam illi salutáre meum.

Antiphona.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi in protectióne Dei cœli commorábitur.

Antiphona.

Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimó-

nia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur :* judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Antiphona.

Benedicta glória Dómini de loco sancto suo. Allelúia.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terribile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedicta glória Dómini de loco sancto suo. Allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 8 in Luc.]

Zachæus statúra pusíllus, hoc est nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audito Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tanquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo prótetens, erráta quoque córrigens superióris ætátis: et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles; quorum infructuósam glóriam plebs géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat: álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Verum ne cæcum illum tanquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad divítem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus; ille quia nóverat. Nos interrogémus ut sciámus unde iste curátus sit; ille interrogávit ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Antiphona.

Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Antiphona.

Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Antiphona.

Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

CAPITULUM.

[Apoc., 21.]

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Filius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa sedes Cœlitum
Semper résultat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat,
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.
Hæc templa, Rex Cœlétium,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.
Hic ímpetrent Fidélium
Voces, precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant.
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.
Decus Paréntì débitum
Sit usquequáque altíssimo.
Natóque Patris Unico,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est. Allelúia.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

ORATIO.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Domus mea.

Capitulum Vidi civitátem, *ut supra*, cl.

℟. *breve.* Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum.

℣. In longitúdinem diérum.

℟. Decet sanctitúdo.

Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.

℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Tempore Paschali, ad Tertiam.

℟. *breve.* Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. * Allelúia, allelúia. Domum.

℣. In longitúdinem diérum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. Allelúia.

℟. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúia.

Ad Sextam, Antiphona Hæc est domus Dómini.

CAPITULUM.

[Apoc., 21.]

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. *breve.* Locus iste sanctus est,* In quo orat sacérdos. Locus.

℣. Pro delíctis et peccátis pópuli.

℟. In quo orat.

Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Tempore Paschali, ad Sextam.

℟. *breve.* Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. * Allelúia, allelúia. Locus.

℣. Pro delíctis et peccátis pópuli.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. Allelúia.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúia.

Ad Nonam, Antiphona Lápides pretiósi.

CAPITULUM.

[Apoc., 21.]

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. *breve.* Hæc est domus Dómini,* Fírmiter ædificatá. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram.

℟. Fírmiter ædificáta.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

Tempore Paschali, ad Nonam.

℟. *breve.* Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.* Allelúia, allelúia. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram.

℟.* Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini. Allelúia.

℟. Supra firmam petram. Allelúia.

In secundis Vesperis, Antiphonæ Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, cxxiij.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oh! quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV.

[In Psalm. 121.]

Jerusalem, quæ ædificatur ut cívitas. Fratres, quam-

dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tanquam lápides vivi coædificámini in domum spirituálem, id est templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis, si autem credis, efficiéris templumDei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orantibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et la glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Fundaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.
Glória Patri.
Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum quæ frauda sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) ubeiórem mercedem quam conferébat accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse inquit dives. Ut scias non omnes dívites avários. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne

forte malítia pusíllus; aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat; nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus, 18.

TERTIA DIE.

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 256, de Tempore.]

Celebritas hujus congregatiónis dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Ligna ista, et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tanquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est

hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Considerret ergo cháritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur : Cantáte Dómino cánticum novum; cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum : hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus : Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ ? Ergo Zachæus quándiu in turba est non videt Christum : supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat aspícere. Pulchre autem ádditur, Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus : ut et mystérium serváret, et grátiam seminaret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit itaque Zachæum sur-

sum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleréturillud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est supra radícem, quia justus; radix enim sancta. Sub arbóre tamen Nathánael, quia sub lege: Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus, 18.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex. Serm. 256, de Tempore.]

Attendite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum, Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis, Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est qui dícere pótuit: Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Cujus ánima jam ab ínferi-

éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tanquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Resurrexit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne, áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Lib. 27 Moralium, cap. 27.]

Si veráciter sapiéntes esse atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ

verba testántur : quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Pusillus ítaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultítiam humíliter élígunt ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, possésa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam rédderé, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba depre-hénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus, 18.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Sermone 256, de Tempore.]

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári

Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur, quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa quæ cantávimus aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Non tibi viléscat quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscissus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur vis audíre, conscidísti saccum meum? quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscidit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic álind, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seipsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est Conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut

non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venérabilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Quæ impossibília sunt apud hómines possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus depósita gibbi sárcina per forámen acus transit, hoc est dives et publicánus relicto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis quam desiderábat accépit.

℟. Domus meá domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat, quia grátiæ fidei quam mundo Salvátor áttulit participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo ne ad votum perveníret obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pre-

tióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

EADEM namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit, ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus, 18.

SEXTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 256, de Tempore.]

ERGO, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

PRINCIPALITER ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum volentibus

ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Et quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuit condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat; quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum; quia per grátiam fídei a terrenis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: óculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus vidére; ab his quæ execrámur intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui pe-

tit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est in Judæórum synagóga docebat; sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére, hoc est novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus, 18.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

(Ex Homil. 33, in c. 9 Matth.)

Communis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque communiter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem o-

rimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quam illud : quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum ? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morte liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet ; quamvis pauci sunt, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior, divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, vere non est hic álind, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite : cumque Pax vobis dico, et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, vo-

tum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus; et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Paulo post prædicta.]

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis quæ a Paulo dicebántur. Et álibi fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Stans autem Zachæus dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est in ea quam cœperat fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus : quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem

réddere, deinde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus qui necdum videátur Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus, 18.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

(DUPLEX.)

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

LECTIO IV.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 2]

Tabernaculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non alii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant; in ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Qualiter ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit, in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus,

id est quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 17.]

Solemnitates dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum perácta dedicatióne templi reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

OFFICIUM
BEATÆ MARIÆ
IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis a Dominica in Albis, nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum : quia tunc de sancta Maria fit tantum Commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, Versiculo et Oratione ut infra.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ab initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Regína cœli, lætáre. Allelúia. Quia quem meruísti portáre. Allelúia. Resurréxit, sicut dixit. Allelúia. Ora pro nobis Deum. Allelúia.

Vern. h

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Non fiunt Commemorationes consuetæ, sed tantum de Cruce.

Antiphona.

Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit, accínctus est poténtia, surréxit die tértia. Allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Si autem occurrat Festum simplex, de eo fit Commemoratio ante Commemorationem de Cruce.

Completorium ut in Psalterio; et in fine Hymni Te lucis ante términum *dicitur* Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, *etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de beata Maria.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum. Allelúia.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio, 117; *et in fine*

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Pro prima Lectione Benedictio. — Nos cum prole pia benedícat virgo María.

℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri occurrentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. 1. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus écferam néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti. Allelúia.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúia.

Quia quem cœli.

Pro secunda Lectione Benedictio. — Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

℟. 2. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. Allelúia.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

Pro tertia Lectione Benedictio. — Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio*, 19.

Antiphona.

Læva ejus* sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Allelúia.

Antiphona.

Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerusalem, ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. Allelúia.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit,* imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni. Allelúia.

Antiphona.

Speciósa facta es,* et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix. Allelúia.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam,

et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O GLORIOSA Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. Allelúia.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Regína cœli, lætáre. Allelúia. Quia quem meruísti portáre. Allelúia. Resurréxit, sicut dixit. Allelúia. Ora pro nobis Deum. Allelúia.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit.

Deinde fit commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos. Allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. Allelúia.

℟. Quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúia.

Oratio Deus, qui pro nobis, *ut supra*, clxx.

Ad Horas, Hymni et Psalmi ut in Psalterio; sed in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Antiphona Dum esset rex.

Capitulum Regi sæculórum.

In responsorio brevi ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Alia ut in Psalterio,* 29.

Ad Absolutionem Capituli, In pláteis, *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam, Antiphona Læva ejus.

Capitulum Ab initio, clxxj.

℟. *breve.* Spécie tua, et pulchritúdine tua. * Allelúia, allelúia. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Spécie tua

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. Allelúia.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur. Allelúia.

Ad Sextam, Antiphona Nigra sum.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam Deus vultu suo. * Allelúia, allelúia. Adjuvábit eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. Allelúia.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia.

Ad Nonam, Antiphona Speciósa.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris

℟. *breve.* Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúia, allelúia. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi feriales, Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE APRILI.

De Expositióne S. Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

LECTIO III.
[Lib. 13, in cap. 44.]

Porta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israel ingréditur, et dux cui porta clausa est, Maríam Vírginem intélligunt: quæ et ante partum, et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus Sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te; quod autem nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei: et quando natus est, virgo permánsit ætérna: ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuisse de Joseph fílios, ex occasióne fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

Te Deum laudámus, 18.

MENSE MAIO.

Ex Tractátu S. Augustíni

Epíscopi de Symbolo ad Catechúmenos.

LECTIO III.

[Lib. 3, cap. 4.]

Per fœminam mors, per fœminam vita : per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem ; hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi : hæc, grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis fílius, et Vírginum sponsus ? qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem ?

Te Deum laudámus, 18.

Ad Laudes et per horas omnia ut supra, clxxj.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

Hoc Officium non dicitur quando fit Officium novem Lectionum, nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Octavas Paschæ et Pentecostes, nec in Sabbatis, quando fit Officium de Sancta Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, *antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.*

OFFICIUM B. MARIÆ

EXTRA ADVENTUM.

Ad Vesperas, Ave, María, *secreto : quæ dicitur semper in principio omnium horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei.*

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio. Sicut erat.

In fine Allelúia *ad omnes horas per totum annum præterquam a Septuagesima usque ad Sabbatum sanctum, cujus loco tunc dicitur* Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ.

Antiphona Dum esset Rex.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu tuo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Antiphona Læva ejus.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona Nigra sum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona Jam hiems tránsiit.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum, * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, surge, amíca mea, et veni.

Antiphona Speciósa facta es.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

Speciósa facta es et suavis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futurum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,

Nos culpis solútos
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Virginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas et Laudes in Officio sanctæ Mariæ.

Antiphona.

Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus; et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Ave, María, *ut supra.*

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Allelúia.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me a

juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres:* prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquàm evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

PSALMUS 130.

Domine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

HYMNUS.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

Maria, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Antiphona.

Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix; nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed a periculis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Beatæ et gloriósæ semper Vírginis Mariæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM
DE BEATA MARIA.

Ave, María, *ut supra.*

℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Allelúia.

Invitatorium. —Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Quando fit Officium novem Lectionum S. Mariæ, dicuntur tres sequentes Nocturni, cum suis Psalmis et Antiphonis, nisi aliæ Antiphonæ assignentur: Absolutiones vero et Benedictiones, ut in principio Breviarii ante Psalterium.

Tres Psalmi sequentes dicuntur Feria secunda et quinta ad Nocturnum.

Antiphona Benedícta tu.

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est no-

tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Antiphona.

Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Antiphona Sicut myrrha.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Glória Patri.

Antiphona.

Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix.

Antiphona Ante torum.

PSALMUS 23.

Dómini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster *cum Lectionibus et reliquis, ut infra*, clxx.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur:

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Tres Psalmi sequentes dicuntur Feria tertia et sexta ad Nocturnum.

Antiphona Spécie tua.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine

ıde, próspere pro-
·egna,
: veritátem et man-
m et justítiam : * et
: mirabíliter déxtera

tuæ acútæ, pópuli
lent, * in corda ini-
regis.
ua, Deus, in sæcu-
i : * virga directió-
regni tui.
ti justítiam, et odísti
m : * proptérea unxit
Deus tuus, óleo læ-
consórtibus tuis.
ı, et gutta, et cásia
ntis tuis, a dómibus
: * ex quibus delec-
:e fíliæ regum in ho-

regína a dextris tuis
deauráto, * circúm-
etáte.
fília, et vide, et in-
em tuam : * et obli-
ıópulum tuum, et
ıatris tui.
cupíscet Rex decó-
ı : * quóniam ipse est
Deus tuus, et ado-
ım.
Tyri in munéribus, *
uum deprecabúntur
ıvites plebis.
glória ejus fíliæ Re-
:us, * in fímbriis áu-
ımamícta varietáti-

éntur Regi vírgines
: * próximæ ejus af-
tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Antiphona.

Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Antiphona Adjuvábit eam.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra

Dóminus virtútum nobis-

cum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona Sicut lætántium.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium: * habitátio est in te.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster, *cum Lectiónibus et reliquis, ut infra*, clxxxv.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur:

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Tres Psalmi sequentes dicuntur feria quarta et Sabbato ad Nocturnum.

Antiphona Gaude, María Virgo.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis, * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii gén-

tium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra : commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, et * pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Gaude, María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Antiphona Dignáre me.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Antiphona.

Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, da mihi virtútem contra hostes tuos.

Antiphona Post partum.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum,* quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus,* et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salútare suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra:* cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi : * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu : simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Post partum, virgo, invioláta, permansísti; Dei génitrix, intercéde pro nobis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur :

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo..

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Nos cum prole pia benedícat virgo María.

℟. Amen.

LECTIO I.

[Eccli., 24.]

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram néscio, * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

LECTIO II.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Genuísti qui.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

LECTIO III.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cyprésssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in pláteis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus Deus.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúia.

Antiphona.

Assúmpta est * María in cœlum; gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Domínica ut in Psaltério*, 19.

Antiphona.

Maria virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Benedícta * fília tua Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiphona.

Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.

[Cant., 6.]

Viderunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, Sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro sanctis, Antiphona.

Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et

postolórum patro-
idéntem, perpétua
e consérva.

ncti tui, quæsumus
nos ubíque ádju-
lum eórum mérita
, patrocínia sentiá-
acem tuam nostris
empóribus, et ab
ua cunctam repélle
: iter, actus, et vo-
ostras, et ómnium
n tuórum, in salú-
osperitáte dispóne:
ribus nostris sem-
ona retríbue: et
fidélibus defúnctis
ætérnam concéde.
num.

PRIMAM.

aría, etc.
in adjutórium.

HYMNUS.

o, rerum Cónditor,
od olim córporis,
alvo Vírginis
, formam súmpse-

mater grátiæ,
rens cleméntiæ,
hoste prótege,
hora súscipe.
bi sit glória,
es de Vírgine,
e, et almo Spíritu,
rna sæcula.

ona Assúmpta est.

ALMUS 53.

nómine tuo salvum
me fac: * et in virtúte tua jú-
dica me.

Deus, exáudi oratiónem
meam: * áuribus pércipe ver-
ba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexe-
runt advérsum me, et fortes
quæsiérunt ánimam meam.*
et non proposuérunt Deum
ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat
me, * et Dóminus suscéptor
est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis,
* et in veritáte tua dispérde il-
los.

Voluntárie sacrificábo tibi,
* et confitébor nómini tuo,
Dómine, quóniam bonum
est.

Quóniam ex omni tribula-
tióne eripuísti me: * et super
inimícos meos despéxit ócu-
lus meus.

Glória Patri.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, ter-
ram tuam: * avertísti captivi-
tátem Jacob.

Remisísti iniquitátem ple-
bis tuæ: * operuísti ómnia
peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam: * avertísti ab ira indi-
gnatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutá-
ris noster, * et avérte iram
tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irá-
scéris nobis? * aut exténdes
iram tuam a generatióne in
generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam ;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Antiphona.

Assúmpta est María in cœlum ; gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

CAPITULUM.

[Cant., 6.]

Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta ?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui virginálem aulam béatæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es, da, quæsumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona María virgo.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est; habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 121

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter dómum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Antiphona.

María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti, tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ.
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona In odórem.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multum repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer

erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Glória Patri.

PSALMUS 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

In odórem unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium, ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.

Amen.

Antiphona Pulchra es.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes:* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis :* non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.

[Eccli., 24]

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, virgo, invioláta permansísti.

℟. Dei génitrix, intercéde pro nobis.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignósce, ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus.

TEMPORE PASCHALI

Officium Beatæ Mariæ dicitur sicut ante Adventum, sed ad Benedictus, et ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, dicitur sequens Antiphona:

Regina cœli, lætáre. Allelúia. Quia quem meruísti portáre. Allelúia. Resurréxit, sicut dixit. Allelúia. Ora pro nobis Deum. Allelúia.

Antiphonis autem, Versibus, et Responsoriis non additur in fine Allelúia.

OFFICIUM
DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo novem Lectionum; alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem et Quadragesima, Feria secunda cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum; extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

AD VESPERAS.

Absolutè incipitur ab Antiphona Placébo Dómino.

PSALMUS 114.

Dilexi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

Placébo Dómino in regióne vivórum.

Antiphona Hei mihi! Dómine.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam

meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Antiphona Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introïtum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Antiphona Si iniquitátes.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Si iniquitátes observáveris.

Dómine, Dómine, quis sustinébit?

Antiphona Opera.

PSALMUS 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omne * quod dat mihi Pater ad me véniet; et eum qui venit ad me non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

PSALMUS 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet, * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus De profúndis *ut supra*, clxxxvij. *Qui Psalmi non dicuntur in die omnium Fidelium defunctorum.*

In fine Psalmi Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecisti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres per vírgine, intercédente, cum ómnibus Sanctis tuis ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidelium Deus ómnium Cónditor et Redémptor animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum, ut indulgéntiam quam semper optavérunt piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium fidelium defunctorum quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula.

In die depositionis defuncti.

ORATIO.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem carnis humána conversátione commísit, tu vénia misericordissimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicitur ánimam fámulæ tuæ N. ut defuncta.

In anniversario die.

ORATIO.

Deus, indulgentiárum D...

quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicitur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

ORATIO.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur Sacerdotáli fecisti.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus veniæ largítor et humánæ, *ut supra*, clxxxix.

Pro Patre et Matre.

ORATIO.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum; *et ubi dicitur* meque *dicatur* nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei *vel* nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, *vel* nostræ.

Pro uno Defuncto.

ORATIO.

Inclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

ORATIO.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ; et a contágiis mortalitátis exútam in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Regem, cui ómnia vivunt,* Veníte, adorémus.

Hymnus Veníte, exultémus, 2.

Et in fine, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium de-

functorum, et in die depositionis Defuncti, quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine : Feria secunda et quinta primum Nocturnum, Feria tertia et sexta secundum Nocturnum, Feria quarta et Sabbato tertium Nocturnum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Pro Feria secunda et quinta, Antiphona Dírige.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expéllé eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Antiphona Convértere.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, usquequo

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Convertére, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Antiphona Nequándo.

PSALMUS 7.

Domine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam ; * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mor-

tis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum, * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster *secreto.*

Lectiones leguntur sine absolutione, Benedictionibus et titulo.

LECTIO I.

[Job., 7.]

Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, *vel alia conclusione.*

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt.

Et in carne.

LECTIO II.

[Job., 10.]

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus manuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scruteris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum : * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

Tu eis, Dómine.

LECTIO III.

[Job., 10.]

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.

℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre.

Quia peccávi.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Quia peccávi.

Postea ad Laudes, ut infra, ccij, *quando dicitur unum tantum Nocturnum.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

Pro Feria tertia et sexta Antiphona In loco páscuæ.

PSALMUS 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

In loco páscuæ ibi me collocávit.

Antiphona Delícta.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci

mei : * étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam et labórem meum, * et dimitte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Delícta juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Antiphona Credo vidére

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimí.

mei,* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age; * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster *secreto.*

LECTIO IV.

[Job. 13.]

RESPONDE mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris: Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti

omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestímentum quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam.

Nec aspíciat.

LECTIO V.

[Job., 14.]

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.

℣. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, succúrre ei.

Miserére mei.

LECTIO VI.

[Job., 14.]

Quis mihi hoc tríbuat ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi manuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Dum véneris.

Réquiem ætérnam.

Dum véneris.

Postea ad Laudes, ut supra, ccij, *quando dicitur unum tantum Nocturnum.*

IN TERTIO NOCTURNO.

Pro Feria quarta et Sabbato, Antiphona Complaceat.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt, * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam* a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus es tu: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Antiphona Sana, Dómine.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona Sitívit.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei.

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne trádas béstiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster *secreto.*

LECTIO VII.

[Job, 17.]

Spiritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me, * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.

℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me.

Quia in inférno.

LECTIO VIII.

[Job, 19.]

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo

lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum? Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam.

℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me.

Ut tu Deus.

LECTIO IX.

[Job, 10.]

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum.

℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster.

Qui erant.

Réquiem ætérnam.

Qui erant.

Sequens Responsorium dicitur solummodo in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Tremens factus sum ego, et tímeo dum discússio vénerit, atque ventúra ira.

Quando cœli.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde.

Dum véneris.

Réquiem ætérnam.

Líbera me *usque ad primum Versum.*

AD LAUDES.

Absolute incipitur ab Antiphona Exultábunt Dómino.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus: Deus, Deus salútis meæ, * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Antiphona Exáudi, Dómine.

PSALMUS 64.

Te decet hymnus, Deus, in

Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet :

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exáudi, Dómine, oratiónem meam ; ad te omnis caro véniet.

Antiphona Me suscépit.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo.

Sitivit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et invia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditábor in te : * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo : adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, in

troíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes n terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit ructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus oster, benedícat nos Deus : et métuant eum omnes fines rræ.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Me suscépit déxtera tua, ómine.

Antiphona A porta ínferi.

CANTICUM EZECHIÆ.

[Isaiæ 38.]

go dixi : In dimídio diérm meórum * vadam ad rtas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors

laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Antiphona Omnis spíritus.

PSALMUS 148.

Laudate Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ et univérsa pécora; * serpéntes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes et omnes júdices terræ;

Júvenes et vírgines; senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum et terram : * et exaltavit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 149.

Cantate Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclesia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Antiphona Ego sum.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ 1.]

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salutem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Ego sum resurréctio, et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et

omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster.

Psalmus De profúndis, clxxxvij, *cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis,* clxxxix.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima, Feria quarta cujuslibet Hebdomadæ non impedita aliquo Festo novem Lectionum, in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis. Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; *Sed in fine ultimi dicitur* Réquiem ætérnam.

Incipit absolute sine Antiphona.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum et éxitum tuum. * ex hoc nunc et usque in sæculum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes

in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem,* et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : *, quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel, * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus,* qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est,* et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et óm-

nium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis,* et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum,* in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me a uventúte mea, * dicat nunc [srael.

Sæpe expugnavérunt me a uventúte mea : * étenim non otuérunt mihi.

Supra dorsum meum faricavérunt peccatóres : * rolongavérunt iniquitátem iam.

Dóminus justus concídit ervíces peccatórum : * conndántur et convertántur trórsum omnes qui odént Sion.

Fiant sicut fœnum tectóm, * quod priúsquam evel-ur exáruit.

De quo non implévit mam suam qui metit, * et um suum qui manípulos ligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri, et Filio.

Postea dicitur flexis genibus : Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab início.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur ; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te,

Dómine, * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino,

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 130.

Domine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 131.

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ: * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam, * et sancti tui exsultent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæ

lum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri.

PSALMUS 132.

Ecce quam bonum et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quòd descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus :

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Prætende, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii, ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES, CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria : Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus, in festo sancti Mar-

ci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in quadragesima in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino; *extra Chorum pro opportunitate temporis.*

Antiphona Ne reminiscáris.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

PSALMUS 31.

BEATI quorum remissæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, erue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et

mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

PSALMUS 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem :* tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me, * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti :* incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua. * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te convértentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri et Fílio.

PSALMUS 101.

Domine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque di-

tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant :

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt géntes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur, * tu

autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 142.

Domine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Antiphona.

Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trinitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora pro.
Sancte Gábriel, ora pro.
Sancte Ráphael, ora pro.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte pro.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora pro.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro.
Sancte Petre, ora pro.
Sancte Paule, ora pro
Sancte Andréa, ora pro.
Sancte Jacóbe, ora pro.
Sancte Joánnes, ora pro.
Sancte Thoma, ora pro
Sancte Jacóbe, ora pro.
Sancte Philíppe, ora pro.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora pro.
Sancte Simon, ora pro.
Sancte Thaddæe, ora pro.
Sancte Mathía, ora pro.
Sancte Bárnaba, ora pro.
Sancte Luca, ora pro.
Sancte Marce, ora pro.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora pro.
Sancte Laurénti, ora pro.
Sancte Vincénti, ora pro.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora pro.
Sancte Gregóri, ora pro.
Sancte Ambrósi, ora pro.
Sancte Augustíne, ora pro.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.
Sancte Martíne, ora pro.
Sancte Nicoláe, ora pro.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro.

Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.

Sancte Antóni, ora pro.

Sancte Benedicte, ora pro.

Sancte Bernárde, ora pro.

Sancte Domínice, ora pro.

Sancte Francisce, ora pro.

Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro nobis.

Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.

Sancta Agatha, ora pro.

Sancta Lúcia, ora pro.

Sancta Agnes, ora pro.

Sancta Cæcília, ora pro.

Sancta Catharína, ora pro.

Sancta Anastásia, ora pro.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.

Ab ira tua, líbera nos.

A flagéllo terræmótus, líbera nos, Dómine.

A subitánea et improvísa morte, líbera nos.

Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.

Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, líbera nos.

A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.

A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.

A morte perpétua, líbera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos.

Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos.

Per crucem et passiónem tuam, líbera nos.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos.

Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos.

Per advéntum Spíritus Sancti Paráclìti, líbera nos.

In die judícii, líbera nos.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut domnum Apostólicum et omnes Ecclesiásticos ordines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ec...

siæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reveréantur * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffabilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis quas pro his merémur erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnipotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta de-

déria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra, mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidelium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum, ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnipotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis, te súpplices exorámus ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora pro eo.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora pro.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro eo.
Sancte Joseph, ora pro.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro eo.
Sancte Petre, ora pro eo.
Sancte Paule, ora pro eo.
Sancte Andréa, ora pro eo.
Sancte Joánnes, ora pro eo.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro eo.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro eo.

Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora pro.

Sancte Lauréntí, ora pro.

Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.

Sancte Silvéster, ora pro.

Sancte Gregóri, ora pro.

Sancte Augustíne, ora pro.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro eo.

Sancte Benedícte, ora pro.

Sancte Francísce, ora pro.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, ora te pro eo.

Sancta María Magdaléna, ora pro eo.

Sancta Lúcia, ora pro eo.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro eo.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.

Propítius esto, parce ei, Dómine.

Propítius esto, exáudi eum, Dómine.

Propítius esto, líbera eum, Dómine.

Ab ira tua, líbera eum.

A perículo mortis, líbera.

A mala morte, líbera eum.

A pœnis inférni, líbera.

Ab omni malo, líbera eum.

A potestáte diáboli, líbera.

Per nativitátem tuam, líbera eum, Dómine.

Per Crucem et passiónem tuam, líbera eum.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera eum.

Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera eum.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera eum.

Per grátiam Spíritus Sancti Paráclití, líbera eum.

In die judícii, líbera eum.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ei parcas te rogámus, audi nos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

ORATIO.

Proficíscere, ánima christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit, in nómine Jesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est, in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est, in nómine Angelórum et Archangelórum, in nómine Thronórum et Dominatiónum, in nómine Principátuum et Potestátum, in nómine Chérubim et Séraphim, in nómine Patriarchárum et Prophetárum, in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum, in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum, in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum, in nómine sanctárum Vírginum

et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei ; hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

ORATIO.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccátum pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas; réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccátorum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est ; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus, et non habéntem fidúciam nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Commendo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus adstríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus. Sicut défícit fumus, defíciant, sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri Sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna

morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constituat te Christus, Filius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

ORATIO.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio.

℟. Amen

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis et de flamma ignis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis, regis Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam

servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus.

℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem et mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus.

℟. Amen.

ORATIO.

Commendamus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero, quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

ORATIO.

Delicta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apostoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in h oc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad góriam regni cœléstis: præstánte Dómino nostro Jesu Christo; Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitémini Dómino, 25, *et totus Psalmus* Beáti imm-

culáti, *per Horas distributus*, 26.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subvenite, Sancti Dei; occúrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscipiat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

Suscipiéntes ánimam.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei.

Offeréntes eam.

Deinde Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Postea Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad et véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedícite, *et alii repetunt* Benedícite. *Deinde dicit* ℣. Oculi ómnium, *et alii prosequuntur* In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos.

℟. Sed líbera.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus

Benedic, Dómine, nos et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde Lector Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Mensæ cœlés-

tis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo dicto a Lectore, Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias. *Omnes surgunt.*

Sacerdos incipit, ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.

℟. Et sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat in princípio.

Postea Sacerdos absolute dicat :

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei, Deus, 61, *vel Psalmus* 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.

℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea.

℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedictum.

℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribuere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Pater noster *secreto*

Quo finito dicit Sacerdos Deus det nobis suam pacem.

℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam, incipit

Benedícite, *et alii repetunt* Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit versum, et alii prosequuntur.

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

Et ne nos.

Orémus.

Bénedic, Dómine, *ut supra in prandio*, ccxxxvj.

Jube, Domne.

Benedictio. — Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur: Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus; escam dedit timéntibus se.

Glória Patri.

Sicut erat.

Sacerdos dicat.

Benedictus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus, Laudáte Dóminum, omnes gentes, *et reliqua ut supra*, ccxxxvij.

Quando semel comeditur omnia dicuntur ut in Cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus partis Feriæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi et Psalmi tantum variantur.

Feria quinta in Cœna Domini dicitur absolute et sine nota ℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster *totum secreto.*

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua Sacerdos signo Crucis benedicit mensam: nec dicitur Jube, Domne, *nec* Tu autem. *In fine repetitur* ℣. Christus factus est, *ut supra. Postea Psalmus* Miserére mei, Deus, 63.

Quo finito sine ℣. Glória Patri, *secreto dicitur* Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

ORATIO.

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subire torméntum.

Et non pronuntiatur Qui tecum, *nec* Fidélium ánimæ, *sed secreto dicitur;* Pater no-

ter; *nec additur* Deus det nobis suam pacem.

In Parasceve eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ad ℣. Christus factus est, Mortem autem Crucis.

Sabbato Sancto ad benedicendum mensam dicitur Benedícite.

℟. Benedícite.

℣. Véspere autem Sábbati quæ lucéscit in prima Sábbati. Allelúia. Venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum. Allelúia.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ℣. Véspere autem, *ut supra cum* Glória Patri.

Psalmus Laudáte Dóminum, omnes gentes, ccxxxvij, *cum* Glória Patri.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Et alia ut supra in prima Benedictione.

In die Paschæ, et deinceps usque ad Cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur:

℣. Hæc dies quam fecit Dóminus. Allelúia. Exultémus et lætémur in ea. Allelúia.

Glória Patri.

In fine repetitur Hæc dies quam fecit, *cum* Glória Patri.

Psalmus Confitémini, 25.

In Ascensione Domini usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive, ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne. Allelúia. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Ascéndens Christus in altum. Allelelúia. Captívam duxit captivitátem. Allelúia.

Glória Patri.

Psalmus Omnes gentes, pláudite, 73, *vel* Laudáte Dóminum, omnes, ccxxxvij.

In Pentecoste, a Vigilia ejusdem inclusive usque ad Cœnam sequentis Sabbati exclusive, ℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum. Allelúia. Et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vocis. Allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto. Allelúia. Et cœpérunt loqui. Allelúia.

Glória Patri.

Psalmus Magnus Dóminus et laudábilis, 73, *vel* Laudáte Dóminum, omnes gentes, ccxxxvij.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum sociis in plurali.

Antiphona In viam pacis.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ 1.]

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis no-

bis * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris: * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham Patrem nostrum,* datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti,* serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso,* ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphael comitétur ...m in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti, tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum, ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti, quæsumus ut nos fámulos tuos custodíre digéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce quo téndimus próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne, ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Procedámus in pace.

℟. In nómine Dómini. Amen.

PRÆPARATIO

AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona.

Ne reminiscáris,* Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi Quam dilécta tabernácula, 107; Benedixísti, Dómine, 107; Inclina, Dómine, 108; Crédidi, propter quod, 139; De profúndis, 143.

Postea repetitur Antiphona Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Deinde Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum.

℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime

Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet; et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti, quæ et corda nostra clementer expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere.

Conscientias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica, ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIONES
pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem et Communionem dicendæ.

ORATIO
SANCTI AMBROSII
EPISCOPI.
DIE DOMINICA.

Summe Sacérdos, et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium: rogo per hanc miram et ineffábilem charitátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo; doce me servum tuum indígnum, quem inter

cétera dona tua étiam ad officium sacerdótale vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ: doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devótione et timóre, quibus óportet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere, et cogitáre, quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Libera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tútela fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cúnctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ, et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur: páveant illi qui nos pérdere festínant.

FERIA II.

Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ extíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte: ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sánguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA III.

Quis digne hoc celebráre póterit, nisi tu Deus omni-

potens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confiteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium, propter nímia peccáta mea et infinitas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confiteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc Sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrymárum fonte, cum lætítia spiritáli et cœlésti gáudio. Séntiat mens dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA IV.

Ego enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ accédo ad altáre tuum licet peccátor, ut ófferam tibi Sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra, Deus, pro Ecclésia sancta tua et pro pópulo quem acquisivísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, officium saltem dispensatiónis créditæ non recúses: nec per me indignum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse redémptio. Prófero étiam, Dómine, (si dígneris propítius intuéri) tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes langúentium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA V.

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es; quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras; et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra; et da nobis cor cárneum, quod te amet, te di-

ligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris: et ut nullíus sit írritum vótum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

FERIA VI.

Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex suo sacratíssimo látere emanávit: ut exínde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in Patrum hóstias descendébat, qui et oblatiónes nostras corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre; ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO.

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur: da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad Altáre tuum accédam; ita ut hæc cœléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo caro mea est, pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: Si quis manducáverit

ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et nunquam in te déficis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam: sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes; recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in ætérnum: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ALIA ORATIO

ANTE MISSAM.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor, de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda Majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus; sub tuam protectiónem fúgio, et quem júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine, Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te, miserére

mei pleni miſériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis nunquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea, ut purificátus mente et córpore digne degustáre mérear Sancta Sanctórum; et concéde ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio.

Amen.

ORATIO

S. THOMAS DE AQUINO.

Omnipotens sempitérne Deus, ecce accédo ad Sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : accédo tanquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem, ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sanguinis non solum suscípere Sacraméntum, sed étiam rem et virtútem Sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus.

per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO.

Gregorius XIII, Pontifex Maximus, concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

Ego volo celebráre Missam, et conficere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, utilitátem meam totiúsque cúriæ militántis, pro ómnibus qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gaudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, cor contrítum et humiliátum, atque felícem vitæ meæ consummatiónem, tríbuat mihi omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione, debet recitare singulatim nomina pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N. N. in Canone contentas), et ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem aut incertum ordinem, ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex vigesima quæstione Quodlibeti Doctoris Subtilis, et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.

Meménto, Dómine, si tibi placet,

VIVORUM.

1. Mei, Paréntum, Cognatórum, Fratrum, Sorórum et amicórum meórum ómnium.

2. Cœtus Cardinálium, ac ómnium superiórum Ordinis, atque Sacérdotum, et sanctæ Ecclésiæ ministrórum.

MORTUORUM.

1. Animárum Paréntum, Fratrum, Sorórum, Cognatórum, atque amicórum ómnium.

2. Animárum ómnium benefactórum, tam Spirituálium quam corporálium.

VIVORUM.

3. Omnium meæ curæ subjectórum, tanquam spirituálium filiórum, et ómnium fundatórum, patronórum, et benefactórum spirituálium et temporálium.

4. Omnium Príncipum Christianórum, Dominatiónum, et rerum publicárum temporálium.

5. Omnium peccántium, inimicorúmque meórum, atque conversiónis ómnium hæreticórum et infidélium.

6. Et ómnium pro quibus scis et vis me debére oráre.

MORTUORUM.

3. Animárum ómnium mihi in génere et in spécie commissárum.

4. Animárum Prælatórum, Sacerdótum, et ómnium ministrórum sanctæ Románæ Ecclésiæ Dei et Apostólicæ.

5. Animárum morte improvísa corpóribus exutárum, atque eárum quarum non est speciális memória.

6. Animárum quæ mei occasióne in Purgatório purgántur: eárum quoque miserrimè in Purgatório existéntium.

7. Et eárum ómnium pro quibus scis et vis me debére oráre.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Antiphona.

Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in festis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum Benedícite, ómnia ópera, 20.

Psalmus Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 21.

Et in fine dicitur Glória Patri.

Deinde repetitur Antiphona.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.

℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis.

℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium, concéde propítius ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo prævenì, et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum

flammas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti torméntorum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

ORATIONES

post Celebrationem et Communionem dicendæ.

ORATIO
S. THOMÆ DE AQUINO.

Gratias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ, satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam; sit mihi armatúra fídei et scutum bonæ voluntátis; sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, charitátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium tam visibílium quam invisibílium firma defénsio; mótuum meórum tam carnálium quam spirituálium perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; at que finis mei felix cons... mátio. Et precor te ut illud ineffábile convíviu... peccatórem perdúcere d... néris, ubi tu cum Fílio et Spíritu Sancto Sanctis... es lux vera, satíetas p... gáudium sempitérnum, ... cúnditas consummáta, ... lícitas perfécta. Per eu... Christum Dóminum n... trum.

Amen.

ALIA ORATIO
S. BONAVENTURÆ.

Transfige, dulcíssime ... mine Jesu, medúllas e... cera ánimæ meæ suavís... ac salubérrimo amóris vúlnere, vera serenáque ... Apostólica sanctíssima c... táte, ut lángueat et liq... ánima mea solo sem... amóre et desidério tu... concupíscat, et defíci... átria tua; cúpiat dissó... esse tecum. Da ut a... mea te esúriat panem A... lórum, refectiónem an... rum sanctárum, panem ... trum quotidiánum super... stantiálem, habéntem ... nem dulcédinem et sap... et omne delectaméntum ... vitátis: te in quem desíde... Angeli prospícere, sem... esúriat et cómedat cor m... et dulcédine sapóris tu...

leántur víscera ánimæ meæ:
: semper sitiat fontem vitæ,
ontem sapiéntiæ et sciéntiæ,
ontem ætérni lúminis, tor-
éntem voluptátis, ubertá-
em domus Dei: te semper
mbiat, te quærat, te invé-
iat, ad te tendat, ad te per-
éniat, te meditétur, te lo-
uátur, et ómnia operétur
ı laudem et glóriam nómi-
is tui, cum humilitáte et dis-
retióne, cum dilectióne et
electatióne, cum facilitáte
t affectu, cum perseverán-
a usque in finem; et tu sis
olus semper spes mea, tota
dúcia mea, divítiæ meæ,
electátio mea, jucúnditas
ıea, gáudium meum, quies
: tranquíllitas mea, pax mea,
ıávitas mea, odor meus,
ulcédo mea, cibus meus,
féctio mea, refúgium
eum, auxílium meum, sa-
éntia mea, pórtio mea,
osséssio mea, thesáurus
eus, in quo fixa et firma
immobíliter semper sit
dicáta mens mea et cor
eum.

ORATIO

D BEATISSIMAM VIRGINEM MARIAM.

SACRATISSIMA, o serenís-
na et ínclyta, gloriósa virgo
aría, quæ Creatórem óm-
um creaturárum in tuo sa-
atíssimo útero fuísti digna
ortáre, soláque virgíneo
úbere lactáre; cujus vera-
císsimum sacrúmque Corpus
et Sánguinem ego indígnus
peccátor modo súmere præ-
súmpsi, tuam humíliter dé-
precor misericórdiam, ut
apud ipsum pro me pecca-
tóre intercédere dignéris, ut,
quidquid in hoc tam ineffá-
bili ac digníssimo Sacrifício
per me indígnum ignoránter
vel negligénter aut accíden-
ter seu irreverénter, scílicet
in tractándo et suméndo ac
ministrándo actum est, com-
míssum vel omíssum, tuis
sacratíssimis précibus indul-
gére dignétur idem Dóminus
noster Jesus Christus Fílius
tuus; Qui cum Patre et Spí-
ritu Sancto vivit et regnat
in sæcula sæculórum.
Amen.

RHYTHMUS
S. THOMÆ

AD SACRAM EUCHARISTIAM.

ADORO te devóte, latens Déi-
tas,
Quæ sub his figúris vere lá-
titas:
Tibi se cor meum totum súb-
jicit,
Quia te contémplans totum
déficit.
Visus, tactus, gustus in te
fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur.
Credo quidquid dixit Dei Fí-
lius;

Nil hoc verbo veritátis vérius.
In cruce latébat sola Déi-
tas,
At hic latet simul et humáni-
tas;
Ambo tamen credens atque
cónfitens,
Peto quod petívit latro pœ-
nitens.
Plagas, sicut Thomas, non
intúeor,
Deum tamen meum te confi-
teor.
Fac me tibi semper magis cré-
dere,
In te spem habére, te dilígere.
O memoriále mortis Dó-
mini,
Panis vivus, vitam præstans
hómini,
Præsta meæ menti de te vi-
vere,
Et te illi semper dulce sápere.
Pie Pelicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo
sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni
scélere.
Jesu, quem velátum nunc
aspício,
Oro fiat illud quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

ALIÆ ORATIONES

DICENDÆ POST CELEBRATION[EM] MISSÆ.

ALIA ORATIO

post Communionem

Anima Christi, sanctifica [me]. Corpus Christi, salva me. San[-]guis Christi, inébria me. [...] láteris Christi, munda me. [...] bone Jesu, exáudi me, e[t] [...] me permittas separári a te. [...] hoste máligno defénde me. [...] hora mortis meæ voca me. [...] pone me juxta te, ut cu[m] Angelis tuis laudem te in s[æ]cula sæculórum.
Amen.

ALIA ORATIO

Obsecro te, dulcíssime [Dó]mine Jesu Christe, ut pa[ssio] tua sit mihi virtus qua [mu]niar, prótegar atque de[fén]dar. Vúlnera tua sint m[ihi ci]bus potúsque quibus pa[scar,] inébrier et delécter. Asp[ersio] Sánguinis tui sit mihi ab[lútio] ómnium peccatórum [meó]rum. Mors tua sit mihi g[lória] sempitérna, et nunc [et in] perpétuum.
Amen.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII

EDITA.

ANTE óculos tuos, Dómine, ulpas nostras férimus, et lagas quas accépimus conrimus.

Si pensámus malum quod cimus, minus est quod pánur, majus est quod meréur.

Grávius est quod commínus, lévius est quod tolemus.

Peccáti pœnam sentímus, peccándi pertináciam non ímus.

In flagéllis tuis infírmitas stra téritur, et iníquitas n mutátur.

Mens ægra torquétur, et vix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, et ópere non se emendat.

Si expéctas, non corrígir; si víndicas, non duius.

Confitémur in correctióne id égimus; obliviscímur t visitatiónem quod flévi s.

Si exténderis manum, faida promíttimus; si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas; si pepérceris, íterum provocámus ut férias.

Habes, Dómine, confiténtes reos; nóvimus quod, nisi dimíttas, recte nos périmas.

Præsta, Pater omnípotens, sine mérito quod rogámus, qui fecísti ex níhilo qui te rogárent.

Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

℣. Gregem tuum, Pastor ætérne, non déseras.

℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege, Dómine, pópulum tuum ad te clamántem, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem.

℟. Perpétua defensióne custódias.

℣. Oráte pro nobis, sancti Apóstoli Dei.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut nullis nos permíttas perturbatiónibus concúti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Amen.

Imploret, clementissime Dómine, nostris opportúnam necessitátibus opem devóte a nobis prolàta meditátio, qua sanctus olim Joánnes Chrysóstomus, in hac Basílica cónditus, tecum beatíssimis Apóstolis Petro et Paulo repræsentávit sic colloquéntem; Circúmdate hanc novam Sion, et circumvallate eam; hoc est custodite, munite, précibus firmáte; ut quando iráscor in tempore, et orbem terræ concútio, aspíciens sepúlcrum vestrum numquam desitúrum, et quæ libénter propter me gestis stígmata, iram misericórdia vincam, et ob hanc percipiam vestram intercessiónem: étiam quando Sacerdótium, et Regnum vide lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, et illius meæ vocis reminíscor: Prótegam urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum: Dómine fiat, fiat.

Amen, amen.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

A SANCTA SEDE APOSTOLICA

PRO ALIQUIBUS LOCIS CONCESSA.

PARS VERNA.

DIE V FEBRUARII.

BEATORUM MARTYRUM JAPONUM

PAULI, JOANNIS ET JACOBI,

societatis Jesu.

(DUPLEX MAJUS.)

Omnia de Communi plurimorum martyrum primo loco, præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui primitias fidei apud Japóniæ gentes beatórum mártyrum tuórum Pauli, Joánnis et Jacóbi sánguine confirmásti, concéde propítius ut ad tui nóminis confessiónem, quorum excitámur exemplis, eórum précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni Fratres debitóres, etc., *de eodem Communi.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Taicosama Japóniæ Imperatóre in Christiános sæviénte, tres e societáte Jesu Jápones, Paulus Miki, Joánnes de Goto, et Jacóbus Kisai, fidem, quam ibi Sanctus Franciscus Xavérius magnis sudóribus plantáverat, ipsi suo étiam sánguine irrigárunt. Paulus claro génere ortus, ac tum profánis, tum sacris litteris excúltus, annum agébat tértium ac trigésimum, jamque Sacerdótio initiándus: qua voce, qua scriptis libris plúrimos e populáribus suis partim ab erróre ad veritátem, partim a vitiis ad virtútem tradúxerat. Joánnes annos tantum u-

devigínti natus, litterárum stúdiis óperam dabat: ac divínæ legis eleménta pópulo éxplicans, obeúndis olim Evangélicis ministériis proludébat. Jacóbus quarto supra sexagésimum ánno jam expléto, quanquam et ipse catechísta, rem tamen étiam doméstīcam curábat humilitáte ac patiéntia singulári: quas ad virtútes quotidiána Christi patiéntis meditatióne mirum in modum excitabátur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram: et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Ergo comprehénsi, atque extréma sinístræ auris parte in Meacénsi foro públice mulctáti, revínctis post tergum mánibus, vili in plaustro per vicos primum hujus, tum aliárum Japóniæ úrbium, sexcentórum milliárium itínere terréstri, quo ignóminia, et terror látius spargerétur, summa hieme circumducúntur; præeúnte lictóre, ad senténtiam crucis in eos scriptam præferénte, quod vétitam a tyránno Christi legem prædicássent. Sed cum illi ærúmnas inter et ludíbria læti semper atque álacres, quod verbis adstruébant, exémplo quoque confirmárent: Paulus vero étiam in Meacénsi cárcere duos e custódibus, sexque álios in Ozacénsi, atque alicubi Gubernatórem ipsum Christo adjunxisset: triumphus ille fídei non probrum fuit; irátis palam Taicósama Bónziis, quod hómines istos per Japóniam circumveheret, ad Christi sectam disseminándam scilícet, non extirpándam.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Tandem Nangasáchium perdúcti, parátis in colle crúcibus, quas ipsi ántea venerabúndi salutavérunt, affigúntur. Aderat Joánni pius ac fortis Génitor; nec satis pátuit, uter supplícium lætius ille ne túlerit, an iste spectárit. Nec minor in Jacóbo devéxa licet ætáte, ánimi vigor eminébat. At Paulus triumpháli illo crucis púlpito nativam hóminis eloquéntiam stimulánte Dei char-

ite, ad circumfúsam multi-
ídinem pro Christiána Re-
gióne perorávit: illud pa-
um sibi gratulátus, quod in
ruce, ut Christus Dóminus,
ıdémque, atque ille, ætáte
ıorerétur. Donec sínguli ab
nis latéribus ad húmeros bi-
is lánceis transfixi victríces
nimas cœlo inferéndas emi-
ère, nonis februárii, anno
illésimo quingéntesimo no-
ıgésimo séptimo. Pendéntes
ırporum exúvias Epíscopus
ıpóniæ, ad collem mox vé-
ens, pósitis humi génibus
iblice est venerátus; atque
: illo cœpit locus esse óm-
bus veneratióni. Id vero
ɔi gratum extitísse váriis
eus osténdit signis: inter
ıæ illud præcípuum, quod
nguis Mártyrum semen fuit
ıristianórum. Quibus rite
obátis, Urbánus Octávus,
ntifex Máximus, eos bea-
rum Mártyrum fastis ad-
ipsit.

℟. Tanquam aurum in for-
ce probávit eléctos Dómi-
s, et quasi holocáusti hós-
m accépit illos: et in tém-
re erit respéctus illórum:
Quoniam donum et pax est
ctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum
elligent veritátem: et fidé-
in dilectióne acquiéscent

Quóniam donum.
Glória Patri.
Quóniam donum.

DIE XI FEBRUARII.

festum

BB. SEPTEM FUNDOTORUM

ORDINIS

SERVORUM B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor *dicitur* Méruit suprémos.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui in jugem memóriam Dolórum sanctíssimæ tuæ Genitrícis, per Septem Beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti, concéde nobis fámulis tuis in hac lacrymárum valle de géntibus, ita ejúsdem mœstíssimæ Matris sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuæ consolatiónis consórtes fieri mereámur in cœlis. Qui vivis.

Lectiones primi Nocturni de Communi Confessoris Pontificis secundo loco, Laudémus viros gloriósos, lxxxj.

LECTIO IV.

Decimotertio Christiáni nóminis sæculo, inter álios Florentínos patrícios septem erant avórum sánguine opibúsque illústres, ac virtútibus spectátis suis longe illustrióres, nuncupáti (ut Religióni nomen dedére) Bonfi-

lius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antelléntsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Uguociónius, Sosténeus de Sosténeis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trigésimo tértio supra millésimum ac bis centésimum annum, auspicatíssimo Assúmptæ Vírginis festo, in sodalítio quodam, cui títulus Laudénsium erat, augustíssimæ Dei Genitrícis, prout par erat, laudes exsólverent, ab eádem dulcíssime iis apparénte, inopíne monéri se séntiunt ad sublimióris vitæ genus, posthábito mundo amplecténdum: absolutísque idcírco, quibus dabant óperam láudibus, conféstim pérciti in unum, collatísque mútuo consíliis, supérni Dei vocantísque Deíparæ oráculis parére mox decrevérunt. Quod et sédulo factum est ab iísdem: nam, consúlto statim matúre urbis Episcopo, post fortúnæ abdicátis bonis erogatísque ample in egénos, cilíciis carni obstríctis, vilióribus detritísque véstibus cinérei colóris indúti, in rurálem parvam ædículam secessérunt natalítio die amantíssimæ ipsórum Paréntis, ut vitæ sanctióris primórdia óptime iníirent, qua die mortálibus orta sacratíssimam vitam ipsa inchoáverat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Sic septem beáti viri charitátis fœdere devíncti, eádem in domo semet uníerant cum ecce per urbem visos statim (Dómino sic disponénte, movénteque infantiles voces Deípara) ex infántium ore ac lacténtium inter quos tum puer erat sanctus Philíppus Benítius vix quintum mensem ingréssus, se Maríæ clamari Servos insperáto est audítum. Quanta tunc et exinde amóris flamma in Dóminam suam, cujus, ignáris ipsis declaráti Servi erant, charitátis stúdiis exárserint, non fácile est explicátu. Illud solum scitur, quod sic ei se dedidérunt, ut véluti Matrem suam veneráti, máximo honóre habére, morem gérere in ómnibus, et ... temperáre propter eam ... tis summópere studérent. Hinc etiam ádeo jucúnd... tique ei fuére, ut, cum ... túri pópuli plausum in S... rium Montem ab ipsa ... præosténsum habitatum ... ténderint, ibíque Crucifíxum Jesum mœstissimámque M...

trem doléntes assídue recólerent, appáruit illa eis, habitúque lúgubri assignáto in memóriam Dolórum suórum, ut compateréntur istis, eos consecrávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Ita cinerícíis véstibus, indulgénte étiam Epíscopo, in nigras mutátis, post nonnúllos annos fortunátis quidem auspíciis claríssimum illud Prædicatórum Ordinis decus sanctus Petrus martyr Floréntiam accéssit, et audíta inspectáque simul non fucáta sanctimónia ipsórum, ita Dei amíci se cœpérunt mútuo dilígere, ut familiaríssime versaréntur ínvicem secum, seséque altérne fovérent. Inter cétera porro illud áccidit, quod (speránte ínclyto Mártyre, honórem Deo non módicum, magnum terris cómmodum próditum iri, si propítia Vírgine longe latéque propagaréntur: et una cum ipsis impénse eam exoránte, ut arguménto áliquo voluntátem suam patefáceret) invocáta Virgo amans in visióne ei revelávit, se Viros illos septem et qui ventúri erant post eos, inter mundi hómines omnes ad singuláre servítium suum selegisse, et commiserándis pœnis jam latis suis amaríssimis construéndum Ordinem esse, ad sui honórem et glóriam. Hoc prodigióso Virgíneo decréto animáti humíllimi Patres, non quia suæ mentis fuísset successóres pósteros gígnere, sed ut jussa reseráta fácerent suprémæ eórum Regínæ, quæ nómine suo duratúram sibi famíliam fundári volúerat, instituére deínceps sacrum Servórum Ordinem decrevérunt, non tam ut primi ejus Fundatóres, quam ut cœléstis suæ Fundatrícis minístri obsequéntes. Quos proínde Dóminus, ut Servos bonos et fidéles suos ac Matris, in vita multis virtútibus, in morte multis prodígiis, post tránsitum multis miráculis adornávit. Novíssime vero Benedíctus Decimustértius ejus institúti proféssor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos hæres amóris, Póntifex renuntiátus, eórum miram institutiónem, ut inclarésceret Orbi, lectiónibus his recenséri peramánter consúluit ac mandávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Nólite timére, *de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco*, xc.

DIE XIII FEBRUARII.

S. CATHARINÆ DE RICCIIS, virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum præter sequentia.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem tui amóre succénsam Passiónis contemplatióne claréscere voluísti, ejus intercessióne concéde ut, Passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur. Qui vivis et regnas.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Catharina nóbili família de Ricciis Floréntiæ nata, vel ab ineúnte ætáte piam índolem præmatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplína imbuerétur, collocáta, quotídie ad Christi Crucifíxi imáginem orans, non sine lácrymis, horis étiam ánimi relaxatióni addíctis, ejus Passiónem meditabátur. Ad monastérium póstea sancti Vincéntii Ordinis sancti Domínici in Civitáte Prati transláta, patérnos lares ad tempus repétere nisi certa spe réditus hábita, constánter recusávit. Tandem anno decimotértio, sæculi delíciis contémptis, ibidem religiósum institútum proféssa est.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Charitate in Deum fervens, oratióni fere assídue vacábat, quidquid témporis necessáriis occupatiónibus et módicæ quiéti supérerat in ea insúmens; utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadragínta annos cárnibus abstínuit, legumínibus plerúmque et herbis vescens, intérdum vero solo pane et aqua conténta. Proximórum ætérnam salútem exóptans, ardentíssimas ad Deum pro peccatórum con-

versióne preces fundébat. Tanto étiam commiseratiónis sensu erga purgántem ánimam commóta est, ut acerbíssimos dolóres sibi divínitus inflíctos in pœnárum illi debitárum expiatiónem pertulísse visa sit. Exímia prudéntia et reguláris observántiæ zelo moniáles diu rexit, eas non minus exémplo, quam adhortatiónibus ad omnem sanctimóniam infórmans; quo in offício humilitátem ádeo cóluit, ut abjectíssima quæque ópera sponte obíret, ac infírmis præcípua charitáte et summo stúdio inservíret.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Supernorum charísmatum cópia singuláris in ea enítuit, ánnulo desponsatiónis, sacrísque stigmátibus, quæ non semel spectánda se exhibuérunt, accéptis. Plúrium annórum spátio, quinta et sexta féria in altíssimam contemplatiónem rapta, síngulos Redemptóris cruciátus in Passióne tolerátos ex órdine in córpore mirabíliter sentíre consuévit. Prati degens, sanctum Philíppum Nérium Romæ commorántem vidére proméruit, ejúsque collóquio frui. Extasum, ráptuum, cœléstium visiónum, ac prophétici lúminis dono illústris, futúra prædíxit, ac simul occúlta revelávit. Grávibus dénique morbis decúmbens, Ecclésiæ Sacraméntis muníta, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, ætátis sexagésimo nono, quarto nonas februárii in cœlum migrávit. Eam súbinde Clemens Duodécimus beatárum Vírginum numéro, Benedíctus véro Decimus-quártus, Póntifex Máximus, solémni ritu sanctárum Vírginum fastis adscrípsit, anno salútis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

DIE XXIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. MARGARITÆ DE CORTONA.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi non Vírginum, præter ea quæ hic assignantur.

ORATIO.

Deus, qui fámulam tuam Margaritam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti, eádem nobis miseratióne concéde, ut quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Ante Quadragesimam in primo Nocturno Lectiones dicuntur de Scriptura occurrente.

In Quadragesima de Communi non Virginum Mulierem fortem, cxxxj.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Margarita, a loco dormitiónis Cortonénsis appelláta, Laviáni in Thyscia ortum hábuit. Primis adolescéntiæ suæ annis, mundi voluptatibus capta, in Montis Politiáni Civitáte vanam et lúbricam vitam duxit: sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indicio canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito reperisset, ílico facta est manus Dómini super eam; quæ magno culpárum suárum mœróre tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánum revérsa, crine detónso, neglécto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundíque illécebris núntium misit, ínque ædibus Deo sacris, fune ad collum alligáto, humi procúmbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offénderat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta, in cínere ac cilicio ab se læsam Dei majestátem placáre stúduit: donec post triennale virtútum experiméntum a Frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus Tertii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exinde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspíria tanta ánimi contritióne ducta, ut diu elínguis consísteret. Léctulus nuda humus, cervical lapis aut lignum porréxit; atque ita noctes insómnes in cœléstium meditatióne tráhere consuévit; nullum ámplius pravum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infírmam carnem ad subeúndos labóres erigébat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

A dæmone insídiis funestísque conátibus lacessíta, múlier fortis hostem ex verbis detéctum semel atque íterum invícta répulit. Ad eludendum vanæ glóriæ lenocínium

quo a malo spíritu petebátur, prætéritos mores suos per vicos et pláteas alta voce accusáre non déstitit, omni supplício se ream inclámans: nec nisi a confessário detérrita in speciósam fáciem olim impúri amóris causam sævíre abstínuit; ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus aliisque magnæ pœniténtiæ arguméntis suórum críminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodíret, digna facta est quæ sæpe Dómini consuetúdine fruerétur. Ejúsdem quoque Christi, et Vírginis Matris dolórum, quod ipsa ardénter expetíerat, párticeps facta, cunctis sénsibus destitúta, et vere mórtua intérdum visa est. Ad eam proínde véluti ad perfectiónis magístram ex díssitis étiam regiónibus plúrimi conveniébant: ipsa vero cœlésti quo erat perfúsa lúmine, córdium secréta, consciéntias hóminum, imo et peccáta in remótis licet pártibus Deum offendéntium cum dolóre et lácrymis détegens, summáque in Deum et próximum charitáte fervens, ingéntem animárum fructum operáta est. Ægris ad se veniéntibus salútem, obséssis a dæmone liberatiónem impetrávit. Púerum defúnctum lugénte matre ad vitam redúxit. Imminéntes bellórum tumúltus assíduis oratiónibus sedávit. Dénique summæ pietátis opéribus vivos et mórtuos sibi demérait.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Tot sanctis opéribus occupáta, de rigóre, quo assídue corpus suum exercébat, nihil remísit, neque a stúdio cœléstia meditándi se avélli passa est, in utróque vitæ génere plane admiránda, utrámque sorórem Magdalénam et Martham réferens. Tandem pro se Dóminum orans, ut ex hac valle lacrymárum sursum in cœléstem Pátriam evocarétur, exaudíta est orátio ejus, die atque hora dormitiónis ei pateféctis. Méritis ítaque et labóribus plena, ac cœléstibus donis cumuláta, cœpit córporis víribus destítui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divínis tantum collóquiis reféeta est: tum sanctíssimis Ecclésiæ Sacraméntis rite suscéptis, vultu hilari, atque óculis in cœlum convérsis, octávo kaléndas mártias, anno ætátis quinquagésimo, suæ conversiónis vigésimo tértio, humánæ vero

salútis millésimo ducentésimo nonagésimo séptimo, felix migrávit ad sponsum. Corpus in hanc usque diem végetum, incorrúptum, illæsum, et suáviter olens, summá religióne cólitur in ecclésia Fratrum Minórum, quæ jam ab eádem Margaríta appellátur. Miráculis contínuo flóruit: quibus permóti románi pontífices ad augéndum ejus cultum plúrima liberáliter indulsérunt. Benedictus vero Decimustértius in Festo Pentecóstes, die sextadécima máii anni millésimi septingentésimi vigésimi octávi solémnem ejus canonisatiónem religiosíssime celebrávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, *etc.*, cxxxiv.

Extra Quadragesimam, in anno non bissextili, Lectio nona legitur de vigilia sancti Mathiæ, Homilia in Evangelium Hoc est præcéptum meum; *ut in vigilia Apostolorum*, j.

In Laudibus, ad Benedictus, Antiphona.

Ut cognóvit, resipuit Seráphici Ordinis Magdaléna, dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

Si occurrat fieri commemoratio Vigiliæ sancti Mathiæ, Antiphona et Versiculus de Feria occurrente, ut in Psalterio.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Mathiæ Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sancto Mathia Apostolo, cum commemoratione præcedentis.

Si annus fuerit bissextilis, in secundis Vesperis sanctæ Margaritæ, ad Magnificat Antiphona.

Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus: invéni quem díligit ánima mea, ténui eum, nec dimíttam.

In anno bissextili Festum sancti Mathiæ celebratur die 25, ideoque de ejus Vigilia (extra Quadragesimam) fit die 24, nisi prædictum Festum incidat in Feriam secundam. Officium fit de Feria; et tres Lectiones leguntur de Homilia in Evangelium Hoc est præcéptum meum *ut in Vigilia Apostolorum*, j.

Oratio Da, quæsumus, *ut supra.*

FESTA MARTII.

DIE VI MARTII.

IN FESTO S. COLETÆ, virginis.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui beátam Colétam, vírginem tuam, cœléstibus donis cumulásti, tríbue, quæsumus, ut ejus virtútes æmulántes in terris, ætérnis gáudiis cum ipsa perfruámur in cœlis. Qui vivis.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Picardiæ cívitas Corbéia, Diœcésis Ambianénsis, sanctæ Colétæ natálibus ex matre stérili et sexagenária, illústris effécta est. Hæc ab ineúnte ætáte cœpit ardéntius cólere officia charitátis, ita ut quidquid habére póterat, hilárìter paupéribus largirétur. Oratióni assídue vacans, solitária loca quærébat, ténerum ibi corpúsculum affligens jejúniis, carnem spirítui subjíciens, caténa férrea, cilicióque nunquam aut raro depósitis, humi cubans, cum eam necessárius somnus occupábat. Quartumdécimum ætátis annum agens, orationibus impetrávit a Dómino, ut corpus suum, quod exíguum remanébat, súbito ad justam magnitúdinem excréverit, ac vultus venústas, ne forte alícui occasiónem præbéret delinquéndi, in térreum colórem mutarétur. A dæmónibus frequénter lacessíta, diversísque apparitiónibus exagitáta, vulneribúsque toto córpore laceráta, ab oratióne tamen nunquam recedébat, in qua sæpe in éxtasim rapta, Angelórum visióne et collóquio potiebátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Facultatibus paupéribus distribútis, tértii Ordinis sancti Francísci régulam profésssa, novas præcedéntibus austeritátes superáddens, vitam plane cœléstem aggréssa est, nudis semper pédibus, étiam híemis témpore incédens, et contínuis jejúniis corpus suum pene confíciens. Tum se ad restaurándam Moniálium Sanctæ Claræ plúribus in locis collápsam disciplínam a Deo várie admónita destinári cognóvit; cui humíliter diu relúctans, linguæ, oculorúmque usu depérdito, tandem voluntáti divínæ sese subjícere coácta est. Utróque autem sensu mox in íntegrum restitúto divíno Spíritu afláta, Apostólicæ Sedis adire

præséntiam decrévit, ut a Summo Pontifice prædictum opus executióni mandándi facultátem expósceret. A quo benedictióne accépta, susceptóque prædíctæ reformatiónis mandáto, in pátriam rédiens, tantum opus alácriter inchoávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Cum autem summo stúdio tam antíquis Monastériis reformándis quam novis extruéndis incúmberet, ingruéntes difficultátes admirábili constántia superávit. Paupertátis semper studiosíssima fuit, única túnica eáque districta conténta, angustíssimam cellam in ángulo habens, nulla supelléctili instrúctam, præter stramíneum saccum, qui ei pro léctulo erat. Charitáte, patiéntia, humilitáte, mansuetúdine, ceterísque virtútibus decoráta, dono étiam prophetiæ illústris, ábdita fídei mystéria divínitus edócta ita penetrávit, ut de his altíssime disséreret. Multis tandem et máximis patrátis miráculis, morte sua ante biénnium præcógnita, ómnibus Sacraméntis munita, hortatísque Soróribus ad regulárem disciplínam, obdormívit in Dómino pridie nonas mártii, anno millésimo quadragintésimo quadragésimo séptimo, Gandávi in Flándria, in Monastério a se ædificáto, in quo sacræ ejus Relíquiæ assídua fidélium veneratióne coluntur. Eam deníque Pius Séptimus Póntifex Máximus, nono kaléndas júnii anno octingentésimo séptimo supra millésimum, novis ritéque probátis miráculis coruscántem, solémni pompa Sanctárum albo recénsuit.

℟. Afferéntur regi vírgines post eam : próximæ ejus* Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.
Afferéntur.
Glória Patri.
Afferéntur.

Missa de Sancta Coleta Vultum tuum, *de Commun. Virginis.*

Oratio ut supra.

Evangelium Símile erit regnum cœlórum, *ex Missa* Dilexísti.

DIE XVIII MARTII.

IN FESTO S. GABRIELIS.

ARCHANGELI

(DUPLEX MAJUS.)

Si celebratur post Pascha, additur Allelúia, *et Pas-*

Nocturnorum dicuntur sub prima Antiphona illius Nocturni.

AD VESPERAS.

Antiphona Ingrésso Zacharía, *cum reliquis de Laudibus*, cclxxv.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi*, *psalmus* Laudáte Dóminum, omnes Gentes, 139.

CAPITULUM.

[Dan. c. 9.]

Ecce vir Gábriel, quem videram in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

HYMNUS.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator, et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat serénæ
Auctor ut pacis, lacrymósa in orcum
Bella relégat.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum,
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.

Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingréssus Gábriel Angelus ad Maríam vírginem, dixit: Ave, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

ORATIO.

Deus, qui inter céteros Angelos ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium Gabriélem Archángelum elegísti, concéde propítius ut,

qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis. Qui vivis et regnas.

Et fit commemoratio S. Patritii : postea Feriæ, si celebretur in Quadragésima.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Christe, sanctórum, *ut supra*, cclxix.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem : Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur vísio.

Psalmus Dómine, Dóminus noster, *ut in Apparitione S. Michaelis Archangeli*, 619.

Antiphona.

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me.

Psalmus In Dómino confído, 620.

Antiphona.

Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

Psalmus Dómine, quis habitábit, 620.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Ego Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea et peccáta pópuli mei Israel, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei : adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans, tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intelligeres. Ab exórdio précum tuárum egréssus est sermo : ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℟. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in témpore sacrifícii vespertíni.

℣. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui.

Ecce Archángelus.

LECTIO II.

Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt super popu-

um tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consumnétur prævaricátio, et finem accipiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus Sanctórum. Scito ergo et animadvérte, ab éxitu sermónis, ut iterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt: et rursum ædificábitur pláca, et muri in angústia témporum.

℟. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit: Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es.

℣. Tu autem animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

Ego autem veni.

LECTIO III.

Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia, et sacrifícium: et erit in templo abominátio desolatiónis; et usque ad consummatiónem et finem pérseverábit desolátio.

℟. Ecce vir Gábriel, quem víderam, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni, et dócuit me, et dixit: * Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres.

℣. Gábriel, fac me intellígere istam visiónem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me.

Dániel.

Glória Patri.

Dániel.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Uxor tua Elísabeth páriet tibi filium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Psalmus Cœli enárrant, 622.

Antiphona.

Et dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Psalmus Dómini est terra, 622.

Antiphona.

Respóndens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábriel, qui adsto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

Psalmus Benedícam Dóminum, 623.

℣. Ascéndit fumus aróma-

tum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Ex Hom. de Laud. Virg.]

Missus est Angelus Gábriel a Deo. Non árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dícitur: et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, a Deo, vel ídeo dictum est, a Deo, ne cui, vel beatórum spirítuum, suum Deus ántequam Vírgini revelásse putétur consílium, excépto duntáxat Archángelo Gabriéle. Qui útique tantæ inter suos inveníre potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur, et núntio.

℟. Factum est, cum sacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi.

℣. Cumque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdótii sui

Appáruit.

LECTIO V.

Nec discórdat nomen a núntio: Dei quippe virtu[tem] Christum, quem [nu]nuntiáre decébat, qu[i] hunc, quem símile nom[ine] honórat? Numquid est á[lia] fortitúdo, quam virtus? N[on] autem dédecens, aut inco[n]gruum videátur, Dómin[um] et núntium commúni ce[nse]ri vocábulo, cum sim[ilis] utróque appellatiónis, [non] sit tamen utriúsque s[imilis] causa. Aliter quippe Chr[istus] fortitúdo, vel virtus De[i di]citur, áliter Angelus. An[gelus] enim tantum nuncup[ati]v[e]; Christus autem étiam s[ubs]tantíve.

℟. Descéndit Gábriel [An]gelus ad Zacharíam, d[icens]: * Ne tímeas, quóniam [exau]dita est deprecátio tu[a]: uxor tua Elísabeth pári[et ti]bi filium, et vocábis [nomen] ejus Joánnem.

℣. Et Zacharías tur[batus] est videns, et timor [irruit] super eum: ait autem [ad] illum Angelus.

Ne tímeas.

LECTIO VI.

Christus Dei virtus [di]citur, et est: qui fort[i for]to, qui suum átrium [in pace] custodíre solébat, [fortior] supervéniens, ipsum [bra]chio debellávit: et [sic] vasa captivitátis pot[enter ra]puit. Angelus vero F[ortitudo] Dei appellátus est, v[el] hujuscémodi meruer[it præ]rogatívam offícii, qu[o]

...rm nuntiáret advéntum virtútis : vel quia Vírginem, ...túra pávidam, símplicem, ...recúndam, ne miráculi novitáte expavésceret, confortáre debéret : quod et fecit, ne tímeas, ínquiens, María : invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc ...pus elígitur : imo quia tale ...li negótium injúngi tur, ...cte tali nómine de signátur.

℟. Ego sum Gábriel, qui ...to ante Deum : et missus ...um loqui ad te, et hæc ...angelizáre : * Ecce eris ta...ns, et non póteris loqui us...ue in diem quo hæc fiant.

℣. Pro eo quod non credidísti verbis meis, quæ implebúntur témpore suo.

Ecce eris.

Glória Patri.

Ecce eris.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Missus est Gábriel Ange... ad Maríam vírginem des...nsátam Joseph.

Psalmus Cantáte Dómino, ...

Antiphona.

...ábriel Angelus Maríæ ...it : Ecce Elísabeth cognáta ..., et ipsa concépit fílium ...enectúte sua.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet, 626.

Antiphona.

Súscipe verbum, virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est.

Psalmus Bénedic, ánima mea, Dómino, 627.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Juliáni Archiepíscopi Toletáni.

[Lib. 2, contra Jud.]

Sacramentum illud septuagínta hebdomadárum de Christi nativitáte Dániel per Angelum didícit : simíliter et Zacharías, apparénte sibi Angelo, Joánnem fílium de se generándum audívit : et María, Angelo sibi prædicénti Christum ex se nascéndum, et crédidit, et assénsit. Hæc tria per Angelum dicta et compléta vidémus. Jam ergo sollícite in-

tuéndum est utrum Angelus iste qui Zacharíæ et Maríæ appáruit, ipsi quoque Daniéli illa prædixerit.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam vírginem desponsátam Joseph, nuntians ei Verbum: et expavéscit Virgo de lúmine. * Ne tímeas, María: invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio: et ait Angelus ei. * Ne tímeas.

LECTIO VIII.

Equidem ipse Dániel in prophetíæ suæ volúmine, quando illa sacraménta hebdomadárum de Christi nativitáte per Angelum futúra cognóvit, sic ipsius Angeli nomen evidénter expréssit. Dicit enim: Ecce vir Gábriel, quem víderam in princípio, cito volans tétigit me, et dixit: Dániel, animadvérte sermónem, et réliqua, quæ ibi commemorántur. Item his tempóribus secúndum Evangélium, Angeli ipsíus nomen mirífice sic invenítur expréssum. Dixit enim idem Angelus Zacharíæ: Ego sum Gábriel, qui adsto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

℟. Gaude, María virgo, cunctas hæreses sola interemísti: * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti. Dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quæ Gabriélis.

Glória Patri.

Quæ Gabriélis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

LECTIO IX.

Quod étiam de beátæ Maríæ vírginis partu sic in eódem Evangélio légitur, Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Jam ergo manifestum est, quod unus idémque Angelus Gábriel fúerit, qui et præfixa illa témpora Daniéli de Christi nativitáte apéruit, et partum Vírginis præséntem esse monstrávit. Ad tempus ítaque præfinítum occúrrit, et olim a se dicta, óperis efficiéntia compléta esse convíncit: et ibi fidélis in prophetía hebdomadárum, et hic fidélis per mystérium revelátum.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Psalmus Dóminus regnávit, decórem, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Ait autem Angelus : Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

Antiphona.

Ego sum Gábriel Angelus, qui adsto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Antiphona.

Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens : Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Antiphona.

Dixit autem María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco ? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

CAPITULUM.

[Dan. c. 9.]

Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni : et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intellígeres.

HYMNUS.

Placare, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad Tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta, per novem
Distíncta gyros ágmina :
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus;
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pater regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona.

Gábriel Angelus descéndit ad Zacharíam, et ait illi : Uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem, et multi in nativitáte ejus gaudébunt : ipse enim præíbit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

ORATIO.

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti, concéde propítius ut

qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in cœlis.

Qui vivis et regnas.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

AD TERTIAM.

Antiphona Ait autem.

Capitulum Ecce vir Gabriel, *ut supra*, cclxxv.

℟. *breve.* Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.

℣. Habens thuribulum áureum in manu sua.

℟. Juxta.

Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Antiphona Ego sum Gábriel.

CAPITULUM.

[Dan. c. 9.]

Ego autem veni ut indicárem tibi quia vir desideriórum es: septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt ut finem accípiat peccátum, et impleátur visio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. *breve.* Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit fumus.

℣. De manu Angeli.

℟. In conspéctu.

Glória Patri.

Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Antiphona Dixit autem María.

CAPITULUM.

[Dan. c. 6.]

Scito ergo, et animadvérte: ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem hebdómades septem, et hebdómades sexaginta duæ erunt.

℟. *breve.* In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

℟. Psallam tibi, Deus meus.

Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

Vesperæ de S. Joseph Confessore, duplex secundæ Classis, sine commemoratione S. Gabrielis.

Si festum S. Joseph transferatur, in secundis Vesperis S. Gabrielis omnia, ut in primis cclxviij, *et loco ultimi, psalmus* Confitébor

tibi, Dómine, in toto corde meo,* quóniam, 147.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Archángelus Gábriel ait ad Maríam: Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

Oratio Deus, qui inter céteros, *ut supra*, cclxxv.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXII MARTII.

in festo

B. NICOLAI DE FLUE,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessorum non Pontificum præter ea quæ hic assignantur propria.

ORATIO.

Deus, qui Beátum Nicoláum Eremítam Angelórum esca mirabíliter nutríre, et Sanctíssimæ Trinitátis visióne illustráre voluísti, concéde quæsumus, ut ejus intercessióne Domínicum corpus et sánguinem digne súmere in terris, et gloriósum conspícere mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Deinde fit commemoratio præcedentis et Feriæ occurrentis si celebratur in Quadragesima.

Lectiones primi Nocturni de Communi Confessoris non Pontificis, primo loco Justus si morte, *si celebretur in Quadragesima, alias si contingeret transferri post octavam Paschæ, tunc legerentur de Scriptura occurrente.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Nicolaus de Flue Helvétius, in Sachsléasi Cantónis Subsylvániæ pago Constantiénsis Diœcésis honéstis paréntibus procreátus, quanta sanctitáte et miráculis orbem illustratúrus esset, adhuc in angústo matris útero indicávit, dum latum cœlum suis lumínibus distínctum vidit, stellámque unam præ céteris ita corruscántem, ut rádii per totum mundum sese diffúnderent. Vix natus pari prodígio matrem, atque obstetrícem, deinde patrínos, ac alios baptísmo suo assisténtes agnóvit. Pueritiam exímia morum innocéntia, et sine ulla mendácii labe exégit. Adoléscens terna sibi per hebdómadam jejúnia ad Sanctórum Nicolái Myrén-

sis, et Tolentinátis indíxit. Rebus porro divínis contemplándis diu noctúque sic erat inténtus, ut ad solitúdinem ardentíssime aspiráret. Obstántibus vero paréntum et cognatórum votis cessit invítus; dum ad cœlibem vitam Sanctórum exémplo raptus matrimónio se alligávit, ex quo filios quinque, totidémque filias procreávit. Inde milítiam aliquámdiu secútus, innátam pietátem numquam desérnit. Cumque ex ea redíret, suprémum pátriæ magistrátum sæpius oblátum constánter réspuit, et præcípue, dum luce divína prævéntus ex corrúpto Júdicum ore sulphúreas erúmpere flammas vidéret.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

· Et dedit illi.

LECTIO V.

Cum ínterim Deus non desíneret illíus pectus altióris vitæ desidériis succéndere, bona dénique cónjugis vénia relíctis ómnibus, in vicínam Erémum secéssit, ubi prope vigínti annos inusitáta vitæ austeritáte tradúxit, priscórum Anachoretárum mirácula et virtútes ita ad vivum éxprimens, ut ejus sanctitátis fama longe latéque exciti pópuli ad eum velut ad humánæ natúræ porténtum sæpe conflúxerint. Eísdem annis sine corporáli cibo, potúque vitam egit, solo sanctíssimo Christi corpóre quot ménsibus saltem semel reféctus. Cujus inédiæ nunquam visæ Constantiénsi Pro-Episcopo mirábile experiméntum fuit; dum ab eódem virtúte obediéntiæ coáctus vir Dei, panis fragméntum, et vini guttam súmere, tam ægre deglútiit, ut iis præ ingénti dolóre statim rejéctis ánimam effláre viderétur. Inter hæc assíduo virtútum stúdio, et pérpeti Domínicæ passiónis meditatióne dæmonum furórem in se vehementíssime concitávit: illos tamen fugátos a Beatíssima Dei Matre, quam sine labe originali concéptam præcípue venerabátur, non raro fassus est. Has inter pugnas et victórias multis cœléstibus visiónibus recreátus est. Illústrior illa fuit, quando sanctíssima Trínitas in rotæ fulgéntis spécie sese ei objécit, et tanta divinórum radiórum arcanæque sapiéntiæ cópia in eum est profúsa, ut in vultu ipsíus insólitus splendor usque ad mortem hæréret: ostentúmque illud delineári curátum pro libro suo habéret,

ex quo sine alio litterárum adjuménto cuncta perdísceret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Dei ígitur magistério sédulo usus, charitátem próximi summæ contemplatióni conjúnxit; nam accedéntes ad se populáres, máxime suos, multis salutáribus mónitis erudívit: potíssimum eos exhórtans ad sanctæ sedis Apostólicæ, et Cleri observántiam, Fidei Románæ integritátem, constantiámque mútui amóris, ac demum ad dignos fructus pœniténtiæ, quam vultu et córpore prorsus emaciáto, rudi insuper túnica, et nudo semper cápite, et pédibus, efficacíssime prædicábat. Prophetíæ dono claruit: futúra, et occúltas hóminum cogitatiónes sæpenúmero perspéxit. Sarnam præcipuum Sylvæ superióris pagum gravi incéndio conflagrántem crucis signo illæsum exémit. Demum anno post Christum natum octogésimo séptimo supra millésimum quadringentésimum octiduáno morbo gravíssime cruciátus, ut pridem divínitus edóctus erat, in ásserem, quo toto erémi témpore pro léctulo utebátur, corpus suum proténdit, et inter divínas laudes vitam angélicam placidíssime claudens spíritum Deo réddidit vigésimo primo Mártii die, ipso Festo sancti Benedícti, natalítio suo, ac septuagésimo ætátis anno. Sacrum corpus in Saxlénsi Paróchia cónditum magno Helvetiórum et exterórum accúrsu cólitur: Quod étiam cum sanctus Cárolus Borrómæus invíseret, Nicoláum exímium sanctum esse pronuntiávit. Ad ejus sepúlcrum claudus, qui Compostéllæ pedis incolumitátem a sancto Jacóbo exoráre non pótuit recépit. Infans autem a dormiéntibus oppréssus, et pénitus suffocátus, ejus méritis revíxit. Miráculis in vita, et post mortem clarum Clemens Décimus Officio et Missa decorávit in Ecclésia, ubi corpus ejus requiéscit. Clemens vero Nonus eam grátiam ad totam Helvétiam atque Constantiénsem Diœcésim exténdit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit

vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.
Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno leguntur Lectiones de Communi Abbatum in Evangelio Ecce nos relíquimus omnia *et Homilia* Grandis fidúcia. *Nona Lectio legitur de Feria occurrente, et de ea fit commemoratio in Laudibus et Missa, quæ est* Os justi, *de Communi Confessorum primo loco, Evangelium vero de communi Abbatum, Orationes, seu Secreta, et Postcommunio ut hic sequitur, propriæ.*

SECRETA.

Deus, qui Beátum Nicoláum in terris venerári fecisti, da nobis ejus intercessióne a peccatórum néxibus absolútis in cœlis étiam de ejúsdem societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

POSTCOMMUNIO.

Pretiosi córporis et sánguinis tui, Dómine, refécti salutáribus aliméntis, concéde nobis ut méritis et précibus Beáti Nicolái, in cœléstis, panis dulcédine, qua eum in terris satiáre dignátus es, ad ætérna gáudia transíre mereámur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

In fine legitur Evangelium Feriæ occurrentis.

FESTA APRILIS.

DIE III APRILIS.

IN FESTO

S. BENEDICTI A S. PHILADELPHO

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

In Hymno Iste confessor *dicatur* Méruit suprémos.

ORATIO.

Deus, qui Beátum Benedictum Confessórem tuum cœléstibus donis locupletásti eúmque in Ecclésia tua signis et virtútibus clarére fecisti, præsta, quæsumus, ut ejus méritis et précibus tua beneficia capiámus. Per Dóminum

In Quadragesima Lectiones primi Nocturni Beátus vir, *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco. Extra Quadragesimam Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Benedictus a córporis nigrédine Sanctus Niger vulgo appellátus, in pago Sancti Philadélphi Messanénsis Diœcésis, ex paréntibus Mauris quidem génere, Religióne tamen Cathólicis ortus est. Ab ipsa pueritia Deum timere cœpit, et mandáta ejus cus-

odire, corpus suum inédia ic labóribus castígans, et in píritus servitútem rédigens. Ferventióri in Deum pietáte accénsus, in ipso juventútis lore, re familiári véndita, ac paupéribus distribúta, solitáriam vitam, quam in témporis pii áliquot viri sub Régula Sancti Patris Francisci ex concessióne Apostólica agébant, ad quadragésimum usque ætátis suæ annum in ómnium virtútum et asperitátum exercitatióne servávit. Verum mandánte Pio Quarto, ut iídem solitárii Beáti Francisci Institútum am proféssi, in unam ex probátis Religiónibus sese recíperent, Benedictus divíno nstinctu Panórmum profécus, ad Fratres Minóres Observántes Sanctæ Maríæ de Jesu statim se cóntulit.

LECTIO V.

Religiónem ingréssus, virtútum ómnium exercitium, asperrimúmque vitæ genus, quod in Erémo inchoárat, ita persecútus est, ut ab ómnibus tamquam perfectiónis exémplar haberétur. In húmili namque Conversórum gradu constitútus, vilíssima quæque, ac laboriósa Cœnóbii múnera alácriter obire semper est visus. Septem ánnuas Quadragésimas a Seráphico Patre institútas, et abstinéntiam fere perpétuam pie inviolatéque servávit. Lectus illi nuda humus, somnus brevíssimus, vestis híspida ac vilis, paupértas summa, illibáta cástitas: Dei vero amor tam ardens, ut in lácrymas, et suspíria frequentíssime erúmperet. Sæpe étiam in Divinárum rerum contemplatióne defixus, supernórum charismatum dono ornári méruit, dignus proptérea, qui in eódem Cœnóbio Sanctæ Maríæ de Jesu, cujus reformátio tunc cœperat, Fratrum regímini, licet Láicus plane rudis, præficerétur.

LECTIO VI.

In Præsidem eléctus, reformatiónem illic institútam suis exémplis, prudentíque administratióne firmávit; pusíllum gregem ad paupertátis, pœniténtiæ, ac severióris disciplinæ stúdium modis ómnibus incéndens. Annum dénique cum ágeret sexagésimum tértium extrémo morbo corréptus, et Sacraméntis munítus, prænuntiáto dormitiónis suæ témpore, die quarta Aprílis, anno millésimo quingentésimo octogésimo nono, spíritum Deo réddidit. Ejus corpus, quod íntegrum adhuc suavíque fragrans odóre pérmanet, singulári veneratióne in urbe Panormitána statim coli cœptum est. Quem quidem cultum non per Siciliam solum, verum étiam ad Hispános, Lusitános, Brasilién-

ses, Mexicános, et Peruános, inde propagátum, Decréto suo approbávit Sedes Apostólica anno millésimo septingentésimo quadragésimo tértio, ejúsque festum, cum officio et Missa, die tértia Aprílis celebrári indúlsit. Novis póstmodum fulgéntem signis Pius Papa Séptimus, solémni ritu anno millésimo octingentésimo séptimo Sanctórum catálogo adscrípsit.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Nolíte, timére, *de Communi Confessoris non pontificis.*

Missa Justus, *de eodem Communi, Oratio ut supra.*

DIE XI MAII.

IN FESTO

B. FRANCISCI DE HIERONYMO

SOCIETATIS JESU,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, primo loco, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui Beátum Franciscum ad animárum salútem exímium verbi tui præcónem effecísti, ejus nobis intercessióne concéde, ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exequámur. Per Dóminum, etc.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus de Hierónymo in Tarentíni agri óppido, cui Cryptáleæ nomen, honésto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cœli benedictióne prævéntus, pueritiam egit innocentíssimis móribus præstántem, et futúræ sanctitátis indíciis conspícuam. Duodécimo ætátis anno in quorúmdam Evangelicórum operariórum contubérnium admíssus, in catechizándis rúdibus adhuc adoléscens diligéntem óperam pósuit, et Apostólico ministério, ad quod Deus illum destináverat, jam tum prælúdere visus est. Theológica stúdia Neápoli aggréssus, et Sacerdótio initiátus, ita vitæ suæ rationes ad Evangélica consilia accommodávit, ut Sacérdotis Sancti nomen adéptus fúerit. Societátem Jesu ingréssus, jactis in Tirocínio religiósæ perfectiónis, ardentíssimæ in Deum et próximos charitátis, insignis patiéntiæ, aliarúmque virtútum fundaméntis, quæ majus in dies síngulos increméntum accipiébant. Theologíæ curriculum confécit, et solémni quátuor votórum professióne sese obstringens, exímium reguláris observántiæ exémplar evásit. Pro sacra expeditióne ad Ja-

póniam, quam martyrii cúpidus in votis hábuit, Neápoli reténtus, præfectúram Missiónum jussu Præsulum accépit, quod non sine Dei númine factum evéntus comprobávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus: et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Etsi enim córpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac prætérea carnem assíduis jejúniis, vigíliis, verbéribúsque macerábat, tamen tot ónera in se suscípiens, quot feréndis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro glória Dei, quam únice quærébat, égerit non solum Neápoli, sed in áliis quoque ejúsdem regni provínciis, quot labóres, et ærúmnas túlerit, quanto cum fructu in agro Domínico excoléndo plus quadragínta annis desudáverit. Frequéntes et sæpius plures eódem die habébat conciónes per vicos, cómpita, et pláteas, ad carcéribus detentos, ad régiis triremibus mancipátos, ad mílites, contra circulatóres impudéntes, contra públicos quosvis peccatóres, contra famæ prostitútæ muliérculas. Accedébant mirabília signa, treménda divínæ ultiónis advérsus pervicáces documénta, scrutátio córdium, prædíctio rerum futurárum, ejus córporis divérsis in locis replicátio, grátia sanitárum, annóna divínitus multiplicáta, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corréptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat, vix ut unquam e superióri loco ad pópulum díceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifáceret. Intérdum étiam decem, nonnúnquam quíndecim meretrículæ simul sua crímina deflêntes in concióne ad pœniténtiam confugérunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Assidua ejus ópera fuit in ægrótis inviséndis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium conciliánda, in paupéribus ope, ac solátio sublevándis. Communiónem, quam dicunt generálem, síngulis cujúslibet

mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quindecim míllia fidélium, aliquándo vigínti míllia, aut eo ámplius ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercítiis spirituálibus ex Sancti Ignátii institutóris præscripto Sacerdótum cœtus, virórum religiosórum, et Vírginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnóbia, studéntium júvenum collégia, et seminária, atque omne hóminum genus mirífice excóluit. Gravíssimas difficultátes, et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit: nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflíctos signo crucis repénte cessáre fecit, hominémque ad Christiánam religiónem addúxit. Demum, in cœlum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána Professórum domo die undécima máii, anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis, ac miráculis clarum, Pius séptimus Póntifex Máximus in Beatórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.
Glória Patri.
Quia te vidi.

DIE XV MAII.

IN FESTO

S. ISIDORI AGRICOLÆ,

confessoris

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, miséricors Deus, beáto Isidóro Agrícola Confessóre tuo intercedénte, supérbe non sápere, sed ejus méritis et exémplis plácita tibi semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Isidorus Agrícola prope Matritum Hispániæ urbem, in qua natus fúerat, mercéde coléndis agris condúctus, brevi magnárum sibi virtútum eo in exercítio ubérrimam ségetem parávit. Admirábilis enim Christi ac Sanctórum imitátor, nun-

quam ad opus mane se conferébat, nisi prius Dei regnum studióse quæreret, Ecclesiásque in ipsíus ac Deiparæ honórem dicátas visitáret. Quare cum illius moram agri dóminus gráviter ferret, atque ex editióre loco quadam die, ut eum libérius increpáret, agrícolam opperirétur, binos Angelos cándida veste, dúplici boum jugo arántes, mediúmque inter illos Isidórum conspéxit. Quo miráculo vulgáto, magno deínceps in honóre tam apud herum, quam apud céteros hómines habéri cœpit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Charitate in páuperes ádeo flagrávit, ut mercédem quam labóribus parábat egéntibus erogáret. Quin étiam cum aliquándo ad commúne cum réliquis confrátribus prándium plúrimos páuperes adduxísset, nihílque áliud, prándio scílicet finíto, quam pulménti partem sibi reservátam reperísset; illam vir Dei, fide singulári fretus, ita distríbuit, ut mirabíliter aucta iis ómnibus aléndis saturandísque sufficeret. Illud étiam inter cétera mirándum, quod per æstívos calóres, ad extinguéndam in agro sitim, aquæ potum hero flagitánte, cum núllibi scatéret, Isidórus stímulo quem gerébat humo percússa, úberem ex ea et perénnem ad hæc usque témpora fontem elícuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Igitur sanctitáte clarus, cum ad últimam senectútem pervenísset, obdormívit in Dómino, et in cœmetério sancti Andréæ sepúltus, támdiu ibi jácuit, quoad cives de ipsíus córpore honéstius in Ecclésia collocándo divínitus móniti illud in lóculo íntegrum, atque ádeo incorrúptum invenérunt, ut ex eo suavíssimus odor, qui hac étiam tempestáte perdúrat, effláret. Sanctum corpus in Ecclésiam translátum, et in editióre loco situm, máximis Deus miráculis illustrávit. Quorum beneficéntiam non semel tam ipsa Matríti cívitas, * quam étiam cétera Hispániæ loca, ope ipsíus

implorâta, persensérunt. Quem postrémo post annos fere quadringéntos fama sanctitátis et miráculis illústrem Gregórius Décimus quintus in Sanctórum número rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locutús est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. Allelúia.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi confessoris non pontificis primo loco*, xcviij.

DIE XVI MAII.

IN FESTO

S. JOANNIS NEPOMUCENI,

Presbyteri et Martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti; da nobis, ejus intercessióne et exémplo, línguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala quam ánimæ detriméntum in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes Nepomúci Bohemiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, Beátæ Vírginis ope, cæ natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit. Nam Ecclésiam frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus litteris ad humanitátem informátus; Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophiæ, Theologiæ, sacrorúmque Cánonum magistérium et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit

Cum igitur in vítiis extirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntiæ et pietátis úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram Rege Wencesláo Quarto prædicándi províneiam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit dignitátes, Dei Servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas

LECTIO V.

Regiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum Joánna Regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wenceslaus ab offício institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ vero Cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret; conténdere ausus est, ut in sacramentáli judício Sacerdóti crédita Regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei miníster blandítiis primum, torméntis deinde, et cárceris squallóre tentátus, nefáriæ Regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab execrándo propósito nec humána nec divína jura deterrérent: suprémum agónem, quem instáre sibi Athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam Regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus ad Beátæ Vírginis Imáginem antíquo cultu célebrem, cæléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde vésperi reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis Rex e fenéstra conspicátus arcéssit: cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque Regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem Martyrii corónam est consecútus.

℟. In servis suis. Allelúia. * Consolábitur Deus. Allelúia.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis.

Consolábitur.

LECTIO VI.

Sacrilegum fácinus clam patrátum et Mártyris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, Canónici deinde, Regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti Sacerdótis memória miráculis et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama periclitántur, veneratióne crésceret; post annos demum ámplius trecéntos in jurídica recognitióne Córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est, quæ sexto post anno Judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque aliísque signis rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus die decimanóna mensis Mártii anno salútis millésimo septingésimo vigésimo nono primum hunc Sacramentális sigílli Assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, Sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia.

℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te.

In die.

Glória Patri.

In die.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

IN TERTIO NOCTURNO.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur: et occúltum quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi

[Comment. in Matth. cap. 10.]

Dominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet, et ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris dícite in lúmine, et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse no-

tibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse; sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt; et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Ego sum vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia, allelúia.

℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet.

LECTIO VIII.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fidei et confessiónis vult esse loquéndum: Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei inferénda cognítio est, et profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus. Allelúia. Splendórem Deo dedérunt. Allelúia. Et sicut lac coaguláti sunt. Allelúia, allelúia.

℣. Candidióres nive, nitidióres facti, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Et sicut lac.

Glória Patri.

Et sicut lac.

LECTIO IX.

Nolite timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit, negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro, qui confessus coram homínibus se fuísset, a se in cœlis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XXI MAII.

IN FESTO

S. FELICIS A CANTALICIO,

confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxxviij, *prætérea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre, quarum amóre de sinu Matris inter Beáti Felicis confessóris tui bráchia descendisti.

Qui vivis.

Et fit commemoratio sancti Bernardini.

Antiphona Hic vir despíciens.

℣. Justum dedúxit.

Oratio, Dómine Jesu, *ut in Breviario*, 650.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Felix, a Cantalício in Sabinis, humílibus, sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius, rerum cœléstium meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris Mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante Crucem arbórum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque sacris in Templo adésse visus est. Aliquando inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus et aratro superdúcto plane procindéndus, laceráta duntáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jampridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres, quos Capuccinos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat; seque Cœnóbii juméntum dictitans, vilíssima quæque ministéria semper arripuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse decláravit. Ostiátim eu-

per vicos, et pláteas aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam insitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus injéctum clam nummum deprehéndit: quo projécto, nec sine indignatióne proculá acto, álacer, et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, sanctus córpore et Spíritu a Paulo Quinto proptérea appellátus, vigili oculórum custódia, et voluntário córporis cruciátu communívit; aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens; jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat; revera quippe somnum exis nuda super tábula génibus, ac fasce sarméntorum cápiti suppósito, carpébat.

℟. Amavit eum Dóminus, et ornávit eum, stólam glóriæ induit eum: Et ad portas paradísi coronávit eum. Allelúia.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Vitæ austeritáte sibi asper, aliis charus, acceptúsque sanctis, præsértim Cárolo et Philíppo Nério, simplicitáte atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éxtasim est passus: et aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre Púerum Jesum suavíssime compléсti méruit, prophetíæ grátia et miraculórum clarus, demórtuum étiam fílium matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) féria Pentecóstes, ad cœléstem Pátriam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus Corpus in Ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur; Dómino crebris miráculis Servi sui sanctitátem illustránte, quem proptérea Urbánus Papa octavus Beatórum, Clemens vero undecimus Sanctórum fástis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam; * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

In illo témpore, Respóndens

Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO VII.

[Serm. de verb. Dom.]

Omnia sæva, et immánia prorsus facília, et prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius, ac facílius ad veram beatitúdinem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit, cupíditas fecit! quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, et ætérna réquies comparétur? Non immérito ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis, et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus: dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Sed quæ dura sunt laborántibus, eisdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sarcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revera grave jugum, sed duræ cervici conveniénter impósitum facilitáte símplicis fidei et bonæ spei, et sanctæ charitátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille Princeps, qui missus est foras, intérno gáudio leve fíeret.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Nihil enim tam fácile bonæ voluntáti quam

sibi: et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis: quia ejus, qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id quod póssumus ferre: sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut póssimus sustinére.

Te Deum laudámus, 18.

DIE XXIII MAII.

FESTUM

SANCTI DESIDERII,

episcopi et martyris.

(DUPLEX.)

Pro Cathedrali Pistoriensi.

Omnia de Communi unius Martyris primo loco, vel de Communi Martyrum tempore Paschali, item primo loco.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Desidérii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos protégat. Per Dóminum.

DIE XXIV MAII.

in festo

B. MARIÆ VIRGINIS

TITULO

AUXILIUM CHRISTIANORUM

ex rescripto 8 januarii 1822.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esse rex, *cum reliquis ut in Laudibus*, ccc.

Psalmi et in officio parvo Beatæ Mariæ Virginis, clxxiv.

CAPITULUM.
[Eccl. c. 24.]

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

SÆPE dum Christi pópulus cruéntis,
Hostis infénsi premerétur armis,
Venit adjútrix pia Virgo coelo
Lapsa seréno.
Prisca sic Patrum monuménta narrant.
Templa testántur spóliis opímis
Clara: votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.
En novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre

Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et Orbis.
O dies felix memoránda festis
Qua Petri Sedes Fídei Magistrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit.
Vírgines castæ, puerique puri,
Géstiens clerus, populúsque grato,
Corde, Regínæ celebráre cœli.
Múnera certent.
Vírginum Virgo benedícta Jesu
Mater, hæc auge bona: fac, precámur,
Ut gregem Pastor Pius ad salútis
Páscua ducat.
Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos, et venit in adjutórium nobis.

ORATIO.

Omnipotens et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli Christiáni in Beatíssima Vírgine María perpétuum Auxílium mirabíliter constituísti, concéde propítius, ut tali præsídio muniti certántes in vita, victóriam de hóste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Sancta María, Dei Génitrix Virgo, intercéde pro nobis.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Sæpe, *ut supra.*

Antiphona et Psalmi trium Nocturnorum ut in Officio parvo Beatæ Mariæ Vírginis.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 8 et 9.]

Ego sapiéntia, hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilingue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me prin-

ipes ímperant, et poténtes lecérnunt justítiam. Ego diigéntes me dílígo: et qui nane vígilant ad me, invéiient me.

℟. Sancta et immaculáta irgínitas, quibus te láudiəus éfferam néscio, * Quia juem cœli cápere non póerant, tuo grémio contuisti.

℣. Benedícta tu in muliéibus, et benedíctus fructus entris tui.

Quia quem cœli.

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et ustítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justíiæ ámbulo, in médio semiárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum uárum, ántequam quidquam áceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex aniquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de meis.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postas óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salutem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancillas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beata es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo Sancti Bernárdi Abbatis.

LECTIO IV.

[Ex serm. de 12 Stellis.]

VEHEMENTER quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, et múlier una nocuére: sed grátias Deo per unum nihilóminus virum, et mulíerem unam, ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus, síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis, ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum: nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Eva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris, et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, hæc propitiatiónis; illa suggéssit prævaricatiónem; hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile, tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius Evangélicæ históriæ sériem univérsam: et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi suavitátem odóris.

LECTIO V.

QUOD si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis, et grátiæ, mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent invéneris, age grátias ei qui talem mediatrícem benigníssima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est sapiéntibus, et insipiéntibus copiosíssima charitáte debitricem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus lætítiam, ipsa prætérita non discutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementissi-

mam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur affécjtu. Ipsa est quondam a Deo promíssa múlier serpéntis antíqui caput virtútis pede contritúra; cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiátus est, sed sine causa. Sola enim contrívit univérsam hæréticam pravitátem. Contríti sunt insidiántes, conculcáti supplantatóres, confutáti derogatóres, et beátam eam dicunt omnes generatiónes. Jam si Ecclésia Lunæ intelligénda vidétur vocábulo, habes mediatrícem evidénter expréssam; Múlier, inquit, amícta sole; et luna sub pédibus ejus. Amplectámur Mariæ vestígia et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim.

℣. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam Fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies Verni circúmdabant eam flores Rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

LECTIO VI.

[Ex pub. Monum.]

Præsentissimum Deiparæ auxílium ad Religiónis hostes profligándos sæpe pópulus Christiánus mirum in modum expértus est: ex quo factum ut SS. Póntifex Pius Quintus, post insígnem victóriam, intercedénte Beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum Tyránno apud Echinadas Insulas reportátam, in Litániis Lauretánis eámdem Regínam cœlórum inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti Miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius Septimus, impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónæ per annos quinque, eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto, et præter ómnium expectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus Pontifício Sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum comméto túrbine, ab Urbe discédens Sacro comitánte Cardinálium Collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus

est. Antea tamen, quod in votis habúerat et captivitáte deténtus exéqui nequíverat, áurea Coróna insígnem Savónæ imáginem Deíparæ vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu, propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Septimus, totíus evéntus intime cónscius, cum intercessióni Sanctæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxílium Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Máii vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Officio próprio, ut tanti benefícii distíncta, et perénnis extet memória, et gratiárum áctio.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes Fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía Sancti Bernárdi Abbátis.

[In Nativitate B. M. V.]

Intuére, o Homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti rore árenam rigatúrus, totum vellus prius infúdit Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totius boni plenitúdinem pósuit in María: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea noverímus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos

habére vóluit per Maríam. Haec, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix námque es, sacra Virgo María, et omni laude dignissima, * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque tuum sanctum implórant auxílium.

Quia ex te.

LECTIO VIII.

In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad fólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre Divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi magna qui potens est, sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

Glória Patri.

Quia fecit.

LECTIO IX.

Filioli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre; aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum: felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus: nímirum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, Fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum: nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdi-

Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio*, 19.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Allelúia.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. Allelúia.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: surge, amíca mea, et veni. Allelúia.

Antiphona.

Speciósa facta es, suavis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix. Allelúia.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 4.]

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

Te Redemptóris, Dominíque Nostri
Dícimus matrem, speciosa Virgo,
Christianórum decus, et levámen
Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet, et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clypeis, et aeri
Mílite tuta.

Virgo sic fortes Dómini poténti
Déxtera, cœli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos

Trínitas, summo celebránda plausu,
Te fide mentes resonóque linguæ
Cármine laudent.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ad te, o sancta Dei Genitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis.

ORATIO.

Omnipotens, et miséricors Deus, qui ad defensiónem populi Christiáni in Beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti, concéde propítius, ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

Ad Horas, Hymni, et Psalmi ut in Psalterio, sed in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

AD PRIMAM.

Antiphona Dum esset Rex.

Capitulum Regi sæculórum.

℟. *breve.*

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Alia ut in Psalterio, 29.

Ad Absolutionem Capituli pláteis.

AD TERTIAM.

Antiphona Læva ejus.

Capitulum, Ab inítio.

℟. *breve.* Spécie tua, et pulchritúdine tua. * Allelúia, allelúia. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. Allelúia.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Nigra sum.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam Deus vultu suo. Allelúia, allelúia. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. Allelúia.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Speciósa.

CAPITULUM.

[Eccl. cap. 24.]

In pláteis, sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúia, allelúia. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. Allelúia.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Allelúia.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis. Commemoratio sequentis et S. Urbani papæ et martyris ut infra, ccciij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intervéni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque sanctum tuum implórant auxílium.

Oratio ut ad Laudes.

DIE XXIV MAII,

IN FESTO S. IVONIS,

presbyteri et confessoris.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter orationem sequentem.

ORATIO.

Deus qui ad animárum salútem, et páuperum defensiónem, beátum Ivónem confessórem tuum insignem ministrum elegísti; quæsumus, ut ejúsdem nos tríbuas et charitátem imitári, et apud te patrocíniis communíri.

Lectiones tertii nocturni de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *de Communi Confessoris non Pontificis primo loco.*

DIE XXV MAII.

IN FESTO

S. GREGORII SEPTIMI,

papæ et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

ORATIO.

Deus in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti, da nobis,

ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio sancti Urbani, Papæ et martyris.

Antiphona.

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum. Allelúia.

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte. Allelúia.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gregorius, Papa Séptimus, antea Hildedrándus, Soánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiam. Cum párvulus ad fabri ligna edocéntis pedes jam litterárum nescius lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta orâculi: Dominábitur a mari usque ad mare, casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine: quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne sancti Petri éducátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis opprésſam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores vehementius dolens, in Cluniacénsi Monastério, ubi sub Régula sancti Benedicti austerióris vitæ observántia eo tempore máxime vigébat, Mónaci hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a Sanctis ejúsdem Cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed, divína Providéntia majóra de eo disponénte in salútem plurimórum, Cluníaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum Monastérii Sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontifícibus León Nono, Victore Secúndo, Stephâno Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est: sanctíssimi et puríssimi consílii Vir a beáto Petro Damiáni nuncupátus. A Victore Papa Secúndo Legatus a latere in Gal-

Vern. *

missus, Lugdúni Epíscopum, simoníaca nube inféctum, ad sui críminis confessiónem miráculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiónem cómpulit. Cadolái quoque schisma sua virtúte compréssit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Mortuo Alexándro Secúndo, invítus et mœrens unánimi ómnium consénsu, décimo kaléndas máii, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex éléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei : nam potens ópere et sermóne, Ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, extirpándis erróribus et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuisse tradátur qui majóres pro Ecclésia Dei labóres, molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot províncias a simoníaca labe expurgávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. Allelúia.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Cum Missarum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa húmero ejus dextro ínsidens alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus Sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ rationibus, ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo Crucis extínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmáno eréptus, Cassínum se contulit ; atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum íncidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére : Diléxi justítiam, et ódivi iniquitátem, prop-

térea mórior in exílio. Innumerabília sunt quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis sapiénter constítuit: vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis ítaque in Pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum, anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.
Glória Patri.
Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Vigilate, *de eodem Communi secundo loco*, lxxxiij.

Pro S. Urbano Papa et Martyre.

LECTIO IX.

Urbanus, Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, et Tibúrtium, Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos et Christianórum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor, ac martyrio coronátus sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo kaléndas júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus, 18.

In Laudibus fit commemoratio S. Urbani, Papæ et martyris.

Antiphona.

Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ. Allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. Allelúia.

℟. Mors Sanctórum ejus. Allelúia.

In Secundis Vesperis a capitulo fit de S. Philippo confessore, cum commemoratione præcedentis, et sa[ncti] Eleutherii Papæ et Mart[yris]

DIE XXXI MAII.

FESTUM

S. ANGELÆ MERICIÆ,

societatis S. Ursulæ fundatricis, virginis.

(DUPLEX.)

Pro toto Statu Ecclesiastico, et aliis locis.

Omnia de Communi Virginum, præter sequentia.

ORATIO.

Deus, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum Collégium in Ecclésia túa floréscere voluísti, da nobis ejus intercessióne angélicis móribus vivere, ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Angela Merícia Decentiáni, Veronénsis Diœcésis oppido ad Lacum Benácum in Ditióne Véneta, piis orta paréntibus, a prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni mulíebri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsáriem studióse fœdávit, ut cœlésti dumtáxat animárum sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austerióris vitæ desidério, in desértum locum aufúgere tentávit: sed ab avúnculo prohíbita, novit præstáre domi quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa carnes nónnisi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita brevíssimum humi carpébat somnum: Dæmonem vero sub lucéntis Angeli forma sibi illúdere conántem agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam tértii Ordinis Sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelúia.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

Nullum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus quidquid sibi ex emendicáto victu superesset largiebátur, libénter ministrábat ægrótis, pluráque ... magna sanctitátis fama peragrávit loca, vel ut solátium ... set afflíctis, vel reis ... impetráret, vel inféns... vicem reconciliáret ánimos vel e vitiórum cœno ... tos revocáret. Angela ...

pane, quem únice esuriébat, frequentíssime reфécta, tanta charitátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit : quo itínere et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem ac naufrágium imminens divínitus evásit. Romam dénique firmam Ecclésiæ Petram veneratúra, et amplíssimæ Jubilæi véniæ percúpida, sedénte Cleménte Séptimo, accéssit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. Allelúia.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Brixiam ítaque, sub domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi Vírginum Societátem sicut cœlésti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctísque tæ Vírginum ducis patrocínio ac nómine insignívit : eam vero perénnem futúram morti próximam prædíxit. Tandem prope septuagenária, dives méritis evolávit in cœlum sexto kaléndas februárias anni millésimi quingentésimi et quadragésimi. Cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum flexíbile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum, in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat Sanctórum Relíquias, repósito, plúrima ad ejus sepúlcrum agi statim cœpére mirácula : quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni : imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam summórum Pontíficum Indúltis munítum, Clemens Papa Décimus tértius solémni Decréto ratum hábuit, et confirmávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et

túdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium, Símile erit regnum cœlórum decem Virgínibus, cxx.

FESTA MOBILIA.

FERIA SEXTA
POST DOMINICAM PRIMAM QUADRAGESIMÆ.

officium
SACRATISSIMI SINDONIS
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona.

Joseph, nóbilis Decúrio, *cum reliquis de Laudibus,* cccxiv.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 134, *et loco ultimi* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.
[Isaiæ c. 63.]

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

HYMNUS.

Gloriam sacræ celebrémus omnes
Sindonis: lætis recolámus hymnis,
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis.

Quæ refert semper veneránda Sindon,
Sánguine impréssis decoráta signis,
Dum Cruce ex alta tulit involútum
Corpus Iesu.

Reddit hæc sævos ánimæ dolóres
Quos tulit, casum miserátus Adæ,
Christus, humáni géneris Redémptor,
Morte perémpta.

Sáucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, laceráta nigris
Membra, et infixam cápiti corónam
Monstrat Imágo.

Quis pius siccis óculis, et absque
Intimi cordis gémitu re-táta,
Vivaque indignæ simulácra mortis
Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantórum fúerit malórum;
Nostra debétur tibi vita tam
Dédimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus et virtus,

Qui tuo mundum rédimis
cruóre,
Quique cum summo Genitó-
re, et almo
Flámine regnas.
Amen.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.

℟. Tuam recólimus passiónem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Joseph, vir bonus, et justus, accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu, quo accépto invólvit illud in Síndone munda.

ORATIO.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua Corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti, concéde propítius ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur. Qui vivis, et regnas.

Pro commemoratione feriæ.

Antiphona.

O múlier, magna est fides tua; fiat tibi sicut petísti.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis, et quæ profiténtur agnóscere, et cœléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum Dóminum, qui passiónis suæ memóriam in sacra Síndone rénovat, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Mysterium mirábile,
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.

Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.

Sunt mortis hæc et tártari,
Mundíque victi insígnia,
Trophæa sunt hæc ínclyta
Ductóris invictíssimi.

Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ salútis víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam,
Christum secúti per crucem
Christi fruámur glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar únice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

Psalmus Cum invocárem, 156.

Antiphona.

Aspérsus est sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi.

Psalmus Consérva me, 11.

Antiphona.

Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestiménta mea misérunt sortem.

Psalmus Dómine, quis habitábit, 10.

℣. Tuam Síndonem venerámur, Dómine.

℟. Tuam recólimus passiónem.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 53.]

Quis crédidit audítui nostro? Et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum. Despéctum, et novissimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: attritus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Ecce vidimus eum non habéntem spéciem neque decórem. Aspéctus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Cujus livóre.

LECTIO II.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? * Et dicet : his plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

℣. Frámea suscitáre super pastórem meum et super virum cohæréntem mihi.

Et dicet.

LECTIO III.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos, et fórtium dividet spólia pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Tuum Síndonem venerámur, Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem. Miserére nobis, qui passus pro nobis.

℣. Salva præséntem catérvam, in tuis hódie láudibus congregátam.

Miserére.
Glória Patri.
Miserére.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Psalmus Dómini est terra, 33.

Antiphona.

Omnes vidéntes me derisérunt me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Psalmus Dóminus illuminátio mea, 52.

Antiphona.

Trádidit in mortem ánimam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

Psalmus Exaltábo te, Dómine, 54.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Sermo Sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Luc. c. 23.]

Quid sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph, et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus et constans, alter qui erat Magíster in Israel. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimónio revincúntur : nam si Apóstoli sepelíssent, dícerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dix-

Justus autem Christi Corpus óperit Síndone, innocens unguit unguénto. Namque hæc non otióse distíncta reperímus : quia justítia véstit Ecclésiam ; innocéntia grátiam subminístrat.

℟. O admirábilis Sindon, in qua involútus est thesáurus noster, * Redémptio captivórum.

℣. Gaudet totus mundus, qui redémptus est Sánguine Dómini sui.

Redémptio.

LECTIO V.

Vesti ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen divinitátis própriæ plenitúdine ; unge illud myrrha, et áloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph, ille vir justus, et fortásse illud, quod Petrus vidit e cœlo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum ad similitúdinem gentílium figuráta. Mystico ígitur unguénto illo pístico consepeliétur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fídei suæ communióne sociávit.

℟. Tulérunt túnicam Joseph fratres ejus, et in sánguine hædi quem occidérunt, tinxérunt, mitténtes, qui ferrent ad Patrem, et dícerent : * Hanc invénimus, vide num túnica filii tui sit, an non.

℣. Quam cum agnovísset Pater, ait : Túnica filii mei est : fera péssima devorávit eum.

Hanc invénimus.

LECTIO VI.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthæus divitem : et mérito dives hoc loco dicitur, ubi Corpus súscipit Christi : suscipiéndo enim divitem nescívit fídei paupertátem. Dives est ergo, qui justus est. Justus ígitur Síndone invólvit : Israelíta vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloes mittit quasi libras centum ; hoc est perféctæ fídei quantitátem. Et ligavérunt Corpus Jesu, juxta consuetúdinem speciálem Judæórum : non útique nodis perfídiæ, sed fídei ligatúris. Et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum, florésque virtútum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum ut sequámini vestígia ejus : * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat, cum paterétur, non comminabátur.

Qui peccátum.

Glória Patri.

Qui peccátum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Psalmus Deus, in nómine tuo, 24.

Antiphona.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Psalmus Notus in Judæa, Deus, 96.

Antiphona.

Factus sum sicut homo sine adjutório inter mórtuos liber.

Psalmus Dómine, Deus salútis meæ, 109.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 15.]

In illo témpore, Cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod erat ante Sábbatum) venit Joseph ab Arimathæa nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ Presbyteri.

[In fer. 3 Palmar.]

Parasceve græce, latine præparátio dícitur, quo nómine Judæi, qui inter Græcos morabántur, sextam Sábbati appellábant, eo quod in illo ea, quæ requiéi Sábbati necessária essent, præparáre solérent; juxta hoc, quod de manna quondam præcéptum est: Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta; séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévit: unde et hanc Sábbatum, hoc est réquiem vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifíxus humánæ restauratiónis implévit arcánum. Unde et hanc Sábbatum, hoc est, réquiem vóluit appellári: recte Salvátor eádem sexta die crucifíxus humánæ restauratiónis implévit arcánum: ideóque cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est; hoc est, sextæ diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlcro requiéscens, resurrectiónis, quæ octáva die ventúra erat, expectábat evéntum.

℟. Mercátus est Joseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea Corpus Dómini: * Venit ergo, et tulit Corpus ejus.

℣. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, ut tólleret Corpus Jesu.

Venit ergo.

LECTIO VIII.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathæa, nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans Regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit Corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuísse laudátur. Talem namque exístere decébat eum, qui Corpus Dómini sepelíret, qui, et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinére ministrándi; non enim quílibet ignótus aut medíócris ad præsidem accédere, crucifíxi corpus póterat impetráre.

℟. Hæc est Sindon dignissima * In qua salútis auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est.

℣. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ Síndone regenerémur.

In qua.

Glória Patri.

In qua.

Lectio nona de Homilia Feriæ.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Joseph, nóbilis Decúrio, vir bonus et justus, et ipse dives erat, expéctans regnum Dei.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 19.

Antiphona.

Hic audácter introívit ad Pílatum, et pétiit Corpus Jesu.

Antiphona.

Cum cognovisset Pilátus a centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit Corpus Jesu.

Antiphona.

Joseph autem mercátus Síndonem, et depónens eum invólvit Síndone.

Antiphona.

Pósuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 63.]

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

HYMNUS.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accípio
Te compléctor cum affectu,
Tuórum memor vúlnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum, et distentum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacro tégmine.

Salve caput cruentátum
pinis, cujus dulcis vultus
mmutávit suum florem,
uem Cœli tremit cúria.
Salve, latus Salvatóris,
alve, mitis apertúra,
aper rosam rubicúnda,
edéla salutífera.
Manus sanctæ, vos avéte,
iris clavis perforátæ:
repéllas me, Salvátor,
tuis sanctis pédibus.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, de-
rem índuit.

℟. Induit Dóminus forti-
linem, et præcínxit se vir-
e.

Benedictus, Antiphona.

Joseph, nóbilis Decúrio,
péctans et ipse regnum
i, mercátus est Síndonem,
depónens Corpus Jesu,
ólvit illud in Síndone.

ORATIO.

us, qui nobis in Sancta
done, qua Corpus tuum
atíssimum e Cruce de-
itum a Joseph involútum
, passiónis tuæ vestígia
uísti, concéde propítius,
er mortem, et sepultú-
tuam, ad resurrectiónis
iam perducámur. Qui
, et regnas.

ro commemoratione Fe-

Antiphona.

ngelus Dómini descen-
t de cœlo, et movebá-
qua, et sanabátur unus.

℣. Angelis suis Deus man-
dávit de te.

℟. Ut custódiant te in
ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Esto, Dómine, propítius
plebi tuæ, et quam tibi fa-
cis esse devótam, benígno
réfove miserátus auxílio. Per
Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Hic audácter,
Capitulum Quis est iste,
ut supra.

℟. Tuam Síndonem * Ve-
nerámur, Dómine. Tuam Sín-
donem.

℣. Tuam recólimus pas-
siónem.

℟. Venerámur, Dómine.
Glória Patri. Tuam Sín-
donem.

℣. Adorámus te, Christe,
et benedícimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam
redemísti mundum.

AD SEXTAM.

Antiphona Cum cogno-
vísset.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 63.]

Quare ergo rubrum est
vestiméntum tuum, et vesti-
ménta tua, sicut calcántium
in torculári? Tórcular cal-
cávi solus, et de géntibus
non est vir mecum.

℟. Adorámus te, Christe,
* Et benedícimus tibi. Ado-
rámus te.

℣. Quia per mortem tuam redemísti mundum.

℟. Et benedícimus.

Glória Patri. Adorámus te.

℣. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

AD NONAM.

Antiphona Pósuit eum.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 63.]

Circumspexi, et non erat auxiliátor; quæsívi, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

℟. Omnis terra adóret te, *Et psallat tibi. Omnis terra.

℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

℟. Et psallat tibi.

Glória Patri. Omnis.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona Joseph, nóbilis, *cum reliquis de Laudibus*, cccxiv.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi Psalmus* Voce mea ad Dóminum clamávi, *ut in Vesperis Feriæ sextæ*, 150.

Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesperis, cccviij.

Ad Magnificat, Antiphona

Homo quidam dives, ab Arimathæa, nómine Joseph, accépto córpore, invólvit illud in síndone munda.

Oratio Deus, qui nobis in sancta Síndone, *ut supra*.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Qui me sanum fecit, ille mihi præcépit: Tolle grabátum tuum, et ámbula.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Exaudi nos, miséricors Deus, et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA

POST DOMINICAM SECUNDAM QUADRAGESIMÆ.

officium

PRETIOSISSIMI SANGUINIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum rèliquis de Dominica*.

134, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

Antiphona.

Ego qui loquor justítiam et propugnátor sum ad salvándum.

Antiphona.

Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

Antiphona.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua, sicut calcántium in torculári?

Antiphona.

Tórcular calcávi solus et de géntibus non est vir mecum.

CAPITULUM.

[Hebr. c. 9.]

Fratres, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

HYMNUS.

Festivis resónent cómpita vócibus
Cives lætítiam fróntibus éxplicent,
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.
Quem dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri pernícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit,
Adámi intégritas et píetas novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius Sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam Sánguine próluit,
Abstérgit máculas, et róseum decus.
Quo fiat símilis prótinus Angelis,
Et Regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus retrahat; meta sed última
Tangátur, tribuet nóbile præmium,
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sit Génitor potens,
Ut quos Unigenæ Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,

Cœli ad cúlmina tránsferas.

Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.

℟. Effecísti nos *Deo* nostro Regnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Accessístis ad Sion, montem et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et testaménti novi mediatórem Jesum, et Sánguinis aspersiónem, mélius loquéntem quam Abel.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui Unigénitum Filium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti, concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte defféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Qui tecum vivit et regnat.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Dives ille guttam aquæ pétiit, qui micas panis Lázaro negávit.

℣. Angelis suis Deus mándávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Adesto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Christum Dei Filium, qui suo nos redémit Sánguine, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exsultémus, 2.

HYMNUS.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit Orbem,
Noe in Arca sóspite:
Mira tandem vis amóris
Lavit Orbem Sánguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos;
Inque nectaris sapórem
Transiére absynthia.

Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitas benigni
Prædicánda péctoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus
Ultiónem Júdicis,

Tunc loquéntis protegámus
Sánguinis præséntia;
ngruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.
Te redémptus laudet Orbis,
rata servans múnera,
salútis sempitérnæ
ux et auctor ínclyte,
ui tenes beáta regna
um Paránte et Spíritu.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Postquam consummáti nt dies octo, ut circumcirétur puer, vocátum est men ejus Jesus.

Psalmus Quare fremuént Gentes, *ut in Psalte-*, 4.

Antiphona.

Factus in agónia prolíxius ibat, et factus est sudor s, sicut guttæ sánguinis currentis in terram.

Psalmus Dómine, quid ltiplicáti sunt, 5.

Antiphona.

udas, qui eum trádidit, niténtia ductus, rétulit ínta argénteos, dicens: cávi, tradens Sánguinem um.

Psalmus Consérva me, nine, 11.

. Redemísti nos, Dómi-

In Sánguine tuo.

e Epístola beáti Pauli stoli ad Hebræos.

LECTIO I.

[Hebr. c. 9.]

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium Sánguinem, introívit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est; ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis.

℟. Jesus, ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est: * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes.

℣. Nondum enim usque ad Sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes.

Exeámus ígitur.

LECTIO II.

Ubi enim testaméntum est,

mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vituló-rum et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Móyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum, * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum.

℣. Fide celebrávit Pascha et sánguinis effusióne; ne qui vastábat primitíva, tángeret eos.

Et ait.

LECTIO III.

Habentes ítaque, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in Sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est Carnem suam, et Sacerdótem magnum super Domum Dei: accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui promísit), et considerémus ínvicem in provocatiónem charitátis et bonórum óperum.

℟. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sánguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sánguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt.

Ipse enim.

Glória Patri.

Ipse enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus Dóminus regit me, 35.

Antiphona.

Videns autem quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dícens: Innocens ego sum a Sánguine justi hujus.

Psalmus Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, 54.

Antiphona.

Et respóndens univérsus

ópulus, dixit: Sanguis ejus per nos, et super filios ostros.*

Psalmus Exáudi, Deus, atiónem meam, cum dé-ecor, 84.

℣. Sanguis Jesu Christi lii Dei.

℟. Emúndat nos ab omni ccáto.

Sermo S. Joánnis Chrystomi.

LECTIO IV.

ULTIS Sánguinis Christi díre virtútem? redeámus ejus exémplum, et prió-n typum recordémur, et istinam scriptúram narré-is. In Ægypto, nocte mé-, Ægyptiis Deus plagam cimam minabátur, ut eó-n primogénita deperírent, ia primogénitum ejus pó-lum detinébant. Sed ne áta plebs Judæórum una n illis periclitarétur, quia is locus continébat uni-sos, remédium discre-nis invéntum est. Proínde mplum mirábile, ut dis-in veritáte virtútem: Ira ínæ indignatiónis spera-ur, et domos síngulas rtifer circuíbat. Quid ígi-Móyses? Occídite, inquit, um anniculum, et sán-ne ejus liníte jánuas. Quid Móyses? Sanguis ovis ra-álem hóminem liberáre suévit? Valde, inquit; eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. In timóre incolátûs vestri conversámini: * Sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto rédempti estis.

℣. Sed pretióso Sánguine quasi agni immaculáti Christi.

Sciéntes quod.

LECTIO V.

NAM sicut Regnántium státuæ quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnúnquam ad se confugiéntibus homínibus, ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia rétinent imáginem principálem; ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem Typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis et áliam

hujus Sánguinis scrutáre virtútem ? Volo ; unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum Cruce processit : Latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendénte, appróximat miles, latus lánceа percússit, et exinde aqua fluxit et Sanguis. Unum baptísmatis symbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait : Exiit Sanguis et aqua ; sed, éxiit aqua primum et Sanguis : quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. Empti estis prétio magno : * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Prétio empti estis : nolíte fieri servi hóminum.

Glorificáte.

LECTIO VI.

Latus miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere Sanguis et aqua. Nolo tam fácile, áuditor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum et mysteriórum aquam illam et Sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus Sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria quæ ex látere vidéntur esse prolata. Ex látere igitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Eva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens : De córpore ejus et de óssibus ejus sumus, latus vidélicet illud significans. Nam sicut de illo látere Deus fecit fœminam procreari, sic et de suo látere Christus aquam nobis et Sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℟. Comméndat charitátem suam Deus in nobis : * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℣. Multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Exívit ergo Jesus portans Corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dicit eis : Ecce Homo.

Psalmus Ut quid Deus
ulísti in finem, 95.

Antiphona.

Et bájulans sibi Crucem
vit in eum, qui dícitur
lváriæ, locum: ubi cru-
xérunt eum.

Psalmus Dómine, Deus
ítis meæ, 109.

Antiphona.

Ut vidérunt eum jam mór-
m, non fregérunt ejus
ra, sed unus mílitum
cea latus ejus apéruit,
contínuo exívit Sanguis
qua.

Psalmus Deus ultiónum
ninus, 112.

. Christus diléxit nos.
. Et lavit nos a peccátis
tris in Sánguine suo.
éctio sancti Evangélii se-
dum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

llo témpore, Cum acce-
et Jesus acétum, dixit:
summátum est. Et incli-
cápite, trádidit spíritum.
liqua.
omilía sancti Augustíni
copi.

[Tract. 120 in Joan.]

ILANTI verbo Evange-
usus est, non díceret:
s ejus percússit, aut vul-
rit, aut quid áliud, sed
uit: ut illic quodam
vitæ óstium pan-
ur, unde Sacraménta
siæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille Sanguis in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum, hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc prænuntiábat quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum Hic. secúndus Adam inclináto cápite in Cruce dormívit; ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis effluxit. O mors, unde mórtui reviviscunt! Quid isto sánguine múndius, quid vúlnere isto salúbrius?

℟. Hic est qui venit per aquam et Sánguinem: Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua et Sánguine.

℣. In die illa erit fons patens dómui David et habitántibus Jerúsalem, in ablutiónem peccatóris.

Non in aqua.

LECTIO VIII.

TENEBANTUR hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant. Sed redémpti

sunt a captivitáte : véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium. Fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis, quid émerit? Vidéte, quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, quibus solis illud sit datum. Non ergo exúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem Filiórum per Jesum Christum: * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus.

℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis.

In quo habémus.
Glória Patri.
In quo habémus.

Lectio nona de Homilia feriæ.

Te Deum laudamus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Hi qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt?

Psalmus Dóminus regnavit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Hi sunt qui venérunt e tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

Antiphona.

Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte.

Antiphona.

Et ipsi vicérunt dracónem propter Sánguinem Agni, et propter testaméntum Verbi sui.

CAPITULUM.

[Hebr. c. 9.]

Fratres, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Antiphona

Beáti qui lavant stolas suas in Sánguine Agni.

HYMNUS.

Salvete, Christi vúlnera,
Imménsi amóris pígnora:
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis Sánguinis.

Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos índicos

[ellis favos dulcédine.
Per vos patet gratissimum
ostris asylum méntibus;
on huc furor minántium
nquam pénetrat hóstium.
Quot Jesus in Prætório
agélla nudus éxcipit!
uot scissa pellis úndique
illat cruóris güttulas.
Frontem venústam, proh
dolor!
róna pungit Spinea:
ıvi retúsa cúspide
des manúsque pérforant.
Postquam sed ille trádidit
ıans voléusque spíritum,
:tus ferítur láncea,
minúsque liquor éxilit.
Jt plena sit redémptio,
torculári stríngitur:
que Jesus ímmemor,
i nil resérvat Sánguinis.
Venite quotquot críminum
ıésta labes ínficit:
ıoc salútis bálneo,
se lavat, mundábitur.
ummi ad Paréntis déxteram
énti habénda est grátia,
nos redémit Sánguine,
:tóque firmat Spíritu.
men.
. Justificáti in Sánguine
sti.
Salvi érimus ab ira p[er]
n.
Benedictus, *Antiphona*.
it Sanguis Agni vobis in
ım, dicit Dóminus: Et
›o Sánguinem, et tran-
vos, nec erit in vobis
ı dispérdens.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine plácari voluísti; concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte defendi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Qui tecum vivit et regnat in.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Malos male perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum in tempóribus suis.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut, sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi dicitur ℣. Qui tuo nos Sánguine redemísti.

AD TERTIAM.

Antiphona Hi sunt, qui venérunt.

Capitulum Fratres, Christus, *ut supra*, cccxxiv.

℟. *breve*. Redemísti nos, Dómine, * In Sánguine tuo. Redemísti.

℣. Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne.

℟. In Sánguine tuo.

Glória Patri. Redemísti.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei.

℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM.

Antiphona Ideo sunt.

CAPITULUM.

[Hebr. c. 9.]

Si sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti!

℟. *breve*. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis.

℣. Ab omni peccáto.

℟. Emúndat nos.

Glória Patri. Sanguis Jesu.

℣. Christus diléxit nos.

℟. Et lavávit nos in sánguine suo.

AD NONAM.

Antiphona Beáti.

CAPITULUM.

[Hebr. c. 9.]

Accipiens Móyses sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. *breve*. Christus diléxit nos, et lavit nos * In Sánguine suo. Christus.

℣. Et fecit nos regnum et Sacerdótes Deo et Patri.

℟. In Sánguine suo.

Glória Patri. Christus diléxit.

℣. Justificáti in Sánguine Christi.

℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

In secundis Vesperis. Antiphona, Psalmi, et Hymnus, ut in primis; sed loco ultimi Psalmi dicatur, Lauda, Jerúsalem, 153.

℣. Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni.

℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Habébitis autem hunc diem in monuméntum: et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Oratio Omnípotens, *ut supra.*

Pro commemoratione Feriæ

Antiphona.

Quæréntes eum tenére, timuérunt turbam, quia sicut Prophétam eum habébant.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Da, quæsumus, Deus

ópulo tuo salútem mentis
t córporis, ut bonis opéri-
us inhæréndo, tuæ semper
irtútis mereámur protec-
óne deféndi. Per Dómi-
num.

FERIA SEXTA

OST DOMINICAM TERTIAM QUADRAGESIMÆ.

officium

ANCTÆ SPINEÆ CORONÆ,

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Diléctus, *cum liquis de Laudibus.*

Psalmus Dixit Dóminus, *m reliquis de Dominica,* *4, et loco ultimi Psalmus* udate Dóminum, omnes ntes, 139.

CAPITULUM.

[Cant. c. 3.]

GREDIMINI, et vidéte, Fi- Sion, regem Salomónem, diadémate quo coronávit um mater sua.

HYMNUS.

ITE, Sion Filiæ,
gis pudícæ vírgines,
risti corónam cérnite,
am mater ipsa téxuit.
Horret revúlsis crínibus
nis cruentátum caput,
vultus ille décolor
rtem propínquam réspicit.
Quæ terra sulcis ínvia,
nis rigens et séntibus,
úbre munus prótulit?
Quæ sæva méssuit manus?
Christi rubéscens sánguine
Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens frúctibus,
Spina est triúmphis áptior.
Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant:
Evélle nostras córdibus,
Tuásque nostris ínsere.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Flecténtes Corónam de spinis.

℟. Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Egredímini, et vidéte, Fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus Spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre corónari mereámur in cœlis. Qui tecum vivit et régnat.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Omnes qui habébant in-

firmos, ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Subjectum tibi pópulum, quæsumus, Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet, et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum Regem spinis coronátum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Exíte, Sion Fíliæ, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Psalmus Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, *ut in Psalterio,* 4.

Antiphona.

Convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus Quare fremuérunt gentes, 4.

Antiphona.

In tribulatióne dilatásti mihi.

Psalmus Cum invocárem. 156.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum. Virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Maledícta terra in ópere hóminis, * Spinas et tríbulos germinávit Christo.

℣. Quia comédit Adam de ligno, ex quo præcéperat Deus ne coméderet.

Spinas et tríbulos.

LECTIO II.

[O]mnes nos quasi oves errámus, unusquísque in viam [s]uam declinávit: et pósuit [D]óminus in eo iniquitátem [o]mnium nostrum. Oblátus [es]t, quia ipse vóluit, et non [ap]éruit os suum: sicut ovis [ad] occisiónem ducétur, et [qu]asi agnus coram tondénte [se] obmutéscet, et non apé[ri]et os suum. De angústia, [et] de judício sublátus est: [ge]neratiónem ejus quis enar[r]ábit? Quia abscíssus est [de] terra vivéntium: prop[te]r scelus pópuli mei percússi eum.

℟. Appáruit Móysi Dómi[nu]s in flamma ignis de médio [ru]bi: * Et vidébat quod ru[bu]s ardéret, et non comburerétur.

℣. Dixit ergo Móyses, va[da]m et vidébo visiónem hanc [m]agnam.

Et vidébat.

LECTIO III.

[E]t dabit ímpios pro sepul[tu]ra, et dívitem pro morte [su]a: eo quod iniquitátem non [fe]cerit, neque dolus fúerit in [or]e ejus. Et Dóminus vóluit [co]ntérere eum infirmitáte: si [po]súerit pro peccáto áni[m]am suam, vidébit semen [lon]gævum, et volúntas Dó[mi]ni in manu ejus dirigé[tu]r. Pro eo quod labor[áv]it ánima ejus, vidébit, et [sa]turábitur: in sciéntia sua [ju]stificábit justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. Ecce ignis et ligna: Deus providébit sibi * Víctimam holocáusti.

℣. Levávit Abraham óculos suos: vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem.

Víctimam.

Glória Patri.

Víctimam.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti me.

Psalmus Verba mea áuribus pércipe, *ut in Psaltério*, 64.

Antiphona.

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Psalmus Dómine, Dóminus noster, 5.

Antiphona.

Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

Psalmus In Dómino confído, 8.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 2. in Epiph. Dom.]

Egredímini, Fíliæ Sion: vo-

bis dícimus fíliæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicátæ fíliæ, et non fílii, in quibus nihil est fortitúdinis, nihil est virílis ánimi. Egredímini de sensu carnis ad intelléctum mentis, de servitúte carnális concupiscéntiæ ad libertátem spirituális intelligéntiæ. Egredímini de terra vestra, et de cognatióne vestra, et de domo patris vestri, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, in coróna paupertátis, in coróna misériæ; síquidem coronátus est et a novérca sua coróna spínea, coróna misériæ: coronándus a família sua coróna justítiæ, quando exíbunt Angeli, et tollent de regno ejus ómnia scándala, quando véniet ad judícium cum senióribus pópuli sui, cum pugnábit pro eo orbis terrárum advérsus insensátos. Corónat eum et Pater coróna glóriæ, sicut ait Psalmísta: Glória et honóre coronásti eum, Dómine. Vidéte eum, Fíliæ Sion, in diadémate, quo coronávit eum mater sua.

℟. Cum apparúerit Princeps pastórum, quo percússo dispérsæ sunt oves gregis, * Percipiémus immarcescíbilem glóriæ corónam.

℣. Cum fécerit grande convívium, ut osténdat divítias glóriæ regni sui. Percipiémus.

LECTIO V.

(Serm. 43, in Cant.)

Ego, Fratres, ab ineunte mea conversióne pro acervo meritórum, quæ mihi deesse sciébam, mihi fascículum colléctum ex ómnibus anxietátibus, et amaritudínibus Dómini mei colligáre, et inter úbera mea collocáre curávi. Memóriam abundántiæ suavitátis horum eructábo, quoad víxero in ætérnum non obliviscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fascículus servátus est, nemo tollet eum a me, inter úbera mea commorábitur. Hæc meditári dixi sapiéntiam in his justítiæ perfectiónem constítui, in his plenitúdinem sciéntiæ, in his divítias salútis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdum potus salutáris amaritúdinis, ex his rursum suávis únctio consolatiónis. Hæc me érigunt in advérsis, in prósperis reprimunt, et inter læta tristiaque vitæ præséntis via régia incedénti tutum præbent utróbique ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsándo. Hæc mihi concíliant mundi Júdicem, tremendum potestátibus mitem humilémque figurándum non solum placábilem, sed et imitábilem repræ-

nt eum, qui inaccessibilis
t principátibus, terríbilis
ud reges terræ.

℟. Accépit regnum decó-
* Et diadéma speciéi.

℣. Deus exaltávit illum,
dedit illi nomen, quod
super omne nomen.
Et diadéma speciéi.

LECTIO VI.

æc proptérea mihi in ore
quénter, sicut vos scitis,
c in corde semper, sicut
us scit, hæc stylo meo
modum familiária, sicut ap-
et: hæc mea sublímior ín-
im philosophía, scire Je-
n, et hunc crucifixum.
n requíro, sicut sponsa,
cubet in merídie, quem
is ampléctor mea inter
ra commorántem. Non
uíro ubi pascat in me-
e, quem intúeor Salva-
m in Cruce. Illud su-
ius, istud suávius: pa-
illud, hoc lac: hoc vís-
réficit parvulórum: hoc
et úbera matrum, et ídeo
r úbera mea commorábi-
Hunc et vos, dilectíssi-
tam diléctum fascículum
gite vobis, hunc medúl-
sérite cordis, hoc mu-
áditum péctoris, ut et
s inter úbera commoré-
Si enim ante óculos ha-
itis quem portátis, pro
vidéntes angústias Dó-
lévius vestras portábi-
pso auxiliánte Ecclésiæ
so, qui est super ómnia
Deus benedíctus in sæcula.
Amen.

℟. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo intus et foris: * Faciésque supra corónam áuream per círculum.

℣. Pones in arcam testificatiónem, quam dabo tibi.
Faciésque.
Glória Patri.
Faciésque.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Ingréssus sine mácula, et operátus justítiam coronátus est in monte sancto tuo.

Psalmus Dómine, quis habitábit, *ut in Psalterio*, 10.

Antiphona.

Super caput ejus corónam de lápide pretióso posuísti, Dómine.

Psalmus Dómine, in virtúte tua, 16.

Antiphona.

Advérsus eos, qui tríbulant me, impinguásti in óleo caput meum.

Psalmus Dóminus regit me, 35.

℣. Coróna áurea super caput ejus.

℟. Expréssa signo sanctitátis.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Apprehén-

dit Pilátus Jesum et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spínis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

[Ex Serm. 30 de divers.]

Videte, Filiæ Sion, regem Salomónem. Non dicit Ecclesiásten, aut Ididam. Nam et his nomínibus appellátus est rex ille: et signíficat Jesum Christum, nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon, id est, pacíficus in exílio, Ecclesiástes, id est, concionátor in judício, Idida, id est, diléctus Dómini in regno, ubíque rex. In exílio mansuétus, in judício justus, in regno gloriósus. In exílio amábilis, in judício terríbilis; in regno adorábilis. In diadémate, quo coronávit eum mater sua. Est autem hæc coróna misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérca coróna misériæ, et in hac contemptíbilis. Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhíbuit, sed novércam.

℟. Fácies altáre ad adoléndum thymiáma de lignis Sethim: * Faciésque ei corónam auréolam per gyrum.

℣. Ponésque altáre contra velum coram propitiatório.

Faciésque.

LECTIO VIII.

Coronabit eum família sua coróna justítiæ; et in hac terríbilis: corónat eum Pater suus coróna glóriæ; et in hac desiderábilis. Vídeant ergo eum peccatóres in coróna misériæ, id est, spinea, et compungántur: vídeant eum fíliæ Sion, ánimæ affectuósæ, in coróna misericórdiæ, et imiténtur: vidébunt eum ímpii in coróna justítiæ, et períbunt: vidébunt eum sancti in coróna glóriæ, et perpetuáliter gaudébunt. Coronántur quidem et álii imitatóres ipsíus; sed hoc ex indústria adjúti per grátiam. Solus iste a matre coronátus est, quia solus cum ordinátis affectiónibus tamquam sponsus e thálamo procéssit ex útero matris.

℟. Christus sciens dolórem, et infirmitátem, spinis coronátus, * Ipse est qui corónat vos in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Ipse est.

Glória Patri.

Ipse est.

Lectio nona dicitur de Homilía Fériæ.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Diléctus meus cándidus et

rubicúndus, comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominicâ*, 19.

Antiphona.

Requiévit super eum spíritus timóris Dómini: coróna sapiéntiæ et exultatiónis decorávit illum.

Antiphona.

Induit eum Dóminus vestiméntis salútis et induménto justítiæ, quasi sponsum decorátum coróna.

Antiphona.

Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Antiphona.

Rex ætérnæ glóriæ pro nobis coronátus, benedícet corónæ anni benignitátis suæ.

CAPITULUM.

[Cant. c. 3.]

Egredimini, et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem in diademáte, quo coronávit illum mater sua.

HYMNUS.

...ueis figúris píngitur
...hristi coróna nóbilis:
...mpléxa spinis víctima,
...rdénsque testátur rubus.

Arcam coróna cínxerat,
...ensæque sacrum círculum;
...rámque thure fúmidam,
...oróna nectit ámbiens.

Christi dolórum cónscia,
Salve, coróna glóriæ,
Gemmis et auro púlchrior,
Vincens corónas síderum.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini.

℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Exívit Jesus portans spíneam corónam et purpúreum vestiméntum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis. Qui tecum vivit et regnat.

In commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Aquam, quam ego dédero, si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Jejunia nostra, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere, ut, sicut ab alimén-

tis abstinémus in córpore, ita a vitiis jejunémus in mente. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Antiphona Diléctus meus.
Ad absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Antiphona Requiévit super eum.

Capitulum Egredímini, et vidéte, *ut supra.*

℟. *breve.* Eris coróna glóriæ * In manu Dómini. Eris coróna.

℣. Et diadéma regni in manu Dei tui.

℟. In manu Dómini.
Glória Patri. Eris.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM.

Antiphona Induit eum.

CAPITULUM.

[Apoc. 6.]

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens ut vinceret.

℟. *breve.* Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre.

℣. Constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti.
Glória Patri. Glória.

℣. Tuam corónam adorámus, Dómine.

℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

AD NONAM.

Antiphona Rex ætérnæ glóriæ.

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 28.]

In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. *breve.* Tuam corónam * Adorámus, Dómine. Tuam corónam.

℣. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

℟. Adorámus.
Glória Patri.
Tuam.

℣. Plecténtes corónam de spinis.

℟. Posuérunt super caput ejus.

In secundis Vesperis dicuntur omnia ut in primis.
Ad Magnificat, Antiphona.

Et genu flexo ante eum illudébant ei dicéntes: Ave, Rex Judæórum, et exspuéntes in eum accepérunt arundinem, et percutiébant caput ejus.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Dómine, ut video, pro

phéta es tu : patres nostri in monte hoc adoravérunt.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA
POST DOMINICAM QUARTAM QUADRAGESIMÆ.
OFFICIUM SACRARUM QUINQUE PLAGARUM DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.
(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Vere languóres, *cum reliquis de Laudibus*, cccxl.

Psalmus Crédidi *cum reliquis ut in Vesperis Feriæ quintæ in Cœna Domini*, 194.

CAPITULUM.
[Isaiæ, c. 53.]

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

HYMNUS.

Pange lingua gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæa
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret ;
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ;
Atque ventre Virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat ;
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória :
Æqua Patri, Filióque :
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Et dolébant super eum ut in morte primogéniti.

Ad Magnificat, Antiphona.
Dum in Cruce penderet

Unigénitus Dei Filius, et ab ómnibus subsannarétur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

ORATIO.

Deus, qui Unigéniti Filii tui passióne, et per quinque vúlnera ejus Sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quǽsumus, ut qui ab eo suscépta vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum conséqui mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Prophéta magnus surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Populi tui, Deus, institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle, ut semper tibi plácitus, et tuo múnimine sit secúrus. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Pange lingua gloriosi, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Quis est qui venit de Edom tinctis véstibus de Bosra?

Psalmus In Dómino confido, 8.

Antiphona.

Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Psalmus Dómine, quis habitábit, 10.

Antiphona.

Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non fuit vir mecum.

Psalmus Dómini est terra, 33.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos.

℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 53.]

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus? et desiderávimus eum, despéctum et novíssimum virórum, Virum dolórum et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus: unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Et nos putávimus eum quasi leprósum et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo : * In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus, in remissiónem peccatórum.

℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

In quo habémus.

LECTIO II.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit, et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

℟. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per Sánguinem Jesu Christi : * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris.

Ipse est pax.

LECTIO III.

[Cap. 63.]

Quis est qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furóre meo et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi : dies enim ultiónis in corde meo, annus Redemptiónis meæ venit : circumspéxi, et non erat auxiliátor, quæsívi et non fuit qui adjuváret.

℟. In primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliári ómnia in ipsum. * Pacíficans per Sánguinem C-

ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt.

℟. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, in omnibus primátum tenens.

Pacíficans.

Glória Patri.

Pacíficans.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Fodérunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus. Deus, Deus meus, réspice in me, 35.

Antiphona.

A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Psalmus Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum, 84.

Antiphona.

Vulnus et livor et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, nec fota óleo.

Psalmus Notus in Judæa Deus: * in Israel, 96.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit.

℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermone S. Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Lib. de Pass. Dom. c. 41.]

Captus est Jesus post plúrimas illusiónes tam Judæórum quam Géntium, post Sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus mánibus simul et pédibus perforátur, et configitur ligno Crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére et réspice rosam Passiónis sánguine quómodo rubet in indicium ardentíssimæ charitátis. Conténdunt pássio et cháritas: ista ut plus árdeat, illa, ut plus súbeat.

℟. Per mortem destruxit Jesus eum qui mortis habébat impérium, * Ut liberáret eos qui timóre mortis obnóxii erant servitúti.

℣. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fieret.

Ut liberáret.

LECTIO V.

Vide quómodo hoc [illegible] rosæ floruerit óptima [illegible] nostra rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, [illegible] rosæ sánguineæ florem [illegible] invénias. Inspice [illegible] et álteram, si florem [illegible] non invénias in utráque [illegible] pice pedem unum et [illegible] rum, numquid non [illegible] Inspice láteris apertu[illegible] quia nec illa caret [illegible] quamvis ipsa subrub[illegible] propter mixtúram [illegible] quia, sicut narrat Evang[illegible] ta: cum unus mílitum [illegible] cea latus ejus perf[illegible] exívit sanguis et aqua.

℟. Per hóminem [illegible] per hóminem resur[illegible] mortuórum: * Et [illegible] Adam omnes pecca[illegible] ita in Christo omnes [illegible] cabúntur.

℣. Novíssime autem inimíca destruétur mors.

Et sicut.

Ex eódem D. Bernárdo.

LECTIO VI.

[Serm. de Pass. Dom.]

Respice, Dómine Sancte Pater, de Sanctuário tuo et de excélso cœlórum habitáculo : et intuére hanc sacrosánctam Hóstiam quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis fratrum suórum, et esto placábilis super multitúdine malítiæ nostræ. Cognósce, Pater, túnicam filii tui Joseph. Heu ! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit.

℟. Vidémus Jesum, propter passiónem mortis, glória et honóre coronátum,* Ut pro ómnibus gustáret mortem.

℣. Decébat eum, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári. Ut pro ómnibus.

Glória Patri.

Ut pro ómnibus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum ? *Psalmus* Cantáte Dómino cánticum novum,* cantáte, 95.

Antiphona.

His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet terra, 113.

Antiphona.

In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum * quia mirabília, 113.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Attritus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Sciens Jesus quia ómnia jam consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

[Lib. 12 Comm. in Joann.]

Cum ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem relíquum esset, ad extrémum Caro Christi Sanctíssima próprium quiddam ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves siquidem doló-

res magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

℟. Manifestáta est grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi: * Qui destrúxit mortem, illuminávit vitam in incorruptiónem.

℣. Liberávit et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo.

Qui destrúxit.

LECTIO VIII.

Consummatum esse ait impietátis Judáicæ modum et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplícii aut contumélíæ genus prætermisérunt? Quamóbrem jure: Consummátum est, ait: sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud ínferos erant, invitánte. Advénit enim, ut mortuórum ac vivórum dominarétur, ipsam pro nobis mortem suscépit, commúnem hanc natúræ nostræ passiónem sustínuit in carne sua. Cum autem Jesum caput inclinásse comperíssent, et jam eum expirásse putárent, frustra ejus non crura confríngi existímant, sed cum adhuc mórtuum esse non nihil diffíderent, láncea latus ejus perfódiunt, unde cruor aqua mixtus scáturit, quod Eulógiæ mysticæ et sancti baptísmatis imago quædam erat atque primítia. Christi enim est verum et a Christo sanctum baptísma, et mysticæ Eulógiæ vis ex sancta nobis carne pródiit.

℟. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In Sánguine tuo.

℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et Sacerdótes.

In Sánguine.

Glória Patri.

In Sánguine.

Lectio nona dicitur: Homilia Feriæ.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 19.

Antiphona.

Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scelera nostra.

Antiphona.

Alligávit Dóminus p-

pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

Antiphona.

Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Antiphona.

O vos omnes qui transítis per viam, atténdite et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum Christus vulnerátus, *ut supra.*

HYMNUS.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus.
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Fello potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit Sanguis et aqua.

ORATIO.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque vúlnera ejus sánguinis effusióne humánam natúram peccáto pérditam reparásti, tribue nobis, quæsumus, ut qui ab eo suscépta vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Lázarus amícus noster dormit, eámus, et a somno excitémus eum.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Deus, qui ineffabilibus mundum rénovas sacraméntis, præsta, quæsumus, ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Antiphona Vere languóres.

Ad absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ Trádidit Christus, *ut supra.*

AD TERTIAM.

Antiphona Ipse autem.

Capitulum Christus vulnerátus, *ut supra.*

℟. *breve.* Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt.

℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

℟. Et pedes meos.
Glória Patri. Fodérunt.

℣. O vos omnes, qui transítis per viam.

℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Antiphona Alligávit Dóminus.

CAPITULUM

[Isaiæ c. 50.]

Faciem meam non avérti ab increpántibus, et co[…] puéntibus in me. Dómin[…] Deus auxiliátor meus, [...] ídeo non sum confúsus.

℟. *breve.* Vere languóre[s] nostros * Ipse tulit. Vere.

℣. Et dolóres nost[ro]s ipse portávit.

℟. Ipse tulit
Glória Patri.
Vere languóres.

℟. Disciplína pacis nostræ super eum.

℣. Et livóre ejus sa[nati] sumus.

AD NONAM.

Antiphona O vos omne[s]

CAPITULUM.

[Isaiæ c. 53.]

Trádidit Christus in m[or]t[em] ánimam suam, et cum sce[le]rátis reputátus est, et [i]- peccáta multórum tul[it], e[t] pro transgressóribus r[oga]vit.

℟. *breve.* Ipse vulnerá[tus] est * Propter iniquitátes no[s]tras. Ipse.

℣. Attritus est prop[ter] scélera nostra.

℟. Propter.
Glória Patri. Ipse vu[lne]rátus.

℣. Oblátus est, quia [ipse] vóluit.

℟. Et non apéruit [os] suum.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum vestra Redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum, aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt, in escam meam fel dedérunt, et in latus lánceam; mórtuus et sepúltus resurréxi; vobíscum sum, et vivo in ætérnum.

Pro commemoratione Feriæ.

Antiphona.

Dómine, si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA
POST DOMINICAM IN ALBIS.

officium

DE LANCEA ET CLAVIS
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

(DUPLEX MAJUS.)

AD VESPERAS.

Antiphona.

Hasta Regem glóriæ, *cum reliquis de Laudibus* cccxlix.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 134, *et loco ultimi, psalmus* Laudáte, Dóminum omnes gentes, 139.

CAPITULUM.

[Cap. 23.]

Sumet Dóminus scutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram in Lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósæ
Lánceæ præcónium,
Quæ reclúsit pretiósæ
Cataráctæ flúvium,
Passo Christo dolorósę
Pro salúte Géntium.

Hasta gazis præoptáta
Mundi pandit prétium,
Cordis tactu præparáta
Fit sagítta fórtium:
Arma Clavi sunt beáta
Contra vires dæmonum.

Dulcis Hasta, Dei latus
Spoliásti sánguine:
Dulces Clavi, qui reátus
Expurgástis flúmine,
Ut sit mundus emundátus,
Et sanátus vúlnere.

Hasta fulcit viatóres,
Et timéntes ánimat,
Et osténso bellatóres
Cordis succo róborat:
Clavus firmat et dat rores,
Pusillósque récreat.

Jesu, victor inferórum,
Qui triúmphas Lánceа,
Et virtúte qui Clavórum

Restaurásti ómnia,
Fac, ut horum nos armórum
Múniant præsídia.
Amen.

℣. Accípiet armatúram zelus illíus. Allelúia.

℟. Et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Allelúia.

Ad Magníficat, Antíphona.

Gaude, pia plebs justórum, tantis de munéribus: nam cleinódia salútis tibi dedit Rex virtútis, suis de vulnéribus, Clavos, Lánceam et Crucem, ut sequáris Christum ducem. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti, concéde propítius, ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis. Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Cœléstis Regis Lánceam, veníte, adorémus: * Et pro Clavis ejus Christo jubilémus. Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Paschali júbilo sonent præcónia
Armórum Dómini, per quæ victória
Venit Christícolis, sint in memória
Crux, et Clavis, et Láncea.
Crux apud ínferos spoliat tártara,
Láncea súperis tríbuit prǽmia,
Clavi consóciant cælos et ínfima,
Fletum mutant lætítia.
Clavus dum fíngitur in Dei mánibus,
Et dum demérgitur in sacris pédibus:
Hasta dum fódicat latus, homínibus
Manat grátiæ flúvius.
Láncea sǽviens in Dei pectore,
Et inde próferens aquam cum Sánguine,
Mundum lætíficat ímpetu flúmine:
Omnes ad aquas cúrrite.
Te summa Déitas cœlitus magníficat:
Ordo Seráphicus láudibus résonat,
His noster páriter cœtus se misceat,
Et in sæcula te canat.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antíphona.

Exaltátur Crucis lignum dum Christus occúbuit lanceátus, a maligno hoste nos erípuit. Allelúia.

Psalmi Beátus vir; Quare fremuérunt; Dómine quid multiplicáti, ut in *Communi unius Martyris*, ...

℣. Tuam Lánceam adorámus, Dómine. Allelúia.

℟. Tuam gloriósam Passiónem recólimus. Allelúia.

De libro secúndo Paralipómenon.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Fecit ígitur rex Salómon ducéntas hastas áureas de summa sexcentórum aureórum, qui in síngulis hastis expendebántur. Trecénta quoque scuta áurea trecentórum aureórum, quibus tegebántur síngula scuta : posuítque ea Rex in armamentário, quod erat cónsitum némore.

℟. Vidéte gloriósa loca Clavórum, et latus meum Láncea perforátum pro salúte mundi : * Palpáte, et vidéte, quia ego ipse sum. Allelúia, allelúia.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Palpáte.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO II.

[Cap. 5.]

Et accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam; et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile, æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Latus ejus apéruit. Allelúia. Patefécit óstium vitæ. * Allelúia, allelúia.

℣. Ingrediámur illud. Allelúia, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

LECTIO III.

[Cap. 6.]

Induite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli, quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis, in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere : et gáleam salútis assúmite, et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

℟. Inter Clavos Christus in Cruce separátus est. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Et in sancta resurrectióne mundus in ejus láudibus vigilávit.

Allelúia.

Glória Patri.

Allelúia.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Tuam Lánceam adorámus, Dómine, et tuam gloriósam Passiónem recólimus. Allelúia.

Psalmi Cum invocárem; Verba mea auribus; Dómine, Dóminus noster, *De Communi unius Martyris*, xxx.

℟. Vere languóres nostros ipse tulit. Allelúia.

℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Allelúia.

Sermo Innocéntii Papæ Sexti.

LECTIO IV.

[In Dec. de Festo Lanc. et Clav. Dom.]

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima Passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus Passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emisso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári láncea latus suum, ut, inde sánguinis et aquæ profluéntibus undis, formarétur única et immaculáta ac virgo sancta mater Ecclésia sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix Láncea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. Surge, virgo Ecclési[a], sponso redde múnia: t[uo] clavi grávia imprimunt vestígia, per quæ ruit infernális Sísara: * Nam clavum Jahel málleo fixit in ejus tempora. Allelúia, allelúia.

℣. Dulces clavi, púngite corda nostra.

Nam clavum.

LECTIO V.

Hæc latus ipsum apériens, [illegible] sacratíssimas jánuas nobis regni cœléstis apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit et salútem. Hæc, innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit, et [illegible] mum ejúsdem sacratíss[imi] undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et [illegible] ipsíus divínæ pietátis flu[illegible] mundávit. Illi étiam [illegible] clavi (quibus ipse Salva[tor] eídem cruci fuit affíxus, [illegible] que non solum immacu[lato] respérgi sánguine, et [illegible] ferre tanti pónderis meruerunt; sed et nos étiam [illegible] ipsórum salutíferas [illegible] dulcédinem tantam ipsíus divínæ charitátis accépi[illegible] ut manus nostræ a pec[illegible] solútæ néxibus, pedes nostri a mortis láqueis [illegible] rint liberáti) sunt dev[illegible]sime recoléndi.

℟. Hasta nitet marg[illegible] nimis coruscántibus. * A[l]lelúia, allelúia.

℣. Mucro gemmis infinítis sánguine vernántibus. Allelúia.

LECTIO VI.

Quid enim vúlnere et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur láncea et clavi prædícti: alíaque ipsíus passiónis salutária instruménta, sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam Passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Officia celebréntur et fiant, dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsíus Passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat: nosquè illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsis habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Officiis atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. Jesu nostra spes suavis ab ubéribus. Allelúia, * allelúia, allelúia.

℣. Pro nobis fossus clavis in palmis atque pédibus.

Allelúia.

Glória Patri.

Allelúia.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Tu, Christe, nostrum gáudium, de lanceáto látere da oris mellicídium ardénti corde súgere. Allelúia.

Psalmi Cantáte, Dómino, cánticum novum, * cantate; Dóminus regnávit, exúltet; Cantate Dómino cánticum nóvum, * quia mirabília, *ut in Communi Virginum*, cxviij.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Trac. 120, in Joan.]

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret, latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud; sed apéruit: ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum: hæc et lavácrum præstat et potum. Hoc præ-

nuntiábat, quod Noe in látere Arcæ óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℟. Vibrans miles lánceam acutíssimam apéruit templum sanctum glóriæ Dei : * in quo hábitat plenitúdo divinitátis. Allelúia, allelúia.

℣. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus, ante fáciem ejus ibit mors.

In quo hábitat.

℟. Facta sunt hæc ut Scriptura implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : * Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ et precum.

Vidébunt.

LECTIO VIII.

Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis; et appelláta est vita matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam inclináto cápite in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quod de látere dormiéntis effluxit. O mors, unde mórtui revivis[illegible]nt! Quid isto sánguine [illegible]? quid vúlnere isto [illegible] Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. Tuam Lánceam adorámus, Dómine. Allelúia. Tuam gloriósam recólimus Passiónem. * Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Hasta regem glóriæ Christum cruentávit.

Allelúia.

Glória Patri.

Allelúia.

LECTIO IX.

Duo testimónia de Scriptúris réddidit síngulis rebus, quas factas fuisse narrat. Nam quia díxerat : Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ad hoc pértinet testimónium : Os non comminuétis ex eo, quod præcéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt ovis immolatióne in vétere Lege, quæ Domínicæ Passiónis umbra præcésserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus, de quo et Isaías Prophéta díxerat : Sicut ovis ad immolándum ductus est. Item, quia subjúnxerat, dicens, Sed unus mílitum Láncea latus ejus apéruit, ad hoc pértinet [illegible]terum testimónium : Vidébunt in quem confixérunt, ubi promíssus est Christus.

in ea, qua crucifixus est, carne ventúrus.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Hasta regem glóriæ Christum eruentávit, dum Crucis in árbore Dóminus regnávit. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 18.

Antiphona.

Hanc treméndam Lánceam, omnes adorémus, et in ejus láudibus semper jubilémus. Allelúia.

Antiphona.

Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sánguis et aqua. Allelúia.

Antiphona.

Fui mórtuus, et ecce sum vivens, in sǽcula sæculórum. Allelúia.

Antiphona.

Sempitérna gáudia Christus tunc donávit, cum Clavis et Láncea mortem superávit. Allelúia.

CAPITULUM.

[Cap. 5.]

Sumet Dóminus scutum inexpugnábile, æquitátem, ácuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens
Salváre quod períerat,
Hasta Clavísque móriens
Complévit ad quod vénerat.

O Gloriósa Láncea,
Timor tremórque dæmonum?
Regina pandit sidérea,
Per sanctæ necis méritum.

De Clavórum stigmátibus
Emánat mundi prétium,
E cunctis aromátibus
Spirans odórem cœlicum.

In corde Christi mérgitur
Mucro leóne sævior:
De forti fons exóritur,
Cibúsque melle dúlcior.

In natum Pater phíalam
Effúndit iracúndiæ,
Ut nobis cœnam máximam
Gratis suæ det glóriæ.

O Christe, nostrum gáudium,
De vulneráto látere
Da lac et vinum déplumm
Ardénte corde súgere.

Precámur, Auctor ómnium,
Tu nostra sis reféctio:
Tuórum quoque méritum
Armórum sis protéctio.
Amen.

℣. Per sanctam Lánceam de inimícis nostris. Allelúia.

℟. Líbera nos, Deus noster. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

O felix et omni laude digna, Láncea Salvatóris, quæ

pertránsiens latus ejus, chirógraphum peccáti affixit patíbulo Crucis. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte, Clavis affigi et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti, concéde propítius, ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulêmur in cœlis. Qui vivis et regnas cum Deo.

AD PRIMAM.

℣. *In responsorio brevi dicitur* qui vulnerátus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Antiphona Hanc treméndam Lánceam.

Capitulum Sumet Dóminus.

℟. *Breve*. Apprehénde arma et scutum. * Allelúia, allelúia. Apprehénde arma.

℣. Et exúrge in adjutórium mihi.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Apprehénde.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. Allelúia.

℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Unus mílitum.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 1.]

Gratia vobis et pax ab eo qui est, et qui erat, et qui venturus est; et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

℟. *breve*. Fodérunt manus meas et pedes meos. * Allelúia, allelúia. Fodérunt.

℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Fodérunt.

℣. Quem tu percussísti persecúti sunt. Allelúia.

℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Sempitérna gáudia.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 1.]

Ego sum primus et novíssimus: et vivus, et fui mórtuus: et ecce sum vivens in sæcula sæculórum.

℟. *breve*. Quem tu percussísti, * persecúti sunt. Allelúia, allelúia. Quem.

℣. Et super dolórem vúlnerum addidérunt.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Quem.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. Allelúia.

℟. Attrítus est propter scélera nostra. Allelúia.

In secundis Vesperis om-

nia ut in primis, et loco ultimi Psalmus Credidi, 128.

Ad Magnificat, Antiphona. Collaudémus Christi clementiam, qui per gloriósos Clavos et Lánceam dat Ecclésiæ de inimícis victóriam, et in cœlo vitam et corónam perpétuam. Allelúia.

Oratio Deus, qui in assúmptæ Carnis infirmitáte.

DOMINICA TERTIA

POST PASCHA.

officium

PATROCINII S. JOSEPH,

confessoris

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

AD VESPERAS.

Antiphona Jacob autem, *cum reliquis de Laudibus.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 134, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 139.

CAPITULUM.
[Gen. c. 49.]

Benedictiones Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus Patrum ejus: donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

HYMNUS.

Te, Joseph, celébrent ágmina Cœlitum,
Te cuncti résonent Christíadum Chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admirans, dubio tángeris ánxius,
Afflátu súperi fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas,
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. Allelúia.

℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convénirent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es, præsta, quǽsumus, ut, quem Protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In veneratióne beáti Joseph Protectóris nostri. Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Te, Joseph, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Allelúia.

Psalmi primi Nocturni de Communi Confessoris non Pontificis.

℣. Confitébor nómini tuo. Allelúia.

℟. Quóniam adjútor et Protéctor factus es mihi. Allelúia.

De libro Génesis.

LECTIO I.
[Cap. 39.]

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Putíphar Eunúchus Pharaónis, Princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dirigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei, a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant. Benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ǽdibus quam in agris cunctam ejus substántiam: nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℟. Clamávit pópulus ad Regem aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph. Allelúia.

℣. Salus nostra in manu tua est: réspice nos tantum, et læti serviémus Regi.

Quibus ille.

LECTIO II.
[Genes. cap. 41.]

Placuit Pharaóni consílium et cunctis minístris ejus, locutúsque est ad eos: Num inveníre poterímus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem

tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantum Regni sólio te præcédam. Dixítque rursus Phárao ad Joseph: Ecce constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit: fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ Terræ Ægypti.

℟. Fecit me Deus quasi Patrem Regis, et Dóminum univérsæ domus ejus: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos. Allelúia.

℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ.

Exaltávit me.

LECTIO III.

[Gen. c. 41.]

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptíaca, Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, filiam Putíphar Sacerdótis Heliopóleos. Egréssus est ítaque Joseph ad terram Ægypti, (trigínta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu Regis Pharaónis) et circuívit omnes regiónes Ægypti. Venítque fertílitas septem annórum, et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℣. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et superstitem te relínquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. Allelúia.

℟. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis: et invocétur super eos nomen meum.

Insuper.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri. Allelúia.

Psalmi secundi Nocturni de Communi Confessoris non Pontificis, lxciij.

℣. Réspice de cœlo, et vi-

vineam istam.

ce eam. Allelúia.
Bernardini Se-

TIO IV.
de S. Joseph.]

gulárum gratiá-
ationábili crea-
ınicatárum ge-
la est, quod,
ue divína grátia
ı ad áliquam grá-
rem, seu ad áli-
ímem statum,
mata donet, quæ
sic eléctæ, et
necessária sunt,
copióse decó-
máxime verificá-
sancto Joseph,
re Dómini nostri
, et vero Sponso
ndi et Dóminæ
qui ab ætérno
s est fidélis Nu-
ue Custos prin-
esaurórum suó-
Filii ejus et spon-
d officium fide-
secútus est. Cui
óminus ait: Serve
lis, intra in gáu-
ni tui.

i mihi protectió-
tuam, et déxtera
me: * protéctor
ornu salútis meæ
meus. Allelúia.
protéctor tuus
rces tua magna.

Protéctor meus.

LECTIO V.

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális per quem, et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est quia per eam Christum suscípere digna facta est; sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua Patriarchális et Prophetális dígnitas promíssum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis Divína dignátio repromísit. Mérito igitur figurátur per illum Patriarcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Ægyptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis panem de cælo, qui cœléstem vitam tribuit, cum multa solértia enutrivit.

℟. Státuet filios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre. * Et in glória ejus requiéscet. Allelúia.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et in glória.

LECTIO VI.

Profecto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque sublimíssimam dignitátem, quam sibi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tanquam fílius Patri suo in cœlis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dicere: Intra in gáudium, ut mystice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri, beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde; sed et Beatíssimam Vírginem Sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat per infiníta sæcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum, * Si exúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo. Allelúia.

℣. In te cantátio mea semper: quóniam tu adjútor fortis. Si exúrgat. Glória Patri. Si exúrgat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Consúrgens Joseph accépit púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israel, et habitávit in civitáte quæ vocatur Názareth. Allelúia.

Psalmi ut in Communi Confessoris non Pontificis, lxcvj.

℣. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei. Allelúia.

℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis. Allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 3.]

In illo témpore, Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 2. de Cons. Evang.]

Manifestum est illud, quod ait, Ut putabátur fílius Joseph, propter illos dixisse qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthæus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álios

cas ascéndens a Jo-
e ad David, fácile
vértant, duos Pa-
re potuisse Joseph:
uo génitus, álterum
rit adoptátus. An-
enim consuetúdo
i étiam in illo pó-
, ut sibi filios fáce-
s non ipsi genuis-
e intellígitur Lucas
seph, non a quo
sed a quo fúerat
, suscepísse in
suo, cujus pro-
sursum commé-
onec exíret ad Da-

ph, fili David, noli
cípere Maríam cón-
m, quod enim in ea
t, de Spíritu Sancto
riet autem filium,
bis nomen ejus Je-
lúia.
enim salvum fáciet
suum a peccátis

bis.

CTIO VIII.
necésse sit, utró-
gelísta vera nar-
Iatthæo scilicet et
mus eórum ejus
nem tenéret, qui
ter ejus, qui adop-
ph, quem pro-
llígimus adop-
inem tenuísse;
qui nóluit Jo-
n dícere ab illo
cujus eum filium esse narrá-
bat? Matthæus autem dicens
Abraham génuit Isaac, Isaac
génuit Jacob, atque ita in
hoc verbo, quod est génuit,
persevérans, donec in ul-
timo díceret, Jacob autem
génuit Joseph, satis expréssit ad eum Patrem se perduxísse originem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat. Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem Patrem fuísse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dícitur non carne, sed charitáte genuísse, quem filium sibi adoptáverit. At vero étiam nos, quibus dedit potestátem filios ejus fieri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Filium, sed útique dilectióne adoptávit.

℟. Surge, et áccipe púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. Allelúia.

℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægypto vocávi filium meum. Et esto ibi.
Glória Patri.
Et esto ibi.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ tertiæ.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Jacob autem génuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica*, 18.

Antiphona.

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph. Allelúia.

Antiphona.

Ascéndit autem Joseph a Galilæa de civitáte Názareth, in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem. Allelúia.

Antiphona.

Et venérunt festinántes, et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur filius Joseph. Allelúia.

CAPITULUM.

[Gen. c. 49.]

Benedictiones Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus Patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum; fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarræi inter fratres suos.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Coelitum, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te Patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ.
Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ. Allelúia.

℟. Et déxtera tua suscépit me. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona

Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam, quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui ineffábili providéntia, beátum Joseph sanctíssimæ genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es, præsta, quæsumus, ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Antiphona Missus est.

Capitulum Benedictiónes Patris tui, *ut supra.*

℟. *breve.* Constítuit eum dóminum domus suæ. * Allelúia, allelúia. Constítuit.

℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Constítuit.

℣. Confitébor nómini tuo. Allelúia.

℟. Quóniam adjútor et protéctor es mihi. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Ascéndit autem.

CAPITULUM.

[Gen. c. 49.]

Deus Patris tui erit adjútor tuus, et omnípotens benedicet tibi benedictiónibus cœli désuper.

℟. *breve.* Confitébor nómini tuo. * Allelúia, allelúia. Confitébor.

℣. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Confitébor.

℣. Justus germinábit sicut lílium. Allelúia.

℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Et ipse Jesus.

CAPITULUM.

[Gen. c. 49.]

Filius accréscens Joseph filius accréscens, et decórus aspéctu : filiæ discurrérunt super murum.

℟. *breve.* Justus germinabit sicut lílium. Allelúia, allelúia. Justus.

℣. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Justus.

℣. Plantátus in domo Dómini. Allelúia.

℟. In átriis domus Dei nostri. Allelúia.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, exceptis sequentibus.

℣. Sub umbra illíus, quem

desideráveram, sedi. Allelúia.

℟. Et fructus ejus dulcis gútturi meo. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fili, quid fecisti nobis sic? ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Allelúia.

OFFICIUM

SANCTI IGNATII

per annum.

PRO MENSIBUS

MARTIO ET APRILI.

Omnia sumuntur de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur

ORÁTIO.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio, militántem Ecclésiam roborásti, concéde ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis, qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[In Omt. de sancto Philog.]

Beati Ignátii dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem Beátus iste ad tranquillam, omniaque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúcre naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi prœmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua, sibique succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit, fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit ca-

put vitámque suam recte composúerit : multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innuméraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quanquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei : et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis, ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscripti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus: et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex. Hom. 17. in Evang.]

Missis autem Prædicatóribus, quid dicat, audiámus. Messis quidem multa, operárii autem pauci. Ad messem multam operárii pauci sunt, quod sine gravi mœróre loqui non póssumus : quia etsi sunt qui bona áudiunt, desunt tamen qui dicant. Ecce mundus Sacerdótibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invenítur operátor : quia

officium quidem sacerdotále suscípimus, sed opus officii non implémus. Sed pensáte, Fratres charíssimi, pensáte, quod dícitur: Rogáte Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Vos pro nobis pétite, ut digna vobis operári valeámus, ne ab exhortatióne lingua tórpeat, ne postquam prædicatiónis locum suscípimus, apud justum júdicem nostrá nos tacitúrnitas addícat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Sed útinam, si ad prædicatiónis virtútem non sufficimus, loci nostri officium in innocéntia vitæ teneámus. Nam súbditur: Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Multi autem, cum regíminis curam suscípiunt, ad lacerándos súbditos inardéscunt. Terrórem potestátis éxhibent, et quibus prodésse debúerant, nocent. Et quia charitátis víscera non habent, Dómini vidéri áppetunt. Patres se esse mínime recognóscunt, humilitátis locum in elatiónem dominatiónis immútant. Etsi quando extrínsecus blandiúntur, intrínsecus sæviunt. De quibus álias Véritas dicit: Véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Contra quæ ómnia considerándum nobis est, quia sicut agni inter lupos míttimur, ut sensum servántes innocéntiæ, morsum malítiæ non habeámus. Qui enim locum prædicatiónis súscipit, mala inférre non debet, sed toleráre: ut ex ipsa sua mansuetúdine iram sæviéntem mítiget, et peccatórum vúlnera in áliis, ipse afflictiónibus vulnerátus, sanet. Quod tunc bene rector éxhibet, cum se ipsum diligere per amórem privátum nescit: cum nulla, quæ mundi sunt, áppetit; cum terrénæ cupiditátis, onéribus nequáquam mentis colla suppónit. Unde

et súbditur: nolíte portáre sácculum.

Te Deum laudámus, 18.

MENSIBUS

MAII ET JUNII.

In primo Nocturno de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[De S. Philog.]

Ad hanc beátam réquiem tránsiit beátus Ignátius: quænam ígitur orátio par sit viri láudibus, quem Deus tam felíci sorte dignátus est? Non est ulla: sed age, dic mihi, num idcírco silébimus? Et cujus rei grátia convenímus? An dicémus nos haud posse magnitúdinem gestórum oratióne cónsequi? Atqui ob hoc ipsum necésse est dícere, quandóquidem hæc est præcípua laudum illíus pars, quod factis verba æquiparári non possunt. Nam quorum bene facta natúram étiam súperant mortálem, perspícuum est, quod horum laudes excédunt linguam humánam. Haud tamen ob id aspernábitur offícium nostrum, quod pro víribus præstámus, sed suum imitábitur Dóminum: si quidem et ille víduæ duos tantum óbolos dejiciénti in gazophilácio, non tantum duórum obolórum mercédem réddidit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Proinde, quamvis nostræ facultátes exíguæ sint, minimíque prétii, áttamen, quæ póssumus offérimus. Et licet non respóndeant magnitúdini meritórum ánimæ præclári, justíque Ignátii, tamen hoc ipsum celsitúdinis illíus máximum fúerit arguméntum, quod nec pusílla repéllat, sed idem fáciat, quod solent dívites; siquidem illi, cum accéperint a ténuibus exígua, quibus non egent, sua vicíssim appónunt, remunerántes eos, qui, quod póterant, obtúlerint. Itidem et hic, cum accéperit a nobis laudem verbis perféctam, qua nequáquam eget, redonábit nobis per ipsa facta benedictiónem, qua semper uti possímus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus

loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Unde ígitur laudatiónem illíus auspicábimur? An a Magistrátu, quem Spíritus illi trádidit grátia? Nam mundáni magistrátus nequáquam possunt Christianórum demonstráre virtútes, quin pótius frequénter habent accusatiónem malítiæ: quam ob causam? Quóniam et sollicitúdines amicórum, et circumcursatiónes, et adulatiónes, alíaque permúlta, his fœdióra, magistrátus solent conciliáre. Céterum, ubi Deus suo suffrágio designárit áliquem, incorrúptum suffrágium, aliénum ab omni suspicióne judícium, indubitáta fúerit delécti comprobátio, propter ejus, qui delégit auctoritátem.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

[Ex Hom. 17 in Evang.]

Prædicatori tanta debet in Deo esse fidúcia, ut præséntis vitæ sumptus, quamvis non provídeat, tamen sibi hos non deésse certíssime sciat, ne dum mens ejus occupátur ad temporália, minus áliis provídeat ætérna, quæ, si quis verba étiam per allegóriam velit intélligi, in sácculo pecúnia clausa est: pecúnia vero clausa, est sapiéntia occúlta: qui igitur sapiéntiæ verbum habet, sed hoc erogáre próximo négligit, quasi pecúniam in sácculo ligátam tenet. Unde scriptum est: Sapiéntia abscóndita, et thesáurus occúltus, quæ utílitas in utrísque?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere

malo, et permanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Ecce autem qui peram et sácculum portáre prohíbuit, sumptum, et aliménta ex eádem prædicatióne concédit: nam súbditur: In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: ut ab eis terréna stipéndia consequámur, quibus præmia vitæ cœléstis offérimus. Unde étiam Paulus hæc ipsa pro mínimo suscípiens, dicit: Si nos vobis spirituália seminávimus, magnum est, si vestra carnália metámus? Et notándum, quod súbditur: Dignus est operárius mercéde sua, quia jam de mercéde sunt óperis ipsa aliménta sustentatiónis, ut hic merces de labóre prædicatiónis inchoétur, quæ illic de veritátis visióne perfícitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Sed quid nos, quod tamen sine dolóre dícere non póssumus, quid nos, o Pastóres, ágimus, qui et mercédem conséquimur, et tamen operárii nequáquam sumus? Fructus quippe sanctæ Ecclésiæ in stipéndio quotidiáno percípimus, sed tamen pro ætérna Ecclésia mínime in prædicatióne laborámus. Pensémus cujus damnatiónis sit, sine labóre hic percípere mercédem labóris. Ecce ex oblatióne fidélium vívimus? sed numquid pro animábus fidélium laborámus? Illa in stipéndium nostrum súmimus, quæ pro rediméndis peccátis suis fidéles obtulérunt: nec tamen contra peccáta éadem vel oratiónis stúdio, vel prædicatiónis, ut dignum est, insudámus.

Te Deum laudámus, 18.

OFFICIUM

S. FRANCÍSCI XAVERII,

per annum.

Officium de Communi Confessoris non Pontificis, exceptis quæ hic propria notantur.

In Hymno non mutatur tertius versus.

ORATIO.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti, concéde

propítius, ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Lectiones secundi Nocturni possunt semper dici quæ sequuntur, sed melius eædem quæ in officio sancti Ignatii per annum assignantur.

LECTIO IV.

Franciscus in Xavério Diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit. Ipso Magístro eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defixus, a terra aliquándo sublímis elevarétur: quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delítias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi non carnis solum, et vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde, triduúmque omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sæviit, ut sæpe copióso cruóre difflúeret; somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Vitæ austeritáte ac sanctitáte Apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes Tértius, Lusitániæ rex, áliquot nascéntis Societátis viros a Paulo Tértio pro Indiis postulásset, sancti Ignátii hortátu ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte delígitur. Eo appúlsus, íllico variárum géntium difficíllimis et váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes conciónántem unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japóniæ, et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit, magnósque Príncipes, Regésque complúres, sacro Fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc Præpósito suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Hunc dilatándi Evangélii ardórem, multitúdine et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cœco visum réddidit. Tantam marinæ aquæ signo Crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit; qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam, inter quos prídie sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit, duósque álios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophetiæ spíritu passim afflátus, plúrima, et loco, et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda decémbris óbiit plenus méritis, labóribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre et sánguine manávit; et, ubi Málaçam delátum est, pestem sævíssimam conféstim extínxit. Dénique ubíque terrárum novis, maximísque fulgéntem miráculis, Gregórius décimúsquintus Sanctis adscripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 29. in Evang. post init.]

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári. Ante étenim dictum fúerat, in viam géntium ne abiéritis: nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est; et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationábilem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim, quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Signa autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, mirácul is fúerat nutriénda. Quia et nos cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus: et si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus, 18.

OFFICIUM

SANCTI ALOYSII GONZAGÆ,

per annum.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis.

ORATIO.

Cœlestium donórum distribútor Deus, qui in angé-

lico júvene Aloysio miram vitæ innocéntiam, pari cum pœniténtia sociásti, ejus méritis et précibus concéde ut, innocéntem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Aloysius, Ferdinándi Gonzágæ Castelliónis Stiverórum Marchiónis fílius, festináto propter vitæ perículum baptísmo, prius cœlo quam terris nasci visus, primam illam grátiam tam constánter retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotídie sanctiórem. Novénnis Floréntiæ ante aram Beátæ Vírginis, quam Paréntis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit, eámque insígni Dei benefício, nulla mentis aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimi perturbatiónes cœpit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deínde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcípue, ita cohíbuit, ut non modo illos nunquam in fáciem inténderit Maríæ Austríacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Príncipis ephébos fere quotídie salutávit; sed a matris etiam vultu continéret. Homo proptérea sine carne aut Angelus in carne mérito appellátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Adjecit sensuum custódiæ córporis cruciátum. Tria síngulis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane et aqua tolerábat. Quanquam perpétuum fuisse per id tempus ipsíus jejúnium vidéri potest; cum ejus prándia ferme vix únciam æquárent. Sæpe étiam ter in die se fúnibus, aut caténis cruentábat: flagélla quandóque canum loris, cilícia equórum calcáribus supplévit. Mollem léctulum clam injéctis ásserum fragméntis asperábat, eo étiam, ut cítius ad orándum excitarétur. Magnam quippe noctis partem, summa etiam hyeme, solo tectus indúsio; pósitis humi génibus, vel præ languóre jacens, ac pronus in cœléstium contemplatiónem traducébat. Intérdiu quoque tres, quátuor,

quinque horas in ea perstábat immótus, donec unam saltem ánimo nusquam distrácto percurrísset. Cujus constántiæ præmium fuit stabílitas mentis inter orándum álio non vagántis, imo perpétua velut éxtasi in Deo defixæ. Ei demum, ut única adhæréret, victo post triennále acérrimum certámen patre, et avíti Principátus jure in fratrem transláto, Societáti Jesu, ad quam cœlésti voce Matríti fúerat accítus, Romæ se adjúnxit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus, loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

In tyrocínio ipso virtútum ómnium Magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum étiam minimárum custódia, mundi contémptus singuláris, implacábile odium sui; Dei amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúmeret. Jussus proptérea mentem a divínis rebus tantísper avértere, occurréntem sibi ubíque Deum írrito conátu fugiébat. Mira étiam próximos charitáte ampléxus, in públicis, quibus alácriter ministrábat, nosocómiis contagiósam luem traxit. Qua lente consúmptus, die, quem prædíxerat, undécimo kaléndas júlii, ætátis anno quarto et vigésimo jam inchoáto, cum flagéllis cædi, atque humi stratus mori postulásset, migrávit in cœlum. Ibi eum S. María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantam vix esse in cœlo credidísset, ipsúmque sanctimónia insígnem, et charitáte Mártyrem incógnitum fuísse prædicávit. Multis étiam magnísque cláruit miráculis. Quibus rite probátis, Benedíctus Decimustértius Sanctórum fastis Angélicum Júvenem adcrípsit, atque innocéntiæ et castitátis exémpla, simul et Patrónum studiósæ præsértim juventúti dedit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio S. Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Respóndens

Jesus ait Sadducæis : Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei : in resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur, sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

[Homilia S. Joann. Chrys. de Virg.]

Virginitas est bona : id ego quoque fáteor. Atqui núptiis étiam mélior, et illud tibi asséntior : ac si libet, illud adjúngam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ, quanto homínibus Angeli antecéllunt ; ac, si quid prætérea audéndum est, étiam magis. Nam, si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt ; non enim carne et sánguine coagmentáti sunt : in terris prætérea non commorántur ; non cupiditátum, aut libídinum perturbatiónibus sunt obnóxii ; non cibi índigent, aut potus ; non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclára spécies possit allícere ; nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum ; * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

At humánum genus, cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi, studióque conténdit, ut, quoad ejus fieri potest, illas assequátur. Quómodo ? non nubunt Angeli : at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eidem insérviunt ; et illud ipsum Virgo. Quod si Vírgines, quámdiu córporis ónere deprimúntur, quemádmodum Angeli in cœlum néqueunt ascéndere ; illud eo vel máximo solátio compénsant, quod modo spíritu et córpore sancti sint, cœli regem recípiunt. Vidésne Virginitátis præstántiam ? quómodo terrárum íncolas sic affíciat, ut, qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exæquet ?

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Qua enim, quæso, re differébant ab Angelis Elias, Eliséus, Joánnes, veri hi Virgi-

nitátis amatóres ? Nulla nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénter inquírat, hi nihilóminus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes : et idípsum, quod inferióre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum íncolæ, et ii, qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi et contentióne perveníre; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne prædítos fuísse óporteat.

Te Deum laudámus, 18.

OFFICIUM

DE SS. SACRAMENTO.

Quod Feria Quinta cujusque Hebdomadæ extra tempus Adventus, Quadragesimæ, et Vigiliarum, non impedita Officio novem Lectionum, etiam translato, fieri potest sub ritu Simiduplici, ex concessione Clementis undecimi, Pontificis Maximi.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchisedech, panem et vinum óbtulit. Allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus, 134.

Antiphona.

Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium. Allelúia.

Psalmus Confitébor, 135.

Antiphona.

Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis. Allelúia.

Psalmus Crédidi, 139.

Antiphona.

Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini. Allelúia.

Psalmus Beáti omnes qui timent, 142.

Antiphona.

Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus. Allelúia.

Psalmus Lauda Jerúsalem, 153.

CAPITULUM.
[I Cor. c. 11.]

Fratres, ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis : quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi,
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,

Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui.
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque,
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.

Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúia.

Ad Magníficat, Antiphona.

O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti, tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de Sanctissimo Sacramento.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. —Christum Regem adorémus dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Allelúia.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia,
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,

Qua Christus créditur agnum
et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cœlicus figúris términum:
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, servus et húmilis.

Te trina Déitas únaque póscimus,
Sic nos tu vísita sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem quam inhábitas.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore. Allelúia.

Psalmi Beátus vir, 4; Cum invocárem, 156; Consérva me, Dómine, 11.

℣. Panem cœli dedit eis. Allelúia.

℟. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

In primo nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes. Allelúia.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

℟. ij. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. Allelúia.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est panis.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

℟. iij. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. Allelúia.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat. Allelúia.

Psalmi Exáudiat te Dóminus, 16; Dóminus regit me, 35; Quemádmodum desíderat, 70.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. Allelúia.

℟. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus, Pater omnípotens.

MENSE APRILI.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 60, ad pop. Antio.]

Quoniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiámur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit: sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Ibidem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem, aquam, donum confértur: intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. Allelúia.

℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur?

Accípite, et comédite.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Ignorus accédat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fer-

véntes, et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant, te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant; tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre, nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos, qui illum crucifixérunt: ítaque considera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifígi: verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. Allelúia.

℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea.

Hoc fácite.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quo non opórtet ígitur esse purióre, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spirituáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. Allelúia.

℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Hic est.
Glória Patri.
Hic est.

MENSIBUS
MAII ET JUNII.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Ex eadem Homilia 60.]

Unicuique fidélium Christus semetípsum per mystéria commíscet, et quos génuit, per semetípsum énutrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus igitur tanta digni charitáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritális: quinímo cum longe majóri trahámus, tanquam infántes lacténtes, spíritus grátiam, et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctíficat ea et immútat, ipse est. Nullus itaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum et hanc ipse quoque.

℟. Cœnántibus, cccloxxiv.

LECTIO V.

Inhumanus accédat nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur, sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus. indígne autem accédat, próhibe; majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna; non ut albam et splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdótem víderis offeréntem ne ut sacerdótem esse puta hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

℟. Accépit Jesus, cccloxxv

LECTIO VI.

Audiamus igitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, eum tanquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit: tibi vero síngulis diébus, per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt: hoc ígitur bárathrum fugiámus.

Ego sum panis, cclxxv.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam. Allelúia.

Psalmi Júdica me, Deus, 76; Exultáte Deo, 105; Quam diléctа tabernácula, 106.

℣. Edúcas panem de terra. Allelúia.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℟. Jube, domne.

Benedictio Evangélica léctio.

MENSE APRILI.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Tract. 27 in Joann.]

Diximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, et potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. Allelúia.

℣. Non est ália nátio tam

grandi quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VII.

Ergo spíritus est, qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum, quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. Allelúia.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui mandúcat me.

Glória Patri.

Et qui mandúcat me.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur Spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, spíritus et vita sunt? Spiritáliter intelligénda sunt. Intellexísti spiritáliter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illi spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus, 18.

MENSIBUS

MAII ET JUNII.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[Tract. 26 in Joan.]

Hic est panis qui de cælo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre, fratres, quia

patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eámdem, nam corporálem álteram: quia illi manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos: sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spiritálem bíberunt. Alind illi, áliud nos: sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúmdem potum? Bíberant, inquit, de spiritáli sequénte eos petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna crucis signíficat.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me mánet, et ego in eo. Allelúia.

℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite, fratres mei, quid díxerim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es: constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. Allelúia.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui mandúcat.

Glória Patri.

Et qui mandúcat.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum

vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum charitátis? Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum, quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Sapiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

Antiphona.

Pinguis est panis Christi, et præbébit delícias régibus. Allelúia.

Antiphona.

Sacerdótes sancti incénsum et panes ófferunt Deo. Allelúia.

Antiphona.

Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum. Allelúia.

CAPITULUM.
[I Cor. c. 11.]

Fratres, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit Discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in prǽmium.

O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília.

)a robur, fer auxílium.
Uni, trinóque Dómino
it sempitérna glória:
)ui vitam sine término
[obis donet in pátria.
Amen.
℣. Pósuit fines tuos pa-
em. Allelúia.
℟. Et ádipe fruménti sá-
at te. Allelúia.
[d *Benedictus*, *Antiphona*.
Ego sum panis vivus, qui
e cœlo descéndi: si quis
ıanducáverit ex hoc pane
ivet in ætérnum. Allelúia.

ORATIO.

)EUS, qui nobis sub Sa-
:raménto mirábili passiónis
ıæ memóriam reliquísti,
ríbue, quæsumus, ita nos
.órporis et Sánguinis tui
ıcra mystéria venerári, ut
:demptiónis tuæ fructum in
)bis júgiter sentiámus: Qui
vis et regnas cum Deo
ıtre.

AD PRIMAM.

℟. *breve*. Christe Fili.
℣. Qui natus es de María
rgine.

AD TERTIAM.

Antiphona Angelórum
;a.
Capitulum Fratres, Ego
im, *ut supra*.
℟. *breve*. Panem cœli de-
eis. * Allelúia, allelúia.
nem.
℣. Panem Angelórum
nducávit homo.
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Panem.
℣. Cibávit illos ex ádipe
fruménti. Allelúia.
℟. Et de petra, melle sa-
turávit eos. Allelúia.

AD SEXTAM.

Antiphona Pinguis est pa-
nis.

CAPITULUM.
[I Cor. c. 11.]

QUOTIESCUMQUE enim man-
ducábitis panem hunc, et cá-
licem bibétis, mortem Dó-
mini annuntiábitis, donec
véniat.
℟. *breve*. Cibávit illos ex
ádipe fruménti. * Allelúia,
allelúia. Cibávit.
℣. Et de petra, melle satu-
rávit eos.
℟. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Cibávit.
℣. Edúcas panem de terra.
Allelúia.
℣. Et vinum lætíficet cor
hóminis. Allelúia.

AD NONAM.

Antiphona Vincénti dabo
manna.

CAPITULUM.
[I Cor. c. 11.]

QUICUMQUE manducáverit
panem hunc, vel bíberit cá-
licem Dómini indígne, reus
erit córporis et sánguinis Dó-
mini.
℟. *breve*. Edúcas panem
de terra. * Allelúia, allelúia.
Edúcas.
℣. Et vinum lætíficet cor
hóminis.

℟. Allelúia, allelúia.

Glória Patri. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem. Allelúia.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te. Allelúia.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesperis, ccclxxj.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. Allelúia.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur. Allelúia.

Oratio Deus qui nobis sub Sacraménto, *ut supra*, ccclxxxj.

OFFICIUM
CONCEPTIONIS
B. MARIÆ VIRGINIS.

Hoc officium Benedictus, Papa tredecimus, quolibet Sabbato anni (extra Adventum, Quadragesimam, et Sabbata Vigiliarum et Quatuor temporum) non impedito Festo novem Lectionum, etiam translato, et nisi reponendum sit Officium Dominicæ ritu semiduplici recitari concessit.

AD VESPERAS.

Antiphona Concéptio gloriósæ *cum reliquis de Laudibus*, ccclxxxviij. *Psalmi consueti de sancta Maria, ut in Officio parvo*, clxix.

Capitulum Ab initio.

Hymnus Ave, maris stella, clxix.

℣. Concéptio est sanctæ Mariæ vírginis. Allelúia.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriósæ vírginis Mariæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit. Allelúia

ORATIO.

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut, quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Conceptiónem vírginis Mariæ celebrémus: Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Allelúia.

Psalmus Venite, Exultémus, 2.

Hymnus Quem terra, clxx

Antiphonæ, et Psalmi Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo, clxxix.

Nocturni autem dicuntur sub una Antiphona, quibus

Versiculis et Responsoriis additur Allelúia.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. Allelúia.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j.. Concépta est beáta virgo María ex progénie David, * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. Allelúia.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus.

Per quam.

Benedictio. Ungénitus Dei Fílius.

℟. ij. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Allelúia.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime celebrémus.

Ut ipsa.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

℟. iij. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem dignissimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. Allelúia.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus.

Cujus.

Glória Patri.

Cujus.

MENSE APRILI.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 8 de Sanctis.]

Exultat María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu sancto se peperísse gaudet: nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fœmina super fœminas benedícta, quæ virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Eva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insígnis grátia! quæ dum fidem humíliter dedit, cœli in se opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum hausit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Allelúia.

℣. Concépta est beáta vir-

go María ex progénie David.

Cujus vita.

LECTIO V.

O BEATA María, quis tibi digne váleat jura gratiárum ac laudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo asséensu mundo succurristi pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Allelúia.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

SIT per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te beatitúdo nostrórum est expectáta præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

℟. Concéptio tua, Dei genitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. Allelúia.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te.

Glória Patri.

Qui solvens.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

LIBER generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 1 Comm. in Matth.]

IN Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarra-

Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Allelúia.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit mihi.

LECTIO VIII.

Inde autem céteris prætermíssis, horum filium nuncupávit: quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes Gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas quas Scriptúra reprehéndit: ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsábee uxor Uriæ.

℟. Felix namque es sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. Allelúia.

℣. Ora pro pópulo, intervéni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

LECTIO IX.

Jacob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli, non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen Deo jubénte præcéptum, ut si frater, aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit: álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propinqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non

subeat nuptiárum : sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres. Te Deum laudámus, 18.

MENSE MAIO.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. in c. 12 Apocal.]

Novum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir. Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini, fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Allelúia.

℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

LECTIO V.

Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Allelúia.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

LECTIO VI.

Quid ergo sídereum micat in generatióne Maríæ, plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa: quod longe ante eisdem pátribus cœlitus repromíssa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc

enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ arénæ máduit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli unquam pátuit, præsignábat.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ. Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. Allelúia.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te.
Glória Patri.
Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comm. 1 in Matth. cap. 4.]

Non refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, proféeta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine filiis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque filios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret, manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patres eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Allelúia.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

Sequens illud est, ut quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi, nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis: et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt: et a David usque ad transmigratiónem

Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam: et in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili fœmina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. Allelúia.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

Quia ex.

Glória Patri.

Christus.

LECTIO IX.

Denique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentilis tribus, quæ prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María; sed in procreatióne corpórea, natívitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus, 18.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 19.

Antiphona.

Concéptio sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Allelúia.

Antiphona.

Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus non adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus. Allelúia.

Antiphona.

Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ. Allelúia.

Antiphona.

Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis

intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Allelúia.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus O gloriósa Vírginum, clxxxvij.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ vírginis. Allelúia.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Conceptiónem perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, Allelúia.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Per Horas, Antiphonæ Laudum, Capitulum, et Responsoria brevia ut in Officio B. Mariæ in Sabbato, clxxij.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, ccclxxxj.

Ad Magnificat, Antiphona.

Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. Allelúia.

Et fit commemoratio Dominicæ.

PSALMORUM INDEX.

Ad Dominum, cum trib., 139
Ad te, Domine, clamabo, 53
Ad te, Domine, levavi, 33
Ad te levavi oculos, 141
Afferte Domino, filii Dei, 53
Attendite, popule meus, 97
Audite hæc, omnes gentes, 74
Beati immaculati in via, 26
Beati omnes, 142
Beati quorum, 56
Beatus qui intelligit, 69
Beatus vir, qui non abiit, 4
Beatus vir, qui timet, 135
Benedic anima ... Domine Deus, 122
Benedic ... et omnia, 121
Benedicam Dominum, 57
Benedictus Dominus, 151
enedixisti, Domine, 107
onum est confiteri, 118
œli enarrant, 15
antate ... cantate, 113
antate ... laus ejus, 21
antate... quia mirabilia, 117
onfitebimur tibi, Deus, 96
onfitebor... in consilio, 135
onfitebor tibi... narrabo, 7
onfitebor ... quoniam, 147
onfitemini ... invocate, 123
onfitemini... dicant qui, 126
onfitemini ... dicat nunc, 25
onfitemini, ... quis loquetur, 125
onfitemini ... quoniam, 146
onserva me, Domine, 11
Credidi propter quod, 139
Cum invocarem, 156
De profundis, 143
Deus auribus, 70
Deus deorum, 75
Deus, Deus meus, ad te, 19
Deus, Deus meus, respice, 35
Deus, in adjutorium, 91
Deus in nomine tuo, 24
Deus, judicium tuum, 93
Deus, laudem meam, 129
Deus misereatur nostri, 19
Deus noster, refugium, 72
Deus, quis similis, 106
Deus, repulisti, 83
Deus stetit in synagoga, 106
Deus, venerunt gentes, 100
Deus ultionum, 112
Dilexi quoniam, 138
Diligam te, 12
Dixi, Custodiam, 67
Dixit Dominus, 134
Dixit injustus, 60
Dixit insipiens, I, 9
Dixit insipiens, II, 79
Domine, clamavi ad te, 149
Domine Deus meus, in te, 5
Domine, Deus salutis, 109
Domine Dominus noster, 6
Domine, exaudi, 115
Domine ... clamor meus, 120
Domine, in virtute tua, 16
Domine ne ... miserere, 5
Domine ne ... quoniam, 62
Domine, non est exaltat., 143

Domine, probasti me, 148
Domine, quid multiplicati, 5
Domine, quis habitabit, 10
Domine, refugium, 102
Domini est terra, 33
Dominus illuminatio, 52
Dominus regit me, 35
Dominus regnavit, decorem, 19
Dominus regnavit, exultet, 113
Dominus regnavit, irascantur, 118
Ecce nunc benedicite, 146
Ecce quam bonum, 145
Eripe me de inimicis, 82
Eripe me, Domine, 149
Eructavit cor meum, 72
Exaltabo te, Deus, 151
Exaltabo te, Domine, 54
Exaudi, Deus, depr. meam, 83
Exaudi, Deus ... cum dep., 84
Exaudi, Deus, ... et ne, 79
Exaudi, Domine, 11
Exaudiat te Dominus, 16
Expectans expectavi, 68
Exultate Deo, 105
Exultate, justi, 56
Exurgat Deus, 85
Fundamenta ejus, 109
Inclina, Domine, 108
In convertendo, 142
In Domino confido, 8
In exitu, 136
In te, Domine ... libera me, 55
In te Domine ... et eripe, 92
Jubilate Deo ... psalmum, 84
Jubilate Deo ... servite, 19
Judica, Domine, 58
Judica me, Deus, 77
Judica me, Domine, 34
Lætatus sum, 140
Lauda, anima mea, 152
Lauda, Jerusalem, 153
Laudate Dom. de cœlis, 21
Laudate Dom. in Sanct., 22
Laudate Dominum, omnes gentes, 139
Laudate Dominum...quoniam bonus, 153
Laudate nomen Domini, 145
Laudate, pueri, 136
Levavi oculos meos, 139
Magnus Dominus, 73
Memento, Domine, 144
Miserere mei, Deus, miserere mei, 81
Mis. mei, Deus, quoniam, 80
Mis. mei, Deus, sec. magn., 63
Misericord. et judicium, 119
Misericordias Domini, 110
Nisi Dominus, 142
Nisi quia Dominus, 141
Noli æmulari, 60
Nonne Deo, 83
Notus in Judæa Deus, 96
Omnes gentes. 73
Paratum cor meum, 128
Quam bonus Israel Deus, 93
Quam dilecta, 107
Quare fremuerunt, 4
Quemadmodum desid., 70
Qui confidunt, 141
Qui habitat, 145
Qui regis Israel, 101
Quid gloriaris, 75
Sæpe expugnaverunt, 143
Salvum me fac Deus, 89
Salvum me fac, Domine, 9
Si vere utique, 81
Super flumina, 147
Te decet hymnus, 87
Venite, exultemus, 2
Verba mea, 6

Vocemea ... et intendit, 97
Voce mea ... deprecatus, 150
Usquequo, Domine, 9
Ut quid, Deus, repulisti, 95

CANTICORUM INDEX.

Audite, cœli, 131
Benedicite, omnia, 20
Benedictus Dominus, 23
Cantemus Domino, 103
Confitebor tibi, 65
Domine, audivi, 115
Ego dixi : In dimidio, 77
Exultavit cor meum, 88
Magnificat, 138
Nunc dimittis, 146
Quicumque vult, 27
Te Deum laudamus, 18

KALENDARIUM SANCTORUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

PARS VERNA.

Beatorum Martyrum Pauli, Joannis et Jacobi, Martyrum Japonum (*Duplex majus*). cclvij
Beatorum septem fundatorum ordinis Servorum beatæ Mariæ Virginis (*Duplex*). cclix
Sanctæ Catharinæ de Ricciis (*Duplex.*) cclxij
Sanctæ Margaritæ de Cortona (*Duplex*). cclxiij
Sanctæ Coletæ, Virginis (*Duplex*). cclxvij
Sancti Gabrielis Archangeli (*Duplex majus.*) cclxviij
Beati Nicolai de Flue, confessoris (*Duplex*). cclxxvij
Sancti Benedicti a S. Philadelphio, confessoris (*Duplex*). cclxxx
Beati Francisci de Hyeronimo, confessoris (*Duplex*). cclxxxij
Sancti Isidori agricolæ, confessoris (*Duplex*). cclxxxiv
Sancti Joannis Nepomuceni, Martyris (*Duplex*). cclxxxvj
Sancti Felicis a Cantalicio, confessoris (*Duplex*). cclxxxix
Sancti Desiderii, Episcopi et Martyris (*Duplex*). ccxciij
Beatæ Mariæ Virginis, titulo Auxilium Christianorum (*Duplex majus*). *ibid*
Sancti Gregorii Septimi, Papæ et confessoris (*Duplex*). ccciij
Sancti Ivonis, Presbyteri, confessoris (*Duplex*). *ibid*
Sanctæ Angelæ de Mericis, Virginis (*Duplex*). cccvj

FESTA MOBILIA.

Feria sexta post Dominicam primam Quadragesimæ, Festum Sancti Sindonis D. N. J. C. (*Duplex majus*). cccviij

Feria sexta post Dominicam secundam Quadragesimæ, Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. (*Duplex majus*). cccxvj

Feria sexta post Dominicam tertiam Quadragesimæ, Festum Sanctæ Spineæ Coronæ D. N. J. C. (*Duplex majus*). cccxxv

Feria sexta post Dominica quartam Quadragesimæ Festum Quinque Plaga rum D. N. J. C. (*Duplex majus*.) cccxxx

Feria sexta post Dominica in Albis, Festum SS. La ceæ et Clavorum D. N. J. C. (*Duplex majus*). ccc

Dominica tertia post Pasch. Patrocinium Sancti Josep (*Duplex 2 classis*). ccc

OFFICIA VOTIVA.

Sancti Ignatii, per annum. ccclix

Sancti Francisci Xaverii, per annum. ccclxiv

Sancti Aloysi Gonzagæ, per annum. ccclxvij

Commemoratio SS. Corpo ris Christi. ccclx

Commemoratio Conceptio nis Beatæ Mariæ Virgini ccclxx